

Κάνε Μια Χάρη Στον Εαυτό Σου...

ΣΥΓΧΩΡΗΣΕ

Μάθε Πώς να Πάρεις τον
Έλεγχο της Ζωής σου
Μέσα από τη Συγχώρηση.

JOYCE MEYER

#1 ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΛΕΡ ΤΩΝ NEW YORK TIMES

κάνε μιά **χάρη**
στον εαυτό σου...
συγχώρησε

κάνε μιά **χάρη**
στον εαυτό σου...
συγχώρησε

ΜΑΘΕ ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΤΟ
ΤΙΜΟΝΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ

JOYCE MEYER

Copyright © 2012 by Joyce Meyer

Αποκλειστικά δικαιώματα. Σε συμφωνία με το νόμο περί Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας των ΗΠΑ του 1976, η σάρωση, ανάρτηση στο Διαδίκτυο, και η ηλεκτρονική διάδοση οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου χωρίς την άδεια του εκδότη είναι παράνομη πειρατεία και κλοπή της πνευματικής ιδιοκτησίας του συγγραφέως. Εάν επιθυμείτε να χρησιμοποιήσετε μέρη του βιβλίου (άλλο από σκοπούς αξιολόγησης), πρέπει να υπάρχει έγγραφη άδεια από τον εκδότη που μπορεί να αποκτηθεί μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο permissions@hbgusa.com. Σας ευχαριστούμε για την υποστήριξη των δικαιωμάτων του συγγραφέως.

Τα εδάφια είναι από τη Μετάφραση του Νεόφυτου Βάμβα στην Ελληνική Γλώσσα, με σύντομες επεξηγήσεις του συγγραφέα σε παρένθεση.

FaithWords
Hachette Book Group
237 Park Avenue
New York, NY 10017
www.faithworks.com

Πρώτη Έκδοση στην Αγγλική: Απρίλιος 2012
Ελληνική Έκδοση: Οκτώβριος 2012
Επιμέλεια Εξωφύλλου, Μετάφραση στην Ελληνική Γλώσσα:
Ξενοφών Χατζηλιάδης (xhadi@hol.gr)
10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

FaithWords is a division of Hachette Book Group, Inc.

Το λογότυπο και το όνομα της FaithWorks είναι σήματα κατατεθέντα της Hachette Book Group, Inc.

Οι Ομιλητές της Hachette Bureau παρέχουν ένα ευρύ φάσμα συγγραφέων για ομιλίες. Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίνετε στο: www.hachettespeakersbureau.com ή στο τηλ. (866) 376-6591.

Ο εκδότης δεν είναι υπεύθυνος για ιστότοπους (ή το περιεχόμενό τους) που δεν είναι ιδιοκτησία του εκδότη.

Library of Congress Control Number: 20119395590
ISBN: 9780446547277

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	i
1. Δεν Είναι Δίκαιο!	1
2. Το Συναίσθημα του Θυμού	11
3. Οι Ρίζες του Θυμού	19
4. Οι Ρίζες της Ζηλοτυπίας.....	31
5. Καμουφλαρισμένος Θυμός	43
6. Με Ποιόν Είσαι Θυμωμένος;	53
7. Βοήθησε Με: Είμαι Θυμωμένος	75
8. Βοήθησε Με: Έχω Σχέση με Θυμωμένο Άτομο	83
9. Γιατί Να Συγχωρήσω;	93
10. Θέλω να Συγχωρήσω, αλλά δεν Ξέρω Πως	107
11. Ανακαλύπτοντας την Κρυμμένη Ασυγχωρησία.....	127
12. Η Δύναμη και η Ευλογία της Ενότητας	135
13. Ελέησε Με, Ω Θεέ.....	147
14. Ελάφρυνε το Φορτίο Σου	159
15. Η Ανταμοιβή του Θεού	171

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Ιησούς ήρθε για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες μας και να επανέλθουμε σε μία στενή σχέση με τον Θεό μέσα από Εκείνον. Το δώρο της συγχώρησης είναι θαυμασίο και πέρα από κάθε σύγκριση. Αυτό που ο Θεός μας δίνει δωρεάν, περιμένει να το δώσουμε και εμείς σε άλλους. Επειδή έχουμε λάβει την συγχώρηση του Θεού μπορούμε να συγχωρούμε εκείνους που αμαρτάνουν εναντίον μας ή μας κάνουν κακό με οποιοδήποτε τρόπο.

Εάν δεν συγχωρήσουμε θα είμαστε δυστυχισμένοι και η ψυχή μας θα δηλητηριαστεί από την κακεντρέχεια της πικρίας. Έχω μάθει ότι όταν συγχωρώ κάποιον που με έχει πληγώσει, στην κυριολεξία κάνω χάρη στον ίδιο μου τον εαυτό, και αυτή η γνώση με διευκολύνει να συγχωρήσω γρήγορα και ολοκληρωτικά. Θα ήθελα να μπορούσα να πω ότι αυτή την αρχή την έμαθα νωρίς στην ζωή μου και ότι δεν έχασα πολύτιμο χρόνο σε ασυγχωρησία, αλλά δεν έγινε έτσι. Χρειάστηκα δεκαετίες για να μάθω αυτά που επιθυμώ να μοιραστώ μαζί σας σ' αυτό το βιβλίο.

Δυστυχώς, δεν είναι δυνατόν να περάσουμε αυτή τη ζωή και να μην πληγωθούμε ούτε να σκανδαλιστούμε ποτέ. Η εμπειρία μας λέει ότι η ζωή είναι γεμάτη με αδικίες. Όμως, μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι από τον πόνο αυτών των πληγών αφήνοντας τις να παρέλθουν και εμπιστευόμενοι στον Θεό ότι θα είναι Εκείνος που θα φέρει δικαιοσύνη και αποκατάσταση στις ζωές μας.

Οι ρίζες της ασυγχωρησίας είναι πολύ επικίνδυνες. Μεγαλώνουν βαθιά κάτω από την επιφάνεια και πιάνουν βαθιές ρίζες μέσα μας. Είναι ύπουλες επειδή μας πείθουν ότι εφόσον μας έχουν φερθεί άδικα, κάποιος θα πρέπει να τιμωρηθεί και ότι δεν θα μπορέσουμε να είμαστε ευτυχισμένοι έως ότου γίνει αυτό. Θέλουμε ανταπόδοση για τον πόνο που έχουμε υποφέρει, αλλά μόνο ο Θεός μπορεί να κάνει ανταπόδοση, και θα το κάνει αν Τον εμπιστευτούμε και συγχωρήσουμε τους εχθρούς μας όπως ακριβώς μας έχει πει να κάνουμε.

Είμαι σίγουρη ότι πολλοί αρχίζοντας να διαβάζουν αυτό το βιβλίο θα το κάνουν έχοντας πολύ θυμό μέσα στην καρδιά τους.

Κάποιος τους έχει πληγώσει ή κάποιος τους έχει απογοητεύσει. Η προσευχή μου είναι ότι οι καρδιές τους θα είναι ανοιχτές στον Θεό και θα δουν την επείγουσα σημασία που έχει το να ζήσουν ελεύθεροι από κάθε είδος πικρίας, αγανάκτησης, ασυγχωρησίας, ή σκανδάλου.

Πιστεύω ότι έχουμε ευκαιρίες κάθε βδομάδα να προσβληθούμε και να θυμώσουμε, αλλά η σωστή γνώση του θελήματος του Θεού μας δίνει το κουράγιο να ξεπεράσουμε το θυμό και να απολαύσουμε τη ζωή που μας έχει δώσει ο Θεός. Το να παραμείνεις θυμωμένος ενάντια σε κάποιον που σ' έχει πληγώσει είναι σαν να πίνεις δηλητήριο ελπίζοντας ότι έτσι θα πεθάνει ο εχθρός σου. Η ασυγχωρησία, πληγώνει εμάς περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον. Ο Θεός δεν μας ζητάει να κάνουμε τίποτα εκτός και αν αυτό θα καταλήξει στο τέλος να μας ωφελήσει, έτσι θα πρέπει να Τον εμπιστευτούμε και να μάθουμε να συγχωρούμε με ευκολία.

Είναι η προσευχή μου ότι καθώς διαβάζεις αυτό το βιβλίο, θα μάθεις ότι όταν διαχειρίζεσαι τον θυμό με ένα υγιή τρόπο και όταν συγχωρείς, ο άνθρωπος στον οποίο κάνεις την μεγαλύτερη χάρη είναι ο εαυτός σου.

κάνε μιά **χάρη**
στον εαυτό σου...
συγχώρησε

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1

Δεν Είναι Δίκαιο!

Η Σουζάννα είναι μία γυναίκα σαράντα-οκτώ ετών η οποία μεγάλωσε σε μία απομακρυσμένη φάρμα σε ένα μικρό χωριό στο Τέξας. Οι γονείς της ήταν εξαιρετικά φτωχοί, με πολύ μικρό εισόδημα και μισή ντουζίνα παιδιά.

Η Σουζάννα ήταν η μικρότερη, και η χαρωπή της διάθεση, τα όμορφα χαρακτηριστικά της, και η ασυνήθιστη εξυπνάδα της, την βοήθησαν πολύ από μικρή ηλικία. Τελείωσε το γυμνάσιο και έγινε μια από τις καλύτερες πωλήτριες σε μια μικρή εταιρία που έφτιαχνε ενδύματα. Σταδιακά, άρχισε την δική της επιχείρηση, ράβοντας γυναικεία ενδύματα. Αγαπούσε πολύ την επιχείρηση της, της έδινε μία αίσθηση εκπλήρωσης και αξίας, και έδωσε όλο της τον εαυτό σ' αυτή. Συνάντησε και παντρεύτηκε τον άνδρα των ονείρων της, και έκαναν δύο παιδιά. Καθώς περνούσαν τα χρόνια, η επιχείρηση της μεγάλωνε και όταν έφτασε στα σαράντα, εκείνη και ο σύζυγος της είχαν στα χέρια τους μία εταιρία που άξιζε εκατομμύρια.

Η Σουζάννα και ο σύζυγος της απολάμβαναν ότι μπορούσε να τους παρέχει αυτός ο πλούτος: ένα θαυμάσιο σπίτι, αυτοκίνητα, σκάφη αναψυχής και ένα εξοχικό σπίτι. Τις διακοπές τους τις περνούσαν γυρίζοντας όλο τον κόσμο. Οι δύο κόρες τους φοίτησαν στα καλύτερα σχολεία και απολάμβαναν τους πλέον εξέχοντες κοινωνικούς κύκλους. Μεγάλωσαν και απόλαυσαν επιτυχημένες καριέρες και έκαναν τις δικές τους οικογένειες. Η ζωή δεν θα μπορούσε να είναι καλύτερη, ή έτσι νόμιζαν. Παρόλο που το ζευγάρι πήγαινε στην εκκλησία περιστασιακά κινούμενοι από κάποιο συναίσθημα καθήκοντος, η σχέση τους με τον Θεό δεν ήταν προσωπική, ούτε είχαν σκεφθεί γνήσια και σοβαρά το θέλημα του Θεού όταν έπαιρναν αποφάσεις. Ακόμα και οι οικογενειακές τους σχέσεις ήταν περισσότερο επιφανειακές παρά βαθιές, ειλικρινείς και στενές.

Μία μέρα ξαφνικά και χωρίς προειδοποίηση, η Σουζάννα έμαθε ότι ο σύζυγος της την απατούσε και ότι αυτή δεν ήταν η πρώτη φορά. Σοκαρίστηκε και πληγώθηκε βαθιά. Όχι μόνο ήταν άπιστος, αλλά έμαθε επίσης ότι είχε βυθίσει την εταιρία στο χρέος και ένα τεράστιο ποσό των χρημάτων της εταιρίας είχαν χαθεί ανεξήγητα. Φαίνεται ότι έπαιρνε χρήματα από την επιχείρηση που είχε αρχίσει εκείνη και τα χρησιμοποιούσε για να διασκεδάζει με τις φιλενάδες του και να ζει μία κρυφή ζωή.

Ο γάμος διαλύθηκε πολύ γρήγορα, και η Σουζάννα έμεινε με μία επιχείρηση που ήταν χωμένη στα χρέη και στα πρόθυρα της πτώχευσης. Τότε κατέρρευσε η οικονομία και οι λιανικές πωλήσεις βούτηξαν προς τα κάτω, πράγμα που είχε σαν κατάληξη η εταιρία της Σουζάννας να πάρει την κάτω βόλτα. Ο θυμός της και η πικρία της εναντίον του πρώην συζύγου της, τον οποίο κατηγορούσε για όλα, αυξανόταν καθημερινά.

Η Σουζάννα έστρεψε στα παιδιά της για κατανόηση και παρηγοριά, αλλά εκείνα την απέρριψαν για όλα τα χρόνια που είχε εργαστεί τόσο σκληρά και δεν μπόρεσε να ξοδέψει χρόνο μαζί τους. Επίσης έβγαλαν το συμπέρασμα ότι έφταιγε επίσης, ως προς ένα μέρος, για την απιστία του πατέρα τους επειδή αγαπούσε την επιχείρηση της πάνω από οτιδήποτε άλλο στον κόσμο. Ήταν απασχολημένοι με την δική τους ζωή και αγνόησαν τις ανάγκες και τα προβλήματα της μητέρας τους όπως θεωρούσαν ότι και εκείνη είχε αγνοήσει τα δικά τους όταν και εκείνες την είχαν ανάγκη. Η Σουζάννα είχε ανάγκη από υποστήριξη, αλλά δεν την έβρισκε πουθενά.

Τότε έστρεψε στην αδελφή της, αλλά όσο απίστευτο και αν ακούγεται, εκείνη φαινόταν ότι απολάμβανε την συμφορά που είχε βρει τη Σουζάννα. Αισθανόταν ότι όλα αυτά τα χρόνια της επιτυχίας και της «εύκολης ζωής» την είχαν κάνει εγωίστρια και αδιάφορη. Το χάσμα ανάμεσα τους που ακολούθησε ήταν τεράστιο, και ακόμα και σήμερα μετά από οκτώ χρόνια δεν μιλάει η μία στην άλλη.

Τα παιδιά της, παρόλο που φέρονταν με ευγένεια, δεν την παίρνουν συχνά στο τηλέφωνο, ούτε την προσκαλούν να τους επισκεφθεί. Η Σουζάννα πικραίνεται περισσότερο και περισσότερο και κατηγορεί τους πάντες και τα πάντα για την δυστυχία της. Ούτε

μία φορά δεν της πέρασε από το μυαλό ότι μερικά από τα προβλήματα θα μπορούσαν να οφείλονται σ' εκείνη, και ούτε μία φορά δεν της πέρασε από το μυαλό να συγχωρήσει και να ζητήσει συγχώρηση.

Είναι θυμωμένη με τον πρώην σύζυγο της. Είναι θυμωμένη με τον εαυτό της επειδή δεν είχε προσέξει ότι ο γάμος της και η επιχείρηση της διαλυόταν μπροστά στα μάτια της. Είναι θυμωμένη γιατί τα παιδιά της δεν έκαναν περισσότερα για να την βοηθήσουν, και είναι θυμωμένη με τον Θεό επειδή η ζωή της γύρισε τόσο απότομα προς το χειρότερο.

Και Ποιος Δεν Θα Θύμωσε;

Οι περισσότεροι θα είχαν θυμώσει αν βρίσκονταν σ' αυτή την κατάσταση, αλλά δεν θα ήταν απαραίτητο κάτι τέτοιο εάν καταλάβαιναν την αγάπη του Θεού και γνώριζαν ότι Εκείνος έχει ήδη προμηθεύσει ένα τρόπο διαφυγής από αυτή τη δυστυχία. Είναι εκπληκτικό το πόσες πολλές ζωές έχουν καταστραφεί εξαιτίας του θυμού και της ασυγχωρησίας. Μερικοί δεν ξέρουν τίποτα καλύτερο να κάνουν, αλλά πολλοί από αυτούς είναι Χριστιανοί που ξέρουν καλύτερα τι πρέπει να κάνουν, δεν είναι όμως πρόθυμοι να κάνουν την σωστή επιλογή. Ζουν σύμφωνα με τα συναισθήματα, αντί να τα ξεπεράσουν για να κάνουν κάτι καλύτερο. Κλειδώνουν τον εαυτό τους σε μία φυλακή από αρνητικά συναισθήματα και χωλαίνουν στη ζωή αντί να την ζουν με πληρότητα και ενθουσιασμό.

Ναι, οι περισσότεροι άνθρωποι θα είχαν θυμώσει, αλλά υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος: θα μπορούσαν να κάνουν ένα χατίρι στον εαυτό τους και να συγχωρήσουν. Θα μπορούσαν να αποτινάξουν την απογοήτευση τους και να ξαναβρούν το κουράγιο τους με τον Θεό. Θα μπορούσαν να κοιτάξουν στο μέλλον αντί για το παρελθόν. Θα μπορούσαν να μάθουν από τα λάθη τους και να καταβάλουν προσπάθεια να μην τα επαναλάβουν.

Παρόλο που οι περισσότεροι από εμάς δεν έχουμε βρεθεί σε τέτοιες ολέθριες καταστάσεις όπως η Σουζάννα, σίγουρα υπάρχουν χιλιάδες πράγματα για τα οποία μπορούμε να θυμώσουμε... ο σκύλος του γείτονα, η κυβέρνηση, οι φόροι, η αύξηση που περιμέναμε αλλά δεν ήρθε ποτέ, η κίνηση στους δρόμους, ένας σύζυγος που

αφήνει τις κάλτσες του και τα εσώρουχα του στο πάτωμα της τουαλέτας, ή τα παιδιά που δεν δείχνουν την παραμικρή εκτίμηση για όλα όσα κάνεις γι' αυτά. Μετά είναι και οι άνθρωποι που λένε σκληρά πράγματα σ' εμάς και δεν ζητούν ποτέ συγνώμη, γονείς που δεν έδειξαν ποτέ τρυφερότητα, αδέρφια που απολάμβαναν όλη τη στοργή τους αλλά όχι εμείς, άδικες κατηγορίες, και άλλα πολλά και ο κατάλογος μεγαλώνει σαν ένας ατέλειωτος καταρράκτης από ευκαιρίες είτε να θυμώσεις ή να συγχωρήσεις και να συνεχίσεις τη ζωή σου.

Η φυσιολογική μας αντίδραση είναι στενοχώρια, θίξιμο, πικρία, θυμός και ασυγχωρησία.

Αλλά ποιόν πληγώνουμε όταν γαλουχούμε αυτά τα αρνητικά συναισθήματα; Εκείνον που έκανε την προσβολή; Μερικές φορές πράγματι πληγώνει τους ανθρώπους όταν τους αποκλείσουμε από τη ζωή μας εξαιτίας του θυμού, αλλά πολύ συχνά, ούτε καν το γνωρίζουν, ούτε και τους ενδιαφέρει ότι εμείς είμαστε θυμωμένοι! Ζούμε απορροφημένοι στην στενοχώρια μας, επαναλαμβάνοντας την προσβολή ξανά και ξανά μέσα στο μυαλό μας. Πόσο χρόνο έχεις ξοδέψει στην φαντασία σου για το τι θα ήθελες να πεις στον άνθρωπο εκείνο που σε θύμωσε, και όλη την ώρα θυμώνεις ακόμα περισσότερο από μόνος σου; Όταν επιτρέπουμε στον εαυτό μας να το κάνει αυτό, βλάπτουμε τον εαυτό μας στην πραγματικότητα περισσότερο από όσο έκανε εκείνος που μας πρόσβαλε.

Ιατρικές μελέτες έχουν δείξει ότι ο θυμός μπορεί να προκαλέσει τα πάντα από έλκος στομάχου έως και μία άσχημη νοοτροπία. Το λιγότερο που μπορεί να πετύχεις είναι να χάσεις τον πολύτιμο χρόνο σου. Κάθε ώρα που έχουμε μείνει θυμωμένοι είναι μία ώρα που πέρασε και δεν θα την έχουμε ποτέ πίσω. Στην περίπτωση της Σουζάννας και της οικογένειάς της, σπατάλησαν χρόνια ολόκληρα. Σκεφτείτε τις στιγμές που έχασαν από την κοινωνία μεταξύ τους εξαιτίας του θυμού που τους χώριζε. Η ζωή είναι απρόβλεπτη, δεν γνωρίζουμε πόσος χρόνος μας έχει μείνει με τους αγαπημένους μας. Τι ντροπή να αποστερούμε τους εαυτούς μας από καλές αναμνήσεις και σχέσεις εξαιτίας του θυμού. Και εγώ έχασα, επίσης, πολλά χρόνια μένοντας θυμωμένη και πικραμένη εξαιτίας των αδικιών που έγιναν εναντίον μου στα πρώτα χρόνια της ζωής μου. Η νοοτροπία μου με επηρέασε με πολλούς αρνητικούς τρόπους, και

ξεχείλησε μέσα στην οικογένεια μου. Οι θυμωμένοι άνθρωποι βγάζουν τον θυμό τους πάνω σε κάποιον άλλο επειδή αυτό που είναι μέσα μας βγαίνει προς τα έξω. Μπορεί να νομίζουμε ότι έχουμε το θυμό μας κρυμμένο από όλους τους γύρω μας, αλλά σταδιακά βρίσκει τον τρόπο να εκφραστεί στο τέλος.

Τα πράγματα που έχουν συμβεί σ' εμάς, συνήθως δεν είναι δίκαια, αλλά ο Θεός θα μας αποζημιώσει εάν Τον εμπιστευόμαστε και Τον υπακούμε. Το να θέλουμε εκδίκηση είναι μια φυσιολογική επιθυμία, αλλά δεν είναι μία επιθυμία στην οποία μπορούμε να ενδώσουμε. Θέλουμε να ανταμειφθούμε για την ζημιά που υποφέραμε, και ο Θεός μας υπόσχεται ότι αυτό ακριβώς θα κάνει.

Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εις εμέ ανήκει η εκδίκησης, [η τιμωρία και η σχολαστική απόδοση δικαιοσύνης είναι δική μου υπόθεση] εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, [εγώ θα αποσπάσω την αποζημίωση] λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. [Θα κρίνει και θα αποφασίσει και θα επιλύσει και θα τακτοποιήσει τα θέματα και τις υποθέσεις του λαού Του].

Εβραίους 10:30

Αυτό το εδάφιο όπως και άλλα παρόμοια με ενθάρρυναν να αποχαιρετήσω τον θυμό μου και την πικρία μου και να εμπιστευτώ την ανταπόδοση που έρχεται από τον Θεό με τον δικό Του τρόπο. Θέλω να σε ενθαρρύνω έντονα να κάνεις το ίδιο βήμα πίστης κάθε φορά που αισθάνεσαι ότι σου έχουν φερθεί άδικα.

Οι άνθρωποι τους οποίους πρέπει να συγχωρήσουμε συνήθως δεν το αξίζουν και μερικές φορές ούτε καν το θέλουν. Μπορεί να μην γνωρίζουν ότι μας πρόσβαλαν, ή ίσως και να μην τους ενδιαφέρει, και όμως ο Θεός μας ζητάει να τους συγχωρήσουμε. Θα φαινόταν σκανδαλωδώς άδικο εκτός από το γεγονός ότι ο Θεός κάνει τα ίδια πράγματα για μας που μας ζητάει να κάνουμε για τους άλλους. Μας συγχωρεί ξανά και ξανά και εξακολουθεί να μας αγαπά χωρίς όρους.

Με βοηθάει να συγχωρήσω όταν για λίγη ώρα θυμηθώ όλα τα λάθη που έχω κάνει και τις περιπτώσεις που είχα ανάγκη όχι μόνο την συγχώρηση του Θεού, αλλά και των ανθρώπων. Ο σύζυγος μου ήταν γεμάτος χάρη και έλεος προς εμένα για πολλά χρόνια ενώ περνούσα από μια διαδικασία θεραπείας από το τραύμα κά-

ποιας παιδικής κακοποίησης. Το πιστεύω μου είναι ότι «οι πληγωμένοι άνθρωποι πληγώνουν ανθρώπους». Γνωρίζω ότι πλήγωσα την οικογένεια μου και δεν μπορούσα να οικοδομήσω υγιείς σχέσεις, αλλά σίγουρα δεν το έκανα σκόπιμα. Ήταν το αποτέλεσμα του δικού μου πόνου και άγνοιας. Είχα πληγωθεί, και το μόνο που σκεφτόμουν ήταν ο εαυτός μου. Είχα πληγωθεί, κι έτσι πλήγωνα άλλους. Στην πραγματικότητα χρειαζόμουν κατανόηση, αντιπαράθεση στην κατάλληλη στιγμή, και βουνά από συγχώρηση, και ο Θεός δούλεψε μέσα από τον Νταϊνβ για να μου τα παρέχει αυτά. Προσπαθώ να θυμηθώ τώρα ότι συχνά ο Θεός θέλει να εργασθεί μέσα από μένα για να κάνει το ίδιο για κάποιον άλλο.

Χρειάστηκες ποτέ συγχώρηση – από ανθρώπους όπως από τον Θεό; Είμαι σίγουρη ότι ναι. Θυμήσου αυτές τις στιγμές, και θα σε βοηθήσει να συγχωρήσεις όταν πρέπει.

Παρακαλώ Αφήστε Τον Θυμό Σας Στην Πόρτα

Έχετε δει ποτέ στα παλιά γουέστερν που οι καουμπόηδες έπρεπε να αφήσουν τα όπλα τους στην πόρτα πριν μουν μέσα στο σαλόνι; Είναι ένα ωραίο παράδειγμα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε όσον αφορά τον θυμό. Ο θυμός είναι σαν ένα όπλο που κουβαλάμε μαζί μας έτσι ώστε μπορούμε να εξαπολύσουμε επίθεση εναντίον εκείνων που είναι στο όριο να μας πληγώσουν. Όπως ακριβώς οι καουμπόηδες τραβούσαν το εξάσφαιρο για να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους, εκτός και αν το είχαν αφήσει στην πόρτα, έτσι και εμείς συχνά τραβάμε τον θυμό μας από τη θήκη για να υπερασπίσουμε τους εαυτούς μας. Ας δημιουργήσουμε λοιπόν μία συνήθεια να αφήνουμε το θυμό μας στην πόρτα πριν να μπούμε σε οποιοδήποτε μέρος. Ας αρνηθούμε να τον πάρουμε μαζί μας όταν βγαίνουμε έξω για την ημέρα. Συνειδητά ας πούμε, «Βγαίνω έξω σήμερα χωρίς θυμό. Παίρνω την αγάπη, το έλεος και τη συγχώρηση μαζί μου και αυτά θα τα χρησιμοποιήσω γενναιόδωρα όπου χρειάζεται.»

Έχω ανακαλύψει ότι το να μιλάω στον εαυτό μου με βοηθάει πολύ. Μπορώ να πείσω τον εαυτό μου να μπει ή να βγει από διάφορες καταστάσεις. Μπορώ να πείσω τον εαυτό μου να θυμώσει ή να σταματήσει να θυμώνει. Μάθε να επιχειρηματολογείς με τον εαυτό σου. Πες στον εαυτό σου, «Είναι χάσιμο χρόνου να παρα-

μείνεις θυμωμένος και αυτό δυσαρεστεί τον Θεό, έτσι λοιπόν θα απομακρύνω το θυμό επίτηδες.» Θυμίζω στον εαυτό μου ότι κάνω χάρη στον εαυτό μου επιλέγοντας την ειρήνη και απαρνούμενη τον θυμό.

Μπορεί να μην νιώθουμε να κάνουμε εκείνο που είναι σωστό, αλλά έχουμε την επιλογή είτε να ευαρεστήσουμε τον Θεό ή να ευχαριστήσουμε τον εαυτό μας. Εάν επιλέξουμε να ευαρεστήσουμε τον Θεό, τότε θα κάνουμε πολλά πράγματα που θα είναι αντίθετα με αυτά που νιώθουμε να κάνουμε. Όλοι έχουμε συναισθήματα, αλλά είμαστε κάτι παραπάνω από συναισθήματα. Έχουμε επίσης ελεύθερη βούληση και μπορούμε να επιλέξουμε αυτό που είναι το καλύτερο για μας.

Ο Θυμός Είναι Δυνατός και Καταστροφικός

Ο θυμός είναι αγανάκτηση, εκδίκηση και οργή. Αρχίζει σαν συναίσθημα και εξελίσσεται σε έκφραση με λόγια και πράξεις εάν δεν ελεγχθεί. Είναι ένα από τα δυνατότερα πάθη και είναι πολύ καταστροφικό. Ο Λόγος του Θεού μας διδάσκει να ελέγχουμε τον θυμό μας επειδή δεν μπορεί να παράγει ποτέ την δικαιοσύνη που Εκείνος επιθυμεί (Ιάκωβος 1:20).

Διδασκόμαστε από τον Θεό να είμαστε «βραδείς στην οργή.» Όταν αισθανόμαστε να βράζουμε έτοιμοι να ξεχειλίσουμε από οργή, πρέπει να ξαναβάλουμε το καπάκι στη χύτρα. Μπορούμε να εξάψουμε τον εαυτό μας περισσότερο και να κάνουμε τα προβλήματα μας χειρότερα με το να τα σκεφτόμαστε και να μιλάμε γι' αυτά, πράγμα που σημαίνει ότι εμείς τα θρέφουμε... ή... το δευτερόλεπτο που νιώθουμε τα συναισθήματα μας να αγριεύουν μπορούμε να κάνουμε κάτι γι' αυτά. Να είσαι επιθετικός ενάντια στο συναίσθημα του θυμού και να πεις, «αρνούμαι να παραμείνω θυμωμένος. Αρνούμαι να σκανδαλιστώ. Ο Θεός μου έχει δώσει εγκράτεια, και θα τη χρησιμοποιήσω.»

Μου είπαν κάποτε μία ιστορία για κάποιον ποιμένα που είχε προσκαλέσει ένα ομιλητή στην εκκλησία του. Ο ποιμένας καθόταν στην πρώτη σειρά της εκκλησίας και άκουγε τον ομιλητή, όταν χωρίς καθόλου σοφία ο ομιλητής άρχισε να λέει μερικά αρνητικά πράγματα για τον τρόπο που ο ποιμένας χειριζόταν μερικά θέματα της εκκλησίας του. Έκανε ένα γενικό σχόλιο και είμαι σίγουρη ότι

δεν προσπαθούσε να προσβάλλει κανέναν, αλλά τα λόγια του ήταν κοφτερά και γεμάτα κατάκριση. Ενώ ο ομιλητής μιλούσε, ο ποιμένας επαναλάμβανε ψιθυριστά στον εαυτό του, «δεν θα σκανδαλιστώ, δεν θα σκανδαλιστώ.» Ήταν ένας μεγαλύτερος σε ηλικία άνθρωπος του Θεού που είχε περισσότερη σοφία από τον ομιλητή του. Αναγνώρισε τον ζήλο του προσκεκλημένου του αλλά επίσης γνώριζε ότι ο ομιλητής βρισκόταν σε άγνοια. Ο ποιμένας αρνήθηκε να επιτρέψει στα λόγια του προσκεκλημένου του να τον σκανδαλίσουν.

Ξέρω πως γίνονται αυτά τα πράγματα επειδή είμαι στην τηλεόραση και μοιράζομαι το μήνυμα του Ευαγγελίου, και ακούω άλλους ανθρώπους στην διακονία που δεν είναι στην τηλεόραση να κάνουν αρνητικές δηλώσεις για τους «Τήλε-ευαγγελιστές,» όνομα που χρησιμοποιούν χωρίς αγάπη για όλους εμάς που είμαστε καλεσμένοι στην διακονία των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Είναι πολύ εύκολο να κρίνεις κάποιον εάν δεν έχεις βρεθεί στην θέση του, και όταν ακούω ανθρώπους να κάνουν τέτοια αγενή σχόλια, προσπαθώ να θυμηθώ ότι μιλάνε για πράγματα για τα οποία δεν έχουν την παραμικρή ιδέα. Οι άνθρωποι λένε πράγματα όπως, «Αυτοί οι Τήλε-ευαγγελιστές το μόνο που κάνουν είναι να παίρνουν τα χρήματα του κόσμου.» «Αυτοί οι Τήλε-ευαγγελιστές δεν κάνουν τίποτα για να οικοδομήσουν την εκκλησία, έχουν στο νου τους μόνο τον εαυτό τους και όχι τη βασιλεία του Θεού.» Βέβαια, υπάρχουν άνθρωποι σε κάθε τομέα που έχουν ακάθαρτα κίνητρα, αλλά το να τους βάλεις όλους στην ίδια κατηγορία είναι τελείως λάθος και δεν συμφωνεί με τις Γραφές. Όταν ακούω τέτοια πράγματα ή μου λένε ότι κάποιος τα είπε, αποφασίζω να μην σκανδαλιστώ, επειδή δεν θα αλλάξει τίποτα και σίγουρα δεν θα με ωφελήσει.

Όταν προσκαλώ τους ανθρώπους να δεχθούν τον Ιησού στην τηλεόραση, η διακονία μας δέχεται μία συγκλονιστική ανταπόκριση. Εμείς τους στέλνουμε ένα βιβλίο που τους καθοδηγεί να πάρουν μέρος σε μία καλή τοπική εκκλησία, αλλά αυτό μπορεί να είναι κάτι που εκείνος που κριτικάρει δεν το ξέρει. Είμαι αφοσιωμένη να κάνω αυτό που ξέρω ότι με έχει καλέσει ο Θεός να κάνω και να μην ανησυχώ για εκείνους που με κριτικάρουν, επειδή στο τέλος της ζωής μου δεν θα δώσω λόγο σ' αυτούς αλλά μόνο στον

Θεό.

Είναι εύκολο να επικρίνουμε τους άλλους, νομίζοντας ότι γνωρίζουμε «όλη την ιστορία.» Αλλά πολύ λίγοι από εμάς τη γνωρίζουμε πραγματικά, αυτή είναι φυλαγμένη για τον Θεό. Είμαι σίγουρη ότι έχεις τα δικά σου παραδείγματα, και το καλύτερο που μπορείς να κάνεις είναι να προσευχηθείς για το πρόσωπο που έφερε σκάνδαλο με τα λόγια του, πάρε την απόφαση να μην αποδεχθείς το σκάνδαλο, και να επιλέξεις να πιστέψεις το καλύτερο γι' αυτούς. Θα πρέπει όλοι να προσευχόμαστε ότι δεν θα πληγώσουμε άλλους ή θα σκανδαλίσουμε κάποιον με τα λόγια μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

2

Το Συναισθήμα του Θυμού

Οι άνθρωποι που ζουν χωρίς τον Θεό στη ζωή τους, συνήθως δεν ενοχλούνται όταν αισθάνονται θυμό – ίσως μάλιστα να θεωρούν ότι έτσι μόνο μπορούν να λύσουν τα προβλήματα τους ή ότι αυτός είναι ο τρόπος για να πάρει κάποιος αυτό που θέλει. Οι Χριστιανοί όμως ενοχλούνται από τον θυμό, και φτάνουν σε σημείο σύγχυσης εξαιτίας του. Σαν ευσεβή άτομα, συχνά νιώθουμε ότι σαν Χριστιανοί δεν θα έπρεπε να θυμώνουμε. Τότε, νιώθουμε συχνά ενοχή όταν συμβαίνει να έχουμε αυτή την εμπειρία του συναισθήματος του θυμού. Αναρωτιόμαστε γιατί θυμώνουμε όταν, στην κυριολεξία, αυτό είναι το τελευταίο πράγμα που θέλουμε να κάνουμε.

Είμαι μία σοβαρή μαθήτρια του Λόγου του Θεού εδώ και τριάντα-πέντε χρόνια, και σας βεβαιώνω ότι δεν έχω καμία επιθυμία να θυμώνω. Έχω εργαστεί με επιμέλεια όλα αυτά τα χρόνια με το Άγιο Πνεύμα μαθαίνοντας πως να υπερνικώ τον θυμό και να τον ελέγχω. Αγαπώ την ειρήνη και επιθυμώ ενότητα σε όλες τις σχέσεις μου. Απεχθάνομαι την μάχη! Και όμως, πρόσφατα και στα ξαφνικά, θύμωσα τόσο πολύ όσο δεν θυμάμαι να έχω θυμώσει εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Τα συναισθήματα μπορούν να πάρουν φωτιά πολύ γρήγορα. Δεν περιμένει κανένας να μην τα έχουμε, αλλά περιμένει να μην τα αφήσουμε να μας κυβερνούν. Ο Λόγος του Θεού δεν λέει πουθενά ότι το να νιώθεις θυμό είναι αμαρτία. Αλλά μετατρέπεται σε αμαρτωλή συμπεριφορά όταν δεν τον κουμαντάρουμε δεόντως ή όταν κρεμόμαστε πάνω του. Ο απόστολος Παύλος μας διδάσκει ότι δεν πρέπει να αφήσουμε τον ήλιο να δύσει πάνω στον θυμό μας (Εφεσίους 4:26-27). Αυτό δηλώνει ότι οι άνθρωποι θα νιώσουν το συναισθήμα του θυμού, αλλά μέσα σε ένα μικρό χρονικό διάστημα θα πρέπει να το ξεπεράσουν. Για μένα αυτό απαιτεί προσευχή και

να πάρω αποφάσεις που ξεπερνάνε κατά πολύ το πως νιώθω.

Λίγο καιρό πριν, μιλούσα με την θεία μου στο τηλέφωνο. Ο Νταήβ κι εγώ της δίνουμε τα προς το ζην τα τελευταία χρόνια επειδή είναι χήρα και το εισόδημα της δεν είναι αρκετό για να ζήσει ανθρώπινα. Έχω ένα πληρεξούσιο από εκείνη, ώστε κάθε φορά που έχει προβλήματα με την υγεία της, το κέντρο υγείας εκεί που μένει με παίρνει τηλέφωνο για να τακτοποιήσω κάθε επείγουσα ιατρική κατάσταση της. Ήθελα να προσθέσω και την κόρη μου στο κατάλογο των ανθρώπων που έχουν πληρεξούσιο να παίρνουν αποφάσεις για τη θεία μου έτσι ώστε όταν βρίσκομαι έξω από την πόλη, να μπορούν να τακτοποιηθούν οι ιατρικές της ανάγκες. Έστειλα την κόρη μου στο σπίτι της θείας μου με ένα χαρτί για να το υπογράψει, και εκείνη πήρε μία απόλυτα αμυντική στάση και αρνήθηκε να το υπογράψει. Όταν η κόρη μου ανέφερε αυτό το περιστατικό, αμέσως χωρίς να το καλοσκεφτώ θύμωσα τόσο πολύ που νόμιζα ότι θα σκάσω. Περίμενα η θεία μου να με εμπιστευτεί απλά και να κάνει αυτό που της ζήτησα, έτσι την πήρα τηλέφωνο και της είπα ακριβώς αυτό που σκεφτόμουν, υπενθυμίζοντας της όλα όσα είχα κάνει γι' αυτή και ότι δεν εκτιμούσα καθόλου την εγωιστική της συμπεριφορά. Θυμώσαμε και οι δύο εξ ίσου και είπαμε ένα σωρό πράγματα που δεν θα έπρεπε να πούμε.

Για να είμαι ειλικρινής, ένιωσα δικαιωμένη στο θυμό μου – και αυτό ήταν λάθος. Δικαιολογώντας τον πείσθηκα να τον κρατήσω για τρεις μέρες ενώ περίμενα να με πάρει στο τηλέφωνο και να μου ζητήσει συγγνώμη, και δεν το έκανε ποτέ. Κατά τη διάρκεια εκείνων των τριών ημερών περιέγραψα την κατάσταση σε αρκετούς από την οικογένειά μου και σε μια φίλη, επεξηγώντας εκτενέστατα πόσο εγωίστρια θεωρούσα ότι ήταν. Βέβαια, αυτό επίσης ήταν λάθος επειδή ο Λόγος του Θεού μας διδάσκει να μην κάνουμε τίποτα που θα βλάψει την υπόληψη ενός άλλου ανθρώπου, ούτε να κουτσομπολεύουμε ή να είμαστε ψιθυριστές και σπερμολόγοι. Κάθε φορά που έλεγα την ιστορία, ο θυμός μου έπαιρνε καινούργιο καύσιμο και έκαιγε περισσότερο από πριν. Μπορώ να πω ειλικρινά ότι δεν θυμάμαι τον εαυτό μου τόσο θυμωμένο για τόσο πολύ χρονικό διάστημα εδώ και χρόνια.

Τι συνέβη; Πρώτα απ' όλα, ήμουν πολύ κουρασμένη όταν έγινα αυτό το περιστατικό, καταλαβαίνω τώρα ότι αντέδρασα βιαστι-

κά με τον τρόπο που χειρίστηκα το αίτημα μου. Επειδή ήμουν κουρασμένη, δεν πήρα τον απαραίτητο χρόνο για να εξηγήσω πλήρως το θέμα στην θεία μου, και αυτό άνοιξε την πόρτα στη σύγχυση. Όχι μόνο ήμουν κουρασμένη, αλλά αντιμετώπισα πολλές επείγουσες καταστάσεις για την θεία μου και την μαμά μου στις προηγούμενες εβδομάδες, και νιώθοντας την πίεση αναζητούσα τρόπους για να κάνω τη ζωή μου πιο εύκολη.

Το πρωί της τέταρτης ημέρας μετά το περιστατικό, κατάλαβα ότι ο θυμός που ένιωθα εμποδίζει τη τρυφερή μου σχέση με τον Θεό και με δυσκόλευε από το να μπορέσω να μελετήσω σωστά το Λόγο Του. Σκεφτόμουν συνέχεια την κατάσταση και δεν μπορούσα να την βγάλω από το μυαλό μου, πράγμα το οποίο συμβαίνει συχνά με μένα έως ότου αντιμετωπίσω και επιλύσω τα δύσκολα θέματα. Αρχισα να νιώθω ότι ο Θεός με ήθελε να την πάρω τηλέφωνο και να ζητήσω συγνώμη, και πρέπει να παραδεχτώ ότι δεν ήθελα να συμμορφωθώ.

Όσο περισσότερο άνοιγα την καρδιά μου στον Θεό, τόσο καθαρότερα έβλεπα το μέρος της θείας μου στην κατάσταση. Εκείνη είναι ογδόντα-τεσσάρων ετών και πολύ σύντομα χάνει την ανεξαρτησία της, πράγμα το οποίο δικαιολογημένα είναι πολύ δύσκολο για κείνη. Από την άποψη τη δική της, υπάρχει η πιθανότητα να εξεπλάγη από το πως ήρθαν τα πράγματα. Ξαφνικά της έστειλα χαρτιά ζητώντας της να υπογράψει και να παραδώσει όλες τις αποφάσεις που αφορούν την υγεία της στην κόρη μου όταν εγώ βρισκόμουν έξω από την πόλη, χωρίς να της εξηγήσω ακριβώς τι σημαίνει αυτό. Αφού περίμενα μερικές ώρες λόγω του ότι έτρεμα να πάρω τηλέφωνο, τελικά της τηλεφώνησα και της είπα ότι ήθελα να με συγχωρέσει που είχα θυμώσει τόσο πολύ. Η ευχάριστη έκπληξη που με περίμενε ήταν ότι και εκείνη που είπε ότι ήθελε να την συγχωρήσω και ότι είχε φερθεί τόσο άσχημα γιατί είχε μπερδευτεί. Μέσα σε δύο λεπτά ολόκληρη η κατάσταση είχε λυθεί και η ειρήνη μου επέστρεψε, όπως και η δική της.

Μετά το γεγονός αυτό κατάλαβα ότι θα μπορούσα και θα έπρεπε να έχω χειριστεί την κατάσταση με περισσότερη σοφία και ενδιαφέρον για τα συναισθήματα της από ότι είχα κάνει. Μετανόησα με ειλικρίνεια ενώπιον του Θεού, όχι μόνο γιατί παρέμεινα θυμωμένη για τρεις ημέρες, αλλά επίσης για το ότι κουτσομπόλεψα την

κατάσταση και σε άλλους ανθρώπους.

Ήθελα να συμμεριστώ αυτή την ιστορία μαζί σας απλά για να σας δείξω ότι ο θυμός μπορεί να έρθει στα ξαφνικά, και δεν έχει σημασία πόσο «Χριστιανοί» είμαστε, δεν θα ξεπεράσουμε ποτέ τον πειρασμό να θυμώνουμε. Λυπάμαι που τον άφησα να με κυβερνάει για τρεις ολόκληρες μέρες, αλλά χαίρομαι που δεν τον άφησα να γίνει ρίζα πικρίας στη ζωή μου και να συνεχίσει να δηλητηριάζει την ψυχή μου για περισσότερο χρόνο.

Ο Θεός είναι βραδύς στο θυμό Του, και θα έπρεπε και εμείς να είμαστε το ίδιο. Χαλιναγωγεί την οργή Του – αυτό σημαίνει εγκράτεια. Ο Θεός συχνά ανέστειλε τον θυμό του και δεν διέγειρε την οργή Του (Ψαλμός 78:38). «Ανέστειλε» σημαίνει ότι τον έλεγξε, τον ακύρωσε. Θυμηθείτε, η εγκράτεια είναι Καρπός του Πνεύματος. Είναι μία διάσταση του χαρακτήρα του Θεού που την έχει μοιραστεί μαζί μας. Βλέπουμε πολλές περιστάσεις στη Βίβλο όπου ο άνθρωπος παρόξυνε τον Θεό σε θυμό, αλλά Εκείνος χαλιναγώγησε τον Εαυτό Του. Στην περίπτωση με την θεία μου, χρειάστηκα τέσσερις μέρες για να χαλιναγωγήσω τον εαυτό μου, και δεν είμαι περήφανη γι' αυτό.

Η επιθυμία μας θα πρέπει να είναι πάντοτε να γινόμαστε περισσότερο και περισσότερο ευσεβείς στην συμπεριφορά μας. Να ένα παράδειγμα που μπορούμε να ακολουθήσουμε:

Οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω δεν εννόησαν τα θαυμάσιά σου· δεν ενεθυμήθησαν το πλήθος του ελέους σου, και σε παρόργισαν εν τη θαλάσση, εν τη Ερυθρά θαλάσση.

Και όμως έσωσεν αυτούς διά το όνομα αυτού, διά να κάμη γνωστά τα κραταιά έργα αυτού.

Ψαλμός 106:7-8

Παρόλο που τα παιδιά του Ισραήλ ήταν επαναστάτες και τους άξιζε η τιμωρία, ο Θεός τους συγχώρησε και έδειξε ότι η αγάπη και το έλεος είναι η πραγματική Του φύση. Με άλλα λόγια, ο Θεός είναι αγάπη, και δεν είναι κάτι που το ανάβει ή το σβήνει. Είναι πάντοτε ο ίδιος και δεν αφήνει ποτέ την συμπεριφορά των άλλων να Τον αλλάξει. Εγώ επέτρεψα τη συμπεριφορά της θείας μου να με αλλάξει και μάλιστα απ' τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά αν είχα πάρει το χρόνο να σκεφτώ πριν αντιδράσω, ολόκληρη η κατάσταση θα μπορούσε να ήταν διαφορετική. Αντέδρασα με τα συναι-

σθήματα μου, αντί να αντιδράσω με τον Λόγο του Θεού και να ακολουθήσω το δικό Του παράδειγμα. Για πολλά χρόνια στη ζωή μου έκανα το ίδιο ακριβώς πράγμα σε πολλές περιστάσεις. Ο θυμός ήταν σχεδόν ένα καθημερινό συμβάν για μένα έως ότου ήμουν πρόθυμη να αφήσω τον Θεό να με αλλάξει.

Στο επόμενο κεφάλαιο θα σας πω πως ο Νταϊήβ αντιμετώπισε την κακή μου συμπεριφορά αλλά δεν με κακομεταχειρίστηκε ποτέ. Αυτό το χαρακτηριστικό της σταθερότητας και της συνεχούς προθυμίας να μου δείξει αγάπη ήταν ένας από τους βασικούς λόγους για την επιθυμία μου να αλλάξω την κακή μου συμπεριφορά. Αν ο Νταϊήβ απλά εκνευριζόταν και φώναζε, και με κατηγορούσε, και με απειλούσε ότι θα διακόψει τη σχέση μας, μπορεί να μην είχα αλλάξει ποτέ. Βρισκόμουν σε ένα σημείο στην ζωή μου που είχα απελπιστική ανάγκη να δω την αγάπη σε πράξη, και ο Νταϊήβ μου την έδειξε.

Μερικές φορές τα λόγια δεν είναι αρκετά. Το να λέμε λόγια αγάπης είναι κάτι κοινό στην κοινωνία μας. Ο πατέρας μου που με κακοποιούσε σεξουαλικά μου έλεγε ότι μ' αγαπούσε. Η μητέρα μου που με εγκατέλειψε μου είπε ότι με αγαπούσε. Φίλοι που μου είχαν πει ψέματα μου είπαν ότι με αγαπούσαν, και έτσι τα λόγια είχαν χάσει το νόημα τους για μένα. Ο Νταϊήβ όχι μόνο μου είπε πως μ' αγαπούσε, αλλά μου έδειξε το είδος της αγάπης που θέλει να δώσει ο Θεός μέσα από εμάς. Την δική Του αγάπη!

Ανεξέλεγκτος Θυμός

Ο ανεξέλεγκτος θυμός μπορεί να μετατραπεί γρήγορα σε παράφορη οργή. Η παράφορη οργή είναι επικίνδυνη. Σ' αυτή τη κατάσταση, οι άνθρωποι λένε και κάνουν ένα σωρό πράγματα που μπορούν να αλλάξουν την πορεία της ζωής τους. Άκουσες ποτέ τη έκφραση, «Ήμουν τόσο θυμωμένος που δεν μπορούσα να δω μπροστά μου»; Έτσι ακριβώς ένιωσα εκείνη την ημέρα που θυμωσα τόσο πολύ με την θεία μου. Καταλαβαίνω τώρα ότι ο θυμός που ένιωσα είχε την αιτία του σε κάτι παραπάνω από την δεδομένη κατάσταση. Νομίζω ότι είχα επιτρέψει κάποια αγανάκτηση να χτιστεί μέσα μου που έπρεπε να επιλυθεί, και αυτό που συνέβη μ' εκείνη ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι, κατά κάποιο τρόπο.

Όταν νιώθουμε τον θυμό άλλων ανθρώπων να εξαπολύεται εναντίον μας, είναι σύνηθες φαινόμενο ότι ο θυμός τους έχει την αιτία του πολύ πέρα από την παρούσα κατάσταση. Μπορεί να βρισκόμαστε στην κίνηση του δρόμου και κάποιος να εξαγριωθεί επειδή ξεχάσαμε να ανάψουμε το φλας πριν στρίψουμε. Ο θυμός τους είναι δυσανάλογος με την παράβαση. Κάναμε ένα απλό λάθος και έχουν εξαγριωθεί τόσο πολύ που θα μπορούσαν να μας κάνουν κακό, αλλά παρόλο που ο θυμός κατευθύνεται προς εμάς, δεν έχει τίποτα να κάνει μ' εμάς. Είναι η συσσώρευση ακόμα και χρόνων ίσως ανεπίλυτων θεμάτων στη ζωή τους. Σήμερα ακούμε συχνά περιπτώσεις οπλοφόρων που μπαίνουν σε κάποιο κτίριο και πυροβολούν σκοτώνοντας και πληγώνοντας. Σε ένα ξέσπασμα παράφορης οργής, αυτός ο άνθρωπος άρχισε να πυροβολεί ανθρώπους που ούτε καν γνώριζε. Γιατί; Η οργή του είχε συσσωρευθεί και τον έφερε σε μια κατάσταση ανεξέλεγκτης βίας.

Πόσοι άνθρωποι είναι σήμερα στη φυλακή επειδή σκότωσαν κάποιον εν βρασμό ψυχής; Πόσοι έχουν καταστρέψει ή έχουν βλάψει σοβαρά τις σχέσεις τους επειδή είπαν φοβερά, και οδυνηρά πράγματα σε κατάσταση παράφορης οργής; Σκέψου πόσοι άνθρωποι θα είχαν καλύτερη ζωή αυτή τη στιγμή εάν είχαν διδαχθεί πως να χειριστούν σωστά το συναίσθημα του θυμού.

Η πιο εκπληκτική πράξη παράφορης οργής συνέβη όταν οι Ιουδαίοι υποκινήθηκαν να σταυρώσουν τον Ιησού, ο Οποίος είχε έρθει για να τους σώσει και δεν είχε κάνει τίποτα κακό. Αυτή η αδικία είναι η φρικιαστικότερη πράξη στην ιστορία, και όμως ο Θεός τους συγχώρησε και γέννησε ένα σχέδιο για την πλήρη λύτρωση και επανόρθωση μας. Εκπληκτική αγάπη!

Ο μόνος τρόπος για να αποφύγεις την παράφορη οργή είναι να μετρήσεις μέχρι το 100 όταν θυμώνεις, ή το 1000, ή όσο περισσότερο έχεις ανάγκη να μετρήσεις έως ότου καλμάρεις. Κάνε το αυτό πριν να πεις ή να κάνεις οτιδήποτε. Εκείνο που λέω πάντοτε είναι, «Ας καταλαγιάσουν τα συναισθήματα και μετά αποφασίζω.»

Μην Σπαταλάς Την Συναισθηματική Σου Ενέργεια στον Θυμό

Το να θυμώνεις απαιτεί πολύ ενέργεια. Έχεις προσέξει πόσο κουρασμένος είσαι μετά από μία κρίση θυμού; Εγώ το πρόσεξα, και στην ηλικία μου τελικά κατάλαβα ότι δεν έχω χρόνο για χάσιμο

στη ζωή μου. Ο θυμός είναι σπατάλη και δεν προσφέρει τίποτα καλό σε κανένα εκτός εάν είναι δίκαιος θυμός, και αυτό είναι ένα άλλο θέμα για ένα άλλο κεφάλαιο. Έμαθα ότι από τη στιγμή που θυμώνω για τα καλά, χρειάζομαι πολύ χρόνο για να καλμάρω, και τελικά κατάλαβα ότι θα ήταν καλύτερο να χρησιμοποιήσω λίγη από αυτή την ενέργεια για να ελέγξω το θυμό από την αρχή από ότι ήταν να ξοδέψω όλη μου την ενέργεια να θυμώσω και μετά να προσπαθώ να καλμάρω. Να μια καλή συμβουλή: Αν δεν συμφωνείς με κάποιον, άφησε τον στα χέρια του Θεού. Ζήτησε από Εκείνον να φανερώσει ποιος είναι σωστός και ποιος λάθος, και να είσαι πρόθυμος να αντιμετωπίσεις την αλήθεια εάν τελικά πει ότι εσύ κάνεις λάθος.

Για πάρα πολλά χρόνια ξόδευα ενέργεια μαλώνοντας με τον Νταϊνβ για ασήμαντα πράγματα που στην κυριολεξία δεν είχαν και τόσο μεγάλη σημασία, εκτός από το ότι ήθελα να έχω πάντα δίκιο. Αλλά, η αγάπη εγκαταλείπει το δικαίωμα της να έχει δίκιο (Α' Κορινθίους 13:5). Το να έχεις δίκιο δεν είναι καθόλου τόσο ένδοξο όσο νομίζουμε ότι είναι! Η ενέργεια που σπαταλάμε προσπαθώντας να αποδείξουμε ότι έχουμε δίκιο είναι στην πραγματικότητα χαμένη ενέργεια τις περισσότερες φορές. Ακόμα και όταν μάλωνα με τον Νταϊνβ αρκετά για να τον κάνω να πει, «Έχεις δίκιο,» ακόμα και τότε δεν είχα κερδίσει, επειδή είχα απογοητεύσει τον Θεό με την συμπεριφορά μου και ήμουν ένα κακό παράδειγμα σε όλους γύρω μου.

Η ειρήνη μας δίνει δύναμη, αλλά ο θυμός μας εξασθενεί. Ας επιλέξουμε και ας εκζητήσουμε ειρήνη με τον Θεό, με τους εαυτούς μας και με τους άλλους.

Διότι Όστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι δόλον, [προδοσία, πλάνη]

Ας εκκλίνη από κακού και ας πράξη αγαθόν, ας ζητήση ειρήνην [αρμονία, ανενόχλητος από φόβους, αναβρασμό παθών, και ηθικές συγκρούσεις] και ας ακολουθήση αυτήν· [Όχι απλά να επιζητάς ειρηνική σχέση με τον Θεό, με τον συνάνθρωπο σου, και τον εαυτό σου, αλλά επιδιώξε, κυνήγησε την!]

Α' Πέτρου 3:10-11

Ελπίζω να πήρες το χρόνο να μελετήσεις το παραπάνω εδάφιο. Με έκανε τελικά να δω ότι δεν μπορούσα απλά να προσευχηθώ για ειρήνη, αλλά έπρεπε να την εκζητήσω, να την επιδιώξω, και να την κυνηγήσω με όλη μου την καρδιά. Έπρεπε να είμαι πρόθυμη να κάνω ρυθμίσεις και να εναρμονιστώ με τους άλλους για να έχω ειρήνη. Επίσης έπρεπε να είμαι πρόθυμη να ταπεινωθώ όπως έκανα εκείνη την ημέρα που τηλεφώνησα στη θεία μου για να ζητήσω συγγνώμη, εάν πραγματικά ήθελα ειρήνη.

Τι αξία έχει η ειρήνη για σένα; Εάν δεν την βλέπεις ως εξαιρετικά πολύτιμη, δεν θα μπορέσεις ποτέ να κάνεις αυτό που πρέπει να κάνεις για να την έχεις. Το να ελέγχεις τον θυμό σου και να μάθεις να συγχωρείς γενναιόδωρα και γρήγορα είναι εκείνα τα στοιχεία που θα διατηρήσουν την ειρήνη. Αλλά να είσαι πάντοτε πρόθυμος να θυσιάσεις τη δική σου επιθυμία, ιδιαίτερα την επιθυμία να έχεις δίκιο, ώστε να έχεις το καθημερινό κομμάτι της απόλαυσης της ειρήνης που έχει προμηθεύσει ο Θεός εν Χριστώ Ιησού. Έχω ανακαλύψει ότι ο Θεός κάνει καλύτερη δουλειά όταν με δικαιώνει παρά όταν προσπαθώ να δικαιωθώ μόνη μου. Άφησε τον Θεό να είναι Θεός στη ζωή σου, και θα απολαύσεις περισσότερη ειρήνη.

Το συναίσθημα του θυμού δεν είναι απαραίτητο να σε κυβερνάει. Θα είναι πάντοτε γύρω σου ψάχνοντας μια ευκαιρία για να σηκώσει το αποκρουστικό του κεφάλι, αλλά με την οδηγία του Αγίου Πνεύματος, την προσευχή, και την εγκράτεια δεν υπάρχει λόγος να παραδοθούμε σ' αυτό. Ο Λόγος του Θεού δηλώνει ότι Εκείνος θα μας δώσει τη δύναμη να εξουσιάζουμε ακόμα και ανάμεσα στους εχθρούς μας, και όσον αφορά εμένα, ο θυμός είναι ένας εχθρός στη ζωή μου και αρνούμαι να υποταχθώ σ' αυτόν. Κάνε χάρη στον εαυτό σου... εγκατάλειψε τον θυμό, σπρώξε και ξεπέρασε τον, και απόλαυσε την ειρήνη του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

3

Οι Ρίζες του Θυμού

Υπάρχουν πράγματα για τα οποία θυμώνουμε, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που είναι θυμωμένοι χωρίς να έχουν κάποιο συγκεκριμένο λόγο, είναι απλά θυμωμένοι. Μερικές φορές δεν γνωρίζουμε από που προέρχεται ο θυμός μας. Αρκετοί άνθρωποι μου έχουν πει, «Νιώθω πολύ θυμωμένος και δεν γνωρίζω καν το γιατί... τι δεν πάει καλά μαζί μου;» Υπάρχει κάπου κάποια ρίζα θυμού, και η προσευχή, λίγη έρευνα, και κοιτάζοντας την αλήθεια κατά πρόσωπο συνήθως τη βγάζει έξω στα ανοιχτά. Έχω ανακαλύψει ότι συνήθως ο Θεός μου δείχνει πιο είναι στ' αλήθεια το πρόβλημα μου, αν Τον ρωτήσω. Αυτό που μου δείχνει δεν είναι πάντα αυτό που ήθελα ν' ακούσω, ιδιαίτερα αν μου αποκαλύψει ότι εγώ είμαι το πρόβλημα, αλλά Εκείνος επιθυμεί να έρθουμε πρόσωπο με πρόσωπο με την αλήθεια μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο και να την αφήσουμε να μας ελευθερώσει.

Μέχρι που να φτάσω σε κάποια ηλικία, είχα πρόβλημα θυμού. Κάθε φορά που δεν γινόταν το δικό μου, ξάναβε ο θυμός μου, επειδή είχα παρακολουθήσει τον πατέρα μου να συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο. Οι θυμωμένοι άνθρωποι προέρχονται συνήθως από θυμωμένες οικογένειες. Είναι μία συμπεριφορά που διδάσκεται, και μέχρι να αντιμετωπιστεί, είναι πιθανόν ο θυμός να παραμείνει στο θρόνο του. Για παράδειγμα, οι στατιστικές μας λένε ότι πολλοί άνδρες που δέρνουν τις γυναίκες τους είδαν αυτό το πράγμα να γίνεται από τον πατέρα τους στην μητέρα τους. Ακόμα και αν μισούσαν να βλέπουν τη κακομεταχείριση της μητέρας τους, αντιμετώπιζον τις δικές τους διαμάχες με τον ίδιο τρόπο.

Ο πατέρας μου ήταν συχνά βίαιος προς τη μητέρα μου, ιδιαίτερα όταν ήταν μεθυσμένος. Ήταν ένας θυμωμένος άνθρωπος, και παρόλο που δεν μπορέσαμε ποτέ να βρούμε πλήρως τις ρίζες γιατί ήταν τόσο θυμωμένος, μάθαμε ότι ο πατέρας του ήταν επίσης ένας

θυμωμένος άνθρωπος, ο οποίος ήταν δύσκολο να ευχαριστηθεί, και χρησιμοποιούσε τον θυμό σαν μέσο ελέγχου στο σπίτι του. Η Βίβλος μας διδάσκει ότι οι αμαρτίες και η συμπεριφορά που τις συνοδεύει κληρονομούνται από γενιά σε γενιά εκτός και αν κάποιος μάθει ν' αγαπά τον Θεό και αρχίσει να εφαρμόζει τις δικές Του αρχές στη ζωή του (Δευτερονόμιο 5:8-10).

Έχω δει τον κύκλο του θυμού και της βίας στην οικογένεια μου να σπάει στη δική μου ζωή, και ο Θεός θέλει να κάνει το ίδιο για κάθε άνθρωπο που έχει πρόβλημα με τον θυμό. Πάρε λίγη ώρα και σκέψου το σπίτι στο οποίο μεγάλωσες. Ποια ήταν η ατμόσφαιρα; Πως φέρονταν οι ενήλικες ο ένας με τον άλλο σε καταστάσεις διαμάχης; Ήταν το σπίτι γεμάτο από υποκρισία ή ήταν ανοιχτοί οι άνθρωποι και τους διοικούσε η αλήθεια; Εάν συμβαίνει να είσαι από τους λίγους ευλογημένους που μεγάλωσαν σε μία ατμόσφαιρα ευσέβειας, θα πρέπει να ευχαριστείς τον Θεό επειδή αυτό σου έδωσε ένα καλό ξεκίνημα στη ζωή σου. Όμως, εμείς που δεν είχαμε ένα τέτοιο καλό παράδειγμα μπορούμε να ανακάμψουμε μέσα από την αγάπη του Θεού και την αλήθεια του Λόγου Του.

Πως να Χρησιμοποιήσουμε Ευσεβή Αντιπαράθεση

Όχι μόνο ο πατέρας μου ήταν βίαιος, αλλά η μητέρα μου δεν τον αντιμετώπισε ποτέ. Ήταν τόσο δειλή, και έτσι υπέκυπτε κάτω από την βάνουση εξουσία του. Όχι μόνο δεν προστάτευσε τον εαυτό της, αλλά δεν προστάτευσε ούτε κι εμένα. Έμαθα να απεχθάνομαι αυτό που θεωρούσα αδυναμία σ' εκείνη, και αποφάσισα πολύ νωρίς στην ζωή μου ότι δεν θα ήμουν ποτέ αδύναμη ούτε θα άφηνα κανένα να με κακομεταχειριστεί. Σε μία προσπάθεια να προστατεύσω τον εαυτό μου, έγινα δυναστική. Νόμιζα ότι αν κρατούσα τα πάντα και τους πάντες κάτω από τον έλεγχο μου, τότε δεν θα με πλήγωναν, αλλά βέβαια η συμπεριφορά μου δεν απέδωσε επειδή ήταν ασεβής. Ο σύζυγος μου σταδιακά χρησιμοποίησε ευσεβή αντιπαράθεση στη σχέση μας, και παρόλο που πήρε πολύ χρόνο, με βοήθησε να αλλάξω.

Παρόλο που έχουμε κληθεί στην ειρήνη και θα έπρεπε να ζητούμε και να επιδιώκουμε την ειρήνη, το να φοβόμαστε να αντιμετωπίσουμε τους ανθρώπους που μας κακομεταχειρίζονται δεν είναι ο τρόπος για να χειριστούμε τη διαμάχη. Μάθαμε τελικά στο σπίτι

μας ότι το να είμαστε ανοιχτοί και αληθείς είναι η καλύτερη πολιτική σε όλες τις στιγμές. Ο Νταϊήβ και εγώ έχουμε τέσσερα ενήλικα παιδιά, και όλοι περνάμε πολύ χρόνο μαζί. Υπάρχουν φορές που θυμώνουμε και λέγονται πράγματα που δημιουργούν συγκρούσεις, αλλά χαίρομαι να σας πω ότι κανένας δεν μένει θυμωμένος για πολύ. Αντιμετωπίζουμε τα θέματα, και ακόμα αν διαφωνούμε, προσπαθούμε να διαφωνήσουμε πολιτισμένα. Γνωρίζουμε τους κινδύνους της μάχης και είμαστε αφοσιωμένοι να την κρατήσουμε έξω από την οικογένεια μας. Αυτό το συμερίζομαι για να σας δείξω ότι παρόλο που μεγάλωσα σε ένα θυμωμένο σπίτι και στην αρχή έφερα αυτό το θυμό στο δικό μου σπίτι, αυτό το αμαρτωλό πρότυπο έχει διαλυθεί με το έλεος και τη χάρη του Θεού, και μέσα από την υπακοή στον Λόγο Του.

Η ευσεβής αντιπαράθεση αρχίζει όταν αντιμετωπίζουμε κάτι και το κάνουμε με την οδηγία του Θεού, περιμένοντας έως ότου ο Θεός μας πει τότε να το κάνουμε. Πολλή αντιπαράθεση πολύ γρήγορα μπορεί απλά να κάνει κάποιον θυμωμένο ακόμα πιο θυμωμένο. Διατύπωσε το πρόβλημα με ένα ήρεμο και γεμάτο αγάπη τρόπο και προσπάθησε να το κάνεις αυτό συζητώντας απλά και καθαρά. Αντιμετωπίζοντας τον θυμό με θυμό δεν δουλεύει ποτέ, έτσι λοιπόν είναι σημαντικό ότι παραμένεις ήρεμος κατά τη διάρκεια της αντιμετώπισης.

Η γλυκεία απόκρισις καταπραΰνει θυμόν· αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν.

Παροιμίες 15:1

Η υγαίνουσα γλώσσα είναι δένδρον ζωής· η δε διεστραμμένη, σύντριψις εις το πνεύμα.

Παροιμίες 15:4

Δι' υπομονής πείθεται ο ηγεμών· και η γλυκεία γλώσσα συντρίβει οστά.

Παροιμίες 25:15

Πες στον άνθρωπο που αντιμετωπίζεις πως σε κάνει να νιώθεις η συμπεριφορά τους, και δώσε τους να καταλάβουν ότι αυτό είναι απαράδεκτο. Προσπάθησε να κρατήσεις τον τόνο της φωνής ευγενικό, αλλά σταθερό. Επιβεβαίωσε ότι αγαπάς το πρόσωπο και θέλεις τη σχέση να είναι υγιής, αλλά ότι δεν θα δεχτείς έλλειψη σε-

βασμού και βάνανυση μεταχείριση οποιουδήποτε είδους. Μην εκπλαγείς καθόλου αν το άτομο αυτό δεν δεχθεί με τη πρώτη αυτά που του λες. Συνήθως χρειαζόμαστε χρόνο για να απορροφήσουμε πράγματα μέσα στη σκέψη μας. Μην εκπλαγείς εάν το άτομο αυτό θυμώσει ακόμα πιο πολύ και αρχίσει να σε κατηγορεί ότι εσύ είσαι το πρόβλημα. Μείνε σταθερός στην απόφαση σου, προσευχήσου πολύ, και δώσε στον Θεό χρόνο για να εργαστεί. Πολύ συχνά το άτομο αυτό θα έρθει πίσω αργότερα σ' εσένα και θα σου ζητήσει συγνώμη κατανοώντας ότι έχεις δίκιο.

Όταν ο Νταϊήβ με αντιμετώπισε, μου είπε ότι μ' αγαπάει αλλά δεν θα μπορούσε να μου δείχνει σεβασμό εάν δεν ήμουν πρόθυμη να αντιμετωπίσω την ασεβή μου συμπεριφορά και να επιτρέψω στον Θεό να με αλλάξει. Μου είπε πως τον έκαναν να νιώθει τα λόγια μου και η συμπεριφορά μου, και μου έκανε γνωστό ότι η ζημιά στα συναισθήματα του προς εμένα θα χρειαζόντουσαν χρόνο για να θεραπευθούν. Δεν με κακομεταχειρίστηκε ποτέ, ούτε με απέκλεισε από τη ζωή του με τη σιωπή, αλλά ήταν σταθερός και αποφασισμένος. Στην αρχή επαναστάτησα, πήρα μία αμυντική στάση, και προσπάθησα να του πω όλα εκείνα που από τη μεριά του δεν έκανε σωστά. Αλλά τελικά αποδέχθηκα την ευθύνη μου και άρχισα να συνεργάζομαι με το Άγιο Πνεύμα με κατεύθυνση την αλλαγή. Η ήρεμη και η ακλόνητη σταθερότητα που μου έδειξε ο Νταϊήβ καθ' όλη τη διαδικασία ήταν πολύ σημαντική, και πιστεύω ότι είναι σημαντική για τον καθένα που βρίσκεται σε μία κατάσταση που πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Σωστή και Λάθος Μεταχείριση

Κακομεταχείριση σημαίνει λάθος μεταχείριση ή να σε μεταχειρίζονται με ανάρμοστο τρόπο. Όταν ένας πατέρας κακομεταχειρίζεται σεξουαλικά ένα παιδί, μεταχειρίζεται αυτό το παιδί με ένα τρόπο που είναι λανθασμένος. Όταν μία μητέρα δεν έχει λόγια αγάπης για τα παιδιά της, τότε τα κακομεταχειρίζεται επειδή η συμπεριφορά της είναι ανάρμοστη. Όταν ένας σύζυγος δέρνει ή κτυπάει τη γυναίκα του, είναι ένας βασανιστής. Όταν κάποιος προσπαθεί να τιθασει ένα άλλο πρόσωπο, αυτό είναι κακομεταχείριση. Ο Θεός μας έφτιαξε να έχουμε ανάγκη την αγάπη, την αποδοχή, και την ελευθερία, αυτές οι ανάγκες είναι κομμάτι από το DNA μας,

και δεν θα μπορέσουμε ποτέ να λειτουργήσουμε σωστά χωρίς αυτές.

Συγκλονίζομαι ακόμα και όταν προσπαθώ να σκεφτώ την κακομεταχείριση που υπάρχει στην κοινωνία μας σήμερα. Φαίνεται ότι ζούμε σ' ένα θυμωμένο κόσμο όπου οι περισσότεροι άνθρωποι είναι σαν ωρολογιακές βόμβες έτοιμες να ανατιναχθούν ανά πάσα στιγμή. Οι άνθρωποι έχουν γίνει πολύ εγωιστές και εγωκεντρικοί, και ο θυμός τους έχει μεγαλώσει σε αναλογία με αυτό. Όσον αφορά εμένα, ο Θεός είναι η μοναδική απάντηση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Δεν μπορούμε να κοντρολάρουμε αυτά που κάνει ο κόσμος, αλλά μπορούμε να αποφασίσουμε να μην ακολουθήσουμε την πορεία του. Θα πρέπει να πάρουμε την απόφαση να αποδεχθούμε τον Θεό και την κατεύθυνση που μας δίνει, και όταν το κάνουμε, οι ζωές μας μπορούν να γίνουν ένα φως που θα είναι φωτεινό παράδειγμα για τους άλλους. Ας διακηρύξουμε, «εκλέξατε σήμερα ποίον θέλετε να λατρεύετε· ... εγώ όμως και ο οίκός μου θέλομεν λατρεύει τον Κύριον.» (Ιησούς του Ναυή 24:15).

Κάθε είδος κακομεταχείρισης δημιουργεί θυμό στους ανθρώπους. Είσαι θυμωμένος με κάποιον που σε κακομεταχειρίστηκε; Ίσως το να τους συγχωρήσεις είναι η αρχή της δικής σου θεραπείας και ανάκαμψης. Στο Ιωάννης 20:23 βλέπουμε γραμμένο ότι ο Ιησούς λέει στους μαθητές του ότι οποιουδήποτε την αμαρτία κρατάτε θα είναι κρατημένη, αλλά αν τη συγχωρήσετε τότε θα είναι συγχωρημένη. Όταν αρνούμαστε να συγχωρήσουμε κάποιον που μας έχει πληγώσει, ίσως να κρατάμε την αμαρτία αυτή μέσα μας και να την επαναλαμβάνουμε εμείς οι ίδιοι. Πολλοί άνθρωποι που έχουν υποστεί κακομεταχείριση γίνονται οι ίδιοι βασανιστές άλλων. Στην καλύτερη περίπτωση είναι οργισμένοι και ανίκανοι να αλλάξουν έως ότου συγχωρήσουν πλήρως εκείνους που τους έχουν πληγώσει. Ο Σατανάς θα το κάνει σίγουρο ότι κάποιος θα πληγώσει τον καθένα από εμάς, ελπίζοντας ότι θα ζήσουμε οργισμένες ζωές. Αλλά θυμηθείτε το Εκκλησιαστής 7:9, «...ο θυμός αναπαύεται εν τω κόλπω των αφρόνων.» Είμαστε άφρονες, ανόητοι εάν κρατάμε το θυμό που νιώθουμε όταν κάποιος μας πληγώσει. Κάνε χάρη στον εαυτό σου και συγχώρησε.

Το 1985, η γιαγιά του Μπίλ Πέλκε, η Ρούθ, δολοφονήθηκε από

τέσσερα νεαρά κορίτσια. Ήταν μια υπέροχη Χριστιανή γυναίκα που έκανε Βιβλικές μελέτες στο σπίτι της. Ένα βράδυ, άνοιξε την πόρτα της σε μία ομάδα, περιμένοντας να τους διδάξει τον Λόγο του Θεού. Αντί γι' αυτό, τα κορίτσια μπήκαν μέσα και την δολοφόνησαν θηριωδώς.

Ένα βράδυ του Νοεμβρίου του 1986, ο Μπίλ βρέθηκε να σκέφτεται τη γιαγιά του.

* * *

Στις 2 Νοεμβρίου του 1986 [λέει ο Πέλκε], σκεφτόμουν για τη ζωή και τον θάνατο της Νάνας. Άρχισα να σκέφτομαι για την πίστη της. Η Νάνα ήταν μία αφοσιωμένη Χριστιανή, και εγώ είχα μεγαλώσει σε μία Χριστιανική οικογένεια. Θυμάμαι αυτό που είπε ο Ιησούς, ότι αν θέλουμε τον Ουράνιο Πατέρα μας να μας συγχωρήσει, πρέπει κι εμείς να συγχωρούμε εκείνους που μας έχουν κάνει κακό... ήξερα ότι ο Ιησούς έλεγε ότι η συγχώρηση πρέπει να μας γίνει συνήθεια, ένας τρόπος ζωής. Συγχώρησε, συγχώρησε, συγχώρησε και εξακολούθησε να συγχωρείς... σκέφτηκα ότι μάλλον θα έπρεπε να προσπαθήσω να συγχωρήσω [την Πώλα Κούπερ, τη δεκαπεντάχρονη υποκινήτρια της δολοφονίας] για αυτό που είχε κάνει στη Νάνα. Φαντάστηκα ότι ίσως κάποια μέρα θα το έκανα επειδή αυτό θα ήταν το σωστό να κάνω.

Όσο περισσότερο σκεφτόμουν την Νάνα, τόσο περισσότερο πειθόμουν ότι θα ήταν απαίσια για κείνη η σκέψη της ποινής του θανάτου που δόθηκε στην Πώλα... επίσης ένιωσα ότι θα ήθελε κάποιον από την οικογένεια να επιδείξει την ίδια αγάπη και έλεος. Ένιωσα ότι αυτή η ευθύνη έπεφτε στους δικούς μου ώμους. Παρόλο που ήξερα ότι η συγχώρηση είναι το σωστό πράγμα να κάνω, η αγάπη και το έλεος φαινόταν εκτός θέματος επειδή η Νάνα είχε δολοφονηθεί με τόσο θηριώδη τρόπο. Αλλά ήμουν τόσο πεπεισμένος ότι αυτό ήταν εκείνο που θα ήθελε η Νάνα και μη γνωρίζοντας κανένα άλλο τρόπο για να το πετύχω, παρακάλεσα τον Θεό να μου δώσει αγάπη και έλεος για την Πώλα Κούπερ και την οικογένεια της για να το κάνω αυτό για χάρη της Νάνα.

Ήταν μια σύντομη προσευχή, αλλά αμέσως άρχισα να σκέφτομαι για το πως θα μπορούσα να γράψω στην Πώλα και να της πω για το τι είδος άνθρωπος ήταν η Νάνα και γιατί την είχε αφήσει να

μπει μέσα στο σπίτι της. Ήθελα να μοιραστώ μαζί της την πίστη της Νάνας.

Κατάλαβα ότι η προσευχή για αγάπη και έλεος είχε ήδη απαντηθεί επειδή ήθελα να βοηθήσω την Πώλα και ξαφνικά ήξερα ότι θα ήταν λάθος να την εκτελέσουν. Έμαθα το πιο δυνατό μάθημα της ζωής μου εκείνη τη νύχτα. Αυτό το μάθημα αφορούσε την θεραπευτική δύναμη της συγχώρησης. Όταν η καρδιά μου αγγίχτηκε από το έλεος, η συγχώρηση απλά συνέβη. Όταν συνέβη η συγχώρηση, έφερε μια φοβερή θεραπεία. Είχε περάσει ενάμιση χρόνος από το θάνατο της Νάνας, και οποτεδήποτε την σκεφτόμουν αυτό το χρονικό διάστημα, περνούσε από το μυαλό μου η εικόνα του πως είχε πεθάνει. Ήταν τρομερό να σκέφτομαι το φρικτό θάνατο που υπέφερε. Αλλά ήξερα όταν αγγίχτηκε η καρδιά μου από το έλεος και τη συγχώρηση που έφερε, ότι από εκείνη τη στιγμή όποτε σκεφτόμουν την Νάνα ξανά, δεν θα σκεφτόμουν πια το πως είχε πεθάνει, αλλά θα είχα την εικόνα του πως έζησε, αυτά που αντιπροσώπευε, τι πίστευε, και πόσο όμορφος και θαυμάσιος άνθρωπος ήταν.

Η συγχώρηση δεν σημαίνει ότι παραβλέπω αυτό που έκανε η Κούπερ, ούτε σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να υπάρχουν συνέπειες για την πράξη της. Σίγουρα δεν σημαίνει να συγχωρήσεις και να ξεχάσεις. Δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτό που συνέβη στην Νάνα, αλλά μπορώ να εγκαταλείψω την επιθυμία να εκδικηθώ την Πώλα. Μπορώ να ευχηθώ να της συμβούν καλά πράγματα.

* * *

Αληθινές ιστορίες όπως αυτή παραπάνω μας εμψυχώνουν ιδιαίτερα και δείχνουν ότι πραγματικά μπορούμε να συγχωρήσουμε τον οποιονδήποτε για οτιδήποτε αν κοιτάξουμε πέρα από αυτό που έχει γίνει σ' εμάς, στο τι θα μπορούσε να είναι το καλύτερο πράγμα μακροχρόνια για όλους όσους έχουν αναμιχθεί. Ο Θεός με διδάσκει συνέχεια να μην κοιτάζω απλά στο τι έχει κάνει σ' εμένα αυτός που με πλήγωσε, αλλά να δω ακόμα πιο έντονα στο πόσο έχουν βλάψει τον εαυτό τους και να είμαι πρόθυμη να συγχωρήσω και να προσευχηθώ γι' αυτούς.

Ο Θυμός Ριζώνει στην Τελειομανία

Εάν έχουμε ουτοπιστικές προσδοκίες για τον εαυτό μας και τους άλλους, αυτό μπορεί να μετατραπεί σε ρίζα θυμού στη ζωή μας. Ο τελειομανής είναι κάποιος που είναι ανίκανος να ικανοποιηθεί εκτός αν όλα είναι τέλεια. Το καλό δεν είναι ποτέ αρκετά καλό, ακόμα και το υπέροχο δεν είναι αρκετά καλό... όλα πρέπει να είναι τέλεια. Εάν ο τελειομανής δεν επιτρέψει στον Θεό θα φέρει ισορροπία στην ζωή του, αυτή η παρόρμηση για τελειότητα γίνεται συνήθως μία πηγή άγχους και δυστυχίας.

Η ζωή δεν είναι τέλεια, ούτε οι άνθρωποι μέσα σ' αυτή, και όμως ο Θεός μας έχει δώσει την ικανότητα να αντέχουμε οτιδήποτε έρχεται στη ζωή μας με καλή διάθεση αν είμαστε πρόθυμοι για κάτι τέτοιο.

* * *

Η μητέρα της Λίζας ήταν πολύ σκληρή μαζί της. Απαιτούσε πάντοτε τελειότητα σε οτιδήποτε και αν έκανε. Παρόλο που η Λίζα δεν είχε ταλέντο για την μουσική, η μητέρα της επέμενε να μάθει να παίζει το πιάνο και την εξανάγκαζε να εξασκείται ώρες ολόκληρες. Δεν της έκανε ποτέ ούτε μία φιλοφρόνηση για οτιδήποτε, και ακόμα στις σπάνιες εκείνες περιπτώσεις που το προσπαθούσε, της υπενθύμιζε συνέχεια για εκείνα τα πράγματα που χρειαζόταν να βελτιώσει. Σαν αποτέλεσμα, η Λίζα έχει ένα βαθιά ριζωμένο θυμό για τον εαυτό της και γι' αυτά που βλέπει σαν αποτυχία σε σχεδόν όλα όσα κάνει. Επίσης είναι πολύ νομικίστικη και πολύ δύσκολο να ευχαριστηθεί στις σχέσεις της με τον σύζυγο της και τα δύο της παιδιά. Στην ηλικία των τριάντα ετών η Λίζα έχει έλκος στομάχου και σύνδρομο ευερέθιστου εντέρου, τα οποία επηρεάζονται αρνητικά από το άγχος κάτω από το οποίο ζει συνεχώς.

Η Λίζα αυτή τη στιγμή εργάζεται με κάποιο Χριστιανό σύμβουλο και κάνει κάποια πρόοδο, αλλά είναι μία καθημερινή μάχη. Η ζωή συμβαίνει κάθε μέρα, και με το πέρας της κάθε μέρας κάτι συμβαίνει συνήθως που δεν είναι καθόλου τέλειο και η Λίζα πρέπει συνειδητά να αποφασίσει ότι δεν θα το αφήσει να την εκνευρίσει. Θέλει να ελευθερωθεί από την τυραννία της τελειομανίας, αλλά θα πάρει χρόνο για να ανανεωθεί το μυαλό της σ' αυτό τον τομέα. Η Λίζα θα πρέπει να μάθει να ενεργεί σύμφωνα με τον Λό-

γο του Θεού, πιστεύοντας αυτό που λέει, και όχι να ενεργεί συναισθηματικά σε καταστάσεις βασισμένη στην ανάμνηση των απαιτητικών προσδοκιών της μητέρας της.

Ο Ιησούς είναι ο μόνος ο οποίος ποτέ μπόρεσε να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις του νόμου τέλεια, και το έκανε για χάρη δική μας ώστε εμείς να ελευθερωθούμε. Παρόλο που μπορούμε να έχουμε μία τέλεια νοοτροπία καρδιάς προς τον Θεό και να επιθυμούμε την τελειότητα, θα φανερώσουμε αρκετές ατέλειες όσο ζούμε σ' αυτή τη φυσική σάρκα και αίμα και έχουμε ψυχές που επηρεάζονται από όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας. Με την μελέτη του Λόγου του Θεού και ξοδεύοντας χρόνο μαζί Του, μεγαλώνουμε προς το σημείο εκείνο της τελειότητας, αλλά πρέπει να μάθουμε να είμαστε γεμάτοι χαρά καθώς βρισκόμαστε στο δρόμο πηγαίνοντας εκεί που κατευθυνόμαστε.

Η ζωή είναι το ταξίδι, όχι ο προορισμός.

Η δύναμη του Θεού τελειοποιείται στις αδυναμίες μας. Μπορούμε να είμαστε δυνατοί, αλλά μόνο μέσα σ' Εκείνον. Δεν μας ωφελεί καθόλου να είμαστε θυμωμένοι με τον εαυτό μας, επειδή δεν μπορούμε να είμαστε τέλειοι όλη την ώρα. Έχω μάθει να κάνω το καλύτερο που μπορώ και να αφήνω τον Θεό να κάνει τα υπόλοιπα!

Ανεκπλήρωτες Ανάγκες

Όλοι μας έχουμε σοβαρές ανάγκες, και δεν είναι λάθος να προσδοκούμε εκείνους με τους οποίους έχουμε σχέση να εκπληρώνουν μερικές από αυτές τις ανάγκες. Όμως, πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι κοιτάζουμε πρώτα στον Θεό και εμπιστευόμαστε Εκείνον να εργαστεί μέσα από τους άλλους. Οι περισσότεροι άνθρωποι έλκονται προς ανθρώπους που είναι αντίθετοι από αυτούς. Ο Θεός σχεδίασε για όλους μας να είμαστε διαφορετικοί ώστε να έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλον. Κανένας άνθρωπος δεν τα έχει όλα, αλλά ο καθένας από μας έχει ένα κομμάτι από ότι χρειάζεται για να διατηρούμε μια υγιή ισορροπία στη ζωή. Εγώ είμαι πολύ επιθετική και ο σύζυγος μου είναι περισσότερο χαλαρός. Για πολλά χρόνια αυτό ήταν μια πηγή καβγάδων μεταξύ μας, αλλά τώρα διακρίνουμε ότι συχνά τον εξωθώ να κάνει κάτι, και εκείνος με καλμάρει έτσι ώστε να μη φέρομαι ασυναίσθητα. Μαζί είμαστε σωστά ι-

σορροπημένοι. Μπορεί να βρίσκεσαι σε μία παρόμοια κατάσταση, αλλά εάν δεν την δεις από την σωστή γωνία, θα σπαταλήσεις όλη σου τη ζωή προσπαθώντας να εξαναγκάσεις κάποιον να σου δώσει κάτι που ούτε καν καταλαβαίνει ότι χρειάζεσαι απλά επειδή είναι διαφορετικός από σένα.

Πιστεύω ότι ο Θεός θα εκπληρώσει όλες τις σοβαρές μας ανάγκες, αλλά το κάνει μέσα από εκείνον που Εκείνος επιλέγει. Σπατάλησα πολύ χρόνο θυμωμένη με τον Νταϊήβ επειδή δεν με καταλάβαινε, ή επειδή δεν ήθελε να σπαταλήσει μαζί μου ώρες μιλώντας για τα προβλήματα μας. Το σχέδιο του ήταν απλό: ήθελε ν' αναγνωρίσει το πρόβλημα, να κάνει αυτό που μπορούσε να κάνει, και μετά να ρίξει την φροντίδα στον Θεό (Α' Πέτρου 5:7). Από την άλλη μεριά, εγώ ήθελα να υπολογίσω τι θα έπρεπε να κάνουμε. Ο Νταϊήβ βέβαια είχε δίκιο, αλλά εγώ όχι μόνο είχα μια διαφορετική προσωπικότητα από εκείνον, ήμουν επίσης και λιγότερο ώριμη στον τομέα της εμπιστοσύνης στον Θεό.

Με το πέρασμα των χρόνων έμαθα να μην κρατάω κάποιο νοητικό αρχείο εκείνων που θεωρούσα ότι ήταν ανεκπλήρωτες ανάγκες που σταδιακά θα γινόντουσαν ρίζες θυμού στη ζωή μου, αλλά να εμπιστεύομαι τον Θεό με κάθε ανάγκη που είχα. Ξέρω ότι ο Νταϊήβ με αγαπάει και ότι επιθυμεί να εκπληρώσει τις ανάγκες μου, αλλά η αλήθεια είναι ότι δεν τις βλέπει πάντοτε ή δεν γνωρίζει τι να κάνει επειδή αυτό το κομμάτι δεν είναι μέρος της κατασκευής του από τον Θεό. Έχω μάθει να βλέπω όλα εκείνα τα θαυμάσια πράγματα που κάνει ο Νταϊήβ και όχι να εμμένω νοσηρά στα λίγα εκείνα που δεν κάνει.

Μία καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη για όλα αυτά που έχει είναι εκείνη η καρδιά που είναι περισσότερο επιτυχημένη στο να αποφεύγει τον θυμό και την αγανάκτηση. Να είσαι ευγνώμων και να το λες, και να αρνείσαι τον θυμό επιθετικά, επειδή αν δεν το κάνεις, θα σε πληγώσει περισσότερο από ότι θα πληγώσει οποιονδήποτε άλλον.

Η Ανάγκη για Διόρθωση

Σ' αυτά τα πρώτα χρόνια του γάμου μας, στην πραγματικότητα είχα ανάγκη από τον Νταϊήβ να με διορθώνει, ακόμα και αν στην αρχή δεν μου άρεσε. Το έκανε επειδή με αγαπούσε και ήθελε η

σχέση μας να είναι υγιής. Η Βίβλος μας λέει ότι ένας αληθινός φίλος θα μας πληγώσει με πληγές διόρθωσης όταν τις έχουμε ανάγκη. Συχνά είναι πιο εύκολο για μας απλά να αγνοήσουμε την λάθος συμπεριφορά επειδή δεν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε όλη τη δραματική κατάσταση που ακολουθεί όταν φέρνουμε τελικά διόρθωση, αλλά το γνήσιο ενδιαφέρον για τον άλλο δεν θα μας επιτρέψει να το κάνουμε αυτό.

Τα παιδιά όχι μόνο έχουν ανάγκη από αγάπη και τρυφερότητα, χρειάζονται διόρθωση. Εάν ένα παιδί δεν διορθωθεί, γίνεται ατίθασο και γεμάτο αυθάδεια. Ένα μεγάλο ποσοστό ανδρών και γυναικών στην φυλακή ομολογούν ότι οι γονείς τους δεν τους διόρθωσαν ποτέ όπως έπρεπε. Η κόρη μου η Σάντρα και ο σύζυγος της ο Στήβ έχουν δύο δίδυμα κοριτσάκια που είναι τώρα οκτώ ετών. Ο Στήβ και η Σάντρα είναι πολύ καλοί γονείς και δείχνουν πολύ αγάπη σ' αυτά, αλλά επίσης είναι αυστηροί στη διόρθωση τους. Μόνο για να σας δείξω πως ανταποκρίνονται τα παιδιά σε μία σωστή ισορροπία αγάπης και διόρθωσης, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας ένα σημείωμα που έγραψε η εγγονή μου η Αντζέλ στη μαμά της ενώ περνούσε το βράδυ μόνη της στο δωμάτιο της έχοντας λάβει διόρθωση επειδή είπε ψέματα.

«Αγαπητή Μαμά, σ' αγαπώ πάρα πολύ, νοιάζομαι για σένα και θέλω να ξέρεις ότι σ' αγαπώ, πολύ, πολύ, πολύ, πάρα πολύ.»

Η Αντζέλ γνώριζε ότι το να λάβει διόρθωση ήταν το σωστό που έπρεπε να γίνει σ' εκείνη και ότι ήταν μία πράξη αγάπης από τους γονείς της. Έγραψε ένα παρόμοιο σημείωμα και στον μπαμπά της.

Ο Λόγος του Θεού μας λέει ότι Εκείνος παιδεύει (διορθώνει) εκείνους που αγαπά (Εβραίους 12:6). Εκείνος είναι το παράδειγμα που θέλει ν' ακολουθήσουμε με τα παιδιά μας. Δώσε στα παιδιά σου πολύ αγάπη, άφθονη συγχώρεση, και αντιμετώπιση και διόρθωση την ώρα που πρέπει.

Πολλές ρίζες θυμού αιχμαλωτίζουν τη ζωή μας, και ίσως η ρίζα του δικού σου θυμού να μην έχει αναφερθεί εδώ. Ζήτησε από τον Θεό να σου δείξει γιατί είσαι θυμωμένος. Όταν θυμώνεις, μη σκέφτεσαι μόνο τι ήταν αυτό που διέγειρε αυτό το θυμό, αλλά δες αν θυμάσαι άλλες στιγμές στη ζωή σου που ένιωσες κάτι παρόμοιο. Υπάρχει κάποια ομοιότητα στη περίπτωση;

Παρόλο που η κατανόηση της ρίζας ενός προβλήματος δεν λύ-

νει από μόνη της το πρόβλημα, μπορεί να φέρει διορατικότητα και κατανόηση, πράγμα το οποίο είναι ένα μεγάλο πρώτο βήμα προς τη θεραπεία.

Έχουμε πολλές ανάγκες στη ζωή μας, και όταν αυτές οι ανάγκες μένουν ανεκπλήρωτες μπορούν να προξενήσουν θυμό, αλλά η αλήθεια θα μας ελευθερώσει. Απλά κατανοώντας από που προέρχεται ο θυμός, είναι αρκετή αλήθεια για να ξεκινήσει η διαδικασία της θεραπείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

4

Οι Ρίζες της Ζηλοτυπίας

Ο θυμός είναι σκληρός και η οργή οξεία· αλλά τις δύναται να σταθή έμπροσθεν της ζηλοτυπίας;

Παροιμίες 27:4

Η ζηλοτυπία είναι ένα φοβερό πράγμα. Συχνά το ονομάζουν «το τέρας με τα πράσινα μάτια», και είναι πράγματι, επειδή καταβροχθίζει τη ζωή εκείνου που του επιτρέπει να κατοικεί στην καρδιά του. Σύμφωνα με το εδάφιο στις Παροιμίες 27:4 είναι χειρότερο από την οργή και τον θυμό. Η ζηλοτυπία είναι ένα τόσο τεράστιο πρόβλημα που νιώθω ότι αξίζει να του αφιερώσω ένα ολόκληρο κεφάλαιο.

* * *

Η Τζέννιφερ ξόδεψε τη ζωή της συγκρίνοντας τον εαυτό της με την αδελφή της Ζάκ, ήταν δίδυμες αλλά δεν έμοιαζαν. Η Ζάκ γεννήθηκε πρώτη και είχε μια εξωστρεφή προσωπικότητα που ξεχείλιζε από χαρά, ενώ η Τζέννιφερ ήταν ντροπαλή και ήσυχη. Αντί να ανακαλύψει και να αναπτύξει τις ικανότητες της, η Τζέννιφερ υιοθέτησε ένα τεμπέλικο κουσούρι, ζήλευε όλα όσα μπορούσε να κάνει η αδελφή της. Λέω ότι η ζηλοτυπία είναι τεμπελιά επειδή δεν απαιτείται καμία προσπάθεια, απλά κάθεται και νιώθεις στεναχώρια για τον εαυτό σου και χολώνεσαι με τους άλλους που φαίνεται ότι έχουν αυτό που θα ήθελες εσύ. Ναι, η Ζάκ ήταν ταιλάντρουχα σε πολλά πράγματα, αλλά στην κυριολεξία το ίδιο ήταν και η Τζέννιφερ, όμως, η πικρία της προς την αδελφή της, την εμπόδιζε να δει τα δικά της ταλέντα. Καθώς περνούσαν τα χρόνια, αυτό που θα μπορούσε να γίνει και θα έπρεπε να γίνει, μία στενή, σχέση αγάπης ανάμεσα στις αδελφές μετατράπηκε σε ένα ανταγωνισμό από την μεριά της Τζέννιφερ. Η ζηλοτυπία που ήταν πά-

ντοτε παρούσα στην καρδιά της Τζέννιφερ έριχνε μία μαύρη σκιά πάνω στα εφηβικά της χρόνια. Η Ζάκ ήταν τόσο ευτυχισμένη και γεμάτη ζωή που ούτε καν πρόσεξε την πικρία στην συμπεριφορά της αδελφής της, και αυτό εξόργισε την Τζέννιφερ ακόμα περισσότερο. Ήθελε η αδελφή της να προσέξει πόσο δυστυχισμένη ήταν, και ακόμα περισσότερο, ήθελε και εκείνη να είναι δυστυχισμένη, επίσης.

Όταν μεγάλωσαν και ενηλικιώθηκαν και είχαν κάνει δικά τους παιδιά, η Ζάκ κατάλαβε ότι υπήρχε πρόβλημα, αλλά όσο σκληρά και να προσπάθησε ώστε να αναπτύξει μία στενή σχέση με τη Τζέννιφερ, δεν τα κατάφερε ποτέ. Κοινωνικά φερόταν ευγενικά η μια στην άλλη, αλλά το χάσμα ήταν πάντοτε εκεί. Αυτός ο ανεκδήλωτος θυμός ήταν φανερός σε όλους, και ολόκληρη η οικογένεια υπέφερε από την ανασφάλεια και τη ζηλοτυπία ενός κοριτσιού.

Πως άραγε αρχίζει ένας τέτοιος φαύλος κύκλος στις ζωές των ανθρώπων; Ο Σατανάς караδοκεί πάντοτε προσπαθώντας να βρει κάποιο τρόπο για να φέρει μάχη ανάμεσα στους ανθρώπους, ιδιαίτερα τα μέλη μιας οικογένειας. Ίσως οι γονείς της Τζέννιφερ να είχαν επαινέσει τη Ζάκ για κάτι που έκανε καλά την ίδια μέρα που είχαν διορθώσει τη Τζέννιφερ για κάποια κακή επιλογή της και ο Σατανάς χρησιμοποίησε την κατάσταση για να σπείρει ένα σπόρο αμφιβολίας για τον εαυτό της και πικρία. Μπορεί να υπάρχουν χιλιάδες διαφορετικά σενάρια, αλλά το αποτέλεσμα είναι πάντοτε το ίδιο. Όταν ζούμε σε μάχη ριζωμένοι στη ζηλοτυπία, στερούμαστε την ειρήνη, τη χαρά και την άφθονη ζωή που επιθυμεί ο Θεός να έχουμε.

Η δέκατη εντολή που ο Θεός έδωσε στον Μωυσή για να φέρει στους ανθρώπους είναι «Μη επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου· μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου· μηδέ τον δούλον αυτού· μηδέ την δούλην αυτού, μηδέ τον βουν αυτού, μηδέ τον όνον αυτού, μηδέ παν ό,τι είναι του πλησίον σου.» (Εξοδος 20:17). Η εντολή αυτή σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να φθονούμε ή να ζηλεύουμε οτιδήποτε έχει κάποιος άλλος. Η ζηλοτυπία είναι αμαρτία της καρδιάς. Είναι μία νοοτροπία που θρέφει τη μάχη, και φέρνει διαίρεση. Ο Θεός θέλει να είμαστε χαρούμενοι για τις ευλογίες που έχουν οι άλλοι, και έως ότου μπορέσουμε να το κάνου-

με αυτό, συνήθως δεν αποκτούμε αυτά που επιθυμούμε. Ή ακόμα και αν αποκτήσουμε αυτά που θέλουμε, δεν θα μπορέσουμε να είμαστε ευχαριστημένοι και αυτάρκεις με αυτά, επειδή πάντα θα κοιτάζουμε κάποιον άλλο που έχει περισσότερα από μας και θα γινόμαστε πάλι δυστυχείς.

Ο απόστολος Παύλος είπε ότι δεν επιθύμησε ούτε το ασήμι και ούτε το χρυσάφι ούτε τα ακριβά ενδύματα κανενός (Πράξεις 20:33). Ήταν αρκετό για κείνον να κάνει αυτό που ο Θεός τον κάλεσε να κάνει και να είναι εκείνος που ο Θεός τον δημιούργησε να είναι. Η αυτάρκεια είναι ένα ευλογημένο μέρος για να κατοικείς, αλλά ένα μέρος που λίγοι βρίσκουν και καταφέρνουν να παραμείνουν εκεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ο Παύλος ήξερε ένα μυστικό. Ήξερε ότι βρίσκεται μέσα στο θέλημα του Θεού και ότι ο Θεός θα προμηθεύσει ότι ήταν σωστό για κείνον στη σωστή ώρα. Δεν ήταν άνθρωπος παθητικός χωρίς επιθυμίες, αλλά ήταν ένας άνθρωπος πίστης που είχε πλήρη εμπιστοσύνη στην καλοσύνη και τη σοφία του Θεού.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ένας ακόμα άνθρωπος του Θεού ο οποίος προφανώς δεν είχε ζηλοτυπία. Η Βίβλος μας λέει στο Ιωάννη 3:25-27 ότι έγινε μία διαμάχη ανάμεσα στους μαθητές του Ιωάννη και του Ιησού όσον αφορά το δόγμα του εξαγνισμού. Ο Ιωάννης βάπτιζε ανθρώπους και τώρα είχαν έρθει και οι μαθητές του Ιησού και βάπτιζαν επίσης, και οι άνθρωποι μαζεύονταν στον Ιησού. Βλέπουμε εδώ τη ρίζα της ζηλοτυπίας να δημιουργεί θυμό και διαμάχη. Όταν η αναφορά ήρθε στον Ιωάννη, εκείνος είπε, «Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, (να έχει οποιαδήποτε απαίτηση, δεν μπορεί να πάρει τίποτα από μόνος του) εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. (Ένας άνθρωπος θα πρέπει να αρκείται να λαμβάνει το δώρο που του δίνεται από τον ουρανό, δεν υπάρχει άλλη πηγή.)»

Όταν πάλευα στην δική μου ζωή με την ζηλοτυπία και θύμωνα επειδή δεν είχα πάντα αυτά που είχαν οι άλλοι, αυτά τα εδάφια με βοήθησαν πραγματικά. Αρχισα να καταλαβαίνω ότι αν εμπιστευόμουν τον Θεό, τότε θα έπρεπε να εμπιστευτώ ότι αυτά που μου έδωσε ήταν αυτά που έπρεπε να έχω και ότι ήταν μεγάλο λάθος να ζηλεύω εκείνα που ο Θεός είχε δώσει σε κάποιον άλλον.

Ο Θεός γνωρίζει καλύτερα από ότι γνωρίζουμε εμείς τον εαυτό

μας, και μπορούμε να απολαύσουμε την αυτάρκεια εάν εμπιστευόμαστε ότι στην καλοσύνη Του δεν θα μας αποστερήσει κανένα καλό πράγμα στη σωστή ώρα.

Ο απόστολος Ιάκωβος μας λέει ότι η μάχη (διχόνοιες, έριδες) και οι συγκρούσεις (τσακωμοί και καβγάδες) έχουν τη ρίζα τους στις επιθυμίες που έχουμε και ότι πολεμούν μέσα στα μέλη του σώματος μας. Ζηλεύουμε και επιθυμούμε αυτά που έχουν οι άλλοι, και οι επιθυμίες μας δεν εκπληρώνονται. Τότε αρχίζουμε να μισούμε, πράγμα το οποίο ισούται με φόνο όσον αφορά την καρδιά μας. Ο Ιάκωβος διατυπώνει ότι οι άνθρωποι φλέγονται από φθόνο και θυμό και δεν μπορούν να αποκτήσουν την ικανοποίηση και την ευχαρίστηση και την ευτυχία που αποζητούν. Τότε ο Ιάκωβος λέει κάτι που έγινε ένα βασικό εδάφιο στη δική μου ζωή:

«...δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε»

Ιάκωβος 4:2β

Αυτές οι λίγες λέξεις με ελευθέρωσαν από τη σύγχυση ότι δεν είχα αυτά που ήθελα και από το να ζηλεύω άλλους επειδή τα είχαν. Είδα ξεκάθαρα ότι αν ήθελα κάτι, έπρεπε να το ζητήσω από τον Θεό και να εμπιστευτώ ότι αν ήταν το σωστό πράγμα για μένα, θα μου το δώσει την ώρα που Εκείνος κρίνει. Με το Θεό, υπάρχει άφθονη προμήθεια. Μπορεί να μη μας δίνει πάντα αυτά που έχει κάποιος άλλος, αλλά θα προμηθεύσει πάντοτε άφθονα για μας εάν εμπιστευθούμε Εκείνον και την χρονική Του επιλογή στη ζωή μας.

Έμαθα ακόμα ότι αν ο Θεός δεν μου έδινε αυτά που ζητούσα, δεν ήταν επειδή κατακρατούσε κάτι από μένα, αλλά γιατί είχε κάτι καλύτερο στο μυαλό Του και ότι θα έπρεπε να είμαι υπομονετική για να το λάβω. Πριν να καταλάβω το εδάφιο «...δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε,» η καρδιά μου ήταν γεμάτη μάχη επειδή λειτουργούσα στα έργα της σάρκας και προσπαθούσα να κάνω να δουλέψουν τα δικά μου σχέδια και ιδέες. Αποφάσιζα τι ήταν αυτό που ήθελα και φερόμουν σαν να ήταν ο Θεός υποχρεωμένος να μου το δώσει. Είχα μία ανώριμη και εγωιστική νοοτροπία. Η ζηλοτυπία είναι πράγματι απάνθρωπη.

Μίσος Που Μετατράπηκε σε Βία

Ο βασιλιάς Σαούλ ήταν τόσο θυμωμένος που προσπάθησε επανει-

λημμένως να σκοτώσει τον Δαβίδ, και ο θυμός του ήταν αποτέλεσμα της ζήλιας που ήταν ριζωμένη στο φόβο μην τυχόν του πάρει ο Δαβίδ τη θέση του (Α' Σαμουήλ 18:6-12). Ο Σαούλ ήταν τόσο εκτός εαυτού που μία φορά έριξε το δόρυ του εναντίον του γιου του Ιωνάθαν επειδή εκείνος και ο Δαβίδ ήταν φίλοι (Α' Σαμουήλ 20:30-34). Μπορούμε αμέσως να δούμε ότι ο θυμός του και η ζηλοτυπία του μετατράπηκε σε μανία που τον έκανε βίαιο.

Υπάρχουν πολλά βιβλικά παραδείγματα, αλλά δεν θέλουμε να διαβάσουμε τις ιστορίες της ζωής άλλων ανθρώπων και να αγνοήσουμε το πρόβλημα στη δική μας. Ζηλεύεις κάποιον; Αισθάνεσαι να θυμώνεις όταν κάποιος άλλος τα καταφέρνει καλύτερα από σένα στα αθλήματα, στις επιχειρήσεις, ή σε οποιοδήποτε άλλο τομέα της ζωής σου; Πολύ συχνά βλέπουμε το θυμό να σηκώνει το απαίσιο κεφάλι του κατά τη διάρκεια των αθλητικών αγωνισμάτων. Όλοι θέλουμε να νικήσουμε, αλλά όταν θέλουμε να νικήσουμε τόσο πολύ ώστε να θυμώνουμε με εκείνους που τα καταφέρνουν καλύτερα από εμάς, τότε έχουμε λάθος. Θυμάμαι όταν έπαιζα βόλεϊ σε ένα αθλητικό όμιλο της εκκλησίας και παρακολουθούσα τους Χριστιανούς να φέρονται με ασεβή τρόπο εξαιτίας του συναγωνισμού. Αυτό το τέρας της ζήλιας με τα πράσινα μάτια τους κυνηγάει όλους, έτσι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί.

Αν διαπιστώσεις ότι ζηλεύεις κάποιον για οποιοδήποτε λόγο, θα κάνεις μεγάλη χάρη στον εαυτό σου αν το ξεπεράσεις, επειδή το να ζηλεύεις δεν θα σου προσφέρει τίποτα άλλο παρά μόνο δυστυχία. Ο Θεός έχει ένα μοναδικό και ιδιαίτερο σχέδιο για τον καθένα από εμάς. Είμαστε όλοι διαφορετικοί, αλλά εξ ίσου πολύτιμοι, και γνωρίζοντας αυτό το πράγμα μας βοηθάει να είμαστε ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι με το ποιοι είμαστε και τι έχουμε.

Διαφορετικό Αλλά Όχι Λιγότερο

Όλες οι συγκρίσεις και οι διαγωνισμοί στην κοινωνία μας είναι ολέθριες και η ριζική αιτία που προξενεί πολύ θυμό και διαίρεση. Μόνο και μόνο επειδή είμαστε διαφορετικοί από άλλους ανθρώπους, αυτό δεν σημαίνει ότι είμαστε υποδεέστεροι – ή καλύτεροι – από εκείνους. Το κάθε τι είναι πολύτιμο με το δικό του τρόπο. Τα χέρια μου είναι πολύ διαφορετικά από τα πόδια μου, όμως δεν ζηλεύουν το ένα το άλλο. Εργάζονται σε αρμονία με ένα θαυμαστό

τρόπο, το κάθε ένα λειτουργώντας όπως ο Θεός το σχεδίασε. Ο Θεός θέλει να κάνουμε το ίδιο πράγμα. Θέλει να δούμε την προσωπική μας ομορφιά και αξία και να μην αισθανόμαστε ποτέ κατώτεροι επειδή είμαστε διαφορετικοί από κάποιον άλλο. Άκουσα κάποιον κήρυκα να το θέτει με τον εξής τρόπο: «Πρέπει να μάθουμε να είμαστε άνετοι κατοικώντας μέσα στο δικό μας δέρμα.»

Ο θυμός αντανakλά συναισθήματα κατωτερότητας. Πρέπει να φερόμαστε στους άλλους ανθρώπους σαν ίσοι προς ίσους, χωρίς να έχουμε την ανάγκη να νιώθουμε καλύτεροι από αυτούς για να μη νιώθουμε ποτέ κατώτεροι. Ο Ιησούς είναι ο μέγας αντισταθμιστής! Μέσα σ' Εκείνον είμαστε όλοι ίσοι. Εκείνος είπε ότι δεν υπάρχει άρσεν και θήλυ, Ιουδαίος και Έλληνας, δούλος ή ελεύθερος, αλλά είμαστε όλοι ένα εν Αυτώ (Γαλάτες 3:28). Η αξία μας δεν είναι στο τι μπορούμε να κάνουμε, αλλά στο ποιοι είμαστε και σε Ποιόν ανήκουμε. Ανήκουμε στον Θεό, και η εμφάνιση μας, τα ταλέντα μας και οι άλλες μας ικανότητες έρχονται από Εκείνον. Ένας κοντός άνθρωπος δεν μπορεί να ψηλώσει ούτε ένα πόντο με το να ανησυχεί και να ζηλεύει κάποιον που είναι ψηλότερος από εκείνον. Εκείνο που μπορεί να κάνει είναι να προσπαθήσει να γίνει ότι καλύτερο μπορεί στη ζωή του και να μην συγκρίνει ποτέ τον εαυτό του με τους άλλους.

Ο Ζακχαΐος ήταν ένας άνθρωπος που ήταν κοντός στο ανάστημά. Όταν άκουσε ότι θα περνούσε ο Ιησούς από την πόλη του, ήθελε πάρα πολύ να Τον δει, αλλά ήξερε ότι δεν θα μπορούσε να δει τίποτα πάνω από το πλήθος επειδή ήταν κοντός. Ο Ζακχαΐος θα μπορούσε να πέσει σε κατάθλιψη εξαιτίας του ύψους του. Θα μπορούσε ακόμα να το θεωρήσει σαν αναπηρία και να γλιστρήσει σε αυτό-λύπηση και παθητικότητα. Αλλά ο Ζακχαΐος δεν έκανε τίποτα από όλα αυτά. Αντί γι' αυτό έτρεξε μπροστά από το πλήθος και σκαρφάλωσε ένα δέντρο έτσι ώστε να μπορεί να δει ξεκάθαρα. Καθώς περνούσε ο Ιησούς, είδε τον Ζακχαΐο πάνω στο δέντρο και του είπε να κατέβει επειδή θα ερχόταν στο σπίτι του για φαγητό (Λουκάς 19:1-6). Αυτή είναι μια από τις αγαπημένες μου ιστορίες στη Βίβλο επειδή βλέπω τη καλή νοοτροπία του Ζακχαΐου να ευαρεστεί τον Ιησού. Του άρεσε τόσο πολύ που πέρασε ιδιαίτερο χρόνο του μαζί του. Ο Ζακχαΐος θα μπορούσε να έχει χάσει όλο το γεγονός εάν προτιμούσε να θυμώσει επειδή ήταν κοντός στο ύψος.

Εάν είσαι θυμωμένος αυτή τη στιγμή για όλα όσα δεν είσαι και θα ήθελες να είσαι, θα ήθελα να σου προτείνω να μάθεις το μάθημα σου από τον Ζακχαίο. Κάνε ότι καλύτερο μπορείς με αυτά που διαθέτεις, και ο Θεός θα συμπληρώσει πάντα τη διαφορά και θα σε προάγει στη ζωή σου. Κατάλαβε ότι ο Θεός σε δημιουργήσε προσεκτικά με τα ίδια Του τα χέρια μέσα στην κοιλιά της μητέρας σου, και δεν κάνει λάθη. Κάθε τι που έχει φτιάξει ο Θεός είναι καλό, και αυτό συμπεριλαμβάνει κι εσένα.

Θα σου πρότεινα να πάρεις λίγο χρόνο και να φτιάξεις ένα κατάλογο από όλα εκείνα που δεν σου αρέσουν στην φυσική σου κατάσταση ή τις ικανότητες σου. Αφού το κάνεις αυτό, ζήτησε από τον Θεό να σε συγχωρήσει που δεν σου αρέσει αυτό που Εκείνος επέλεξε για σένα, σκίσε τον κατάλογο, πέταξε τον, και ζήτησε από τον Θεό να σε βοηθήσει να είσαι πλήρως και απολύτως ο εαυτός σου.

Έως ότου να διδαχθώ σωστά, ήθελα η φωνή μου να είναι πιο μαλακιά, τα πόδια μου να είναι λεπτότερα, και τα μαλλιά μου πιο πλούσια. Όταν έβλεπα γυναίκες που είχαν αυτά που ήθελα, μπορούσα να νιώσω τον εαυτό μου να τις απορρίπτει από τη ζωή μου. Όταν ζηλεύουμε κάποιο άλλο άτομο αυτό μας εμποδίζει να τους απολαύσουμε. Δυσφορούσα με αυτές τις γυναίκες που είχαν αυτά που ήθελα, και ένιωθα κατώτερη προς αυτές. Η αλήθεια είναι ότι είναι πιθανόν ότι κι εκείνες είχαν πράγματα που δεν τους άρεσαν πάνω στον εαυτό τους, και μπορεί να ζήλευαν κάτι που το είχα εγώ και δεν το είχαν εκείνες.

Η ζηλοτυπία είναι ένα από τα εργαλεία που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να φέρει διαίρεση ανάμεσα στους ανθρώπους, και είναι ένα απόλυτο χάσιμο χρόνου από την μεριά μας επειδή δεν κάνει κανένα καλό και σίγουρα δεν μας βοηθάει να αποκτήσουμε αυτό που νομίζουμε ότι θέλουμε.

Ένας από τους λόγους που γράφω αυτό το βιβλίο είναι για να σε βοηθήσω να πάρεις την απόφαση να σταματήσεις να χάνεις το χρόνο σου κάνοντας πράγματα που δεν παράγουν κανένα καρπό. Κάνουμε στην πραγματικότητα χάρη στον εαυτό μας όταν αρνούμαστε να ζηλεύουμε τους άλλους και απλά εμπιστευόμαστε την αγάπη του Θεού για μας.

Η ιστορία του Ιωσήφ στη Βίβλο είναι μία ιστορία εκπληκτικού θριάμβου. Ο Ιωσήφ ήταν ο μικρός στην οικογένεια και ο αγαπημένος του πατέρα του. Δεν νομίζω ότι ο πατέρας του τον αγαπούσε περισσότερο από τα αδέλφια του, απλά τον αγαπούσε διαφορετικά. Ο Ιωσήφ ήταν το μωρό και τα μωρά συνήθως απολαμβάνουν λίγη παραπάνω προσοχή σε κάθε οικογένεια. Τα αδέλφια του ζήλευαν, και η ζήλια τους θύμωσε τόσο ώστε να πουλήσουν τον Ιωσήφ σε εμπόρους σκλάβων και μετά να πουν στον πατέρα τους ότι ο Ιωσήφ είχε σκοτωθεί από κάποιο άγριο θηρίο. Ο Ιωσήφ πέρασε πολλά χρόνια σε πολύ δυσμενείς περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένων δεκατριών χρόνων στη φυλακή για ένα έγκλημα που δεν έκανε. Αλλά επειδή είχε καλή νοοτροπία, λάμβανε συνέχεια προαγωγές σε οποιοδήποτε έργο του ανέθεταν. Ο Θεός πάντα μας προάγει στη ζωή εάν Τον εμπιστευόμαστε και δεν αφήνουμε τα συναισθήματα όπως ο φόβος, η κατωτερότητα, ο θυμός, και η ζηλοτυπία να μας κυβερνήσουν. Ο Ιωσήφ θα μπορούσε να είχε ανταποκριθεί στον θυμό των αδελφών του θυμώνοντας και ο ίδιος. Θα μπορούσε να είχε αφήσει αυτό το θυμό να τον πικράνει και θα μπορούσε να έχει καταστρέψει τη ζωή του, αλλά δεν επέτρεψε στην κακή απόφαση των αδελφών του να τον κυβερνήσει.

Μήπως αφήνεις μια κακή απόφαση που πήρε κάποιος άλλος να σε κρατάει θυμωμένο; Εάν ναι, τότε κάνεις ανοησία επειδή έχεις μια διαφορετική επιλογή. Μπορείς να κάνεις χάρη στον εαυτό σου και να προσπεράσεις αυτό που σου έκαναν. Δεν μπορούμε πάντα ν' αλλάξουμε αυτό που κάνουν οι άλλοι, αλλά δεν είναι απαραίτητο να αφήσουμε τις δικές τους επιλογές να κυβερνάνε τη δική μας συμπεριφορά. Ο Θεός έχει δώσει στον καθένα από εμάς ελεύθερη βούληση. Μπορούμε να επιλέξουμε ζωή ή θάνατο σε κάθε περίπτωση. Ελεύθερη βούληση σημαίνει επίσης ότι έχουμε ευθύνη, έτσι λοιπόν στην πραγματικότητα εάν είμαι δυστυχισμένη είναι δικό μου το λάθος επειδή μπορώ να επιλέξω να μην είμαι.

Εάν διαβάσουμε ολόκληρη την ιστορία του Ιωσήφ στη Βίβλο μαθαίνουμε ότι κάποια στιγμή η οικογένεια του ήρθε σ' εκείνον αρκετά μετανοημένη για το πως του είχαν φερθεί και εκείνος ευγενικά τους βοήθησε σε μία δύσκολη περίοδο πείνας. Όχι μόνο ο Ιωσήφ αρνήθηκε να οργιστεί και να πικραθεί, αλλά ήταν γρήγορος στο να συγχώρηση τ' αδέλφια του που είχαν κάνει ένα εξαιρετικά

βάνανσο πράγμα σ' εκείνον. Εκείνος που συγχωρεί είναι πάντοτε μεγαλύτερος από εκείνον που ζηλεύει και θυμώνει. Μόνο οι μικρόμυαλοι άνθρωποι αφήνουν τη ζήλια και το θυμό να αποφασίσει τον προορισμό τους.

Ο Ιησούς Είναι ο Θεραπευτής Μας

Μαθαίνουμε από τις Γραφές ότι ο Ιησούς ήρθε για να θεραπεύσει, αλλά η θεραπεία Του δεν ερχόταν πάντοτε με θαυματουργικούς τρόπους. Η θεραπεία συχνά έρχεται ακολουθώντας τη συνταγή του Θεραπευτή για μία υγιή ζωή. Με άλλα λόγια, εάν κάνουμε αυτό που μας έχει διδάξει ο Ιησούς, όχι μόνο θα έχουμε περισσότερη χαρά, αλλά θα είμαστε επίσης και πιο υγιείς.

Η υγιαίνουσα καρδιά είναι ζωή της σαρκός· ο δε φθόνος σαπρία των οστέων.

Παροιμίες 14:30

Αυτό είναι που αποκαλώ ΦΟΒΕΡΟ εδάφιο. Η ειρήνη προάγει την υγεία, αλλά η αναταραχή, ο φθόνος, η ζηλοτυπία και η οργή μπορούν να βλάψουν την υγεία. Οι γιατροί μας λένε ότι το 80% όλων των συμπτωμάτων στο σώμα προκαλούνται από το άγχος και ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχει καλή υγεία εάν δεν ελαχιστοποιηθεί ή αφαιρεθεί το υπερβολικό άγχος. Ο θυμός με κάνει να νιώθω πολύ αγχώδης, και είμαι σίγουρη ότι κάνει το ίδιο πράγμα και σε σένα. Η ζήλια είναι θυμός για το τι έχει κάποιος άλλος που δεν το έχουμε εμείς, και έχει ένα αρνητικό αποτέλεσμα στην υγεία μας.

Κάθε είδος θυμού, χωρίς να έχει σημασία ποια είναι η ρίζα του, δημιουργεί άγχος, και το άγχος δημιουργεί ασθένειες. Όταν είχα αυτό το θέμα, που ανέφερα νωρίτερα, με τη θεία μου, θυμάμαι ότι ένιωσα τελείως εξουθενωμένη μετά από δύο μέρες θυμού. Πονούσα σε διάφορα μέρη του σώματος μου, είχα ένα πονοκέφαλο, και ήμουν πολύ κουρασμένη. Ο θυμός δεν είναι στο θέλημα του Θεού, και τα σώματα μας δεν λειτουργούν σωστά με αυτόν.

Συνάντησα στην εκκλησία μία γυναίκα που μου είπε ότι υπέφερε πολύ από αρθρίτιδα για πολλά χρόνια έως ότου μπόρεσε να συγχωρήσει ένα μέλος της οικογένειάς της που της είχε κάνει μία μεγάλη αδικία. Αμέσως μόλις συγχώρησε, ο πόνος σταδιακά μειώθηκε μέσα σε λίγες μέρες και δεν επέστρεψε ποτέ. Δεν υπαινίσ-

σομαι ότι αν έχεις αρθρίτιδα τότε έχεις επίσης και ασυγχωρησία. Δεν λέω ότι όταν έχεις πονοκέφαλο αυτό οφείλεται στη ζήλια. Αλλά προτείνω να ερευνήσεις την καρδιά σου και να αφήσεις να φύγουν όλα αυτά τα αρνητικά συναισθήματα πριν να ζητήσεις θεραπεία από τον Θεό. Πιστεύω ακράδαντα ότι τα αρνητικά συναισθήματα είναι η ριζική αιτία πολλών ασθενειών και ότι αφήνοντας τα να φύγουν μπορεί να αυξηθεί η υγεία και η ενέργεια στη ζωή μας.

Ο Ιησούς είπε, «Εγώ είμαι η Οδός.» Όταν ακολουθούμε τις οδούς Του θα έχουμε την καλύτερη πιθανή ζωή. Όταν δεν υπακούουμε στις αρχές Του τότε να περιμένουμε προβλήματα σε κάθε τομέα της ζωής μας.

Ικανοποίηση

Κρατάω ένα ημερολόγιο στο οποίο γράφω κάθε πρωί, και καθώς κοιτάζω το τι είχα γράψει εκεί τα δύο προηγούμενα χρόνια, βλέπω αρκετές φορές που απλά λέει, «Είμαι ικανοποιημένη.» Το να μπορώ να το πω αυτό σημαίνει πολλά για μένα, επειδή σπατάλησα πολλά χρόνια δυσαρεστημένη. Πάντα υπήρχε κάτι άλλο που νόμιζα ότι θα έπρεπε να έχω για να μπορέσω να είμαι απόλυτα ικανοποιημένη. Ο απόστολος Παύλος διατύπωσε ότι είχε μάθει «να είμαι αυτάρκης εις όσα έχω. (ικανοποιημένος στο σημείο να μην ενοχλούμαι)» άσχετα με το ποιες ήταν οι καταστάσεις (Φιλιππισίους 4:11). Πιστεύω ότι η αυτάρκεια είναι κάτι που πρέπει να μάθουμε επειδή κάθε άνθρωπος γεννιέται δυσαρεστημένος. Είναι στη σάρκα μας και δεν θα ησυχάσει ποτέ εκτός και αν σταματήσουμε να το θρέφουμε.

Είσαι αυτάρκης; Εάν όχι, σε παρακαλώ να επιδιώξεις την αυτάρκεια επειδή είναι ένα θαυμάσιο μέρος να κατοικείς. Το να είμαστε αυτάρκεις δεν σημαίνει ότι δεν θέλουμε πράγματα, αλλά σημαίνει ότι είμαστε ικανοποιημένοι με αυτά που έχουμε έως ότου ο Θεός δει σκόπιμο να μας δώσει κάτι άλλο. Ένα γονέας νιώθει πληγωμένος όταν το παιδί του είναι δυσαρεστημένο και δεν έχει σημασία τι έχει ήδη το παιδί. Εμείς βλέπουμε τι κάνουμε γι' αυτά, αλλά εκείνα βλέπουν αυτά που έχουν οι άλλοι και δεν βλέπουν τι κάνουμε εμείς. Θέλουν το πιο μοντέρνο, το καλύτερο τηλέφωνο, το νεότερο κομπιούτερ, τα αθλητικά παπούτσια με τη δημοφιλή

μάρκα, και πάει λέγοντας. Εμείς θέλουμε να είναι ευγνώμονες γι' αυτά που έχουν. Δεν μας ενοχλεί να μας ζητούν πράγματα, αλλά δεν θέλουμε να μας πιέζουν με την άσχημη νοοτροπία τους που δεν ικανοποιείται με τίποτα. Εάν εμείς νιώθουμε με αυτό το τρόπο απέναντι στα παιδιά μας, πως νομίζετε ότι ο Θεός βλέπει την δυσареσκεια μας; Δεν νομίζω ότι Τον ενθαρρύνει να μας δώσει αυτά που εμείς νομίζουμε ότι θέλουμε, αλλά μπορεί να Τον ενθαρρύνει να μας κάνει να περιμένουμε περισσότερο έως ότου μάθουμε τι είναι πραγματικά σημαντικό στη ζωή.

Οι σκέψεις μας θρέφουν τα συναισθήματα μας, έτσι αν νιώθεις δυσареσστημένος, ο τρόπος να το ξεπεράσεις είναι να αλλάξεις τον τρόπο που σκέφτεσαι. Σκέψου αυτά που έχεις στην πραγματικότητα αντί γι' αυτά που δεν έχεις. Σκέψου τη σοφία και την καλοσύνη του Θεού και θύμισε στον εαυτό σου ότι έχει ακούσει τις προσευχές σου και θα κάνει αυτό που είναι καλύτερο για σένα στην τέλεια στιγμή που θέλει Εκείνος. Κάθε φορά που βλέπεις κάποιον να είναι ευλογημένος, ιδιαίτερα όταν έχουν κάτι που θέλεις και δεν έχεις ακόμα, ευχαρίστησε τον Θεό επειδή τους ευλόγησε. Κάνε το με υπακοή στον Θεό, και χαρά θα γεμίσει την καρδιά σου.

Η Ζηλότυπη Φίλη Μου

Είχα μία φίλη που ζήλευε όλα όσα μου έδινε ο Θεός, και αυτό με έκανε να νιώθω άβολα. Για παράδειγμα, κάποιος μου έκανε δώρο ένα πολύ όμορφο δαχτυλίδι, και το σχόλιο της φίλης μου ήταν, «Αχ, μακάρι να μου έδινε κι έμενα κάποιος ένα τέτοιο δαχτυλίδι.» Για να είσαι καλός φίλος θα πρέπει να μπορείς να συμμερίζεσαι τη χαρά, ο ένας του άλλου, με γνήσια συναισθήματα. Εξαιτίας της νοοτροπίας της, όταν λάμβανα ευλογίες μετά από αυτό, ένιωθα ότι θα ήταν καλύτερο να μην της το πω. Προσπάθησα να θωρακίσω τα σχόλια μου έτσι ώστε να μην πως τίποτα που θα έδινε τροφή στη ζήλια της και την ανασφάλεια της. Το να είμαι μαζί της έγινε μεγάλος μόχθος, και δυστυχώς, σταδιακά άρχισα να την αποφεύγω.

Από το περίσσεμα της καρδιάς μιλάει το στόμα. Μπορούμε ν' ακούσουμε τη ζήλια να βγαίνει από το στόμα άλλων, και μπορούμε επίσης να την ακούσουμε να βγαίνει μέσα από μας, αν ακού-

σου με ειλικρίνεια. Είμαι αποφασισμένη να κάνω χάρη στον εαυτό μου και να μη ζηλεύω κανένα, και ελπίζω κι εσείς να μου κάνετε παρέα σ' αυτή την άγια επιδίωξη. Η πλεονεξία, ο φθόνος, και η ζήλια όλα προξενούν θυμό, και ο θυμός δεν προάγει την δικαιοσύνη που ο Θεός επιθυμεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

5

Καμουφλαρισμένος Θυμός

Επειδή ο θυμός γενικά θεωρείται μία απαράδεκτη συμπεριφορά, βρίσκουμε τρόπους να την κρύψουμε από τους άλλους και ακόμα και από τον εαυτό μας. Καμουφλάρουμε τον θυμό με άλλου είδους συμπεριφορές. Μία μάσκα μπορεί να φορεθεί για να κρύψει κάτι που δεν είναι ευχάριστο να το βλέπεις, να εμποδίσει τους ανθρώπους να δουν τι κρύβεται πίσω από τη μάσκα. Μάσκες φορούν σε αποκριάτικα πάρτι για να αποκρύψουν από τους ανθρώπους ποιοι πραγματικά είναι, ή για να τους ξεγελάσουν ώστε να νομίζουν ότι είναι κάποιοι ή κάτι που δεν είναι. Είναι νομίζω η στιγμή να βγάλουμε τις μάσκες και να αντιμετωπίσουμε το θυμό γι' αυτό ακριβώς που είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Ας εξετάσουμε μερικές από τις μάσκες που φοράμε όταν είμαστε θυμωμένοι.

Η **μάσκα της κρύας συμπεριφοράς** είναι μία συνηθισμένη μάσκα θυμού. Υποκρινόμαστε ότι δεν είμαστε θυμωμένοι αλλά γινόμαστε ψυχροί (χωρίς ζεστασιά ή συναίσθημα) στη συναναστροφή μας με το άτομο που υποτίθεται ότι δεν είμαστε θυμωμένοι. Θυμάμαι πολλές φορές στην ζωή μου που προσευχήθηκα αυτό που ονομάζω «την επίσημη προσευχή συγχώρησης,» αλλά παρέμεινα απόμακρη και ψυχρή προς εκείνον που είχα πει στον Θεό ότι τον συγχώρησα. Σαν Χριστιανή, γνωρίζω ότι δεν πρέπει να παραμένω θυμωμένη και ότι είναι κυριολεκτικά επικίνδυνο να το κάνω αυτό για λόγους που θα συζητήσω αργότερα σ' αυτό το βιβλίο. Θέλοντας να κάνω το σωστό, προσευχήθηκα λέγοντας, «Θεέ μου, συγχωρώ τον/την _____ επειδή με πλήγωσε, βοήθησε με να ξεπεράσω τον πόνο που νιώθω.» Εννοούσα ειλικρινά αυτό που είπα, αλλά εκείνη την ώρα δεν κατάλαβα ότι έπρεπε να προσθέσω πράξη υπακοής στην προσευχή υπακοής. Ο Θεός με ήθελε να κάνω το επόμενο βήμα και να φερθώ στον άνθρωπο με ζεστασιά σαν να

μην είχε συμβεί τίποτα, αλλά δεν ήμουν πρόθυμη να κάνω κάτι τέτοιο.

Η Βίβλος μας λέει στην Α' Πέτρου 4:8 ότι η αγάπη μας θα πρέπει να καίει (ερυθροπυρωμένη). Η κρύα αγάπη δεν είναι ποτέ αποδεκτή από τον Θεό, επειδή είναι υποκατάστατο του αληθινού που Εκείνος επιθυμεί. Η αληθινή αγάπη πρέπει να είναι γνήσια, δυνατή, και ζεστή, όχι κρύα και απόμακρη. Σύμφωνα με τις Γραφές, η αγάπη των Χριστιανών θα ψυχρανθεί εξαιτίας της πολλαπλασιαζόμενης πονηρίας και ανομίας στη γη (Ματθαίος 24:12). Καθώς πλησιάζει το τέλος των καιρών και περιμένουμε με ανυπομονησία τον δεύτερο ερχομό του Ιησού Χριστού, πρέπει να αντιστεκόμαστε σθεναρά στο πειρασμό να αφήσουμε την αγάπη μας προς τους άλλους να γίνει ψυχρή και χωρίς ζωή.

Επειδή είμαι υπεύθυνο άτομο, πάντοτε θα κάνω το καθήκον μου ακόμα και αν πρόκειται για κάποιον με τον οποίον είμαι θυμωμένη. Εξακολουθώ να πληρώ τις δεσμεύσεις μου αλλά συχνά το έχω επιχειρήσει με κρύα καρδιά, χωρίς να δείχνω γνήσια στοργή ή καλοσύνη. Για παράδειγμα, υπήρξαν φορές όταν ήμουν θυμωμένη με όλη μου την οικογένεια επειδή με είχαν απογοητεύσει με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο και όμως εξακολουθούσα να τους μαγειρεύω και να τους σερβίρω το φαγητό τους. Έκανα το καθήκον μου, αλλά τελείως μηχανικά και ψυχρά. Εάν κάποιος με ρωτούσε αν κάτι δεν πήγαινε καλά, έλεγα, «Όχι, είμαι εντάξει.» Είμαι σίγουρη ότι γνωρίζεις αυτό το είδος συμπεριφοράς. Είναι ένας από τους τρόπους που χρησιμοποιούμε για να υποκριθούμε ότι όλα είναι εντάξει, αλλά κρυβόμαστε πίσω από μία μάσκα η οποία ελπίζουμε ότι έχει ξεγελάσει τους άλλους ώστε να νομίζουν ότι φερόμαστε σωστά.

Πάντα μπορώ να νιώσω όταν κάποιος κάνει κάτι για μένα από καθήκον αντί για επιθυμία, και μπορώ να σας πω ότι δεν μου αρέσει και πολύ. Θα προτιμούσα να μην το κάνουν καθόλου γιατί μπορώ να νιώσω την υποκρισία. Είμαι σίγουρη ότι κι άλλοι μπορούν να το νιώσουν όταν φέρομαι με αυτό το τρόπο, και έχω πάρει την απόφαση να είμαι γνήσια και όχι κίβδηλη. Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερα να πω σε κάποιον ότι είμαι θυμωμένη και ότι χρειάζομαι λίγο χρόνο για να το ξεπεράσω, παρά να υποκρίνομαι ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα όταν κοχλάζω από θυμό μέσα μου.

Αποκλείοντας Ανθρώπους Έξω Από τη Ζωή Μας

Η μάσκα της αποφυγής – Έχουμε πολλούς τρόπους να αποκλείουμε ανθρώπους έξω από τη ζωή μας. Η συμπεριφορά της σιωπής είναι ένας από αυτούς τους τρόπους. Όταν είμαστε θυμωμένοι, μερικές φορές επακολουθεί έκρηξη και μερικές φορές κλεινόμαστε στον εαυτό μας. Λέμε στον εαυτό μας και σε άλλους ότι δεν είμαστε θυμωμένοι, και όμως αρνιόμαστε να μιλήσουμε σ' εκείνον με τον οποίο υποτίθεται ότι δεν είμαστε θυμωμένοι. Εάν είναι απαραίτητο να μιλήσουμε μαζί τους, λέμε όσο λίγα μπορούμε. Γογγύζουμε, γρυλίζουμε, κουνάμε το κεφάλι μας ή κάνουμε οτιδήποτε άλλο εκτός από το να μιλήσουμε όπως κάνουμε συνήθως. Υπήρξαν στιγμές που ήμουν θυμωμένη και ένιωθα σαν να ήταν τα χείλη μου κολλημένα. Ακόμα και όταν γνώριζα ότι έπρεπε να μιλήσω στον άνθρωπο και να σταματήσω να φέρομαι ανώριμα, χρειάστηκε όλη η δύναμη της θελήσεως μου ώστε να μπορέσω ν' ανοίξω τα χείλια μου και να μιλήσω.

Μπορούμε να αποκλείσουμε τους ανθρώπους με το να αποφύγουμε να τους αγγίζουμε. Στο παρελθόν είχα θυμώσει τόσο πολύ με τον Νταϊνίβ ώστε τραβήχτηκα στην άκρη του κρεβατιού για να αποφύγω να τον ακουμπήσω, που ένιωσα σαν να κοιμάμαι από την έξω μεριά της εξωτερικής ραφής του στρώματος. Πέρασα όλη την νύχτα κρυώνοντας επειδή αρνήθηκα να του ζητήσω να μοιραστεί μαζί μου τα σκεπάσματα. Τι ανόητη συμπεριφορά από μέρους μου, επειδή ο Νταϊνίβ κοιμήθηκε θαυμάσια ενώ εγώ ήμουν δυστυχισμένη όλο το βράδυ! Θυμάμαι αυτές τις στιγμές και πόσο δεινοπαθούσα στην ψυχή μου, και είμαι εξαιρετικά χαρούμενη σήμερα γιατί με την βοήθεια του Θεού έχω ξεπεράσει αυτού του είδους την συμπεριφορά.

Έχεις θυμώσει ποτέ τόσο πολύ ώστε να αποφεύγεις να βρίσκεσαι στο ίδιο δωμάτιο με το πρόσωπο με το οποίο είσαι θυμωμένος; Εάν έρθουν μέσα στο δωμάτιο στο οποίο βρίσκεσαι, βρίσκεις ένα λόγο για να αποχωρήσεις. Εάν θέλουν να δουν τηλεόραση, εσύ θέλεις να πας για ύπνο, αλλά αν θέλουν να πάνε για ύπνο, εσύ θέλεις να μείνεις ξύπνιος και να δεις τηλεόραση. Όταν θέλουν να πάνε, εσύ δεν πεινάς. Εάν θέλουν να πάνε μία βόλτα, έχεις πονοκέφαλο. Όλες αυτές είναι μάσκες που φοράμε, φερόμαστε σαν να

μη συμβαίνει τίποτα όταν στην πραγματικότητα η συμπεριφορά μας φανερώνει την αλήθεια.

Έχω αρνηθεί να φέρω καφέ στον Νταϊβ το πρωί, να μαγειρέψω το φαγητό που ξέρω ότι του αρέσει, ή να τον πάρω τηλέφωνο για να του πω πράγματα που συνήθως του λέω, όλη την ώρα βέβαια, έλεγα στον εαυτό μου ότι τον είχα συγχωρήσει. Αυτά τα είδη συμπεριφοράς μας κρατούν δεμένους, αλλά η υπακοή στον Λόγο του Θεού θα μας ελευθερώσει.

Μερικοί κήρυκες ή ποιμένες χρησιμοποιούν τους άμβωνες τους και τα κηρύγματα τους για να καταπιαστούν με θέματα για τα οποία είναι θυμωμένοι με την εκκλησία τους ή με μερικά μέλη της σύναξης. Καμουφλάρουν το θυμό τους σε ένα κήρυγμα που υποτίθεται ότι το πήραν από τον Θεό. Ένας άνδρας και μία γυναίκα που γνωρίζω, ποιμένες, πήραν διαζύγιο εξαιτίας της απιστίας του συζύγου. Η γυναίκα εξακολούθησε να κηρύττει, αλλά για περίπου δύο χρόνια όλα της τα κηρύγματα είχαν να κάνουν με το θέμα των ανθρώπων που μας ελέγχουν και μας χειραγωγούν. Κήρυξε για το πως να μην αφήνεις ανθρώπους να σε χρησιμοποιούν, πως να έχεις ασφαλείς σχέσεις, και άλλα πράγματα στις ίδιες γραμμές. Κάθε τι που μοιράστηκε με την εκκλησία της, φαινόταν σαν να είναι κάτι που βγήκε από την δική της περίπτωση. Κήρυττε από τον δικό της πόνο αντί να κηρύττει καθώς την κατεύθυνε το Άγιο Πνεύμα. Μου είπε επανειλημμένα ότι είχε συγχωρήσει τον σύζυγο της και ότι τον είχε ξεπεράσει, αλλά δεν τολμούσα να της πιάσω κουβέντα, μετά από λίγο άρχιζε να μου λέει αυτά που της είχε κάνει εκείνος. Όσο μιλάμε ακόμα για τις πληγές μας, δεν τις έχουμε ξεπεράσει. Μπορεί να υποκρινόμαστε ότι τις έχουμε ξεπεράσει, αλλά στην πραγματικότητα δεν το έχουμε κάνει.

Η Βίβλος δηλώνει ότι η καρδιά είναι διεφθαρμένη πάνω από οτιδήποτε άλλο και ότι είναι δύσκολο για κάποιον να γνωρίζει την ίδια του την καρδιά (Ιερεμίας 17:9). Η αυτό-εξαπάτηση είναι ένας τρόπος να κρυφτούμε από την αλήθεια. Μπορώ να πω στον εαυτό μου ότι δεν είμαι πια θυμωμένη και ότι έχω συγχωρήσει, αλλά αν φέρομαι σε κάποιον με ψυχρότητα, αρνούμαι να του μιλήσω, τον αποφεύγω, και εξακολουθώ να μιλάω γι' αυτά που έκαναν και με πλήγωσαν, τότε δεν έχω συγχωρήσει και πληγώνω τον εαυτό μου περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον.

Κατάχρηση των Γραφών

Η μάσκα των Γραφών – πιστεύω ότι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις Γραφές για να ξεθυμάνουμε τον θυμό μας πάνω σε ανθρώπους. Ένα καλό παράδειγμα είναι στην Εφεσίους 4:15, που λέει, «αληθεύοντες εις την αγάπην.» Αυτό το εδάφιο χρησιμοποιείται σαν προκάλυψη για να εκφράσει τον δικό μας θυμό η απογοήτευση με άτομα καθώς τους λέμε την αλήθεια για το τι έχουν κάνει. Τους λέμε την αλήθεια για όφελος δικό τους ή δικό μας; Μιλάμε την αλήθεια με αγάπη εξαιτίας γνησίου ενδιαφέροντος γι' αυτούς, ή έχουμε βρει μία καινούργια, υποτίθεται, εγκεκριμένη μέθοδο από τον Θεό για να βάλουμε τους ανθρώπους στη θέση τους;

Έχω υπάρξει θύμα μερικών ανθρώπων που «αληθεύονταν στην αγάπη» σε μένα. Όμως, αυτό που είπαν με πλήγωσε και μου πρόσφερε ένα ακόμα πρόβλημα να αντιμετωπίσω. Θυμάμαι μία γυναίκα που μου είπε, «Τζόυς, πρέπει να σου πω την αλήθεια για κάτι,» και μπορούσα να δω από τον τόνο της ότι μάλλον δεν θα μου αρέσει αυτό που έχει να μου πει. Εξακολούθησε να μου πει πως την είχα σκανδαλίσει σε ένα από τα κηρύγματα μου και πόσο τρομερά πληγωμένη ήταν, αλλά μετά με βεβαίωσε ότι με είχε συγχωρήσει. Αυτό βέβαια ήταν γελοίο και εκείνη είχε αυτό-εξαπατηθεί, επειδή εάν πραγματικά με είχε συγχωρέσει, δεν θα ήταν ανάγκη να το αναφέρει καθόλου. Απλά χρησιμοποίησε ένα Εδάφιο για να ξεθυμάνει τον θυμό της.

Όπως είπα και προηγουμένως, υπάρχουν στιγμές που είναι απαραίτητο να αντιμετωπίσουμε κάποιον όσον αφορά την συμπεριφορά του, αλλά πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι το κάνουμε για το δικό του όφελος όσο και για το δικό μας. Ιδιαίτερα πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι η αντιπαράθεση μας είναι εντεταλμένη από τον Θεό και όχι απλά μία δική μας απόφαση. Μερικοί άνθρωποι δεν αρέσκονται στην αντιπαράθεση, αλλά αυτό σπάνια ήταν πρόβλημα για μένα. Μάλιστα, έπρεπε να μάθω να μην αντιμετωπίσω κάποιον εκτός κι αν ο Θεός με ήθελε να το κάνω. Υπάρχουν φορές που ο Θεός μας θέλει να αντιμετωπίσουμε κάτι εμείς οι ίδιοι και να το κρατήσουμε μέσα μας χωρίς να πούμε τίποτα και σε κανένα. Μόνο και μόνο επειδή κάποιος με πλήγωσε συναισθηματικά δεν σημαίνει ότι πρέπει να τους το πω. Μπορεί να είναι μία μεγαλύτε-

ρη και ευσεβέστερη απόφαση να «καλύψω» την παράβαση και να το αφήσω να περάσει.

Ο θυμός μας μπορεί να είναι σαν μία δραματική παράσταση. Παίζουμε το ρόλο μας με πολλούς τρόπους και είναι βέβαια λυπηρό, συχνά κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας να νομίζουμε ότι δεν είμαστε θυμωμένοι άνθρωποι. Ζήτησε από τον Θεό να σου δείξει εάν καμουφλάρεις τον θυμό σου με κάποιο τρόπο, και αν το κάνεις, βγάλε τη μάσκα και άρχισε να αφήνεις τον Θεό να φέρει θεραπεία στη ζωή σου. Για μία ακόμα φορά θα ήθελα να σου θυμίσω, «Η αλήθεια θα σε ελευθερώσει.»

Η Ζωή Μου Είναι Χάλια Εξαιτίας του Θυμού

Ένα Σακί με Καρφιά

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένα μικρό οξύθυμο αγόρι. Ο πατέρας του το έδωσε ένα σακί με καρφιά και του είπε ότι κάθε φορά που θα θύμωνε, να καρφώνει ένα καρφί στο φράκτη. Τη πρώτη μέρα το αγόρι είχε καρφώσει τριάντα-επτά καρφιά στο φράκτη. Αλλά σιγά-σιγά άρχισαν τα καρφιά να λιγοστεύουν. Ανακάλυψε ότι ήταν ευκολότερο να συγκρατεί το θυμό του παρά να καρφώνει καρφιά στο φράκτη. Τελικά, έφθασε εκείνη η μέρα που το αγόρι δεν θύμωσε καθόλου. Το είπε με υπερηφάνεια στον πατέρα του, και ο πατέρας του πρότεινε τώρα να βγάζει ένα καρφί από το φράκτη κάθε φορά που μπορούσε να συγκρατήσει το θυμό του. Οι μέρες περνούσαν και μία μέρα το αγόρι μπόρεσε τελικά να πει στον πατέρα του ότι όλα τα καρφιά είχαν βγει. Ο πατέρας τον πήρε από το χέρι και τον οδήγησε στον φράκτη. «Τα κατάφερες καλά γιε μου, αλλά κοίτα τις τρύπες στο φράκτη. Ο φράχτης δεν θα μπορέσει ποτέ να είναι ο ίδιος. Όταν λες πράγματα μέσα στο θυμό σου, αφήνουν σημάδια όπως τα καρφιά αυτά. Μπορείς να μπήξεις ένα μαχαίρι σ' ένα άνθρωπο και να το βγάλεις, δεν έχει σημασία πόσες φορές ζητάς συγγνώμη μετά, η πληγή εξακολουθεί να είναι εκεί.»

Ποια είναι τ' αποτελέσματα του μακροχρόνιου θυμού; Κάθε κομμάτι της ζωής μας έχει πάθει ζημιά από αυτόν. Σώμα, ψυχή, και πνεύμα έχουν επηρεασθεί δυσμενώς. Η υγεία και οι σχέσεις μας έχουν πάθει ζημιά. Η πιθανότητα ενός επιτυχημένου μέλλοντος εμποδίζεται από τον θυμό επειδή ο θυμός μεταβάλλει την προσωπικότητα μας, και οι θυμωμένοι άνθρωποι συχνά το βρί-

σκουν δύσκολο να παραμείνουν σε κάποια εργασία. Δεν θα μπορέσουμε ποτέ να είμαστε οι άνθρωποι που μας θέλει να είμαστε ο Θεός εάν παραμείνουμε θυμωμένοι. Πιστεύω ότι όλη η κοινωνία επηρεάζεται από τον θυμό μας, αλλά εμείς επηρεαζόμαστε περισσότερο από όλους και γι' αυτό επαναλαμβάνω συνέχεια, «Κάνε χάρη στον εαυτό σου και συγχώρησε.» Θυμήσου, ακόμα και αν ο θυμός σου είναι δικαιολογημένα αποτέλεσμα κάποιου παραπτώματος, εξακολουθείς να μην βοηθάς τον εαυτό σου ή να φέρνεις επίλυση στην κατάσταση με το να παραμένεις θυμωμένος.

Η ταφόπλακα ενός ανθρώπου έγραφε:

*Ενθάδε κείται ο Βρόμικος Νταν.
Ήταν ένας θυμωμένος άνθρωπος.
Πάντα στριμμένος, πάντα λυσσαλέος.
Πέθανε νέος, και χαιρόμαστε γι' αυτό.*

Όλοι είναι χαρούμενοι όταν ένας θυμωμένος άνθρωπος δεν είναι πια εδώ, επειδή μας γεμίζουν με άγχος όλους μας. Ο πατέρας μου ήταν ένας θυμωμένος άνθρωπος για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, και ο θυμός του δημιούργησε μία ατμόσφαιρα που ήταν αγχώδης να ζεις μέσα σ' αυτή. Η μητέρα μου έχει πει αρκετές φορές ότι από τότε που πέθανε απολαμβάνει τόσο πολύ να κάθεται απλά στο διαμέρισμα της και να νιώθει αυτή την ειρήνη και την ησυχία. Η μητέρα μου έμεινε με τον πατέρα μου επειδή ήταν αφιερωμένη στο γάμο της, αλλά το άγχος που πέρασε ζημίωσε την υγεία της, και ο θυμός που είχε ο πατέρας μου κατέστρεψε τη δική του.

Το άγχος, ιδιαίτερα το μακροχρόνιο άγχος, καταστρέφει κάθε όργανο του σώματος. Η αρτηριακή πίεση, η καρδιά και το στομάχι όλα επηρεάζονται. Οι θυμωμένοι άνθρωποι γερνούν γρηγορότερα από τους ειρηνικούς ανθρώπους: φοβεροί πονοκέφαλοι, εντερικά προβλήματα, αγωνία, παθήσεις του ανοσοποιητικού – στην κυριολεξία ο κατάλογος είναι ατελείωτος. Η αλήθεια είναι ότι οι θυμωμένοι άνθρωποι συχνά πεθαίνουν γρηγορότερα από εκείνους που είναι γρήγοροι στο να συγχωρούν.

Πιστεύω ότι είναι η ώρα να αντιμετωπίσουμε την αλήθεια όσον αφορά τον θυμό. Εάν είσαι ένας θυμωμένος άνθρωπος, πάρε την απόφαση να βρεις τη ριζική αιτία και να εργαστείς με το Άγιο Πνεύμα για να ελευθερωθείς από αυτόν. Μη τον καμουφλάρεις

ούτε να τον αγνοείς. Κοίταξε τον έντιμα και δώσε του το σωστό του όνομα. Το να λες «είμαι θυμωμένος» δεν ακούγεται ωραίο, αλλά όταν το παραδεχθείς έχεις κάνει το πρώτο βήμα για να τον υπερνικήσεις. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να κάνεις μόνος σου. Άλλοι θα ωφεληθούν από τα θετικά αποτελέσματα όταν εσύ δεν είσαι πλέον θυμωμένος, αλλά κανένας δεν θα ωφεληθεί τόσο όσο εσύ ο ίδιος.

Ήμουν τριάντα-δύο ετών πριν να είμαι καν ανοιχτή να αντιμετωπίσω την αλήθεια για το παρελθόν μου. Ήμουν σεξουαλικά κακοποιημένη από τον πατέρα μου. Με κακοποιούσε από τότε που μπορώ να θυμηθώ τον εαυτό μου έως ότου ήμουν αρκετά μεγάλη ώστε να εξασκήσει τη σεξουαλική πράξη επάνω μου, και τα τελευταία πέντε χρόνια που έζησα στο σπίτι, με βίασε περίπου διακόσιες φορές. Ξέρω ότι αυτό ακούγεται συγκλονιστικό και είναι, αλλά η αντιμετώπιση αυτής της αλήθειας με ειλικρίνεια ήταν ένα από τα πράγματα που έπρεπε να κάνω για να μπορέσω να το ξεπεράσω. (Η ομολογία μου με λεπτομέρειες είναι διαθέσιμη σε DVD από τη διακονία μας).

Όταν έφυγα από το σπίτι στην ηλικία των δεκαοχτώ ετών, θεώρησα ότι το πρόβλημα είχε ξεπεραστεί. Βέβαια ήμουν πικραμένη και μισούσα τον πατέρα μου σφοδρά, αλλά δεν είχα ιδέα πόσο πολύ κακό μου έκανε αυτό. Όταν άρχισα το ταξίδι μου για να αντιμετωπίσω την αλήθεια και να συγχωρήσω, δεν είχα την πραγματική ιδέα στ' αλήθεια πόσο πολύ θα με βοηθούσε μακροχρόνια. Στην αρχή απλά ήθελα να υπακούσω στον Θεό και να συγχωρήσω. Οι θυμωμένοι άνθρωποι δεν μπορούν ν' αγαπήσουν σωστά, επειδή αυτό που είναι μέσα μας θα βγει έξω με κάποιο τρόπο. Όλες μου οι σχέσεις υπέφεραν εξαιτίας του θυμού και της αγανάκτησης μου, αλλά δεν το ήξερα. Ο θυμός ήταν βαθιά ριζωμένος στη ψυχή μου. Ήταν στη σκέψη μου, τα συναισθήματα μου, τα λόγια μου, και σ' όλες μου τις πράξεις επειδή ήταν μέρος μου. Ο θυμός είχε μείνει μαζί μου τόσο πολύ καιρό που δεν τον αναγνώριζα για το τι πραγματικά ήταν.

Καθώς μελετούσα τον Λόγο του Θεού, το Άγιο Πνεύμα άρχισε να μου δείχνει τα προβλήματα που είχα. Πριν από αυτό, το μόνο που σκεφτόμουν ήταν το τι μου είχαν κάνει οι άλλοι, και δεν μου πέρασε ποτέ από το μυαλό ότι η αντίδραση μου στις πράξεις τους

ήταν κάτι που θα έπρεπε να προσέξω. Ένωθα δικαιωμένη στο να μισώ και να αγανακτώ όχι μόνο για τον πατέρα μου ο οποίος με πλήγωσε, αλλά και για τους ανθρώπους που θα μπορούσαν να με βοηθήσουν και δεν το έκαναν. Πως μπορούσε ο Θεός να ζητάει από μένα ή από άλλους που τους έχουν κακομεταχειριστεί να συγχωρήσουμε τέτοια ανείπωτα εγκλήματα; Το κάνει όμως επειδή γνωρίζει ότι είναι το καλύτερο πράγμα για μας. Ο Θεός έχει ένα σχέδιο για την πλήρη μας επανόρθωση, και κάθε τι που μας ζητάει να κάνουμε είναι επειδή μας αγαπάει και έχει το καλύτερο για μας στο μυαλό Του. Θα μας δώσει τη χάρη να συγχωρήσουμε ακόμα και αν αυτό φαίνεται αδύνατο σ' εμάς εάν είμαστε πρόθυμοι να Τον υπακούσουμε.

Όταν σας μιλάω για το πως να ξεπεράσετε τον θυμό και να κάνετε την συγχώρηση τρόπο ζωής, το κάνω από την ίδια μου την εμπειρία. Όχι μόνο γνωρίζω πόσο δύσκολο είναι να το κάνεις αυτό, αλλά γνωρίζω επίσης πόσο πολύτιμο είναι για σένα όταν το κάνεις. Έτσι λοιπόν, σε ενθαρρύνω με όλη μου τη δύναμη, όχι μόνο να διαβάσεις αυτό το βιβλίο έτσι ώστε να κατακτήσεις ακόμα ένα βιβλίο και να το προσθέσεις στη συλλογή «των βιβλίων που διάβασα», αλλά να το διαβάσεις με ανοιχτή τη καρδιά και με την ετοιμότητα να εφαρμόσεις αυτά που διαβάζεις για την ίδια σου τη ζωή.

Ο Θεός έχει μία θαυμάσια ζωή προετοιμασμένη και έτοιμη για κάθε άνθρωπο, και αν συνεργαστούμε μαζί Του κάνοντας αυτό που μας ζητάει να κάνουμε, θα απολαύσουμε αυτή τη ζωή. Εάν δεν το κάνουμε, τότε θα τη χάσουμε. Ο Θεός θα εξακολουθεί να μας αγαπάει, αλλά εμείς θα χάσουμε τη χαρά του καλού Του σχεδίου. Κάνε τη χάρη στον εαυτό σου και αρνήσου να χάσεις έστω και ένα καλό πράγμα από αυτά που έχει προγραμματίσει ο Θεός για σένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

6

Με Ποιόν Είσαι Θυμωμένος;

Όπως έχουμε ήδη συζητήσει, συνήθως είμαστε θυμωμένοι μ' εκείνους που μας έχουν πληγώσει ή πονέσει. Μπορεί να νιώθουμε θυμό προς εκείνους που μας πλήγωσαν πριν από πολύ καιρό και εκείνους που μας πληγώνουν σε καθημερινή βάση. Είμαστε θυμωμένοι με την αδικία, και η ψυχή μας ουρλιάζει ότι δεν είναι δίκαιο! Αλλά δεν είναι οι άλλοι πάντοτε η πηγή του θυμού μας. Η Βίβλος μας λέει να είμαστε σε ειρήνη με τον Θεό, με τους εαυτούς μας, και τους συνανθρώπους μας (Α' Πέτρου 3:10-11).

Είμαι Θυμωμένος με Τον Εαυτό Μου

Μήπως είσαι θυμωμένος με τον εαυτό σου; Πολλοί άνθρωποι είναι. Μάλιστα, είναι αρκετά σίγουρο να πούμε ότι περισσότεροι είναι εκείνοι που είναι σε διάσταση με τον εαυτό τους, από εκείνους που είναι σε απόλυτη ειρήνη με τον εαυτό τους. Γιατί; Όπως έχουμε συζητήσει και προηγουμένως, έχουμε ουτοπιστικές προσδοκίες, και συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με άλλους και νιώθουμε ότι δεν είμαστε στο ίδιο επίπεδο με εκείνους. Μπορεί να έχουμε βαθιά ριζωμένη ντροπή για κάτι που είτε κάναμε ή κάτι που έγινε σ' εμάς. Νιώθουμε τόσο ένοχοι που θυμώνουμε με τον εαυτό μας. Πιο συχνά, όμως, οι άνθρωποι είναι θυμωμένοι με τον εαυτό τους επειδή κάνουν πράγματα τα οποία δεν εγκρίνουν και δεν γνωρίζουν πως να λάβουν την συγχώρηση του Θεού και τη δύναμη να υπερνικήσουν την απαράδεκτη συμπεριφορά τους.

Είτε το πιστεύεις είτε όχι, το πρώτο βήμα προς την ειρήνη με τον εαυτό σου είναι να κοιτάξεις την αμαρτία σου κατάματα και να την ονομάσεις με το όνομα της. Το να αγνοείς ή να δικαιολογείς την κακή σου συμπεριφορά δεν είναι ποτέ ο δρόμος για την ελευθερία. Όσο εξακολουθούμε να κάνουμε αμαρτωλές πράξεις, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να έχουμε γνήσια ειρήνη με τον εαυτό μας.

Εάν έχουμε αποτύχει να αναγνωρίσουμε και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας για την αμαρτία μας, τότε εξακολουθεί να μας ενοχλεί.

Λαμβάνοντας την Συγχώρηση του Θεού

Μόλις παραδεχθούμε ότι είμαστε αμαρτωλοί, πρέπει να μετανοήσουμε από την αμαρτία μας. Αυτό σημαίνει ότι όχι μόνο έχουμε λυπηθεί από καρδιάς για την αμαρτία μας, αλλά ότι είμαστε πρόθυμοι να στρέψουμε και να απομακρυνθούμε από αυτή. Η ζωή στην αμαρτία είναι ένα πολύ χαμηλό επίπεδο ζωής, αλλά όταν μετανοούμε επιστρέφουμε στο υψηλότερο επίπεδο που επιθυμεί ο Θεός για μας. Το ρετιρέ είναι εκείνο το διαμέρισμα στο υψηλότερο πάτωμα ενός κτιρίου. Είναι εκείνο στην κορυφή. Όταν μετανοούμε, επιστρέφουμε στο υψηλότερο επίπεδο που έχει ο Θεός για μας – ο τόπος που θα βρούμε ειρήνη και χαρά είναι στην δικαιοσύνη του.

Παραδεχόμενοι πλήρως και αναλαμβάνοντας την ευθύνη για την αμαρτία μας μπορεί να είναι δύσκολο στην αρχή. Έχουμε ήδη ζήσει μία ολόκληρη ζωή κατηγορώντας και δικαιολογούμενοι, έτσι το βρίσκουμε δύσκολο απλά να πούμε, «Είμαι ένοχος. Έχω αμαρτήσει.» Αλλά όλοι έχουμε αμαρτήσει και στερούμαστε τη δόξα του Θεού, έτσι το να πούμε ότι έχουμε αμαρτήσει δεν μας βάζει σε χειρότερη θέση από οποιοδήποτε άλλο άνθρωπο σε όλο τον πλανήτη.

Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, [αρνούμαστε να παραδεχθούμε ότι είμαστε αμαρτωλοί] εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια [που είναι το Ευαγγέλιο] δεν είναι εν ημίν.

Εάν [ελεύθερα] ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, [αληθινός στην δική Του φύση και υποσχέσεις] ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας [να ακυρώση την ανομία μας] και [συνεχώς να] καθαρίση ημάς από πάσης αδικίας. [κάθε τι που δεν συμφωνεί με το θέλημα Του σε σκοπό, σκέψη και πράξη].

Α' Ιωάννου 1:8-9

Υπάρχουν πολλά πράγματα σ' αυτά τα εδάφια που μου αρέσουν και με ανακουφίζουν, αλλά ιδιαιτέρως μου αρέσει ότι *συνεχώς* μας

καθαρίζει από όλες τις αμαρτίες. Πιστεύω ότι αυτό μας δείχνει ότι όσο περπατάμε με τον Θεό, παραδεχόμενοι γρήγορα την αμαρτία μας και μετανοώντας από αυτή σε τακτική βάση, Εκείνος πάντοτε μας καθαρίζει. Η Βίβλος λέει ότι ο Ιησούς κάθεται στα δεξιά του Πατέρα μεσιτεύοντας διαρκώς για μας, και υποθέτω ότι αυτό συμβαίνει επειδή το έχουμε συνεχώς ανάγκη. Αυτό με ανακουφίζει επίσης.

Μας καθαρίζει από *κάθε* αδικία, και αν πιστεύουμε ότι λαμβάνουμε την συγχώρηση Του διά της πίστεως, μπορούμε να νικήσουμε αυτό το θυμό προς τον εαυτό μας. Δεν υπάρχει αμαρτία που να μπορούμε εγώ κι εσύ να πράξουμε που είναι πέρα από αυτό το ΠΑΣΗΣ του Θεού. Όταν λέει όλες, εννοεί όλες!

Ακριβώς όπως όλοι έχουμε αμαρτήσει και στερούμαστε τη δόξα του Θεού, όλοι δικαιώνονται και βρίσκουν τη σωστή σχέση μαζί Του μέσα από την απολύτρωση που μας προμηθεύεται εν Χριστώ Ιησού (Ρωμαίους 3:23-24). Όλοι συμπεριλαμβάνει και εσένα και εμένα!

Η συγχώρηση του Θεού είναι δώρο, και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο με ένα δώρο παρά μόνο να το λάβουμε και να είμαστε ευγνώμονες. Νομίζω ότι συχνά ζητούμε συγχώρηση αλλά ακόμα και τότε αποτυγχάνουμε να τη λάβουμε. Αφού έχεις ζητήσει από τον Θεό να σε συγχωρήσει για κάτι που έχεις κάνει λάθος, πες Του ότι λαμβάνεις το δώρο Του και περίμενε στην παρουσία Του έως ότου να έρθει η στιγμή που θα καταλάβεις μέσα στη συνείδηση σου πόσο στ' αλήθεια θαυμάσιο είναι αυτό το δώρο.

Μη Φοβάσαι την Αμαρτία

Κάθε φορά που φοβόμαστε κάτι, του δίνουμε την εξουσία επάνω μας, έτσι γι' αυτό το λόγο θέλω να σε ενθαρρύνω να μη φοβάσαι την αμαρτία. Ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι η αμαρτία δεν έχει καμία εξουσία πάνω μας πλέον εάν πιστεύουμε ότι όταν ο Χριστός πέθανε, πεθάναμε κι εμείς και όταν αναστήθηκε, αναστηθήκαμε και εμείς σε μία καινούργια ζωή που ζούμε για Κείνον (Ρωμαίους 6:5-8). Ο Ιησούς έχει τακτοποιήσει πλήρως το πρόβλημα της αμαρτίας. Όχι μόνο εξακολουθεί να μας συγχωρεί πλήρως, αλλά έχει στείλει το Άγιο του Πνεύμα για να μας ελέγχει για την αμαρτία στην καθημερινή μας ζωή και να μας δυναμώνει εναντίον της.

Όταν στην αρχή καταλάβουμε ότι είμαστε αμαρτωλοί και έχουμε ανάγκη κάποιον να μας σώσει και δεχόμαστε τον Ιησού Χριστό ως τον μόνο που μπορεί να εκπληρώσει αυτή την ανάγκη, είμαστε στο δρόμο για μια καινούργια ζωή και ένα καινούργιο τρόπο ζωής. Ενώ κάποτε αμαρτάναμε και δεν μας ενδιέφερε κιόλας, τώρα από τότε που λάβαμε το Άγιο Πνεύμα στην καρδιά μας, γίναμε ευαίσθητοι στην αμαρτία και θέλουμε να περάσουμε τις ζωές μας αντιστεκόμενοι και αποφεύγοντας τη. Το κάνουμε με χαρά σαν υπηρεσία στον Θεό, και εμπιστευόμαστε πλήρως στο Άγιο Πνεύμα να μας βοηθήσει. Ο πειρασμός θα έρθει σε όλους, και μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Θεός δεν θα επιτρέψει ποτέ κανένα πειρασμό να μας καταλάβει που δεν είναι συνηθισμένος στους ανθρώπους (Α' Κορινθίους 10:13). Με άλλα λόγια, οι πειρασμοί μας δεν είναι χειρότεροι από ότι σε άλλους ανθρώπους, και πρέπει να πιστέψουμε ότι δεν είναι πέρα από την ικανότητα μας να αντισταθούμε. Ο Θεός δεν επιτρέπει ποτέ να έρθουν περισσότερα από όσα μπορούμε να υποφέρουμε, και με κάθε πειρασμό προμηθεύει επίσης και την έξοδο από αυτόν. Αυτά είναι πραγματικά καλά νέα! Δεν χρειάζεται να φοβόμαστε τον πειρασμό, επειδή ο Μεγαλύτερος ζει μέσα μας, δίνοντας μας θεϊκή δύναμη να αντισταθούμε, εάν μόνο εμπιστευόμαστε σ' Εκείνον και ζητάμε την βοήθεια Του.

Οι άνθρωποι παραδίδονται στον πειρασμό όταν προσπαθούν να αντισταθούν από μόνοι τους, ή όταν πιστεύουν λανθασμένα ότι δεν μπορούν να αντισταθούν. Ακούω ανθρώπους να κάνουν ανόητες δηλώσεις όπως, «Αν φάω ένα σοκολατένιο μπισκότο, δεν μπορώ να αντισταθώ και θα φάω όλη τη σακούλα,» ή «το ξέρω ότι η ζάχαρη μου κάνει κακό, αλλά δεν μπορώ να αντισταθώ και να μην τρώω σοκολάτα κάθε μέρα.» Λέω ότι αυτές οι δηλώσεις είναι ανόητες επειδή βασίζονται σε ψέματα τα οποία πιστεύουμε. Ο Σατανάς μας λέει ότι είμαστε αδύναμοι και δεν μπορούμε να αντισταθούμε ακόμα και στον πιο απλό πειρασμό, αλλά ο Θεός μας λέει ότι είμαστε δυνατοί σ' Εκείνον και τίποτε δεν είναι πέρα από την ικανότητα μας να αντισταθούμε. Αυτό που επιλέγουμε να πιστέψουμε είναι ο αποφασιστικός παράγοντας για το αν θα παραδοθούμε στην αμαρτία ή θα την νικήσουμε. Πάρε λίγο χρόνο και αναρωτήσου εάν πιστεύεις πράγματα που δεν συμφωνούν με τον Λόγο του Θεού. Πιστεύεις ότι μπορείς να αντισταθείς στον πειρα-

σμό με την δύναμη του Αγίου Πνεύματος και εξασκώντας τον καρπό της εγκράτειας, ή πιστεύεις ότι υπάρχουν μερικοί πειρασμοί που δεν μπορείς να τους αντισταθείς; Αυτό που πιστεύουμε είναι αυτό που γίνεται πραγματικότητα για μας. Έτσι λοιπόν, είναι ζωτικής σημασίας για τον καθένα από εμάς να γνωρίζουμε ότι αυτό που πιστεύουμε είναι η αλήθεια και όχι μία πλάνη από τον διάβολο.

Ο απόστολος Παύλος προσευχήθηκε η εκκλησία να γνωρίσει και να πιστέψει την δύναμη που είναι διαθέσιμη σ' αυτή μέσα από τον Ιησού Χριστό. Εάν είσαι πιστός στον Ιησού Χριστό, έχεις την δύναμη και μπορείς να αντισταθείς στον πειρασμό!

Όλοι αμαρτάνουμε, και όσο θα βρισκόμαστε σ' αυτά τα σαρκικά σώματα με ψυχές που δεν είναι απολύτως ανακαινισμένες, θα έχουμε ανάγκη από τη συγχώρηση, αλλά δεν είναι ανάγκη να φοβόμαστε την αμαρτία. Κοίταξε με προσοχή αυτά τα εδάφια:

Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσετε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον (κάποιον ο οποίος μεσιτεύει για μας) προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· [έντιμος, σωστός, συμμορφούμενος με το θέλημα του Πατέρα με κάθε σκοπό, σκέψη και πράξη]

και αυτός [ο Ιησούς ο ίδιος] είναι ιλασμός [η θυσία της σωτηρίας] περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί [των αμαρτιών] όλου του κόσμου.

Α' Ιωάννου 2:1-2

Αυτά τα εδάφια είναι συγκλονιστικά. Όταν τα ανακάλυψα για πρώτη φορά βρισκόμουν σε μια περίοδο της ζωής μου που αγωνιζόμουν καθημερινά προσπαθώντας να κάνω τα πάντα τέλεια έτσι ώστε να νιώσω καλά για τον εαυτό μου και να πιστέψω ότι ο Θεός δεν ήταν θυμωμένος μαζί μου. Σίγουρα, ο τρόπος που σκεπτόμουν ήταν λάθος, αλλά αυτή ήταν η πραγματικότητα μου εκείνη την εποχή. Όταν είδα ότι απλά θα πρέπει να σηκώνομαι κάθε πρωί και να κάνω ότι είναι το καλύτερο για μένα και να πιστεύω ότι ο Θεός θα φροντίσει για τα λάθη που θα έκανα, ένιωσα σαν να έφυγε ένα μεγάλο βάρος από τους ώμους μου.

Αυτά τα εδάφια λένε ότι ο Ιησούς είναι ο ιλασμός για τις αμαρ-

τίες μας. Τι ακριβώς σημαίνει αυτό; Εκείνος είναι ο κατευνασμός του θυμού του Θεού για την αμαρτία.

Πράγματι ο Θεός μισεί την αμαρτία, αλλά δεν μισεί τους αμαρτωλούς. Όταν μια γυναίκα είναι πολύ θυμωμένη με τον σύζυγο της επειδή δεν της φέρεται με σεβασμό, και εκείνος της στέλνει τρεις ντουζίνες κόκκινα τριαντάφυλλα με μία αίτηση συγνώμης, τα τριαντάφυλλα κατευνάζουν τον θυμό της. Τον συγχωρεί και όλα είναι πάλι ρόδινα. Ο Ιησούς είναι σαν αυτά τα τριαντάφυλλα που δίνονται στον Θεό όταν είναι θυμωμένος με την αμαρτία μας. Είναι ο εξευμενισμός, και ο Θεός μας συγχωρεί εξαιτίας του Χριστού. Δεν υπάρχει τίποτα που θα μπορούσαμε να έχουμε που θα ήταν αρκετό για να Τον εξευμενίσει και τίποτα που θα μπορούσαμε να κάνουμε για να διορθώσουμε την κατάσταση ή να θυσιάσουμε για τις αμαρτίες μας, αλλά ο Ιησούς είναι η τέλεια θυσία και Εκείνος είναι ο αντικαταστάτης μας. Είναι ο Παράκλητος Εκείνος που παίρνει τη θέση μας ενώπιον του Θεού, και είμαστε συγχωρημένοι εξαιτίας της πίστης μας σ' Εκείνον.

Η πίστη σ' αυτές τις αλήθειες είναι το πρώτο βήμα προς την ελευθερία από την αμαρτία και τον θυμό προς τον εαυτό μας εξαιτίας της αμαρτίας. Όταν αμαρτάνω νιώθω συνήθως απογοητευμένη με τον εαυτό μου και προσεύχομαι ότι θα καλυτερεύσω, αλλά δεν θυμώνω πια με τον εαυτό μου, επειδή γνωρίζω ότι δεν είναι το θέλημα του Θεού και ότι δεν θα εξυπηρετήσει καθόλου, σε τίποτα.

Αντιμετωπίζοντας με Δριμύτητα την Αμαρτία

Μαζί με τη γνώση πόσο γρήγορα και απόλυτα μπορούμε να λαμβάνουμε την συγχώρηση του Θεού όταν αμαρτάνουμε, πρέπει επίσης να αντιστεκόμαστε επιθετικά στην αμαρτία και να την αντιμετωπίζουμε με δριμύτητα. Το γεγονός ότι ο Θεός είναι πρόθυμος να μας συγχωρήσει δεν σημαίνει ότι μπορούμε να αμαρτάνουμε ελεύθερα και να νομίζουμε ότι αυτό δεν είναι πρόβλημα. Ο Θεός γνωρίζει την καρδιά μας, και η καρδιά κανενός δεν είναι στη σωστή θέση εάν δεν μισεί την αμαρτία και δεν κάνει ότι μπορεί για να την αποφύγει.

Οι Ρωμαίοι ρώτησαν τον Παύλο εάν θα έπρεπε να εξακολουθήσουν στην αμαρτία έτσι ώστε η χάρη του Θεού (η καλοσύνη Του και η συγχώρηση Του) να αυξηθεί και να περισσέψει. Ο Παύλος

απάντησε λέγοντας, «ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτή;» (Ρωμαίους 6:1-2). Ο Παύλος τους υπενθύμισε ότι όταν έλαβαν τον Χριστό, πήραν την απόφαση να μην έχουν πλέον μια ενεργή σχέση με την αμαρτία. Η αμαρτία δεν πεθαίνει ποτέ, θα ζει και θα ευημερεί για πάντα επάνω στον πλανήτη Γη, αλλά *εμείς* πεθαίνουμε προς την αμαρτία. Ο Θεός μας δίνει μία καινούργια καρδιά και το Πνεύμα Του, και αυτό σημαίνει ότι αποκτούμε ένα καινούργιο «θέλω.» Ζούμε τις ζωές μας αντιστεκόμενοι στην αμαρτία, απλά επειδή δεν θέλουμε να αμαρτάνουμε πλέον. Όταν αυτή είναι η νοοτροπία μας, όταν κάνουμε λάθη, ο Θεός είναι πάντοτε έτοιμος να μας συγχωρήσει.

Εάν είσαι ένας γνήσιος Χριστιανός, μπορώ να σε βεβαιώσω ότι δεν σηκώνεσαι κάθε πρωί από το κρεβάτι σου ψάχνοντας τρόπους πως να αμαρτήσεις και να τη γλιτώσεις. Κάνεις ότι μπορείς για να ζήσεις μία ζωή που είναι ευάρεστη στον Θεό.

Εάν δεν διατηρούμε μια θαρραλέα, επιθετική νοοτροπία προς την αμαρτία, τότε η ίδια μας η καρδιά θα μας κατακρίνει και θα καταλήξουμε να θυμώνουμε με τον εαυτό μας. Η Βίβλος μας διδάσκει να αντιμετωπίζουμε με δριμύτητα ακόμα και βιαιότητα την αμαρτία. Στο Ματθαίος 18:8-9 μαθαίνουμε ότι εάν μας σκανδαλίζει ο οφθαλμός μας, θα πρέπει να τον αφαιρέσουμε, και αν μας σκανδαλίζει το χέρι μας, θα πρέπει να το κόψουμε.

Δεν πιστεύω ότι αυτό είναι κάτι που θα έπρεπε να πάρουμε κυριολεκτικά, αλλά θα έπρεπε να δούμε εκεί ότι ο Θεός μας λέει να έχουμε μία επιθετική νοοτροπία προς την αμαρτία, αποκόβοντας την όποτε την βρίσκουμε στη ζωή μας. Αν κάποιο περιοδικό φτάσει στο σπίτι μας με εικόνες από μισόγυμνες γυναίκες (πράγμα το οποίο συμβαίνει συχνά) και το μάτι σου αρχίζει να τις κοιτάει και μάλιστα να το απολαμβάνει, σκίσε γρήγορα το περιοδικό και ρίξε το στα σκουπίδια. Αντιμετώπισε το γρήγορα. Ούτε καν να φλερτάρεις με την αμαρτία. Υπάρχουν στην κυριολεξία δεκάδες παραδείγματα που θα μπορούσα να σας πω, αλλά θα σας δώσω μόνο δύο ακόμα. Έστω ότι είσαι μία παντρεμένη γυναίκα, και κάποιος στην εργασία σου αρχίζει να είναι πολύ φιλικός μαζί σου. Σε προσκαλεί να τον συναντήσεις για καφέ μόνο και μόνο για να συζητήσετε για τη εργασία σας. Νιώθεις μέσα στην καρδιά σου ένα μικρό έλεγχο ότι αυτό δεν είναι καθόλου σοφό, και όταν συμβαίνει αυτό,

θα πρέπει αμέσως να εναντιωθείς στην πρόσκληση πριν να γίνει πρόβλημα με υπόσταση. Έστω ότι είχες κάποια διαφωνία με κάποιον στην οικογένεια σου, και ο Θεός σε προτρέπει να είσαι εσύ εκείνος που θα προάγει την ειρήνη. Κάνε το γρήγορα πριν πείσεις τον εαυτό σου να το αποφύγει, και αυτό θα σε εμποδίσει να αμαρτήσεις παραμένοντας θυμωμένος. Η Βίβλος μας διδάσκει στην Ρωμαίους 13:14 να μην φροντίζουμε για στη σάρκα, και ένα μέρος του τι σημαίνει αυτό είναι να μη τη δικαιολογείς ή να της δίνεις ευκαιρία. Η παντρεμένη γυναίκα που αποφασίζει να πιει καφέ με το συνάδελφο αφού έχει ελεγχθεί από τον Θεό ότι αυτό θα ήταν λάθος δίνει ευκαιρία στην αμαρτία.

Διάβασα μία φορά μία ιστορία για κάποιο κορίτσι που περπατούσε μια φορά σε κάποιο ορεινό μονοπάτι και έκανε φοβερό κρύο. Ένα φίδι γλίστρησε δίπλα της και την παρακάλεσε να το σηκώσει και να το βάλει μέσα στο παλτό της για να ζεσταθεί. Για λίγο αντιστάθηκε, αλλά τελικά ενέδωσε στα παρακάλια του. Μετά από λίγη ώρα ξαφνικά την δάγκωσε, και εκείνη έβαλε τις φωνές, «Γιατί με δάγκωσες ενώ εγώ ήμουν τόσο καλή μαζί σου;» Το φίδι απάντησε, «Ήξερες πολύ καλά τι ήμουν όταν με έβαλες στο κόρφο σου.» Νομίζω ότι όλοι θα βρούμε κοινά σημεία με αυτή την ιστορία. Σίγουρα όλοι μας είχαμε περιπτώσεις στην ζωή μας όπου γνωρίζαμε μέσα βαθιά μας ότι δεν θα πρέπει να κάνουμε κάποιο συγκεκριμένο πράγμα, αλλά καθώς ο πειρασμός εξακολούθησε, παραδοθήκαμε και το κάναμε, και είχαμε μόνο άσχημα αποτελέσματα. Όλοι μας κάνουμε λάθη, αλλά δεν είναι απαραίτητο να εξακολουθήσουμε να τα κάνουμε. Το να μαθαίνουμε από τα λάθη μας είναι ίσως το σοφότερο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε.

Ο Θεός μας διδάσκει να απορρίψουμε από πάνω μας κάθε βάρος και την αμαρτία που τόσο εύκολα μας περιπλέκει (Εβραίους 12:1). Αυτό έχει την έννοια ότι πρέπει να αντιμετωπίζουμε την αμαρτία με δριμύτητα και ταχύτητα, και αν το κάνουμε αυτό θα θερίσουμε την ανταμοιβή μιας σωστής ζωής. Επίσης θα έχουμε ειρήνη στην καρδιά μας γνωρίζοντας ότι έχουμε κάνει το σωστό.

Είμαι πολύ ευγνώμων για την συγχώρηση από την αμαρτία, αλλά δεν θέλω να την έχω ανάγκη σε κάθε καμπή της ζωής μου. Είναι η επιθυμία μου να πειθαρχήσω τον εαυτό μου ώστε να παίρνει τις σωστές αποφάσεις, έτσι ώστε να έχω τη χαρά να πιστεύω ότι

έχω ευαρεστήσει τον Θεό.

Κρυμμένη Αμαρτία

Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με δριμύτητα και με αποτελεσματικότητα την αμαρτία αν την δικαιολογούμε ή την κρατούμε κρυμμένη. Όλοι θα έπρεπε να εξετάσουμε την καρδιά μας και να είμαστε αρκετά θαρραλέοι ώστε να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας για οποιαδήποτε αμαρτωλή συμπεριφορά στην ζωή μας. Ο απόστολος Παύλος είπε ότι εργαζόταν με επιμέλεια ώστε να διατηρήσει μια συνείδηση που ήταν άπταιστη προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους (Πράξεις 24:16). ΦΟΒΕΡΟ! Εργαζόταν στο να εντοπίζει και να κρατά την αμαρτία έξω από τη ζωή του. Ο Παύλος ήξερε τη δύναμη της καθαρής συνείδησης ενώπιον του Θεού. Θα έπρεπε να κάνουμε κάθε προσπάθεια να μην αμαρτήσουμε, αλλά όταν αμαρτήσουμε δεν θα έπρεπε ποτέ να κατασκευάζουμε δικαιολογίες γι' αυτό, ή να το κρατούμε κρυφό. Τα μυστικά μας μπορούν να μας κάνουν δυστυχισμένους, αλλά η αλήθεια θα μας ελευθερώσει.

Οτιδήποτε δεν είναι εκ πίστεως είναι αμαρτία (Ρωμαίους 14:23). Εάν δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό που κάνουμε διά της πίστεως, τότε δεν θα έπρεπε να το κάνουμε. Εάν κάποιο πράγμα είναι αμαρτία τότε ονόμασε το αμαρτία, μη το ονομάζεις το πρόβλημα σου, το κόμπλεξ σου, ή τον εθισμό σου. Η αμαρτία είναι άσχημη, και αν την καμουφλάρουμε με καλύτερες ακουστικά λέξεις, τότε είναι πιο πιθανό να την κρατήσουμε.

Θα πρέπει να εξετάζουμε τη ζωή μας στο φως του Λόγου του Θεού, και οτιδήποτε δεν συμφωνεί με αυτόν θα έπρεπε να το βλέπουμε γι' αυτό που ακριβώς είναι και να του αντιστεκόμαστε με όλη την ικανότητα που μας έχει δώσει ο Θεός. Εάν Του ζητήσουμε, ο Θεός θα μας βοηθάει πάντοτε. Είμαστε συνεργάτες του Θεού, και Εκείνος δεν μας περιμένει να κάνουμε τίποτα χωρίς την βοήθεια Του. Θα ήθελα να το πω άλλη μία φορά, μην κρύβετε την αμαρτία, βγάλτε τη έξω, ονομάστε τη αυτό ακριβώς που είναι, και μη κάνετε δικαιολογίες γι' αυτή ή να επιρρίπτετε τις άσχημες επιλογές σας σε κάποιον άλλο. Λάβετε την πλήρη συγχώρηση του Θεού για τις παλιές αμαρτίες και συνεργασθείτε με το Άγιο Πνεύμα ώστε να αντισταθείτε επιθετικά σε όλους τους μελλοντικούς

πειρασμούς.

Τώρα, κάνε μία χάρη στον εαυτό σου και συγχώρησε τον εαυτό σου πλήρως και ολοκληρωτικά. εγκατάλειψε κάθε θυμό που μπορεί να έχεις προς τον εαυτό σου για οποιαδήποτε αποτυχία από πλευρά σου στο παρελθόν, και άρχισε να ζεις την καλή ζωή που έχει προσχεδιάσει και έχει ετοιμάσει για να ζήσεις ο Θεός (Εφεσίους 2:10).

Είσαι Θυμωμένος με τον Θεό;

Εάν έχεις ακούσει οτιδήποτε για τον Θεό, αυτό θα είναι ότι είναι καλός και ότι μας αγαπάει. Τόσο φυσιολογικά, που αναρωτιόμαστε γιατί υπάρχει τόσος πόνος και συμφορά στον κόσμο. Αν ο Θεός έχει όλη τη δύναμη και μπορεί να κάνει οτιδήποτε θέλει, τότε γιατί δεν εμποδίζει τα δεινά; Αυτές οι ερωτήσεις και άλλες σαν κι αυτές έχουν μπερδέψει την ανθρωπότητα από τότε που υπάρχει χρόνος.

Κακομεταχείριση παιδιών, συνέχεια ακούμε για πολέμους και όλεθρο, η πείνα στον κόσμο σκοτώνει εκατομμύρια. Οι καλοί μερικές φορές πεθαίνουν νέοι, ενώ οι πονηροί και φαινομενικά άχρηστοι άνθρωποι ζουν μέχρι τα βαθιά γεράματα. Οι αρρώστιες κάνουν θραύση στη γη, και επιτίθενται στους καλούς ανθρώπους όπως και τους κακούς. «Δεν είναι δίκαιο!» ουρλιάζουν οι ψυχές μας. Που είναι η δικαιοσύνη; Που είναι ο Θεός;

Για κείνον που ψάχνει μία δικαιολογία για να μη πιστέψει στον Θεό, δεν χρειάζεται να πάει πέρα από αυτές τις αναπάντητες ερωτήσεις. Μπορούν απλά να πουν, «Αν πράγματι υπάρχει Θεός, θα εμπόδιζε τα δεινά, έτσι λοιπόν, δεν μπορώ να πιστέψω ότι υπάρχει.» Αλλά υπάρχουν και εκείνα τα εκατομμύρια από θαυμάσιους ανθρώπους που πιστεύουν στον Θεό ακόμα και αν δεν έχουν απαντήσεις σ' αυτές τις μπερδεμένες ερωτήσεις.

Εάν ελπίζεις ότι θα σου δώσω μία καλή απάντηση όσον αφορά αυτά τα πράγματα, θα ήθελα να σου πω από την αρχή ότι δεν την έχω. Δεν μπορώ να τα εξηγήσω ικανοποιητικά, ούτε και πιστεύω ότι μπορεί να το κάνει κάποιος άλλος. Απλά έχω επιλέξει να πιστεύω στον Θεό επειδή για να είμαι ειλικρινής, χωρίς Εκείνον, δεν νομίζω ότι θα ήθελα να είμαι ζωντανή. Εκείνος είναι η ζωή μου, και θα προτιμούσα να έχω σχέση με τον Θεό και να μην τα κατα-

λαβαίνω όλα για Κείνον από το να προσπαθώ να ζήσω χωρίς Εκείνον.

Ο Θεός δεν υποσχέθηκε ποτέ ζωή χωρίς βάσανα, αλλά έχει υποσχεθεί να μας ανακουφίσει και να μας δώσει δύναμη να συνεχίσουμε. Επίσης έχει υποσχεθεί να επεξεργαστεί το καλό μέσα από κάθε τι που θα μας συμβεί εάν Τον αγαπάμε και εξακολουθούμε να θέλουμε το θέλημα Του στις ζωές μας (Ρωμαίους 8:28). Δεν είμαι ευχαριστημένη όταν έχω προβλήματα που προξενούν βάσανα στη ζωή μου, αλλά είμαι χαρούμενη που έχω τον Θεό να με βοηθήσει μέσα σ' αυτά. Λυπούμαι εκείνους που βασανίζονται χωρίς ελπίδα και τα μυαλά τους και οι καρδιές τους είναι γεμάτες με πικρία επειδή δεν μπορούν να δουν τίποτα πέρα από τον πόνο τους.

Γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι καλός αλλά βλέπουμε ότι το κακό υπάρχει επίσης στον κόσμο. Ο Θεός έχει τοποθετήσει μπροστά μας το καλό και το κακό, ευλογία και κατάρα, και έχει δώσει σ' εμάς την ευθύνη να επιλέξουμε το ένα ή το άλλο (Δευτερονόμιο 30:19). Επειδή πολλοί επιλέγουν την αμαρτία και το κακό, έχουμε τις επιρροές της αμαρτίας στον κόσμο. Ακόμα και ένας καλός άνθρωπος ζει κάτω από το βάρος του να ζει μέσα σε ένα αμαρτωλό κόσμο. Νιώθουμε τη πίεση του κακού και ανυπομονούμε για εκείνη την ημέρα που θα εκλείψει. Η Βίβλος μας λέει ότι ακόμα και η κτίση στενάζει κάτω από τα δεσμά της φθοράς, και περιμένει την ελευθερία το ίδιο όπως και η ανθρωπότητα (Ρωμαίους 8:18-23).

Υπηρετούμε ένα αόρατο Θεό ο οποίος είναι ένα μυστήριο! Μπορούμε να Τον γνωρίζουμε με ορισμένους τρόπους, αλλά ένα μέρος Του θα είναι πάντοτε πέρα από την κατανόηση μας.

Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι (μυστηριώδεις, αδιερεύνητοι) είναι αι κρίσεις (αποφάσεις) αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. (οι μέθοδοι Του)!

Ρωμαίους 11:33

Μπορούμε να γνωρίζουμε τον χαρακτήρα Του και να βάζουμε την εμπιστοσύνη μας στην πιστότητα Του να είναι πάντοτε μαζί μας, αλλά δεν μπορούμε να καταλάβουμε κάθε τι που κάνει ή δεν κάνει ο Θεός. Πίστη σημαίνει ότι πιστεύουμε σ' αυτό που δεν μπορούμε να δούμε και συχνά δεν μπορούμε να καταλάβουμε. Έχουμε πίστη ενώ περιμένουμε για την αποκάλυψη αυτών των

μυστηρίων, και αν είμαστε ειλικρινείς, καταλαβαίνουμε ότι μερικές από αυτές τις απαντήσεις μπορεί να μην έρθουν σ' εμάς ενώ βρισκόμαστε ακόμα επάνω σ' αυτή τη γη. Ο Θεός μας ζητάει να Τον εμπιστευόμαστε, και δεν υπάρχει χρεία εμπιστοσύνης όταν δεν υπάρχουν αναπάντητες ερωτήσεις. Πριν μπορέσουμε να είμαστε ικανοποιημένοι στη ζωή μας πρέπει να αρκεστούμε στο να «μην γνωρίζουμε.»

Η Οικειότητα Βαθαίνει με τα Βάσανα

Μία από τις πλέον μυστηριώδεις και προκλητικές δηλώσεις στη Βίβλο είναι στην προς Εβραίους 5:8-9: «καίτοι ων Υιός, έμαθε την υπακοήν αφ' όσων έπαθε, και γενόμενος τέλειος, (με την πλήρη αυτή εμπειρία εφοδιάσθηκε τέλεια) κατεστάθη αίτιος σωτηρίας αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν,» Φαίνεται ότι τα παθήματα του Ιησού ήταν το μέσο της τελειοποίησης (ωρίμανσης) Του, και δεν θα είναι διαφορετικά με τους μαθητές Του.

Η πίστη δεν μπορεί να ωριμάσει αν δεν δοκιμαστεί. Ο Θεός μας δίνει την πίστη σαν δώρο, αλλά αυτή η πίστη μεγαλώνει και αυξάνει καθώς την χρησιμοποιούμε.

Οι πρώτοι δώδεκα μαθητές αντιμετώπιζαν πολλά που δεν κατάλαβαν στην πορεία τους με τον Ιησού, και ο Ιησούς τους είπε, «Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα.» (Ιωάννης 13:7). Ζούμε σ' ένα μυστηριώδη κόσμο με ανεξήγητα γεγονότα, και ο Θεός περιμένει να Τον εμπιστευόμαστε.

Ο J. Oswald Sanders είπε στο *Απολαμβάνοντας την Οικειότητα με τον Θεό*, «Εάν σκοπεύουμε να απολαύσουμε γαλήνη σ' αυτόν τον ταραγμένο κόσμο, θα πρέπει να καταλάβουμε καλύτερα την ύπατη εξουσία του Θεού και να εμπιστευτούμε την αγάπη Του ακόμα και όταν δεν μπορούμε να διακρίνουμε τους σκοπούς Του.»

Υπάρχουν πράγματα που μαθαίνουμε στη δυσκολία που δεν μπορούμε να μάθουμε πουθενά αλλού. Στον Ησαΐα 45:3 ο Κύριος είπε, «Και θέλω σοι δώσει θησαυρούς φυλαττομένους εν σκότει και πλούτη κεκρυμμένα εν αποκρύφοις.» Υπάρχουν θησαυροί που μπορούν να βρεθούν μόνο στα σκοτεινά. Ένας από αυτούς τους θησαυρούς είναι οικειότητα με τον Θεό.

Τρόπος Συλλογισμού

Ο άνθρωπος στην φυσική του κατάσταση θέλει να τα καταλάβει όλα. Θέλουμε να ελέγχουμε τα πάντα και δεν μας αρέσουν οι εκπλήξεις. Θα μας άρεσε πολύ αν όλα μας τα σχέδια πετύχαιναν στον χρόνο που επιθυμούμε εμείς, αλλά δεν είναι έτσι. Εάν πιστεύουμε στον Θεό, τότε ζητάμε από Εκείνον να μας δώσει αυτά που θέλουμε, αλλά Εκείνος δεν το κάνει πάντα. Έτσι, καταλήγουμε με αναπάντητες ερωτήσεις, και η φύση μας παλεύει εναντίον τους.

Προσπαθώντας να καταλάβουμε κάτι για το οποίο δεν πρόκειται να βρούμε ποτέ απαντήσεις είναι κάτι πολύ απογοητευτικό και πολύπλοκο. Μετά από χρόνια υποφέροντας νοητικά και συναισθηματικά, προσπαθώντας να καταλάβω γιατί άσχημα πράγματα συμβαίνουν σε καλούς ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένου το γιατί εγώ υπέφερα πάνω από δέκα χρόνια σεξουαλική κακοποίηση από τον πατέρα μου, έφτασα σε ένα σταυροδρόμι στον δρόμο μου με τον Θεό. Ήξερα ότι πρέπει να πάρω μία απόφαση και να εμπιστευτώ τον Θεό απόλυτα χωρίς να έχω όλες τις απαντήσεις αλλιώς δεν θα είχα ποτέ ειρήνη. Προσωπικά πιστεύω ότι αυτή είναι μία προσωπική απόφαση που πρέπει να πάρει ο κάθε άνθρωπος. Εάν περιμένεις από κάποιον να σου εξηγήσει τον Θεό, τότε θα περιμένεις για πάντα. Ο Θεός είναι πέρα από την κατανόηση μας, αλλά είναι υπέροχος και εκπληκτικός, και στο τέλος φέρνει πάντοτε δικαιοσύνη στη ζωή μας. Ο Θεός μας εμπιστεύεται με το ανεξήγητο!

Άσχημα πράγματα συμβαίνουν πράγματι σε καλούς ανθρώπους, και είναι το προνόμιο τους να εμπιστευτούν τον Θεό.

Τις είναι μεταξύ σας ο φοβούμενος τον Κύριον, ο υπακούων εις την φωνήν του δούλου αυτού; ούτος, και αν περιπατή εν σκότει και δεν έχη φως, ας θαρρή επί το όνομα του Κυρίου και ας επιστηρίζεται επί τον Θεόν αυτού.

Ησαΐας 50:10

Οι δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε στη ζωή μπορούν να γίνουν πιο σύντομες όταν αντιδρούμε σ' αυτές με ώριμο τρόπο, και θα βγούμε γνωρίζοντας τον Θεό με ένα βαθύτερο τρόπο από ποτέ

πριν. Νομίζω ότι οι περισσότεροι από εμάς θα μπορούσαν να πουν ότι η μεγαλύτερη πνευματική μας ανάπτυξη έχει αποκτηθεί στις ώρες της δυσκολίας παρά στις ώρες της άνεσης.

Γυρίζω στον Ψαλμό 37 αρκετά συχνά για ανακούφιση όταν βρίσκομαι σε κάποια κατάσταση αμηχανίας. Στα πρώτα ένδεκα εδάφια μας λέει ότι δεν πρέπει να ανησυχούμε γι' αυτούς που πράττουν το κακό, επειδή σύντομα θα κατακοπούν. Εμείς πρέπει να εμπιστευόμαστε στον Κύριο και να κάνουμε το καλό, και Εκείνος θα μας θρέψει. Πιστεύω ότι αυτό σημαίνει ότι Εκείνος θα μας εφοδιάσει με όλα εκείνα που χρειαζόμαστε στη ζωή μας. Όχι απαραίτητα όλα όσα θέλουμε, αλλά σίγουρα Εκείνος προμηθεύει αυτά που έχουμε ανάγκη.

Στο Ψαλμό 37:8 μας λέει ότι πρέπει να παύσουμε από θυμό και να εγκαταλείψουμε την οργή επειδή καταλήγει μόνο στο να κάνουμε κακό. Εάν αφήσουμε το κακό των άλλων να μας διατηρήσουν θυμωμένους, μπορεί να καταλήξουμε να κάνουμε το κακό και εμείς οι ίδιοι. Έχουμε επίσης μία θαυμάσια υπόσχεση... «οι πραείς όμως θέλουνσι κληρονομήσει την γήν· και θέλουνσι κατατρυφά εν πολλή ειρήνη.» (Ψαλμοί 37:11). Οι πραείς είναι εκείνοι που ταπεινώνουν τους εαυτούς τους και εμπιστεύονται τον Θεό χωρίς να έχει καμία σημασία ποιες είναι οι καταστάσεις στην ζωή τους.

Ο απόστολος Παύλος είπε ότι εκείνος είχε αποφασίσει να μη γνωρίζει τίποτα άλλο παρά μόνο τον Χριστό και Αυτόν εσταυρωμένο (Α' Κορινθίους 2:2). Φαίνεται ότι και ο Παύλος επίσης κουράστηκε προσπαθώντας να βρει μία καλή εξήγηση για όλα τα πράγματα και αποφάσισε απλά να γνωρίζει τον Χριστό.

Πρέπει να εμπιστευόμαστε στον Κύριο με όλο μας τον νου και την καρδιά και να μην βασιζόμαστε στη δική μας σύνεση (Παροιμίες 3:5). Αυτή η παροιμία μας λέει επιπλέον να μη φαινόμαστε σοφοί στα δικά μας τα μάτια (Παροιμίες 3:7). Για μένα αυτό σημαίνει να μη νομίζω ούτε για ένα λεπτό ότι είμαι αρκετά έξυπνη για να διοικήσω τη δική μου ζωή ή να βρω τους λόγους γιατί ο Θεός κάνει αυτά που κάνει. Εάν θα μπορούσα ποτέ να καταλάβω τον Θεό, τότε δεν θα μπορούσε να είναι ο Θεός μου. Ο Θεός πρέπει να είναι μεγαλύτερος από εμάς σε κάθε τομέα αλλιώς δεν θα είναι καθόλου Θεός. Ο Θεός λέγεται ότι είναι χωρίς αρχή και χω-

ρίς τέλος. Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε αυτή την βασική αλήθεια για τον Θεό, άρα γιατί θα μπορούσαμε να καταλάβουμε όλα τ' άλλα;

Ο Θεός βέβαια αποκαλύπτει ορισμένα πράγματα σ' εμάς και μας δίνει απαντήσεις για πολλά πράγματα, αλλά δεν μας δίνει απαντήσεις για όλα. Γνωρίζουμε κατά μέρος σύμφωνα με τον Λόγο Του, αλλά θα έρθει η ώρα που θα γνωρίσουμε όπως μας γνωρίζει Εκείνος τώρα.

Διότι τώρα βλέπομεν διά κατόπτρου αινιγματωδώς, [την πραγματικότητα σαν ένα αίνιγμα], τότε δε [όταν έρθει η τελειότητα] πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, [ατελώς] τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην.[από τον Θεό]

Α' Κορινθίους 13:12

Γιατί Δεν Επενέβη ο Θεός;

Είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί ο Θεός δεν επεμβαίνει στα βάσανα μας όταν γνωρίζουμε πολύ καλά ότι θα μπορούσε να το κάνει με ευκολία. Όταν ο Ιάκωβος ήταν στην φυλακή, τον αποκεφάλισαν, αλλά όταν ο Πέτρος ήταν στην φυλακή, τον ελευθέρωσε ένας άγγελος και τον οδήγησε σε μία συνάθροιση προσευχής. Γιατί; Η μόνη απάντηση είναι, «Δεν γνωρίζεις τώρα τι κάνω, αλλά αργότερα θα καταλάβεις.»

Ίσως να μην είμαστε ικανοί να χειριστούμε τη γνώση που νομίζουμε ότι θέλουμε. Ίσως ο Θεός να κρατάει κρυμμένες πληροφορίες από εμάς με το έλεος Του. Έχω αποφασίσει ότι θα πιστεύω ότι ο Θεός δεν κάνει τίποτα στη ζωή μου, ούτε μου ζητάει να κάνω τίποτα, αν αυτό δεν έχει σαν τελικό αποτέλεσμα το δικό μου όφελος. Αυτή η απόφαση έχει φέρει πολύ ειρήνη σ' εμένα.

Στην προσωπική μου επιδίωξη για ειρήνη, ανακάλυψα ότι η ειρήνη και η χαρά έρχονται μέσα από την πίστη (Ρωμαίους 15:13), και αυτό είναι εκείνο που αποφάσισα να κάνω. Δεν το κάνω τέλεια, αλλά ο Θεός με βοηθάει να μάθω να ανταποκρίνομαι για τα πράγματα που δεν καταλαβαίνω με το «Σ' εμπιστεύομαι Κύριε», αντί με το «Είμαι μπερδεμένη Κύριε, και έχω την ανάγκη να καταλάβω τι συμβαίνει.» Όλοι μας μπορούμε να πάρουμε την ίδια απόφαση και να ανταποκριθούμε με πίστη αντί για αμφιβολία, και

το Άγιο Πνεύμα κυριολεκτικά σε ωθεί να κάνεις ακριβώς αυτό το πράγμα εκτός και αν το έχεις κάνει ήδη.

Δεν μιλάω να πιστεύεις με ένα γενικό τρόπο, αλλά να πιστεύεις και να εμπιστεύεσαι τον Θεό μέσα και διαμέσου κάθε κατάστασης στη ζωή σου. Είναι πολύ εύκολο να πιστεύεις τον Θεό «για» πράγματα, αλλά Εκείνος μας θέλει να πιστέψουμε Εκείνον προσωπικά «μέσα» σε πράγματα και «διαμέσου» πραγμάτων.

Ιώβ

Υποθέτω ότι αν πρόκειται να συμπεριλάβω ένα κεφάλαιο πάνω στα ανεξήγητα δεινά τότε θα πρέπει να μιλήσω για τον Ιώβ. Ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος ο οποίος υπέφερε τα πάνδεινα περισσότερο από οτιδήποτε έχω ακούσει ποτέ. Ο Ιώβ κρατήθηκε γερά στη πίστη του για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά τελικά άρχισε να απαιτεί απαντήσεις από τον Θεό. Ο Θεός μέσα σε τέσσερα ολόκληρα κεφάλαια έδινε απαντήσεις στον Ιώβ, και βασικά του είπε, «Ιώβ, εάν είσαι τόσο έξυπνος, τότε γιατί δεν προσπαθείς να γίνεις εσύ ο Θεός για λίγο. Διοίκησε εσύ τον κόσμο και δες πως θα τα καταφέρεις.» Βέβαια στο τέλος ο Ιώβ ταπεινώσε τον εαυτό του και κατάλαβε ότι λέει ανοησίες. Τότε ο Ιώβ είπε ένα εκπληκτικό πράγμα και κάτι που πολλοί από εμάς μπορούν να πουν αφού έχουν υποφέρει τέτοια τρομερά δεινά:

Ήκουον περί σου [μόνο] με την ακοήν του ωτίου, αλλά
τώρα ο [πνευματικός] οφθαλμός μου σε βλέπει·

Ιώβ 42:5

Στη δοκιμασία του ο Ιώβ, έφτασε να γνωρίζει τον Θεό με ένα τρόπο που δεν Τον είχε γνωρίσει πριν. Πριν από τα δεινά του είχε μάθει για τον Θεό, είχε ακούσει γι' Αυτόν, αλλά τώρα Τον γνώριζε! Ξέρω για κάποιο νεαρό που πέθανε από καρκίνο, και παρόλο που τα βάσανα του ήταν τρομερά, είπε, «Δεν θα άλλαζα αυτή την εμπειρία με τίποτα, επειδή μέσα σ' αυτή ήρθα να γνωρίσω το Θεό με ένα πιο οικείο τρόπο.» Μήπως σημαίνει ότι ο Θεός κανονίζει τέτοιου είδους βάσανα έτσι ώστε να μπορέσουμε να Τον γνωρίσουμε; Όχι, δεν νομίζω κάτι τέτοιο, αλλά όμως τα χρησιμοποιεί για το πνευματικό μας όφελος.

Ιησούς

Εάν θέλουμε να μιλήσουμε για άδικα βάσανα, τότε θα πρέπει να συζητήσουμε για τον Ιησού. Γιατί ο Θεός δεν σχεδίασε κάτι διαφορετικό για την λύτρωση της ανθρωπότητας από το να επιτρέψει στον ίδιο Του τον Υιό να υποφέρει τη φρίκη της σταύρωσης, και να υποφέρει την αγωνία να κουβαλήσει πάνω στον αναμάρτητο εαυτό Του όλες τις αμαρτίες των ανθρώπων; Ίσως σαν κάθε καλός πατέρας να μας λέει, «Δεν θα σας ζητήσω να υποφέρετε τίποτα που δεν υπέφερα εγώ ήδη.» Όπως είπα νωρίτερα, δεν έχω τις απαντήσεις σε όλες αυτές τις ερωτήσεις, αλλά όμως πρέπει να τις έχουμε για να πιστέψουμε στον Θεό; Δεν νομίζω! Η πίστη ξεπερνά την κατανόηση, και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις την αντικαθιστά.

Όταν άρχισα αυτό το κεφάλαιο έψαχνα την καρδιά μου για να δω τι ο Θεός με ήθελε να δώσω σαν απάντηση σ' αυτούς που είναι θυμωμένοι με τον Θεό εξαιτίας των δεινών και των απογοητεύσεων στη ζωή τους. Κατάλαβα μέσα σε λίγα λεπτά ότι δεν με ήθελε να προσπαθήσω να δώσω κάποια απάντηση, επειδή δεν υπάρχει καμία που θα μπορούσαμε να καταλάβουμε. Υπάρχουν πληθώρα βιβλίων διαθέσιμα που κάνουν μία προσπάθεια να εξηγήσουν το Θεό, και μερικά κάνουν πολύ καλή δουλειά, αλλά εγώ δεν θα το κάνω αυτό. Απλά λέω ότι μπορείς να επιλέξεις να μην είσαι θυμωμένος, και αν πάρεις αυτή την απόφαση, θα κάνεις μεγάλη χάρη στον εαυτό σου επειδή το να είσαι θυμωμένος με τον Θεό είναι ανοησία στον υπέρτατο βαθμό. Είναι ο μόνος που μπορεί να μας βοηθήσει, άρα λοιπόν γιατί να αποκλείσεις την μοναδική πηγή βοήθειας που έχεις;

Γνωρίζω ότι αν έχεις πληγωθεί άσχημα, ένα μέρος του εαυτού σου μπορεί να ουρλιάζει αυτή τη στιγμή, «Τζούς, αυτό απλά δεν είναι αρκετό.» Εάν έτσι είναι, το καταλαβαίνω, και μπορώ μόνο να προσευχηθώ ότι σύντομα θα κουραστείς αρκετά να είσαι δυστυχισμένος και θα πεις όπως είπε και ο Ιώβ, «Και αν με θανατώνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν.» (Ιώβ 13:15).

Έξαλλος με τον Θεό;

Μία γυναίκα που γνωρίζω την οποία θα ονομάσουμε Τζανίν μου

είπε ότι για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν θυμωμένη με τον Θεό. Χριστιανή από την παιδική της ηλικία, η Τζανίν πάντοτε ανυπομονούσε για εκείνη την ώρα που θα συναντούσε ένα καλό Χριστιανό άνδρα, θα τον ερωτευόταν, θα τον παντρευόταν, και θα έκανε οικογένεια. Μετά το κολέγιο, μετακόμισε στη Νέα Υόρκη για να ακολουθήσει την καριέρα της δασκάλας. Η Τζανίν βρήκε μια καλή εκκλησία και πολύ σύντομα έγινε ενεργό μέλος εκεί, παίρνοντας μέρος στη ζωή της εκκλησίας. Έκανε καλούς φίλους εκεί, και ήταν μέρος μίας μεγάλης ομάδας ανύπαντρων. Μετά από δύο χρόνια, πολλοί από τους φίλους της στην εκκλησία παντρεύτηκαν και έκαναν δικές τους οικογένειες.

Η εικοστή δεκαετία της ηλικίας της Τζανίν έγινε τριακοστή, και εξακολούθησε να προσεύχεται ότι ο Θεός θα προμήθευε ένα σύζυγο και τη δική της οικογένεια. Ο Θεός ευλόγησε την καριέρα της, και σύντομα η Τζανίν ήταν βοηθός του διευθυντή στο γυμνάσιο όπου είχε διδάξει. Της φαινόταν σαν ο Θεός να ευλογεί κάθε τομέα της ζωής της εκτός από εκείνον που την ενδιέφερε περισσότερο. Οι φίλοι της άρχισαν να κάνουν μωρά, και πολλοί από αυτούς έφυγαν από την Νέα Υόρκη για να μεγαλώσουν τα παιδιά τους σε μέρη που ήταν πιο κατάλληλα για οικογένειες.

Η Τζανίν εξακολούθησε να εργάζεται σκληρά και παρέμεινε ενεργό μέλος στην εκκλησία. Αλλά δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί ο Θεός δεν της είχε επιτρέψει να έχει την μοναδική επιθυμία της καρδιάς της: ένα σύζυγο και μία οικογένεια δική της. Άρχισε να θυμώνει με τον Θεό. Γιατί ήταν τόσο σιωπηλός; Στο κάτω-κάτω, η Τζανίν ήθελε κάτι που είναι καλό και φυσιολογικό, ο Θεός λέει στην Γένεση ότι δεν είναι καλό για τον άνθρωπο να είναι μόνος. Άρχισε να προσεύχεται για ειρήνη, βγάζοντας το συμπέρασμα ότι αν ο Θεός επρόκειτο να πει όχι στην προσευχή της για σύζυγο, τότε τουλάχιστον ήθελε να νιώσει ένα είδος ικανοποίησης με τα καλά πράγματα με τα οποία την είχε ευλογήσει ο Θεός.

Αλλά τα χρόνια συνέχισαν να περνούν, και η Τζανίν συνέχιζε να είναι μόνη της. Ενώ απολάμβανε πολλά πράγματα στη ζωή της, η μοναξιά που περνούσε έγινε περισσότερο και περισσότερο ένα αγκάθι στο πλευρό της. Γιατί ο Θεός δεν τιμούσε την προσευχή της επιτέλους ώστε να της δώσει κάτι τόσο φυσιολογικό και θαυμάσιο όπως είναι κάποιος που την αγαπά; Δεν μπορούσε να κατα-

λάβει γιατί ο Θεός θα έλεγε «όχι» σε μία τόσο απλή προσευχή. Ούτε η ειρήνη για την οποία προσευχήθηκε δεν ήρθε. Γιατί ο Θεός ήταν τόσο σιωπηλός;

Μία μέρα η Τζανίν είχε μία αποκάλυψη. Καθώς προσευχόταν, ικετεύοντας τον Θεό για κάποια διευκρίνιση στα συναισθήματά της, είδε τον Ιησού στον κήπο της Γεσθημανή, να ζητάει από τον Θεό να πάρει το ποτήρι του θανάτου από Εκείνον καθώς περίμενε την Σταύρωση. Στο τέλος της προσευχής Εκείνος είπε, «Όχι το θέλημα μου, αλλά το δικό σου.» Ο Θεός είπε «όχι» στον Ιησού εκείνη την ημέρα. Ήταν απαραίτητο για τον Ιησού να υποβληθεί το μαρτύριο του σταυρού για να σώσει την ανθρωπότητα.

Η Τζανίν κατάλαβε εκείνη τη στιγμή ότι αν ο Θεός μπορούσε να πει όχι στον γιο Του και ο Ιησούς δέχθηκε το όχι σαν απάντηση, τότε η Τζανίν θα μπορούσε να δεχθεί το όχι σαν απάντηση επίσης. Τίποτα δεν είχε αλλάξει, αλλά τα πάντα άλλαξαν για την Τζανίν. Για πρώτη φορά μέσα σε δέκα χρόνια, κατάλαβε ότι δεν είχε ανάγκη να γνωρίζει όλες τις απαντήσεις – ότι ο Θεός είναι Θεός – και εάν έπρεπε να παραμείνει ανύπαντρη για την υπόλοιπη ζωή της και να μην καταλάβει ποτέ το γιατί, θα μπορούσε να το κάνει.

Δύο χρόνια αργότερα, όταν η Τζανίν ήταν σαράντα-τριών ετών, γνώρισε ένα θαυμάσιο Χριστιανό άνδρα και τον παντρεύτηκε μετά από δύο χρόνια. Η Τζανίν μου είπε ότι αν χρειαζόταν να το ξανακάνει αυτό, δεν θα είχε σπαταλήσει το χρόνο της και τα συναισθήματά της σε θυμό εναντίον του Θεού επειδή φαινόταν σιωπηλός. Θα περνούσε το χρόνο της απολαμβάνοντας τις ευλογίες που είχε και θα έκανε ότι καλύτερο μπορούσε να αποδεχθεί την απόφαση του Θεού στο θέμα.

Μερικές φορές ο Θεός λέει «όχι» σε πράγματα που είναι καλά και αποδεκτά. Μερικές φορές λέει, «όχι ακόμα.» Παρόλο που δεν θα μάθουμε ποτέ το γιατί σ' αυτή τη ζωή, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το χρόνο που έχουμε απολαμβάνοντας τη ζωή που μας έχει δώσει ο Θεός στο έπακρο, ή μπορούμε να την σπαταλήσουμε αγωνιώντας σε σύγχυση και να είμαστε δυστυχημένοι. Ποια νομίζεις ότι είναι η καλύτερη χρήση του χρόνου; Για μένα, προτιμώ να χρησιμοποιήσω το χρόνο μου με ένα τρόπο που είναι παραγωγικός – ακόμα και αν δεν γνωρίζω όλες τις απαντήσεις.

Ένα Παιδί Προσεύχεται και Συνεχίζει να Υποφέρει

Σαν παιδί κακοποιημένη σεξουαλικά, νοητικά, συναισθηματικά, και λεκτικά από τον πατέρα μου, προσευχήθηκα συχνά στον Θεό να με βγάλει από αυτή την κατάσταση που βρισκόμουν, αλλά δεν το έκανε. Προσευχήθηκα ότι η μητέρα μου θα άφηνε τον πατέρα μου και ότι θα με προστάτευε, αλλά δεν το έκανε. Στην παιδιάστικη μου έλλειψη σοφίας, προσευχήθηκα ακόμα και για τον πατέρα μου να πεθάνει, αλλά έζησε και εξακολουθούσε να έχει την ίδια συμπεριφορά κακοποίησης απέναντί μου.

Γιατί; Αυτή η ερώτηση πρόβαλλε απειλητική μέσα μου για πολλά χρόνια. Γιατί ο Θεός δεν γλίτωνε αυτό το κοριτσάκι που Τον καλούσε με κλάματα; Ακόμα και όταν ήμουν ενήλικη γυναίκα στη διακονία συνέχιζα να έχω αυτό το «γιατί», και ποιος δεν θα το είχε; Ο Θεός μου έδειξε ότι υπάρχουν φορές που οι αθώοι υποφέρουν στο δρόμο των πονηρών. Ο πατέρας μου είχε εξουσία πάνω μου σαν γονέας, έκανε επιλογές που ήταν κακές και αυτές οι επιλογές επηρέαζαν εμένα. Ακόμα και με αυτό ήξερα ότι ο Θεός θα μπορούσε να έχει βάλει ένα τέλος στην κατάσταση, αλλά επέλεξε να κάνει κάτι άλλο. Μου έδωσε το θάρρος και την δύναμη να το περάσω και να το νικήσω. Μου έχει επιτρέψει να χρησιμοποιήσω τον πόνο μου για να βοηθήσω άλλους ανθρώπους και κάνοντας το αυτό εργάστηκε για το καλό μου και το καλό πολλών άλλων με τους οποίους μπόρεσα να ταυτιστώ και να τους βοηθήσω. Για πολλά χρόνια έλεγα, «Εάν μόνο δεν είχα κακοποιηθεί, η ζωή μου θα μπορούσε να είναι καλύτερη.» Τώρα ξέρω καλύτερα, πιστεύω ότι η ζωή μου είναι πιο δυνατή και καρποφόρα εξαιτίας αυτού του πράγματος. Ένας από τους τρόπους που ο Θεός δείχνει την φοβερή Του δύναμη είναι βοηθώντας συνηθισμένους ανθρώπους να νικήσουν φρικτές τραγωδίες και μετά να αναδυθούν με μία καλή νοοτροπία και την εμπειρία να βοηθήσουν κάποιον άλλον. Είμαι ευγνώμων να πω ότι είχα το προνόμιο να είμαι ένας από αυτούς τους ανθρώπους. Θα πρέπει να πω, «Σ' ευχαριστώ, Κύριε, που μου έδωσες την καλύτερη απάντηση στην προσευχή μου, όχι απλά εκείνη που ήθελα.»

Μπορώ μόνο να προσευχηθώ ότι τα πράγματα που έχω πει για τον θυμό προς τον Θεό θα βοηθήσουν μερικούς από τους αναγνώ-

στες μου. Δεν έχω προσπαθήσει να σας δώσω απαντήσεις σε αναπάντητα ερωτήματα, αλλά έχω προσπαθήσει να συμμεριστώ την καρδιά μου με ειλικρίνεια πάνω στο θέμα. Σας παρακαλώ να εμπιστευτείτε τον Θεό χωρίς να έχει σημασία τι έχει συμβεί σ' εσάς ή σε κάποιον που γνωρίζετε. Δεν έχει σημασία τι συμβαίνει σ' αυτό τον κόσμο, ο Θεός είναι καλός και σας αγαπάει! Εάν βασανίζετε τον εαυτό σας με την ερώτηση, «Γιατί, Θεέ, γιατί;» Σας προτρέπω να πάρετε την απόφαση να ρίξετε όλη σας τη μέριμνα πάνω στον Θεό και να πείτε, «Θεέ, Σε εμπιστεύομαι, και τίποτα άλλο δεν έχει σημασία!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

7

Βοήθησε Με: Είμαι Θυμωμένος

Αν είσαι ένας θυμωμένος άνθρωπος και διαβάζεις αυτό το βιβλίο, πρώτα απ' όλα θα ήθελα να σε επαινέσω που είσαι πρόθυμος να μελετήσεις ένα θέμα πάνω στο οποίο χρειάζεσαι βοήθεια. Πιστεύω ακράδαντα ότι μπορείς και θα νικήσεις τον εκτός ισορροπίας, αμαρτωλό θυμό. Κάποιος θυμός είναι αμαρτωλός και κάποιος δεν είναι, έτσι λοιπόν θέλω να συζητήσω και για τα δύο είδη μόνο και μόνο για να είμαι βέβαιη ότι έχεις ξεκάθαρη κατανόηση.

Ο Θυμός Που Δεν Είναι Αμαρτία

Ο Θεός μας έχει δώσει το συναίσθημα του θυμού για να μπορούμε να γνωρίζουμε πότε εμείς ή κάποιος άλλος είμαστε θύματα αδικίας. Αυτός ο τύπος θυμού αναφέρετε σαν *δίκαιος θυμός*, και ο σκοπός του είναι να μας κινητοποιήσει να αναλάβουμε ευσεβή δράση για να επανορθώσουμε το λάθος.

Όταν μία από τις κόρες μας ήταν επτά ετών, είχε πρόβλημα με το να κάνει φίλους σε ένα καινούργιο σχολείο που πήγαινε. Κατοικούσαμε κοντά στο σχολείο, και μία μέρα συνέβη να περάσω από εκεί πηγαίνοντας για μία δουλειά. Πρόσεξα τη κόρη μου να κάθεται μόνη της στο προαύλιο, φαινόταν πολύ μόνη ενώ όλα τα άλλα παιδιά έπαιζαν. Θύμωσα επειδή της φέρονταν άσχημα, και ο θυμός που ένιωσα δεν ήταν αμαρτία. Ανταποκρίθηκα προσευχόμενη για κείνη ζητώντας από το Θεό να της δώσει φίλους. Εάν είχα ανταποκριθεί με το να πάω στο σχολείο και να βάλω τις φωνές στα άλλα παιδιά, ο θυμός μου θα ήταν λάθος.

Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε ότι κάθε φορά που νιώθουμε θυμωμένοι αυτό δεν σημαίνει ότι αμαρτάνουμε. Υπάρχουν πολλά πράγματα που εξάπτουν το συναίσθημα του θυμού, αλλά το πως διαχειριζόμαστε αυτό το συναίσθημα είναι το πιο σημαντικό πράγμα.

Υπάρχει κάτι που λέγεται δίκαιος θυμός, και στο Ψαλμό 78 βλέπουμε ότι ο Θεός θύμωσε δίκαια εναντίον εκείνων που προσκυνούσαν τα είδωλα. Πόσο γελοίο είναι να προσκυνάς ένα πέτρινο άγαλμα όταν μπορείς να προσκυνήσεις τον ζωντανό Θεό όλης της δημιουργίας. Στον δίκαιο θυμό Του ο Θεός τιμώρησε αυτό το είδος της αδικίας με την ελπίδα ότι θα κάνει τους ανθρώπους να μετανοήσουν και να επιστρέψουν πίσω σ' Εκείνον. Αυτή η τιμωρία είχε σαν σκοπό να βοηθήσει τους ανθρώπους, όχι να τους βλάψει. Ο δίκαιος θυμός αναλαμβάνει πάντοτε δράση και έχει σαν σκοπό να βοηθήσει.

Αυτός είναι ο ίδιος θυμός που έχουμε προς τα παιδιά μας όταν κάνουν πράγματα που ξέρουμε ότι θα τα βλάψουν. Επιδεικνύουμε το θυμό μας και τα διορθώνουμε για να τα βοηθήσουμε.

Όταν επισκέφθηκα την Καμπότζη και είδα παιδιά να ζουν στη χωματερή της πόλης, σκαλίζοντας μέσα στα σκουπίδια προσπαθώντας να βρουν φαγητό για να φάνε και κομμάτια από πλαστικό ή γυαλί για να το πουλήσουν, λυπήθηκα μέσα στην καρδιά μου και ένιωσα δίκαιο θυμό ενάντια σ' αυτό το είδος της αδικίας. Δεν έμεινα απλά θυμωμένη, αποφάσισα να κάνω κάτι για την αδικία. Η διακονία μας αγόρασε λεωφορεία και τα εφοδίασε σαν σχολικές τάξεις και ένα εστιατόριο έτσι ώστε να μπορέσουμε να ταΐσουμε και να διδάξουμε τα παιδιά κάθε μέρα. Τα λεωφορεία έχουν και λουτρά έτσι ώστε τα παιδιά να μπορούν να πλυθούν και να πάρουν καινούργια ρούχα όταν τα χρειάζονταν. Αυτή ήταν μια καλή ανταπόκριση στο θυμό που νιώσαμε. Ο Λόγος του Θεού μας λέει ότι ο μόνος τρόπος που μπορούμε να νικήσουμε το κακό είναι με το καλό (Ρωμαίους 12:21).

Αυτού του είδους ο θυμός δεν είναι αμαρτία. Στην πραγματικότητα είναι καλός επειδή μας κινητοποιεί να αναλάβουμε δράση.

Πολλοί άνθρωποι σήμερα είναι θυμωμένοι με την αδικία, αλλά απλά μένουν θυμωμένοι και θυμώνουν κάθε μέρα και περισσότερο. Σπαταλούν το χρόνο τους μεταδίδοντας αυτό το θυμό σε άλλους με τις αρνητικές τους κουβέντες και νοοτροπία, και καμία θετική κίνηση δεν γίνεται για να διορθωθεί τίποτα. Συχνά έχουν μία νοοτροπία απελπισίας. Αποφασίζουν ότι τίποτα δεν θα βοηθήσει, έτσι δεν ασχολούνται να προσπαθήσουν. Αυτός είναι ένας τύπος θυμού που μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε αμαρτία.

Η δεκατριάχρονη κόρη μίας γυναίκας σκοτώθηκε από μεθυσμένο οδηγό ο οποίος τιμωρήθηκε ελαφριά γι' αυτό από κάποιο δικαστή. Η μητέρα αυτού του κοριτσιού ήταν πολύ θυμωμένη, αλλά αποφάσισε να μετατρέψει το θυμό της σε κάτι θετικό, έτσι λοιπόν έφτιαξε μία οργάνωση που ονομάζεται MADD (Mothers Against Drunk Driving) Μητέρες Εναντίον Μεθυσμένων Οδηγών. Αυτή η οργάνωση είναι υπεύθυνη για την νομική αναμόρφωση που έφερε πιο αυστηρούς νόμους εναντίον των μεθυσμένων οδηγών. Θα είχε σπαταλήσει όλη της τη ζωή σε θυμό και πικρία, αντί γι' αυτό *νίκησε το κακό με το καλό*.

Ήμουν πολύ θυμωμένη με τον πατέρα μου για την κακοποίηση που μου έκανε. Τον μισούσα και κόχλαζα από θυμό για χρόνια, αλλά τελικά κατάλαβα ότι ο μόνος τρόπος για να νικήσω το κακό που έγινε σ' εμένα ήταν να κάνω κάτι καλό για να βοηθήσω άλλους. Αυτός είναι και ένας λόγος που έχω περάσει τα προηγούμενα τριάντα-πέντε χρόνια διδάσκοντας τον Λόγο του Θεού και βοηθώντας τους ανθρώπους που υποφέρουν.

Ένας άνθρωπος με το όνομα Ουίλλιαμ Ουίλμπερφορς θύμωσε τόσο πολύ με τη δουλεία στην Αγγλία που πέρασε την περισσότερη ζωή του μαχόμενος ενάντια σ' αυτή και εργαζόμενος για ένα νομικό σύστημα που θα την έκρινε παράνομη. Η Ιστορία είναι γεμάτη από ανθρώπους που θύμωσαν για την αδικία και πάλεψαν για να φέρουν μία θετική αλλαγή. Δυστυχώς, η Ιστορία είναι επίσης γεμάτη με ανθρώπους που θύμωσαν και μετά χολώθηκαν και πικράθηκαν και τελικά γέμισαν από μίσος. Ανέλαβαν δράση και έβλαψαν πλήθη ανθρώπων.

Κάθε εποχή έχει δει κάποιο είδος αδικίας, και η δική μας δεν είναι διαφορετική, αλλά ο θυμός που σταδιακά γίνεται μίσος δεν είναι η απάντηση. Το μίσος είναι ένα δυνατό συναίσθημα. Ποτέ δεν μισούμε κάποιον λίγο. Είναι ένα απαιτητικό συναίσθημα. Απαιτεί την κακομεταχείριση εκείνου που είναι ο στόχος του μίσους. Το μίσος αρχίζει σαν θυμός. Χρησιμοποιεί όλη την ενέργεια που έχεις για να ζήσεις. Σε κατατρώγει σαν μία προϊούσα νόσος και γεμίζει τις σκέψεις σου και τις συζητήσεις σου. Σε κάνει πικρόχολο, γεμάτο μίσος, ξινισμένο, και μοχθηρό. Σε καθιστά ακατάλληλο για το έργο του Θεού.

Εάν έχεις ήδη την εμπειρία της αδικίας στη ζωή σου και έχεις

πληγωθεί, μην εξακολουθήσεις να διατηρείς αυτό το φαύλο κύκλο με τον θυμό.

Η μόνη απάντηση στο θυμό είναι η συγχώρηση. Το να εργάζεσαι προς την συγχώρηση είναι συνήθως μία διαδικασία. Αρχίζει με μία απόφαση όχι μόνο να υπακούσεις τον Θεό, αλλά και να κάνεις μία χάρη στον εαυτό σου και να συγχωρήσεις, όμως, η θεραπεία των αναμνήσεων και των συναισθημάτων χρειάζεται χρόνο. Το δεύτερο μέρος αυτού του βιβλίου είναι αφιερωμένο στη σπουδαιότητα της συγχώρησης και το «πως» θα την επεξεργαστούμε.

Είναι ο Θυμός Σου Βάσιμος ή Διαστρεβλωμένος;

Πριν μπορέσουμε να χειριστούμε σωστά το θυμό μας, πρέπει να είμαστε αρκετά ειλικρινείς με τον εαυτό μας και να ρωτήσουμε αν είναι βάσιμος ή διαστρεβλωμένος. Εκείνα που κάνουν οι άνθρωποι που μας θυμώνουν θα μπορούσαν να είναι αποτελέσματα από κάτι λάθος σ' εμάς αντί για κάτι που εκείνοι κάνουν λάθος. Μόνο και μόνο επειδή εμείς θυμώσαμε αυτό δεν σημαίνει ότι ο θυμός μας είναι βάσιμος. Μάλιστα, είναι πιθανόν ένα μεγάλο ποσοστό εκείνων που είναι γρήγοροι στο θυμό να το κάνουν εξαιτίας κάποιας πληγής στη ψυχή τους που δεν έχουν επιτρέψει ποτέ να θεραπευτεί. Οι θυμωμένοι άνθρωποι συχνά θυμώνουν πάνω σε πράγματα που όλοι μας αντιμετωπίζουμε κάθε μέρα χωρίς να θυμώνουμε.

Υπήρχαν κάποτε πράγματα που έκανε ο Νταϊήβ που με θύμωναν πάρα πολύ, αλλά τα ίδια εκείνα πράγματα δεν με ενοχλούν σήμερα καθόλου. Κάνει ακόμα μερικά από τα ίδια πράγματα, εγώ όμως έχω αλλάξει. Ο θυμός μου ήταν αποτέλεσμα των δικών μου ανασφαλειών.

Όταν ένας άνθρωπος είναι ανασφαλής, ανταποκρίνεται στους άλλους συνήθως με θυμό εάν δεν συμφωνούν με όλα όσα εκείνος σκέφτεται, νιώθει και λέει. Διακρίνει κάθε διαφωνία σαν απόρριψη, και το πρόβλημα στην πραγματικότητα είναι δικό του, όχι του ανθρώπου προς τον οποίο έχει θυμώσει. Οι ανασφαλείς άνθρωποι έχουν ανάγκη από πολύ θετική επιβεβαίωση για να μπορέσουν να νιώσουν καλά για τον εαυτό τους, και όταν δεν την παίρνουν, συχνά θυμώνουν.

Μερικές φορές θυμώνουμε απλά επειδή δεν πήραμε αυτό που

θέλαμε όταν το θέλαμε με το τρόπο που το θέλαμε. Η ιστορία που ετοιμάζομαι να συμερισιτώ μαζί σας με συγκινεί βαθύτατα. Είναι μία ιστορία ανυπομονησίας και θυμού που κόστισε πολλά σε ένα άνθρωπο – όλα εξαιτίας του θυμού.

ΔΩΡΟ ΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑ – Αγνώστου Συγγραφέα

Ένας νέος ετοιμαζόταν να αποφοιτήσει από το κολέγιο. Για πολλούς μήνες θαύμαζε ένα όμορφο σπορ αυτοκίνητο στη βιτρίνα μιας αντιπροσωπείας, και γνωρίζοντας ότι ο πατέρας του μπορούσε να του το αγοράσει, του είπε ότι αυτό ήταν το μόνο πράγμα που ήθελε σαν δώρο για την αποφοίτηση του. Καθώς πλησίαζε η μεγάλη μέρα, ο νέος περίμενε να δει σημάδια ότι ο πατέρας του είχε αγοράσει το αυτοκίνητο.

Τελικά, το πρωί της αποφοίτησης του, ο πατέρας του τον κάλεσε μέσα στο ιδιαίτερο γραφείο του. Είπε στον γιο του πόσο υπερήφανος ήταν που είχε ένα τέτοιο θαυμάσιο παιδί και του είπε πόσο τον αγαπούσε. Έδωσε στο γιο του ένα κουτί περιτυλιγμένο σαν δώρο.

Περίεργος, αλλά κάπως απογοητευμένος ο γιος άνοιξε το κουτί και βρήκε μία όμορφη, δερματόδετη Βίβλο με το όνομα του χαραγμένο με χρυσά γράμματα. Θυμωμένος, ύψωσε τη φωνή του στον πατέρα του και του είπε, «Με όλα τα χρήματα που έχεις μου έδωσες μόνο μία Βίβλο;» και έφυγε φουριόζος έξω από το σπίτι, παρατώντας τη Βίβλο.

Πέρασαν πολλά χρόνια και ο νέος είχε μεγάλη επιτυχία στις δουλειές του. Είχε ένα θαυμάσιο σπίτι και μια υπέροχη οικογένεια, αλλά συνειδητοποίησε ότι ο πατέρας του ήταν πολύ γέρος και σκέφτηκε ότι ίσως θα έπρεπε να πάει να τον δει. Δεν τον είχε δει από εκείνη την ημέρα της αποφοίτησης.

Πριν να κάνει τις προετοιμασίες, πήρε ένα τηλεγράφημα που έλεγε ότι ο πατέρας του είχε πεθάνει και είχε αφήσει όλα του τα υπάρχοντα στο γιο του. Έπρεπε να πάει στο σπίτι του αμέσως και να φροντίσει τα πράγματα. Όταν έφτασε στο σπίτι του πατέρα του, ξαφνική θλίψη και τύψεις γέμισαν την καρδιά του. Άρχισε να ψάχνει μέσα στα σημαντικά χαρτιά του πατέρα του και είδε την ακόμα αμεταχείριστη Βίβλο, ακριβώς όπως την είχε αφήσει πριν από χρόνια. Με δάκρυα, άνοιξε την Βίβλο και άρχισε να γυρίζει

τις σελίδες. Ο πατέρας του είχε υπογραμμίσει προσεκτικά ένα εδάφιο, Ματθαίος 7:11:

«εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρητε να δίδητε καλώς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού;»

Καθώς διάβαζε αυτά τα λόγια, ένα κλειδί αυτοκινήτου έπεσε από το πίσω μέρος της Βίβλου. Είχε ένα καρτελάκι με το όνομα της αντιπροσωπείας, η ίδια αντιπροσωπεία που είχε το σπορ αυτοκίνητο που ήθελε. Επάνω στο καρτελάκι ήταν η ημερομηνία της αποφοίτησης του και τα λόγια: ΕΞΟΦΛΗΜΕΝΟ.

Αυτή η ιστορία με γεμίζει με θλίψη. Είναι ένα πολύ δυνατό παράδειγμα για το τρόπο που πολλοί από εμάς ζούμε τις ζωές μας. Αντί να δεχτούμε τα δώρα του Θεού με ευγνωμοσύνη, ακόμα και αν δεν νομίζουμε ότι είναι ακριβώς αυτά που ζητήσαμε, θυμώνουμε και διακόπτουμε την επαφή μας μαζί Του. Σας παρακαλώ μη το κάνετε αυτό! Μη ξεχνάτε ότι ο Πατέρας σας αγαπάει περισσότερο από όσο θα μπορούσατε να φανταστείτε ποτέ. Θέλει μόνο καλό για σας, ακόμα και αν το βάζει σε διαφορετικό πακέτο από εκείνο που έλπίζες.

Όταν έχουμε ένα πρόβλημα που φανερώνεται με αφύσικο θυμό, είναι ζωτικής σημασίας να παραδεχθούμε το πρόβλημα. Πρέπει να το λάβουμε σαν δικό μας πρόβλημα και να σταματήσουμε να μαστιγώνουμε τους άλλους που στην πραγματικότητα δεν είναι εκείνοι το πρόβλημα. Πολλές σχέσεις έχουν καταστραφεί εξαιτίας προβλημάτων αυτού του τύπου. Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα προσπάθησα να κάνω τον Νταϊήβ να πληρώσει γι' αυτά που μου έκανε ο πατέρας μου με το να μη τον εμπιστεύομαι και να προσπαθώ να τον κοντρολάρω έτσι ώστε να μη μπορεί ποτέ να με πληγώσει. Στην πραγματικότητα είχα μία κακή νοοτροπία προς όλους τους άνδρες επειδή ένας άνδρας με είχε πληγώσει. Ένιωθα ότι κάτι μου χρωστούσαν και προσπαθούσα να το εισπράξω από οποιονδήποτε στη ζωή μου. Ευχαριστώ τον Θεό που τελικά είδα τι έκανα και ζήτησα από τον Θεό να με ξεπληρώσει για τις αδικίες στη ζωή μου, και το έκανε.

Αν είσαι θυμωμένος θα ήθελα να σε ρωτήσω μερικά πράγματα. Ωφελεί ο θυμός σου εσένα ή κάποιον άλλον; Λύνει το πρόβλημα;

Αλλάζει τον άνθρωπο με τον οποίον είσαι θυμωμένος; Αυξάνει αυτός ο θυμός την χαρά σου και την ειρήνη σου;

Πιστεύεις ότι είσαι ένα σχετικά έξυπνο άτομο; Εάν ναι, τότε γιατί εξακολουθείς να κάνεις κάτι που είναι πλήρης σπατάλη χρόνου; Γιατί δεν αποφασίζεις να κάνεις μία χάρη στον εαυτό σου και να το αφήσεις να περάσει; Δώσε ολόκληρη την κατάσταση στον Θεό με προσευχή. Ρίξε τη μέριμνα σου επάνω Του και δώσε Του την ευκαιρία να σε φροντίσει. Αφησε τον Θεό να χειριστεί τις αδικίες στη ζωή σου. Στον Ησαΐα 61 υπόσχεται να μας δώσει διπλή ανταμοιβή για τα προηγούμενα μας βάσανα. Μου αρέσει αυτό το είδος ανταπόδοσης, εσείς τι λέτε;

Μπορεί να σκέφτεσαι, «Τζόϋς, δεν μπορώ να σταματήσω να νιώθω θυμωμένος.» Συμφωνώ, αλλά αυτό που μπορείς να κάνεις είναι να αρχίσεις να προσεύχεσαι για τους ανθρώπους που είσαι θυμωμένος υπακούοντας τον Θεό, και αυτό θα σε βοηθήσει. Το επόμενο πράγμα που μπορείς να κάνεις είναι να αρχίσεις μία έντονη μελέτη του Λόγου του Θεού πάνω στο θέμα του θυμού. Ο Λόγος του Θεού έχει δύναμη μέσα του και θα σου δώσει την ικανότητα να κάνεις το σωστό, θα φέρει θεραπεία στη ψυχή σου. Είναι το φάρμακο του Θεού για την πληγωμένη ψυχή. Εμπιστέψου τον Λόγο του Θεού. Προσέγγισε τον με προσδοκία και πίστη. Εάν έχεις πονοκέφαλο και προσεγγίσεις ένα μπουκαλάκι με παυσίπονα, αυτό το κάνεις με μία προσδοκία ότι θα σε βοηθήσει και θα κατευνάσει τον πόνο. Πλησίασε το Λόγο του Θεού με τον ίδιο τρόπο και λάβε τον σαν φάρμακο για τα πληγωμένα σου συναισθήματα.

Το πιο σημαντικό πράγμα είναι να αποφασίσεις ότι δεν θα ζήσεις μία θυμωμένη ζωή. Εάν είσαι σταθερός στην απόφαση σου, τα προβλήματα που έχεις θα επιλυθούν. Ο Θεός θα σε οδηγήσει με ένα ιδιαίτερο τρόπο που θα είναι ο σωστός για σένα. Πάντα θέλουμε μια γρήγορη λύση για όλα μας τα προβλήματα, αλλά η αλήθεια είναι ότι πρέπει να εμπιστευτούμε τον Θεό και να Τον αφήσουμε να μας οδηγήσει προσωπικά. Η Βίβλος είναι γεμάτη με σοφία που θα μας βοηθήσει να αποφύγουμε τον θυμό. Διαπιστώνοντας και προβάλλοντας αντίσταση στο θυμό είναι το καλύτερο σχέδιο. Μην αφήσεις το θυμό να ριζώσει στη ψυχή σου και να γίνει ένα πρόβλημα που θα είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί.

Εάν είσαι θυμωμένος άνθρωπος, και το έχεις παραδεχτεί και εί-

σαι έτοιμος για βοήθεια, μπορείς να αρχίσεις να χαίρεσαι διότι δεν θα μείνεις θυμωμένος για πολύ. Είσαι στο δρόμο για την αφθονία της ειρήνης και καινούργια επίπεδα χαράς. Θα μπορέσεις να αγαπήσεις τους ανθρώπους με ένα ευσεβή τρόπο που θα προσθέσει δύναμη στη ζωή σου.

Η γλυκεία απόκρισις καταπραΰνει θυμόν· αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν.

Παροιμίες 15:1

Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε· ο ήλιος ας μη δύη επί τον παροργισμόν σας,

μήτε δίδετε τόπον [ευκαιρία] εις τον διάβολον.

Εφεσίους 4:26-27

Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, [πρόθυμος ακροατής] βραδύς εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν·

διότι η οργή του ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού.

Ιάκωβος 1:19-20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

8

Βοήθησε Με: Έχω Σχέση με Θυμωμένο Άτομο

Μπορούμε να μάθουμε να ελέγχουμε το δικό μας το θυμό, αλλά δεν μπορούμε να ελέγχουμε το θυμό των άλλων. Πρέπει να μάθουμε πως να διαχειριζόμαστε τους θυμωμένους ανθρώπους στη ζωή μας με ένα τρόπο που θα μας προστατέψει και με την ελπίδα ότι θα τους βοηθήσει.

Πρώτα απ' όλα, ας μιλήσουμε για τον θυμό που μετατρέπεται σε βία. Δεν πιστεύω ότι ο Θεός μας έχει καλέσει να μας κακομεταχειρίζονται θυμωμένοι άνθρωποι. Η μητέρα μου επέτρεπε στον πατέρα μου να την κακοποιεί, και στο τέλος, κατέληξε να μη προστατέψει εμένα και τον αδελφό μου. Ο πατέρας μου την κακοποιούσε λεκτικά, η γλώσσα του ήταν συχνά απειλητική, και οι βλαστήμιες του ήταν ένας συνηθισμένος ήχος στο σπίτι μας. Απειλούσε συχνά ότι θα την χτυπήσει, και την χαστούκιζε στο πρόσωπο μερικές φορές και ακόμα την έδερνε. Ήταν συχνά άπιστος, και εκείνη τα ανεχόταν όλα αυτά. Ένιωθε ότι ήταν αφιερωμένη στο γάμο της, αλλά με όλα αυτά δεν σεβόταν καν τον εαυτό της εφόσον του επέτρεπε να της φέρεται με τον τρόπο που της φερόταν. Καταλαβαίνω ότι φοβόταν, αλλά εύχομαι με όλη μου την καρδιά για το δικό της όφελος, όπως και για το δικό μου και του αδελφού μου, να τον είχε αντιμετωπίσει ή να τον είχε εγκαταλείψει.

Οι γυναίκες της εποχής της σπάνια έπαιρναν διαζύγιο, απλά υπόμεναν την οποιαδήποτε συμπεριφορά των συζύγων τους. Στην δική μας εποχή οι άνθρωποι παίρνουν συχνά διαζύγια και πολλές φορές ούτε καν κάνουν κάποια προσπάθεια για να εργαστούν για την επίλυση των προβλημάτων τους. Και τα δύο αυτά άκρα είναι λάθος.

Οι στατιστικές για τον ξυλοδαρμό των γυναικών είναι συγκλονιστικές. Σύμφωνα με την στατιστική υπηρεσία, στις Ηνωμένες

Πολιτείες περίπου 5,3 εκατομμύρια γυναικών από την ηλικία των δεκαοκτώ και πάνω δέχονται κακομεταχείριση σωματική, λεκτική ή σεξουαλική κάθε χρόνο. Κάθε μέρα, τέσσερις γυναίκες σ' αυτή τη χώρα πεθαίνουν σαν αποτέλεσμα οικιακής βίας. Όπως είπα, δεν πιστεύω ότι κάποιος θα έπρεπε να επιτρέπει σε κάποιον άλλο να τον κακομεταχειριστεί. Δεν είναι στο θέλημα του Θεού για μας να ζούμε στο φόβο. Οι βίαιοι άνθρωποι συνήθως απειλούν, ελέγχουν με τακτικές φόβου. Είναι δειλοί που ζουν για να τρομοκρατούν, και πρέπει να αντιμετωπιστούν για το δικό τους καλό.

Θυμάμαι το φόβο που πότιζε ολόκληρη την ατμόσφαιρα του σπιτιού μου όταν μεγάλωνα σαν παιδί. Θυμάμαι που στεκόμουν έξω στο κρύο με την μητέρα μου, περιμένοντας να πέσει αναίσθητος ο πατέρας μου από το πιοτό για να σταματήσει να μας δέρνει. Θυμάμαι τα ουρλιαχτά, τις φωνές, τις βρισιές, τις απειλές, τα σπρωξίματα, τα χτυπήματα, τα πνιξίματα και το ξύλο. Θυμάμαι την οργή, τη γροθιά του που τη κρατούσε στο πρόσωπο μου απειλώντας με ότι θα με χτυπήσει. Το φόβο που έζησα που ρίζωσε μέσα στη ψυχή μου, και χρειάστηκαν πολλά χρόνια υπηρεσίας στον Θεό για να μπορέσω να ελευθερωθώ από αυτόν.

Εάν διαβάζεις αυτό το βιβλίο και βρίσκεσαι σε μια κατάσταση κακοποίησης, σε εκλιπαρώ για το δικό σου καλό και το καλό των παιδιών σου αν έχεις, σε παρακαλώ να ζητήσεις βοήθεια. Εάν δεν ξέρεις τι να κάνεις, ζήτα συμβουλή, πάρε κάποιο τηλέφωνο βοήθειας για κακοποιημένες γυναίκες, ή πήγαινε σε κάποιο καταφύγιο, αλλά μην κάθεται παθητικά, περιμένοντας την επόμενη φορά που το θυμωμένο αυτό άτομο αποφασίσει να ξεσπάσει την οργή του πάνω σου. Οι άνθρωποι που κακοποιούν άλλους ανθρώπους χρειάζονται βοήθεια. Είναι άρρωστοι άνθρωποι που δεν ξέρουν πως να επεξεργαστούν σωστά το θυμό τους και τη σύγχυση τους. Συνήθως είναι και αυτοί πληγωμένοι και αντιδρούν κινούμενοι από τις δικές τους πληγές. Χρειάζονται οπωσδήποτε προσευχή, αλλά όταν προσευχόμαστε πρέπει να καταλάβουμε ότι πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε όποια δράση μας οδηγεί ο Θεός να πάρουμε.

Ήρθε ο καιρός στη δική μου ζωή όταν έπρεπε να αντιμετωπίσω τον πατέρα μου όσον αφορά τα χρόνια που με είχε κακοποιήσει. Ήμουν σχεδόν σαράντα-πέντε ετών και υπέφερα ακόμα από αυτά

που είχε κάνει σ' εμένα. Ο Θεός μου έδειξε ότι αντιμετωπίζοντας τον, ήταν ο μόνος τρόπος να σπάσω το φαύλο κύκλο του φόβου στη ζωή μου. Ήταν εξαιρετικά δύσκολο για μένα να το κάνω αυτό επειδή ήξερα ότι θα ξαναπεράσω το θυμό του και αυτό ακριβώς έγινε, αλλά επίσης έφερα εις πέρας αυτό που με οδηγούσε ο Θεός να κάνω και με βοήθησε να ελευθερωθώ. Πρέπει πάντα να κάνουμε το μέρος μας εκεί που μας οδηγεί ο Θεός, χωρίς να δίνουμε σημασία πως θα αντιδράσει ο άλλος.

Οι περισσότεροι από εσάς που διαβάζετε αυτό το βιβλίο δεν έχετε να κάνετε με το είδος των θυμωμένων ανθρώπων για τους οποίους μιλάω, αλλά έρχεστε σε επαφή με θυμωμένους ανθρώπους στη ζωή σας, και μερικοί από εσάς έχετε και σχέσεις με κάποιον που είναι θυμωμένος.

Επειδή ένας θυμωμένος άνθρωπος καταπίεζε τη ζωή μου για τόσα πολλά χρόνια, ήμουν κι εγώ θυμωμένη και ξέσπαγα το θυμό μου και με τα λόγια και με τις νοοτροπίες μου. Ο θυμός μου φανερωνόταν συχνά όταν δεν πήγαιναν όλα στη ζωή μου όπως τα ήθελα. Είχα λάθος, και χρειαζόμουν ευσεβή αντιπαράθεση όπως ανέφερα προηγουμένως σ' αυτό το βιβλίο. Ένα από τα καλύτερα πράγματα που έκανε για μένα ο Νταϊήβ ήταν να μην επιτρέψει στο θυμό μου να τον κάνει δυστυχημένο. Πιστεύω ότι το καλύτερο πράγμα που μπορείς να κάνεις για ένα θυμωμένο άνθρωπο είναι να τους δείξεις με παράδειγμα ότι υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος ζωής και συμπεριφοράς.

Γίνε το Παράδειγμα

Επειδή δεν είχα ζήσει ποτέ σε μια ατμόσφαιρα που υπήρχε σταθερότητα, δεν ήξερα με τι μοιάζει αυτό. Ο Νταϊήβ ήταν ένα παράδειγμα σταθερότητας για μένα, και αυτό ήταν εξαιρετικά σημαντικό. Αν μου είχε πει απλά να σταματήσω να είμαι θυμωμένη και ανταποκρινόταν στον θυμό μου με το δικό του θυμό, δεν νομίζω ότι θα μπορούσα να αλλάξω. Όπως λένε, «Δύο λάθη δεν κάνουν ένα σωστό.» Σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού, δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε το θυμό με θυμό ή το κακό με το κακό ή τη προσβολή με προσβολή.

μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογούντες, [προσευχόμενοι για το καλό τους, την ευτυχία τους και την προστασία τους, και αγαπώντας και λυπούμενοι γι' αυτούς αληθινά] επειδή εξεύρετε ότι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσετε ευλογίαν. [από τον Θεό – να είσαστε ευλογημένοι σαν κληρονόμοι, φορείς καλοσύνης και ευτυχίας και προστασίας].

Α' Πέτρου 3:9

Γνωρίζω πολύ καλά ότι αυτό είναι πολύ πιο δύσκολο να το κάνεις από το να το διαβάζεις, αλλά οτιδήποτε μας ζητάει ο Θεός να κάνουμε, θα μας δώσει τη δύναμη να το κάνουμε εάν είμαστε πρόθυμοι να είμαστε υπάκουοι σ' Εκείνον. Ο Θεός έχει την απάντηση για κάθε πρόβλημα που έχεις, και οι τρόποι Του δουλεύουν πάντα αν τους ακολουθήσουμε κατά γράμμα.

Πιστεύω με όλη μου τη καρδιά ότι το παράδειγμα του Νταϊήβ προς εμένα ήταν αυτό που με έκανε να θέλω ν' αλλάξω. Ήταν αυστηρός μαζί μου αλλά δεν με άφησε ποτέ να του κλέψω τη χαρά του. Μου γνωστοποίησε ότι αν ήθελα να είμαι δυστυχισμένη αυτό ήταν δική μου υπόθεση, αλλά εκείνος θα εξακολουθούσε να είναι ευτυχισμένος είτε ήμουν εγώ είτε όχι. Ήταν συνεπής για μεγάλο χρονικό διάστημα, και τελικά, κατάλαβα ότι έχανα πολλά πράγματα στη ζωή μου και έπρεπε ν' αλλάξω. Κανένας δεν μπορεί ν' αλλάξει αν δεν το θέλει, έτσι αν προσπαθείς ν' αλλάξεις τους ανθρώπους στη ζωή σου από μόνος σου αυτό θα καταφέρει μόνο να σε απογοητεύσει. Μόνο ο Θεός αλλάζει ανθρώπους από τα μέσα προς τα έξω, και το κάνει όταν θέλουμε να το κάνει για μας. Έτσι λοιπόν προσευχήσου για τους θυμωμένους ανθρώπους ώστε να αφήσουν τον Θεό να εργαστεί στη ζωή τους, και να είσαι ένα παράδειγμα γι' αυτούς!

Μήπως Αφήνεις ένα Δυστυχισμένο Άτομο να Σε Κάνει Δυστυχισμένο;

Όταν λέω στα συνέδρια μου ότι δεν θα έπρεπε να αφήνουμε τη νοοτροπία κάποιου άλλου να αποφασίζει για το επίπεδο της χαράς μας, λαμβάνω πάντοτε μια εκπληκτική ανταπόκριση. Μπορώ να δω από τα πρόσωπα στο ακροατήριο ότι το έχουν κάνει αυτό χωρίς

ούτε καν να καταλαβαίνουν ότι έχουν κάποια επιλογή. Στην πραγματικότητα, κατευθυνόμαστε τόσο εύκολα από τα αρνητικά συναισθήματα των άλλων έως ότου μάθουμε ότι έχουμε άποψη στο θέμα.

* * *

Η Μαίρη είχε την ευκαιρία να κάνει ένα υπέροχο ταξίδι με το φημισμένο Όριεντ Εξπρές από τη Βενετία στο Παρίσι. Αποφάσισε να προσκαλέσει και την αδελφή της, τη Τζήν, στο ταξίδι σαν δώρο για τα πεντηκοστά της γενέθλια – όλα τα έξοδα πληρωμένα. Η Τζήν δέχτηκε, και ξεκίνησαν για το ταξίδι της ζωής τους. Μετά από μερικές μέρες στη Βενετία, η Τζήν αποφάσισε ότι της έλειπαν ο σύζυγος της και τα παιδιά της και άρχισε να στεναχωριέται. Έως ότου εκείνη και η Μαίρη να ανέβουν στο τρένο για το Παρίσι, η Τζήν είχε θυμώσει. Ήθελε απλά να γυρίσει στο σπίτι της!

Επίσης ένιωθε άβολα σε μία χώρα που δεν μιλούσε τη γλώσσα και δεν μπορούσε ούτε καν να παραγγείλει ένα καφέ χωρίς προσπάθεια για να καταλάβουν τι λέει.

Μετά από λίγο, η Τζήν είχε θυμώσει με την αδελφή της. Ένιωθε ότι η Μαίρη της έκανε επίδειξη επειδή μπορούσε να πληρώσει για τη φτωχότερη αδελφή της για ένα πολυτελές ταξίδι. Με το πέρας των ημερών, άρχισε να δυσφορεί με την Μαίρη όλο και περισσότερο, και η συμπεριφορά της έγινε εντελώς απαίσια.

Η Μαίρη γρήγορα κατάλαβε ότι η Τζήν ήταν θυμωμένη μαζί της. Ίσως να ζήλευε τη Μαίρη, που είχε ταξιδέψει πολύ και αισθανόταν άνετα σε ένα καινούργιο περιβάλλον. Οποιαδήποτε και αν ήταν η αιτία, η Μαίρη αποφάσισε ότι θα υπάρξουν δύο πιθανά αποτελέσματα: η Τζήν θα μπορούσε να είναι θυμωμένη, η Τζήν και η Μαίρη θα μπορούσαν να είναι θυμωμένες! Η Μαίρη αποφάσισε να είναι ευγενική με την αδελφή της χωρίς να δίνει σημασία σε τίποτα. Δάγκωνε τη γλώσσα της για να μη μιλήσει πολλές φορές κατά τη διάρκεια του ταξιδιού και αποφάσισε ότι θα απολαύσει αυτές τις διακοπές που μπορεί να συμβούν μια φορά στη ζωή κάποιου, ακόμα και αν η Τζήν είχε αποφασίσει να μη το κάνει.

Πόσο απογοητευμένη ήταν η Τζήν όταν η Μαίρη επέλεξε να μην ανταποκριθεί στο θυμό της! Η Μαίρη θυμάται αυτό το ταξίδι και είναι ευγνώμων που μπόρεσε να γευθεί κάθε κομμάτι του, ά-

σχετα με το πόσο θυμωμένη ήταν η αδελφή της. Παρόλο που εύχεται η Τζήν να περνούσε καλύτερα στις διακοπές, γνωρίζει ότι τουλάχιστον η μία από τις δύο τις απόλαυσε!

* * *

Προετοιμαζόμαστε για μια δυστυχισμένη ζωή αν αφήσουμε τους άλλους να καθορίσουν το δικό μας επίπεδο χαράς. Μερικοί άνθρωποι έχουν ήδη αποφασίσει ότι δεν πρόκειται να είναι ευτυχισμένοι, και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για να τους αλλάξουμε τη γνώμη τους. Πρόσφατα άκουσα την εξής δήλωση, «Μία μητέρα δεν θα είναι ποτέ πιο ευτυχισμένη από το πιο δυστυχισμένο της παιδί.» Αυτό στην πραγματικότητα είναι συνήθως αλήθεια, αλλά δεν χρειάζεται να είναι. Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν βοηθούμε τους άλλους ανθρώπους με το να είμαστε σε κακή διάθεση μαζί τους, και μπορούμε να κάνουμε χάρη στον εαυτό μας και να διατηρήσουμε τη χαρά μας άσχετα με το τι κάνουν οι άλλοι. Η χαρά του Κυρίου είναι η δύναμη μας, έτσι λοιπόν η διατήρηση της μας βοηθάει να διασχίσουμε τις καταστάσεις που πρέπει να αντέξουμε στη ζωή. Η θλίψη μας εξασθενίζει, αλλά η χαρά μας δυναμώνει.

Μπορούμε στ' αλήθεια να είμαστε χαρούμενοι όταν άλλοι άνθρωποι γύρω μας είναι θυμωμένοι και δυστυχισμένοι; Ναι, μπορούμε εάν βάλουμε το νου μας να το κάνει. Και για άλλη μια φορά θέλω να τονίσω ότι πιστεύω ότι αυτό είναι το *καλύτερο* πράγμα που μπορούμε να κάνουμε για κάποιο θυμωμένο άνθρωπο. Απλά να διατηρήσουμε μια ήρεμη αγαλλίαση μπροστά τους. Βεβαίωσε τους ότι τους αγαπάς και τους θέλεις να είναι ευτυχισμένοι, αλλά δεν πρόκειται να επιτρέψεις στις δικές τους αποφάσεις να καθορίσουν την ποιότητα της δικής σου ζωής. Μην εξαρτάσαι από τη συμπεριφορά κάποιου άλλου.

Ξέρω πως δουλεύει αυτό γιατί όχι μόνο ο θυμός του πατέρα μου τους κατεύθυνε όλους μέσα στο σπίτι, αλλά έχω έρθει σε επαφή και με άλλες περιστάσεις σαν κι αυτή στη ζωή μου. Είχα κάποτε ένα αφεντικό που ήταν τακτικά θυμωμένος και συχνά ήταν πολύ δύσκολο να τον ευχαριστήσεις. Ήμουν χαρούμενη όταν εκείνος ήταν χαρούμενος και θυμωμένη όταν εκείνος ήταν θυμωμένος. Αυτό το σχέδιο είχε στερεωθεί από την παιδική μου ηλικία, και

ανταποκρινόμουν αυτόματα προς τους θυμωμένους ανθρώπους φοβισμένη και τρομοκρατημένη. Ευχαριστώ το Θεό που με ελευθέρωσε, και θα κάνει το ίδιο για σένα εάν έχεις ανάγκη σ' αυτό το τομέα.

Είχα επίσης μία φορά μία γειτόνισσα και φίλη που θύμωνε με το παραμικρό, ιδιαίτερα αν δεν έκανα όλα όσα με ήθελε να κάνω, και ανταποκρινόμουν σ' εκείνη με τον ίδιο τρόπο που έκανα με τον πατέρα μου και το αφεντικό μου. Ο διάβολος πάντοτε θα σιγουρέψει ότι υπάρχει αρκετή προμήθεια από θυμωμένους ανθρώπους στη ζωή μας αν τους επιτρέψουμε να μας κατευθύνουν, άρα λοιπόν πρέπει να έχουμε αποφασίσει εκ των προτέρων πως θα ανταποκριθούμε στους θυμωμένους ανθρώπους.

Εάν έρθουμε σε επαφή με κάποιον που είναι θυμωμένος, φυσιολογικά θα έπρεπε να προσπαθήσουμε να τον βοηθήσουμε. Αλλά αν αρνηθεί να λάβει βοήθεια, δεν υπάρχει καμία λογική να εξακολουθήσουμε να χαραμίζουμε το χρόνο μας και την ενέργεια μας. Το να μπερδευόμαστε στη δυσλειτουργική συμπεριφορά των άλλων δεν είναι ποτέ σοφό. Κάνε αυτό που μπορείς να κάνεις, αλλά μη σπαταλήσεις τη ζωή σου προσπαθώντας να φτιάξεις κάποιον που αρνείται να αλλάξει.

Μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις που θα είναι καλύτερο να αποχωρισθείς από τον θυμωμένο άνθρωπο. Βέβαια, αυτό δεν είναι πάντοτε δυνατό εάν έχεις να κάνεις με κάποιο μέλος της οικογένειάς σου, αλλά σίγουρα δεν είναι απαραίτητο να κρατήσουμε θυμωμένους φίλους.

Μάλιστα, η Βίβλος μας διδάσκει να μην συνεργαζόμαστε με θυμωμένους ανθρώπους:

Μη κάμνε φιλίαν μετά ανθρώπου θυμώδους· και μετά ανθρώπου οργίλου μη συμπεριπάτει·

Παροιμίες 22:24

Μη Κατηγορείς τον Εαυτό Σου

Ότι και να κάνεις, μην λαμβάνεις την ενοχή και την κατηγορία που θα προσπαθήσει να σου φορτώσει ένας θυμωμένος άνθρωπος. Οι δυσλειτουργικοί άνθρωποι σχεδόν πάντοτε έχουν ένα τεράστιο πρόβλημα, προσπαθούν να επιρρίψουν το φταίξιμο για την κακή

τους συμπεριφορά επάνω σε κάτι ή κάποιον. Το να φορτώνουν το φταιξιμο σε άλλους, τους απαλλάσσει από την ευθύνη να αλλάξουν. Μη δέχεσαι τις κατηγορίες! Όλοι μας πρέπει να αποδεχθούμε την ευθύνη για τη συμπεριφορά μας, και ακόμα και λάθη να έχεις κάνει, αυτό δεν δίνει το δικαίωμα σε κάποιον άλλο να σου φέρεται άσχημα. Εάν έχεις κάνει κάτι λάθος, τότε ζήτα συγνώμη. Αλλά μη σπαταλάς τις μέρες σου να σέρνεσαι στην ενοχή.

Ο διάβολος θα εργαστεί με οποιοδήποτε τρόπο μπορεί για να μας κάνει να νιώσουμε ένοχοι και κατακριτέοι. Γνωρίζει ότι αυτό μας εξασθενίζει και μας καταπιέζει. Ο Ιησούς ήρθε να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και να αφαιρέσει την ενοχή. Ήρθε να μας δυναμώσει και να μας σηκώσει. Αφήνεις το διάβολο να κλέψει τη χαρά και τη δύναμη σου μέσα από την ενοχή; Εάν ναι, ας είναι τότε η σημερινή μέρα το ξεκίνημα της απόφασης να σταματήσεις να κατηγορείς τον εαυτό σου για τα προβλήματα των άλλων. Ακόμα και αν έχεις κάνει λάθη στις συναναστροφές σου με άλλους ανθρώπους, ο Θεός μπορεί να φέρει θεραπεία σε κάθε ένα που είναι αναμειγμένος αν Του το επιτρέψουν. Το πρώτο βήμα προς αυτή τη θεραπεία είναι η συγχώρηση και να εγκαταλείψεις το παρελθόν.

Προσευχήσου – Προσευχήσου – Προσευχήσου

Μη παραιτηθείς απλά από τους θυμωμένους ανθρώπους. Προσευχήσου και εξακολούθησε να προσεύχεσαι ότι θα δουν την αλήθεια και θα αρχίσουν να περπατούν στο φως. Είναι φανερό ότι είναι δεμένοι, πληγωμένοι, ή κάτι που δεν είναι σωστό στο παρελθόν τους και προξενεί αυτό το θυμό. Κάνε τους γνωστό ότι είσαι πρόθυμος να τους βοηθήσεις αλλά ότι δεν είσαι πρόθυμος να γίνεις ο προσωπικός τους σάκος του μποξ.

Παραμένω κατάπληκτη μπροστά στη δύναμη της προσευχής, και όσο ζήσω τόσο αφιερωμένη θα είμαι να προσεύχομαι σαν πρώτη γραμμή άμυνας σε κάθε περίπτωση. Θυμάμαι μερικές ανόητες δηλώσεις που έκανα παλιά όπως, «Έκανα ότι μπορούσα, τώρα δεν μου μένει τίποτα άλλο από το να προσευχηθώ.» Η προσευχή θα έπρεπε να είναι το *πρώτο* πράγμα που έκανα.

Θυμάστε τη Σουζάννα; Πέρασε φρικτές ώρες βασάνων και εγκατάλειψης από την οικογένεια της και τους φίλους της. Μέσα

στα τελευταία μερικά χρόνια, έμαθε να βασίζεται στον Ένα που δεν θα μας αφήσει ούτε θα μας εγκαταλείψει. Εκείνη θα σου πει τώρα ότι είναι ένα διαφορετικό άτομο από τότε που άρχισαν τα προβλήματα της. Έχει μάθει να προσεύχεται για εκείνους που την πλήγωσαν. Στην αρχή οι προσευχές της ήταν χλιαρές. Ήταν θυμωμένη με τον πρώην σύζυγο της, την αδελφή της και τα παιδιά της. Καθώς προσευχόταν για θεραπεία για τον εαυτό της, άρχισε να προσεύχεται για θεραπεία και για κείνους. Όπως συμβαίνει συχνά, καθώς έβαζε τον εαυτό της στη θέση τους, άρχισε να καταλαβαίνει ότι είχε και εκείνη ευθύνη σε μερικές από τις ζημιές που είχε πάθει. Είχε χρησιμοποιήσει τον πλούτο της και τη δύναμη της για να χειραγωγήσει τους ανθρώπους γύρω της. Τώρα προσευχόμενη εργάζεται στο να αφήνει τους άλλους να «είναι ο εαυτός τους» και όχι πάντα να προσπαθεί να γίνει το δικό της. Ζει μια πιο απλή ζωή, και ενώ αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις, λέει ότι βασίζεται στον Θεό με ένα καινούργιο και βαθύτερο τρόπο. Είτε το πιστεύετε είτε όχι, η Σουζάννα δεν θα πήγαινε πίσω στην παλιά της ζωή ακόμα και αν μπορούσε. Ο Θεός της επέτρεψε να περάσει μέσα από τη φωτιά, και ενώ είχε υποφέρει πολύ πόνο, είναι τώρα ένα περισσότερο σπλαχνικό άτομο. Υποφέρει ακόμα; Ναι. Αλλά θα είναι η πρώτη που θα σου πει ότι τώρα βασίζεται στον Θεό αντί για τα χρήματα και τους ανθρώπους, και ο θυμός της έχει ξεθυμάνει.

Έχω δει εκπληκτικές αλλαγές σε ανθρώπους μέσα από τη δύναμη της προσευχής. Δεν μπορούμε να χειραγωγήσουμε άλλους ανθρώπους με τις προσευχές μας, αλλά με τη προσευχή δίνουμε στον Θεό μία ανοιχτή πόρτα για να εργαστεί με επιμέλεια στη ζωή τους, και Εκείνος εφαρμόζει την πίεση της αγάπης Του επάνω τους με τον δικό Του τρόπο. Δεν μπορώ να εξηγήσω γιατί μερικές φορές προσευχόμαστε και παίρνουμε απαντήσεις σχεδόν αμέσως, και άλλες φορές προσευχόμαστε για χρόνια και εξακολουθούμε ακόμα και σήμερα. Αλλά είμαι αφιερωμένη να εξακολουθήσω να προσεύχομαι και να ευχαριστώ τον Θεό ότι εργάζεται στις ζωές των ανθρώπων για τους οποίους προσεύχομαι, ακόμα και αν δεν βλέπω αποτελέσματα. Πιστεύω ότι όταν προσευχόμαστε ο Θεός δουλεύει!

Αιτείτε, και θέλει σας δοθή· ζητείτε, και θέλετε ευρεί,
κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή.

Ματθαίος 7:7

...πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη.

Ιάκωβος 5:16β

Κανένας δεν είναι ποτέ μακριά από το χέρι του Θεού, και δεν είναι ποτέ πολύ αργά για κάποιον να αλλάξει. Αν ένας πονεμένος άνθρωπος δεν ξέρει πως ή δεν είναι πρόθυμος να πάει στον Θεό για βοήθεια, τότε χρειάζονται ένα μεσίτη. Χρειάζονται κάποιον να σταθεί στο χάσμα ανάμεσα σ' εκείνους και τον Θεό και να προσευχηθεί. Ο Ιησούς εκπληρώνει αυτή τη διακονία για μας, και εμείς μπορούμε και θα έπρεπε να κάνουμε το ίδιο για άλλους ανθρώπους. Μη σταματάς να προσεύχεσαι ποτέ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

9

Γιατί Να Συγχωρήσω;

Τα πράγματα δεν θα μπορούσαν να είναι πιο φυσιολογικά για την οικογένεια του δεκαεξάχρονου Μπρούκς Ντάγκλας στο βραδινό τραπέζι στις 15 Οκτωβρίου, 1979. Ενώ η μητέρα του προετοίμαζε το δείπνο για την οικογένεια, ο πατέρας του, ένας Βαπτιστής κήρυκας, μελετούσε για το μήνυμα που θα έδινε την επόμενη Κυριακή στην Βαπτιστική Εκκλησία του Πάτναμ στο Οκάρτς, Οκλαχόμα. Η μικρότερη αδελφή του Μπρούκς, η Λέσλυ, ετοίμαζε το τραπέζι. Ένα πανέμορφο δωδεκάχρονο κορίτσι, ήταν η εστεμμένη Μις Έφηβη στην Οκλαχόμα. Η ζωή ήταν καλή γι' αυτή τη νεαρή οικογένεια.

Όταν ο σκύλος άρχισε να γαβγίζει, η Λέσλυ βγήκε έξω και συνάντησε έναν άνδρα ο οποίος ισχυρίστηκε ότι έψαχνε για ένα γείτονα που η οικογένεια δεν είχε ξανακούσει. Όταν ο άνδρας ζήτησε να χρησιμοποιήσει το τηλέφωνο, ο Μπρούκς τον κάλεσε να έρθει μέσα.

Μέσα σε δευτερόλεπτα, ένας δεύτερος άνδρας εφόρμησε μέσα στη πόρτα κραδαίνοντας ένα δίκαννο. Οι δύο άνδρες έδεσαν την οικογένεια στο πάτωμα εκτός από τη Λέσλυ. Την πήραν στο άλλο δωμάτιο και άρχισαν να βιάζουν το νεαρό κορίτσι για τρεις ολόκληρες ώρες. Η υπόλοιπη οικογένεια δεν μπορούσε να κάνει τίποτα από το να ακούει τις σπαρακτικές της κραυγές.

Όταν οι άνδρες τελείωσαν, πήγαν στην κουζίνα και έφαγαν το φαγητό που ήταν ακόμα στο φούρνο. Για δύο ακόμα ώρες, τρομοκρατούσαν τα θύματα τους και αναρωτιόντουσαν τι θα κάνουν μ' αυτούς. Μετά πυροβόλησαν τον κάθε ένα από αυτούς. Ο ποιμένας και η κυρία Ντάγκλας, μόλις σαράντα-τριών και τριάντα-εννέα ετών, πέθαναν. Οι φονιάδες έφυγαν με σαράντα-τρία δολάρια και τις βέρες του ζευγαριού.

Τα παιδιά υπέφεραν σοβαρά τραύματα και έμειναν στο νοσο-

κομείο, κάτω από αστυνομική φρούρηση, για τρεις εβδομάδες. Αλλά η συναισθηματική θεραπεία θα έπαιρνε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για να επιτευχθεί. Για τον Μπρούκς, τα χρόνια που ακολούθησαν το φονικό ήταν μία σταδιακή κατάρρευση. Γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο Βαπτιστών στην Οκλαχόμα αλλά τα παράτησε σχεδόν αμέσως. Πήγαινε από πολιτεία σε πολιτεία, κάνοντας διάφορες δουλειές και κατακυλώντας βαθύτερα και βαθύτερα στην κατάχρηση αλκοόλ και κατάθλιψη.

Αργότερα, βρέθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπέϊλор για να σπουδάσει για τη διακονία. Αλλά είχε γίνει πλέον ένας αχαλίνωτος αλκοολικός και σύντομα αποβλήθηκε εξαιτίας των χαμηλών βαθμών του και την ενοχλητική του συμπεριφορά. Τελικά τελείωσε το κολέγιο και άρχισε να εργάζεται σαν κτηματομεσίτης. Παντρεύτηκε αλλά ο γάμος του απέτυχε.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, ο Ντάγκλας αργά-αργά ξανάκτισε τη ζωή του, κινούμενος από την επιθυμία να παραδώσει τους δολοφόνους των γονέων του στη δικαιοσύνη. Στο τέλος απέκτησε ένα πτυχίο στη νομική και έθεσε υποψηφιότητα για μία έδρα στη γερουσία της πολιτείας, και την κέρδισε.

Το Φεβρουάριο του 1995, ενώ βρισκόταν σε μία περιήγηση στις φυλακές της πολιτείας της Οκλαχόμα, ο Ντάγκλας βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με τον Γκλέν Έϊκ, έναν από τους άνδρες που είχαν σκοτώσει τους γονείς του. Ζήτησε από τον διευθυντή των φυλακών αν θα μπορούσε να μιλήσει με τον φυλακισμένο, που ήταν καταδικασμένος σε θάνατο. Ο Ντάγκλας είχε μόνο μία ερώτηση να του κάνει: *Γιατί το έκανες;* Οι δύο άνδρες μίλησαν για πάνω από μία ώρα. Ο Έϊκ ήταν εξαιρετικά μετανιωμένος και έκλαιγε καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης. Καθώς σηκώθηκε για να φύγει ο Ντάγκλας είπε στον Έϊκ, «σε συγχωρώ.» Όταν είπε αυτά τα λόγια, «Ξαφνικά, αισθάνθηκα σαν να έφευγε δηλητήριο από τις πατούσες των ποδιών μου. Ήταν μία από τις πιο έντονες αισθήσεις που έχω νιώσει ποτέ, σαν κάποιος να αφαίρεσε μία μέγκενη από το στήθος μου. Ένιωσα ότι μπορώ να ανασάνω ξανά για πρώτη φορά μετά από δεκαπέντε χρόνια.»

Ο Ντάγκλας μετά από αυτό, έγραψε το σενάριο και έκανε και την παραγωγή σε μία ταινία, *Βροχή από τον Ουρανό*, η οποία λέει την ιστορία της τραγωδίας και εξετάζει το ταξίδι του από το θυμό

και τον όλεθρο στη συγχώρηση. Έχει πει ότι η πίστη που τόσο πιστά έθρεψαν οι γονείς του μέσα του, τον βοήθησε να οδηγηθεί σε μία αίσθηση ειρήνης.

Ο Μπρούκς Ντάγκλας θα μπορούσε άνετα να εξακολουθήσει να παρακολουθεί τη ζωή του να χάνεται μέσα στο θυμό, τον πόνο και την αγανάκτηση εάν δεν έκανε αυτή τη πράξη συγχώρησης.

Ευελπιστώ, να έχουμε κατανοήσει τον κίνδυνο της πικρίας, της αγανάκτησης, και της ασυγχωρησίας, και να κινητοποιηθούμε να κάνουμε ότι μπορούμε για να τον αποφύγουμε και θα μας βοηθήσει να είμαστε γρήγοροι να συγχωρούμε. Έχουμε ανάγκη να αντιμετωπίσουμε και να επιδιώξουμε να ξεπεράσουμε αυτά τα ολέθρια συναισθήματα.

Τα συναισθήματα θυμού είναι πολύ δυνατά και έχουν τη τάση να ελέγχουν τις πράξεις μας, έτσι λοιπόν, όσο περισσότερο καταλαβαίνουμε γιατί πρέπει να συγχωρούμε, τόσο μεγαλώνουν οι πιθανότητες να το κάνουμε. Μέσα στα χρόνια έχω μάθει πολλούς καλούς λόγους γιατί δεν θα πρέπει να παραμένουμε θυμωμένοι και να είμαστε γρήγοροι στο να συγχωρούμε και θα τους μοιραστώ μαζί σας.

Υπακοή στον Θεό

Ένα από τα πρωταρχικά πράγματα που με κινητοποιούν να συγχωρώ είναι ότι ο Θεός μας το λέει. Δεν νομίζω ότι πάντοτε πρέπει να καταλαβαίνουμε *γιατί* ο Θεός θέλει να κάνουμε κάτι, αλλά θα πρέπει απλά να Τον εμπιστευτούμε αρκετά ώστε να το κάνουμε. Όταν ζούμε στο θέλημα του Θεού, οι ζωές μας θα είναι πάντοτε πολύ καλύτερες από ότι θα ήταν αν ακολουθούσαμε το δικό μας θέλημα. Είμαι σίγουρη πως έχετε δει τις μπλούζες που έχουν το λογότυπο «Just Do It» (Απλά Κάνε Το) τυπωμένο επάνω τους, αυτός ακριβώς είναι και ο τρόπος που θα έπρεπε να ανταποκρινόμαστε στο θέλημα του Θεού.

Η υπακοή στον Θεό πρέπει να είναι η πρωταρχική μας επιδίωξη επειδή πάντοτε προσθέτει ειρήνη, χαρά, και δύναμη στις ζωές μας. Εάν δεν υπακούμε τον Θεό τότε έχουμε ένοχες συνειδήσεις, πράγμα το οποίο πάντοτε μας εξασθενίζει, και η χαρά και η ειρήνη εμποδίζονται. Μπορεί να προσπαθήσουμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι είμαστε ανυπάκουοι και μπορεί να δικαιολογούμαστε γι'

αυτό, αλλά οι επιπτώσεις εξακολουθούν να μας ενοχλούν. Μία καθαρή συνείδηση είναι το πιο ευχάριστο συναίσθημα.

Είσαι θυμωμένος με κάποιον αυτή τη στιγμή; Εάν ναι, γιατί δεν υπακούς απλά τον Θεό ώστε να συγχωρήσεις αυτόν τον άνθρωπο και έτσι να μπορέσεις να συνεχίσεις την ζωή σου με ειρήνη, χαρά, και δύναμη; Κάποιος είπε ότι ο Σατανάς χρησιμοποιεί την ασυγχωρησία εναντίον των ανθρώπων περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Τη χρησιμοποιεί για να αποξενώσει και να διαιρέσει, να εξασθενήσει και να καταστρέψει, και να εμποδίσει την κοινωνία μας με τον Θεό. Και αυτές δεν είναι παρά μόνο μερικές από τις ολέθριες επιπτώσεις της ασυγχωρησίας.

Πιστεύω ότι αμέσως μόλις δεις πόσο καταστροφική είναι η ασυγχωρησία για τη ζωή σου, αυτό θα σε κινητοποιήσει να κάνεις ότι μπορείς για να ζήσεις ελεύθερος από αυτή. Σπατάλησα πολλά χρόνια μένοντας θυμωμένη και πικραμένη, τώρα η νοοτροπία μου είναι: «Έχω βρεθεί εκεί, το έχω κάνει αυτό, και δεν έχω κανένα ενδιαφέρον να το ξανακάνω.» Μόλις χθές είπα σε κάποιον ότι δεν έχω χρόνο να σπαταλάω μένοντας θυμωμένη με οποιονδήποτε.

* * *

Η Εύα Κόρ είναι μια κτηματομεσίτρια στο Τέρρα Χώτ, στην Ινδιάννα, δραστήρια και ελκυστική στα εβδομήντα-έξι της χρόνια. Δεν φαίνεται επάνω της ότι υπέφερε ανείπωτα μαρτύρια στα χέρια του Δόκτορος Τζόσεφ Μένγκελε σαν παιδί στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως στο Άουσβιτς. Το 1995, επέστρεψε στο στρατόπεδο για μια αποστολή, και αυτή η αποστολή έγινε η βασική είδηση σε όλη την Ευρώπη. Διάβασε την ακόλουθη δήλωση στο ίδιο εκείνο σημείο όπου έχασε την αθωότητα και την οικογένεια της: «Εγώ, η Εύα Μόζες Κόρ, μία από τις δίδυμες που επέζησε σαν παιδί από τα πειράματα του Τζόσεφ Μένγκελε στο Άουσβιτς πριν από πενήντα χρόνια, με τη παρούσα δήλωση δίνω αμνηστία σε όλους τους Ναζί που πήραν μέρος άμεσα ή έμμεσα στη δολοφονία της οικογένειας μου και στα εκατομμύρια άλλων.»

Από τότε, η κυρία Κόρ έχει ταξιδέψει σ' όλο το κόσμο μιλώντας για τις εμπειρίες της στο Άουσβιτς. Το μήνυμά της είναι πάντοτε επικεντρωμένο στη θεραπευτική δύναμη της συγχώρησης. «Η συγχώρηση δεν είναι τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο

από μία πράξη αυτό-θεραπείας – μία πράξη αυτό-ενδυνάμωσης. Και αμέσως ένιωσα το βάρος του πόνου να φεύγει από τους ώμους μου – ότι δεν ήμουν πλέον θύμα του Άουσβιτς, ότι δεν ήμουν πια αιχμάλωτη του τραγικού μου παρελθόντος, και ότι τελικά ήμουν ελεύθερη,» λέει. «Αποκαλώ τη συγχώρηση το μοντέρνο θαυματουργό φάρμακο. Δεν χρειάζεται να ανήκεις σε κάποιο ασφαλιστικό οργανισμό υγείας. Δεν υπάρχει συμμετοχή στα φάρμακα, άρα λοιπόν, ο καθένας μπορεί να το έχει. Δεν υπάρχουν παρενέργειες. Και αν δεν σου αρέσει ο τρόπος που νιώθεις απαλλαγμένος από τον πόνο του παρελθόντος, μπορείς πάντα να πας και να πάρεις τον πόνο σου πίσω.» Η Εύα Κόρ δεν σπαταλάει τον χρόνο της στην υγεία της. Είναι φανερό ότι αυτό το θαυματουργό φάρμακο είναι συνταγή Θεού.

Άφησε το Βασικό Πράγμα να Είναι το Βασικό Πράγμα

Η υπακοή είναι το πιο βασικό θέμα του Λόγου του Θεού, και έχουμε ανάγκη να το αφήσουμε να γίνει το πιο βασικό θέμα στις ζωές μας. Ας προσευχηθούμε με ειλικρίνεια καθημερινά, «Ας γίνει το θέλημα σου επάνω στη γη όπως είναι και στον ουρανό.» Η υπακοή μας θα πρέπει να ξεκινήσει στις σκέψεις μας επειδή αυτές οι σκέψεις γίνονται πράξεις.

επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της [αληθινής] γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού,

Β' Κορινθίους 10:5

Ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει να αιχμαλωτίσουμε τις σκέψεις μας. Η ασυγχωρησία γεννιέται στον τρόπο με τον οποίο σκεπτόμαστε για ανθρώπους και καταστάσεις. Έχω ανακαλύψει ότι αν απλά αποφασίσω να πιστεύω το καλύτερο για κάποιο άνθρωπο ή κατάσταση, τότε θα μπορώ συχνότερα να αποφεύγω την αγωνία του θυμού και της πικρίας. Μερικές φορές βέβαια μπορούμε να επιλέξουμε απλά να μη σκεφτόμαστε καθόλου την προσβολή. Ένα πράγμα είναι σίγουρο, όσο περισσότερο σκεφτόμαστε το κακό που κάποιος μας έκανε, τόσο περισσότερο θυμώνουμε και πικραινόμαστε, άρα λοιπόν ας πάρουμε την απόφαση να έχουμε

την υπακοή του Θεού να αρχίσει μέσα στις σκέψεις μας.

Η επεκταμένη μετάφραση της Βίβλου λέει ότι η συγχώρηση σημαίνει να «αφήσεις κάτι να πέσει και να το προσπεράσεις.» Ο μόνος τρόπος που μπορούμε να κάνουμε κάτι τέτοιο είναι να αρνηθούμε να το σκεφτόμαστε ή να μιλάμε γι' αυτό. Βγάλε τη προσβολή από το μυαλό σου και από το στόμα σου, και τα πληγωμένα και σε έξαψη συναισθήματα σου θα κατευναστούν.

Το Προσπέρασαν

Άνδρες και γυναίκες μέσα στη Βίβλο που έδειξαν τη δύναμη του Θεού μέσα στις ζωές τους ήταν πάντοτε γρήγοροι στη συγχώρηση. Ο Ιωσήφ είναι ένα από τα καλύτερα παραδείγματα που βρίσκουμε στις Γραφές και ο απόστολος Παύλος είναι ένα άλλο. Ανάφερα τον Ιωσήφ νωρίτερα, αλλά η ιστορία του είναι τόσο δυνατή και εκπληκτική που αξίζει να την κοιτάξουμε ξανά και να πάρουμε πιο δυνατά παραδείγματα από εκεί.

Παρόλο που τ' αδέρφια του Ιωσήφ τον μισούσαν και του φέρθηκαν βάνανυσα, εκείνος παρέμεινε υπάκουος στον Θεό όταν ήταν ώρα να συγχωρήσει. Ήξερε ότι η εκδίκηση δεν ανήκει σ' εκείνον, αλλά στον Θεό. Εμπιστεύθηκε τον Θεό να εργαστεί καλά πράγματα μέσα από μια πονηρή κατάσταση, και αυτό είναι εκείνο που ακριβώς έγινε. Παρόλο που ο Ιωσήφ βρέθηκε σε πολλές ατυχίες και άδικες περιστάσεις, έλαβε τις ευλογίες του Θεού. Η χάρη του Θεού αναπαύθηκε πάνω του, όπως ακριβώς κάνει σε οποιονδήποτε από εμάς που θεωρούμε την υπακοή στον Θεό σημαντική στη ζωή μας. Μετά από πολλά χρόνια δουλείας και δεκατρία χρόνια στη φυλακή ενώ δεν ήταν ένοχος, ακόμα και τότε αρνήθηκε να επιδείξει νοοτροπία πικρίας. Στο τέλος, ο Θεός τον τοποθέτησε σε μία θέση εξουσίας και δύναμης στη γη, και μέσα στη πείνα που μαστίζε τη γη, δείτε τι είπε στους πεινασμένους του αδελφούς όταν ήρθαν σ' εκείνον για βοήθεια:

τώρα λοιπόν μη φοβείσθε· εγώ θέλω θρέψει εσάς και τας οικογενείας σας. Και παρηγόρησεν αυτούς [γεμίζοντας τους με χαρά, ελπίδα και δύναμη] και ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών [με καλοσύνη].

Γένεση 50:21

Αν το συλλογιστούμε αυτό για λίγο, θα μείνουμε έκπληκτοι με τη νοοτροπία του Ιωσήφ, και μπορούμε όλοι να επιθυμήσουμε να φερόμαστε με αυτόν τον τρόπο όταν βρισκόμαστε με ανθρώπους που είναι κακοί και τη ζωή να είναι άδικη. Γιατί πρέπει να συγχωρούμε και να είμαστε καλοί με τους ανθρώπους που μας φέρθηκαν άσχημα; Επειδή ο Θεός μας είπε να το κάνουμε! Αυτός είναι ο μόνος λόγος που χρειάζεται ο καθένας από εμάς.

Τα αδέλφια του Ιωσήφ έζησαν με φόβο και αγωνία τις ζωές τους, ενώ ο Ιωσήφ είχε ειρήνη, χαρά και δύναμη. Έτσι λοιπόν σας ρωτάω, ποιος ήταν το θύμα και ποιος ο θριαμβευτής; Στην αρχή μπορεί να φαινόταν ότι ο Ιωσήφ ήταν το θύμα, στο κάτω-κάτω, τα αδέλφια του τον πούλησαν σκλάβο. Αλλά στην πραγματικότητα κέρδισε μία τεράστια νίκη όταν μπόρεσε να ξεπεράσει αυτή την φρικτή κατάσταση και να βγει από αυτή καλύτερος άνθρωπος από ότι ήταν πριν. Τα αδέλφια του κατέληξαν να είναι οι ίδιοι τα θύματα του δικού τους μίσους και ζήλιας. Όταν ο Ιωσήφ πήρε την απόφαση να συγχωρήσει, έκανε χάρη στον ίδιο του τον εαυτό που τον ωφέλησε για όλη του τη ζωή.

Ο απόστολος Παύλος είχε πολλές δυσκολίες ενώ προσπαθούσε να βοηθήσει τους ανθρώπους κηρύττοντας το Ευαγγέλιο σ' αυτούς. Βρέθηκε στη φυλακή και μετά σε δίκες για εγκλήματα που δεν έκανε. Η Βίβλος μας λέει ότι στην πρώτη του απολογία όλοι τον εγκατέλειψαν. Κανένας δεν στάθηκε μαζί του, και αυτό θα πρέπει να ήταν ένα φρικτό συναίσθημα μοναξιάς και μάλιστα θα μπορούσε εύκολα να τον έχει γεμίσει με πικρία. Στο κάτω-κάτω, βρισκόταν σε απολογία επειδή προσπαθούσε να βοηθήσει τους ανθρώπους εκείνους που τον εγκατέλειψαν!

Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς·

αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθῇ δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος.

Β' Τιμόθεο 4:16-17

Επιτρέψτε μου να εξερευνήσω αυτά τα δύο εδάφια και να συμμεριστώ μερικά πράγματα που διακρίνω. Ο Θεός στάθηκε μαζί με τον Παύλο και τον δυνάμωσε, αλλά αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει

αν ο Παύλος ήταν γεμάτος πικρία και δεν ήταν άνθρωπος συγχώρησης. Ένα πνεύμα που δεν συγχωρεί αποχωρίζεται από τον Θεό. Βέβαια Εκείνος δεν μας αφήνει, ούτε μας εγκαταλείπει ποτέ, αλλά το φως δεν μπορεί να έχει κοινωνία με το σκοτάδι, έτσι εμποδίζουμε ή μπλοκάρουμε την απόλαυση της παρουσίας Του στη ζωή μας. Όμως, ο Παύλος είχε την εμπειρία της παρουσίας του Θεού μαζί του επειδή ήταν υπάκουος. Ο Παύλος επίσης δήλωσε ότι ελευθερώθηκε από το στόμα του λέοντος, και αυτός ήταν ο Σατανάς ο οποίος εργαζόταν μέσα από πονηρούς ανθρώπους που κατηγόρησαν τον Παύλο και εξεζήτησαν να του κάνουν κακό.

Η γρήγορη υπακοή να συγχωρήσουμε τον οποιοδήποτε στον οποίο έχουμε κάτι εναντίον θα μας δώσει δύναμη και εξουσία πάνω στο Σατανά. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι ο Παύλος είπε στους ανθρώπους σε μία από τις διδασκαλίες του να συγχωρήσουν για να μην έχει ο Σατανάς το πλεονέκτημα επάνω τους (Β' Κορινθίους 2:10:11). Μήπως ο Σατανάς έχει ένα πλεονέκτημα επάνω σου ή σε κάποιον άλλον που γνωρίζεις εξαιτίας της ασυγχωρησίας; Εάν ναι, αυτό μπορείς να το διορθώσεις αμέσως απλά υπακούοντας τον Θεό και συγχωρώντας πλήρως εκείνους που έχεις κάτι εναντίον τους. Είναι καιρός να σε ρωτήσω, «Κρατάς κάποια κακία ή η κακία κρατάει εσένα;»

Οι δώδεκα μαθητές που ταξίδευαν μαζί χρειάστηκε πολλές φορές να συγχωρήσουν ο ένας τον άλλον για πραγματικές ή υποθετικές παραβάσεις. Όταν περνάμε πολύ χρόνο με τους ίδιους ανθρώπους, υπάρχει η πιθανότητα να μας εκνευρίσουν και αρχίζουμε να υποθέτουμε ότι επίτηδες κάνουν διάφορα για να μας εξαγριώσουν. Στην πραγματικότητα είναι απλά αυτοί που είναι και απλά πήραμε μία μεγάλη δόση από αυτούς. Μπορώ να φανταστώ πόσο δύσκολο θα πρέπει να ήταν για τους δώδεκα μαθητές που σπάνια αποχωρίζόταν ο ένας τον άλλον για τρία χρόνια. Είχαν αντικρουόμενες προσωπικότητες και έπρεπε να μάθουν να συνεργάζονται όπως ακριβώς κάνουμε και εμείς με τους άλλους ανθρώπους.

Ο Πέτρος έφτασε στο σημείο να ρωτήσει τον Ιησού πόσες φορές έπρεπε να συγχωρήσει τον ίδιο άνθρωπο που έκανε το ίδιο πράγμα (Ματθαίος 18:21). Είναι αρκετά αστείο αν χρησιμοποιήσεις τη φαντασία σου για λίγο και σκεφτείς τον Πέτρο να φέρεται σαν ένα θυμωμένο παιδί που το νουθετεί ένας γονέας που το αγα-

πάει, πως να τα πηγαίνει καλά με τ' αδέρφια του. Σχεδόν μπορώ να δω τον Πέτρο με ξαναμμένο το πρόσωπο του από θυμό, στραβομουτσουνιασμένο να λέει, «Πόσες φορές με περιμένεις να συγχωρήσω; Επειδή έχω φτάσει στο απροχώρητο!»

Θα μπορούσε ένας μαθητής του Ιησού να σκέφτεται και να συμπεριφέρεται με αυτό το τρόπο; Αυτοί οι δώδεκα άνδρες δεν ήταν διαφορετικοί από εμάς. Ήταν συνηθισμένοι άνθρωποι που μάθαιναν να υπακούουν τον Θεό, και είχαν τις ίδιες νοητικές και συναισθηματικές αντιδράσεις που έχουμε και εμείς στο θέλημα του Θεού. Ένιωθαν επαναστατικότητα, πείσμα, και όλη τη σαρκική αντίσταση που έχει ο κάθε άνθρωπος και έπρεπε να συνεργαστούν με τον Ιησού για να τα ξεπεράσουν. Μην απελπίζεσαι αν δυσκολεύεσαι στον τομέα της συγχώρησης. Δεν γνωρίζω κανένα που να το βρίσκει εύκολο, αλλά μπορούμε να το κάνουμε με την βοήθεια του Θεού.

Η Ικανότητα ν' Αγαπάς Ανθρώπους

Η ικανότητα να αγαπάμε τους ανθρώπους εμποδίζεται όταν παραμένουμε θυμωμένοι και αρνούμαστε να συγχωρήσουμε. Έχω γράψει δύο ολόκληρα βιβλία με θέμα τη σπουδαιότητα να αγαπάς ανθρώπους, άρα είναι φανερό ότι το θεωρώ κάτι που πρέπει να δώσουμε όλη μας την προσοχή. Η αγάπη είναι το μεγαλύτερο πράγμα στον κόσμο, χωρίς αυτή οι ζωές μας δεν έχουν γεύση. Είναι μουντές, ξεφούσκωτες και άγευστες και είμαστε κλειδωμένοι στις φυλακές του εγωισμού. Ο Θεός βέβαια το ήξερε αυτό πριν το μάθουμε εμείς, και μας προμήθευσε μία διέξοδο έξω από τη φρίκη μιας τέτοιας ζωής, αυτή η διέξοδος είναι ο Ιησούς.

και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' ε-
αυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστά-
ντα υπέρ αυτών.

Β' Κορινθίους 5:15

Αυτό για μένα είναι ένα υπέροχο εδάφιο. Ο Ιησούς πέθανε έτσι ώστε να μπορέσουμε να ελευθερωθούμε από τη φυλακή του εγωισμού. Όταν είμαστε γεμάτοι από ασυγχωρησία είμαστε γεμάτοι από εγωισμό. Σκεφτόμαστε τι έχει συμβεί σε μας, και κάτι που κάποιος δεν έκανε, που θα έπρεπε να κάνει για μας. Αλλά τι θα

συνέβαινε αν σκεφτόμαστε περισσότερο για το πρόσωπο εκείνο που μας πλήγωσε τι έπαθε από αυτό μη υπακούοντας τον Θεό και μας κακομεταχειρίστηκε; Όταν σκεφτόμαστε τους άλλους αυτό πάντα μας προσφέρει μεγάλη ανταμοιβή και μας ελευθερώνει από τον εγωισμό μας. Ο Ιησούς πέθανε ώστε να μην είναι απαραίτητο να ζήσουμε θυμωμένες, πικραμένες ζωές. Αυτά είναι τα καλά νέα!

Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο να το δεχτείς, αλλά στη ρίζα του, η ασυγχωρησία είναι εγωιστική, επειδή έχει να κάνει με το πως *εγώ* αισθάνομαι και το τι έχει γίνει *σ' εμένα*. Μπορεί να πονάμε και πράγματι να μας έχουν φερθεί άδικα, αλλά το να γινόμαστε εσωστρεφείς και να σκεφτόμαστε μόνο τον εαυτό μας δεν μας βοηθάει να αναρρώσουμε από τον πόνο μας. Όταν ο Θεός μας λέει να συγχωρούμε τους εχθρούς μας γρήγορα και να τους δείχνουμε έλεος, φαίνεται σαν να είναι το πιο άδικο πράγμα στον κόσμο. Αλλά στην πραγματικότητα Εκείνος γνωρίζει ότι είναι ο μόνος τρόπος για μας να ξεπεράσουμε τον πόνο και να μπούμε στην καλή ζωή που μας περιμένει.

Έχω ανακαλύψει ότι δεν μπορώ να είμαι εγωίστρια και ευτυχισμένη συγχρόνως, και επιλέγω να είμαι ευτυχισμένη, έτσι θα πρέπει να ξεχάσω τον εαυτό μου και να συνεχίσω να απλώνω το χέρι προς τους άλλους.

Η Βίβλος μας διδάσκει να ντυθούμε την αγάπη (Κολοσσαείς 3:14). Λέει στην κυριολεξία, «Πάνω από όλα όσα φορές, φόρεσε την αγάπη.» Αυτή η φράση απλά εννοεί ότι είναι κάτι για το οποίο προετοιμαζόμαστε και το κάνουμε επίτηδες. Σε ενθαρρύνω να σχεδιάσεις από πριν ότι θα συγχωρήσεις τον καθένα που μπορεί να σε πληγώσει κάθε μέρα. Μη περιμένεις έως ότου συμβεί και μετά να παλεύεις με τα συναισθήματα σου, αλλά αντί γι' αυτό πάρε την απόφαση και κράτησε τη ώστε να ζεις μία ζωή Αγάπης.

* * *

Η Μάγκυ παντρεύτηκε τον Τζαίμς όταν ήταν δεκαεννέα ετών. Ο σκοπός της ζωής της, ήταν πάντα να παντρευτεί και να κάνει οικογένεια. Είχε γεννηθεί για να είναι νοικοκυρά και ανυπομονούσε να αρχίσει. Η Μάγκυ είχε λάβει πολύ στοργή από την οικογένεια της καθώς μεγάλωνε, αλλά ο Τζαίμς δεν είχε λάβει καθόλου και, δυστυχώς, δεν ήξερε πως να την προσφέρει. Η Μάγκυ είχε ανάγκη

και της έλειπε η έκδηλη παρουσίαση στοργής. Παρόλο που ο Τζαίμς αγαπούσε αληθινά την Μάγκυ, δεν της έδινε αγκαλιές και φιλιά εκτός και αν ήθελε να κάνει έρωτα μαζί της. Δεν βοηθούσε σε τίποτα στο σπίτι ή να κάνει κάτι με τα παιδιά, επειδή δεν είδε ποτέ τον πατέρα του να το κάνει. Η μητέρα του Τζαίμς υπηρετούσε τον πατέρα του ενώ εκείνος καθόταν στην πολυθρόνα, έτσι λοιπόν, και ο Τζαίμς περίμενε το ίδιο από την Μάγκυ.

Επειδή η Μάγκυ ήταν τόσο ενθουσιασμένη και ήθελε να είναι καλή σύζυγος, έκανε τα πάντα για τον Τζαίμς και κατ' επέκταση ενίσχυσε τις προσδοκίες του γι' αυτού του είδους τη μεταχείριση. Μετά από είκοσι-πέντε χρόνια γάμου και τέσσερα παιδιά, η Μάγκυ κουράστηκε να δίνει στην οικογένεια της ενώ εκείνη ένιωθε ότι παίρνει πολύ λίγα σαν ανταπόδοση. Σπάνια άκουγε λόγια ενθάρρυνσης ή εκτίμησης από τον Τζαίμς, και παρόλο που το συζήτησε μαζί του αρκετές φορές, εκείνος φαινόταν ανίκανος ή απρόθυμος να αλλάξει. Νόμιζε ότι γινόταν συναισθηματική και της το είπε κιόλας!

Η Μάγκυ άρχισε λίγο-λίγο να θυμώνει όλο και περισσότερο καθώς περνούσαν τα χρόνια. Είχε αγανακτήσει, και ένας διαχωριστικός τοίχος σηκώθηκε ανάμεσα τους. Η πικρία της ήταν σε πλήρη εξέλιξη, αγανάκτηση και ασυγχωρησία, και γινόταν όλο και πιο δυστυχισμένη καθώς περνούσε ο καιρός. Τελικά έφτασε στο κρίσιμο σημείο στην καρδιά της που ήξερε ότι είτε θα παρέδιδε τον Τζαίμς στον Θεό και θα προσευχόταν για κείνον, η θα εξακολουθούσε να είναι δυστυχισμένη. Επίσης άρχισε να καταλαβαίνει ότι όχι μόνο είχε αφήσει τον Τζαίμς να την εκμεταλλευτεί, αλλά είχε κάνει και το ίδιο πράγμα με τα παιδιά της. Έκανε πάρα πολλά για κείνα, νομίζοντας ότι έτσι γίνεται καλή μητέρα. Αυτό που έκανε όμως στην πραγματικότητα ήταν να τους προσφέρει μία νοοτροπία που τους έκανε τεμπέληδες και αχάριστους.

Ήξερε ότι τα πράγματα πρέπει ν' αλλάξουν, έτσι άρχισε να προσέχει περισσότερο τον εαυτό της αντί να νιώθει απλά θλίψη για τον εαυτό της. Εξακολούθησε να φροντίζει καλά την οικογένεια της, αλλά δεν έκανε γι' αυτούς αυτό που μπορούσαν και που θα έπρεπε να κάνουν για τον εαυτό τους. Μάλιστα κάθισε με τα παιδιά της και τους εξήγησε ότι η κατάσταση έχει ξεφύγει από κάθε ισορροπία και ότι τα πράγματα επρόκειτο ν' αλλάξουν. Τους είπε

τι περίμενε από εκείνους και ποιες θα ήταν οι επιπτώσεις εάν δεν έκαναν το μέρος τους.

Ο Τζαίμς και οι υπόλοιπη οικογένεια παραπονέθηκαν, εκείνη με ηρεμία και αγάπη τους είπε, «Είναι σωστό για μένα να ζω μία ζωή που να την απολαμβάνω,» και απλά έκανε αυτά που ένιωθε ότι ο Θεός της επέτρεπε να κάνει. Κάνοντας αυτά τα βήματα την βοήθησε να ξεπεράσει τα συναισθήματα πικρίας. Εξακολουθούσε να θέλει τον Τζαίμς να είναι πιο στοργικός αλλά κατάλαβε ότι μόνο ο Θεός θα μπορούσε να κάνει αυτό το έργο μέσα του. Ο Τζαίμς ήταν ένας καλός προμηθευτής, και με πολλούς τρόπους ένας καλός σύζυγος, έτσι η Μάγκυ άρχισε να εστιάζεται στα καλά σημεία που είχε εκείνος αντί για εκείνα που του έλειπαν.

Όταν τον ήθελε να κάνει κάτι στο σπίτι ή με τα παιδιά, απλά του ζητούσε να το κάνει αντί να θυμώνει επειδή εκείνος δεν το έκανε χωρίς να του το ζητήσει. Οι γυναίκες θέλουν οι άνδρες να προσέξουν από μόνοι τους τι πρέπει να γίνει και να προσφερθούν να το κάνουν, αλλά οι περισσότεροι από αυτούς δηλώνουν ότι δεν μπορούν να διαβάσουν τις σκέψεις και λένε, «Αν με θέλεις να κάνω κάτι, γιατί δεν μου το λες απλά;»

Αυτές οι αλλαγές βοήθησαν εντυπωσιακά την Μάγκυ. Αντί να έχει τον εαυτό της συνέχεια στο μυαλό της όλη την ώρα σκεφτόμενη τι είναι αυτό που ο Τζαίμς δεν κάνει για κείνη, προσευχόταν για κείνον και προσπαθούσε να θυμηθεί ότι εκείνος δεν είχε ένα καλό παράδειγμα μεγαλώνοντας. Η ιστορία της είναι σε εξέλιξη, αλλά είναι περισσότερο ευτυχισμένη τώρα και ο Τζαίμς της έχει δώσει αρκετές φιλοφρονήσεις τους τελευταίους δύο μήνες. Φαίνεται ότι κάνουν προόδους και αυτό είναι μία απόδειξη ότι οι τρόποι του Κυρίου δουλεύουν.

Η Πίστη Εμποδίζεται

Η Μάγκυ έπρεπε να εγκαταλείψει την ασυγχωρησία στην καρδιά της πριν να μπορέσει να προσευχηθεί σωστά για τον Τζαίμς. Η πίστη μας δεν θα δουλέψει με μία καρδιά γεμάτη από ασυγχωρησία. Αναρωτιέμαι πόσα εκατομμύρια ανθρώπων προσεύχονται για άλλους ν' αλλάξουν αλλά οι προσευχές τους δεν απαντώνται επειδή προσπαθούν να προσευχηθούν με θυμό στην καρδιά τους.

Και όταν ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητέ τι κατά τινός, διά να συγχωρήση εις εσάς και ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά σας.

Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας.

Μάρκος 11:25-26

Η πίστη εργάζεται και ενεργοποιείται από την αγάπη (Γαλάτες 5:6). Η πίστη δεν έχει ενέργεια από μόνη της. Δεν έχει δύναμη εκεί που λείπει η αγάπη. Ω, αν μόνο οι άνθρωποι μπορούσαν να το πιστέψουν αυτό και να ανταλλάξουν την πικρία τους με έλεος και συγχώρηση. Ας μάθουμε ότι όταν οι άνθρωποι κάνουν κάτι κακό, βλάπτουν περισσότερο τους εαυτούς τους απ' ότι βλάπτουν εμάς. Μακάρι αυτή η αλήθεια να γεμίσει τις καρδιές μας με καλοσύνη και μακροθυμία προς τους ανθρώπους.

Παραθέτω μία μικρή περίληψη μέρους των ολέθριων επιδράσεων της ασυγχωρησίας:

Όταν αρνούμαστε να συγχωρήσουμε, είμαστε σε ανυπακοή προς τον Λόγο του Θεού.

Ανοίγουμε πόρτα στον Σατανά ώστε να δημιουργήσει ένα σωρό προβλήματα στη ζωή μας.

Εμποδίζουμε τη ροή της αγάπης προς τους άλλους.

Η πίστη μας εμποδίζεται και οι προσευχές μας μπλοκάρονται.

Είμαστε δυστυχισμένοι και χάνουμε τη χαρά μας.

Οι νοοτροπίες μας δηλητηριάζονται και χύνουμε αυτό το δηλητήριο σε κάθε ένα που συναντάμε.

Το τίμημα που πληρώνουμε για να διατηρήσουμε τα συναισθήματα πικρίας μέσα μας σίγουρα δεν αξίζει. Πράγματι η ασυγχωρησία έχει ολέθριες επιδράσεις, έτσι λοιπόν κάνε χάρη στον εαυτό σου... συγχώρησε!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

10

Θέλω να Συγχωρήσω, αλλά δεν Ξέρω Πως

Είναι εύκολο να πεις σε κάποιον ότι πρέπει να συγχωρήσει εκείνους που τον έχουν πληγώσει, αλλά τι συμβαίνει αν δεν γνωρίζουν πως να το κάνουν; Οι ίδιοι άνθρωποι έρχονταν σ' εμένα ξανά και ξανά, ζητώντας μου να προσευχηθώ ώστε να μπορέσουν να συγχωρήσουν τους εχθρούς τους. Ήταν ειλικρινείς, αλλά ανεπιτυχείς. Έχω συντάξει μια διαδικασία που πιστεύω ότι πρέπει να ακολουθήσουμε για να μπορέσουμε να νικήσουμε και να συγχωρήσουμε εκείνους που μας έχουν πληγώσει.

Η προσευχή είναι ζωτικής σημασίας, *αλλά πρέπει να κάνουμε περισσότερα και όχι μόνο προσευχή* για να μπορέσουμε να συγχωρήσουμε. Όταν προσευχόμαστε, ο Θεός κάνει πάντα το μέρος Του, αλλά πολύ συχνά εμείς αποτυγχάνουμε να κάνουμε το δικό μας, τότε περδευόμαστε γιατί φαίνεται ότι οι προσευχές μας δεν απαντήθηκαν. Για παράδειγμα, κάποιος που έχει ανάγκη από εργασία μπορεί να προσευχηθεί για να του προμηθεύσει ο Θεός εργασία, αλλά πρέπει να βγει έξω και να κάνει αιτήσεις σε διάφορες εταιρίες για να το πετύχει. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται και στην συγχώρηση.

Επιθυμία

Το πρώτο βήμα για να συγχωρήσουμε του εχθρούς μας θα πρέπει να είναι μία δυνατή επιθυμία να θέλουμε να το κάνουμε. Η επιθυμία μας κινητοποιεί να κάνουμε οτιδήποτε είναι απαραίτητο ώστε να φτάσουμε το σκοπό μας. Κάποιος που πρέπει να χάσει είκοσι πέντε κιλά δεν θα το πετύχει εκτός και αν η επιθυμία του είναι πολύ δυνατή. Γιατί; Επειδή θα χρειαστεί αυτή την επιθυμία για να τον κρατήσει στην πορεία του όταν τον πιάσει η πείνα ή θα πρέπει να αρνείται συνεχώς να φάει τροφές με πολλές θερμίδες ενώ θα βλέπει τους άλλους να τις τρώνε. Έχω μία φίλη που πρόσφατα έ-

χασε τριάντα κιλά. Χρειάστηκε περίπου ένα χρόνο συνεχούς πειθαρχίας για να το πετύχει, και ακόμα και τώρα πρέπει να πειθαρχήσει τον εαυτό της κάθε μέρα για να μην επιστρέψει στις κακές της συνήθειες. Τι είναι εκείνο που την κινητοποιεί; Θα ήθελε να φάει περισσότερα από αυτά που τρώει σχεδόν κάθε μέρα, αλλά η επιθυμία της να είναι υγιής και να διατηρήσει ένα βάρος που είναι σωστό για κείνη είναι δυνατότερη από την επιθυμία της να φάει.

Ξέρω ότι δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε, αλλά στην πραγματικότητα όλοι κάνουμε αυτό που θέλουμε να κάνουμε αν η επιθυμία μας να το κάνουμε είναι αρκετά δυνατή. «Δεν μπορώ» συνήθως σημαίνει «Δεν θέλω.» Κανένας από εμάς δεν απολαμβάνει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του για τους προβληματικούς τομείς στην ζωή του. Προτιμούμε περισσότερο τις δικαιολογίες και την κατάκριση, αλλά κανένα από αυτά δεν θα μας ελευθερώσει.

Όταν οι άνθρωποι φτάσουν στην ηλικία συνταξιοδότησης και έχουν αποταμιεύσει αρκετά χρήματα μέσα στα χρόνια ώστε να είναι οικονομικά ασφαλείς, είναι γιατί είχαν μία αρκετά δυνατή επιθυμία να τους κινητοποιεί να πειθαρχήσουν τον εαυτό τους. Έπρεπε να πουν «όχι» σε μερικά πράγματα που μπορεί να ήθελαν ώστε να αποταμιεύσουν για το μέλλον.

Η δυνατή επιθυμία θα παράγει αποτελέσματα σε κάθε τομέα της ζωής μας, και το να ζήσουμε ελεύθεροι από την πικρία, την αγανάκτηση και την ασυγχωρησία δεν αποτελεί εξαίρεση. Εάν δεν έχεις καθόλου επιθυμία, τότε άρχισε με το να ζητήσεις από τον Θεό να σου δώσει επειδή αυτή είναι το θεμέλιο της επιτυχίας.

Δεν είχα καμία επιθυμία να συγχωρήσω τον πατέρα μου για την κακοποίηση που μου έκανε, έως ότου άρχισα να μελετώ τον Λόγο του Θεού. Όταν το έκανα αυτό, είδα την σπουδαιότητα της συγχώρησης και ότι ήταν το θέλημα του Θεού για μένα να το κάνω. Κατάλαβα πόσο με είχε συγχωρήσει ο Θεός και αυτό που μου ζητούσε να κάνω δεν ήταν διαφορετικό από αυτό που Εκείνος είχε κάνει για μένα. Η δύναμη στο Λόγο του Θεού γέννησε μέσα μου μία επιθυμία να είμαι υπάκουη σ' αυτό τον τομέα, και πιστεύω ότι θα κάνει το ίδιο και για σένα. Εάν δεν έχεις καθόλου επιθυμία να συγχωρήσεις τους εχθρούς σου, τότε μελέτησε όλα όσα ο Λόγος του Θεού έχει να πει για αυτό, και πιστεύω ότι η καρδιά σου θα αλλάξει. Θα θέλεις να συγχωρήσεις, και αμέσως μόλις αρχίσεις να

θέλεις, τότε μπορεί να ξεκινήσει η διαδικασία.

Απόφαση

Αφού έχεις την επιθυμία να συγχωρήσεις, τότε θα πρέπει να αποφασίσεις να το κάνεις. Η απόφαση δεν μπορεί να είναι συναισθηματική, αλλά θα πρέπει να είναι αυτό που συχνά ονομάζουμε μία «απόφαση ποιότητας.» Αυτού του είδους η απόφαση δεν αλλάζει όταν αλλάζουν τα συναισθήματα. Είναι μια σταθερή ανυποχώρητη απόφαση ώστε να γίνει η συγχώρηση τρόπος ζωής. Αυτή η απόφαση δεν αλλάζει απαραίτητα τον τρόπο με τον οποίο νιώθεις αμέσως, και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα παλέψεις με όλη την ιδέα της συγχώρησης. Μερικούς ανθρώπους πρέπει να τους συγχωρήσεις ξανά και ξανά και συχνά για το ίδιο πράγμα, και αυτό σίγουρα δεν είναι εύκολο να το κάνεις. Είναι κάτι που πρέπει να γίνεται επί τούτου χωρίς να λογαριάζουμε το πως νιώθουμε.

Ο πατέρας μου ήταν ένας πολύ τραχύς άνθρωπος σε όλη του τη συμπεριφορά, και δυστυχώς εγώ του έμοιασα πολύ. Ήταν το τελευταίο πρόσωπο στο κόσμο που θα ήθελα να μοιάσω, αλλά σε μερικά πράγματα του έμοιαζα. Οι πράξεις μου και ο τόνος της φωνής μου ήταν συχνά τραχείς, και ξέρω ότι ο Νταϊνβ έπρεπε να με συγχωρήσει ξανά και ξανά στα χρόνια που ο Θεός εργαζόταν μέσα μου και μαλάκωνε την σκληρή και πληγωμένη καρδιά μου. Η θεραπεία μου χρειάστηκε χρόνο και ο Νταϊνβ έπρεπε να είναι υπομονετικός, αλλά ευτυχώς δεν ήταν απαραίτητο να το κάνει μόνος του. Ο Θεός του έδωσε τη χάρη να αντέξει τις αδυναμίες μου, και θα σου δώσει κι εσένα χάρη να αντιμετωπίσεις τους ανθρώπους και στη δική σου ζωή επίσης.

Μερικές φορές πρέπει να αντιμετωπίσω ανθρώπους στην δική μου ζωή σήμερα που φέρονται με τον ίδιο τρόπο που φερόμουν κι εγώ, και πρέπει να υπενθυμίσω στον εαυτό μου ότι πρέπει να κάνω αυτό που ο Νταϊνβ έκανε για μένα. Δεν είναι εύκολο και συχνά δεν νιώθω να το κάνω, αλλά έχω πάρει μία απόφαση ποιότητας να υπακούσω τον Θεό και να μη ζω θυμωμένη και πικραμένη. Η συγχώρηση είναι ένα από τα πιο όμορφα δώρα που μας προσφέρει ο Θεός, και όταν είμαστε πρόθυμοι να το προσφέρουμε σε άλλους, προσθέτει ομορφιά, ειρήνη, χαρά, και δύναμη στη ζωή μας.

Ο Θεός μας καθοδηγεί στο Λόγο Του να ζήσουμε με το σωστό

τρόπο, αλλά δεν θα μας πιέσει ποτέ να κάνουμε αυτό που λέει. Αφήνει την επιλογή στον καθένα από εμάς. Υπάρχουν πολλές φορές στην ζωή μου που πραγματικά θα ευχόμουν να μπορούσα να κάνω τους ανθρώπους που αγαπώ να κάνουν το σωστό πράγμα, αλλά τότε θυμάμαι ότι ο Θεός δίνει σε όλους μας ελεύθερη βούληση και λαχταρά για μας να επιλέξουμε το σωστό πράγμα έτσι ώστε να απολαύσουμε τη ζωή για την οποία πέθανε ο Ιησούς ώστε να την έχουμε.

Κάθε φορά που υπακούμε τον Θεό, κάνουμε χάρη στον εαυτό μας επειδή όλα όσα μας λέει να κάνουμε είναι για το δικό μας όφελος. Αυτό το υπενθυμίζω στον εαυτό μου αρκετά συχνά όταν μου ζητάει να κάνω κάτι δύσκολο. Ο καθένας από εμάς πρέπει να πάρει τη δική του απόφαση, κανένας δεν μπορεί να το κάνει για μας. Έντονα σας παροτρύνω να πάρετε μία απόφαση ποιότητας να συγχωρήσετε. Αφού το έχετε κάνει αυτό, τότε θα είσαστε έτοιμοι να προχωρήσετε στο επόμενο βήμα της συγχώρησης.

Εξάρτηση

Το επόμενο βήμα στη διαδικασία της συγχώρησης είναι να εξαρτάσαι από το Άγιο Πνεύμα να σε βοηθήσει να κάνεις αυτό που μόλις τώρα αποφάσισες ποιοτικά ότι θα κάνεις. Μόνο να το αποφασίσεις δεν είναι αρκετό. Είναι ζωτικής σημασίας αλλά ακόμα δεν είναι αρκετό, επειδή η δύναμη της θέλησης από μόνη της δεν δουλεύει. Χρειαζόμαστε θεία δύναμη από το Πνεύμα του Θεού ο οποίος ζει μέσα μας και είναι πάντοτε διαθέσιμος να μας βοηθήσει να κάνουμε το θέλημα του Θεού.

Στη Βασιλεία του Θεού, η ανεξαρτησία δεν είναι ένα ελκυστικό γνώρισμα, και δεν είναι κάτι που δουλεύει. Ενθαρρύνουμε τα παιδιά μας να μεγαλώσουν και να ανεξαρτητοποιηθούν, αλλά όσο περισσότερο ωριμάζουμε στον Θεό, ή όσο περισσότερο πνευματικά ώριμοι γινόμαστε, τόσο περισσότερο εξαρτημένοι από Εκείνον πρέπει να είμαστε. Εάν δεν καταλάβουμε αυτό το σημείο στην πορεία μας με τον Θεό, θα είμαστε συνεχώς απογοητευμένοι. Ο Θεός δεν ευλογεί αυτό που η Βίβλος αποκαλεί «έργα της σαρκός,» που είναι ο άνθρωπος που προσπαθεί να εργαστεί ξεχωριστά από τον Θεό. Ακόμα και αν εργαζόμαστε σκληρά προσπαθώντας να κάνουμε το θέλημα του Θεού, πρέπει να βασιζόμαστε σ' Εκείνον

για να στέψει την προσπάθεια μας με επιτυχία. Η Βίβλος μας ενθαρρύνει να αναγνωρίσουμε τον Θεό σε όλους τους δρόμους μας (Παροιμίες 3:6). Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να τον προσκαλέσουμε σε όλες τις δραστηριότητες μας και να Του πούμε ότι γνωρίζουμε ότι δεν θα είμαστε επιτυχημένοι χωρίς την βοήθεια Του.

Εφόσον εμείς οι άνθρωποι έχουμε την τάση να είμαστε αρκετά ανεξάρτητοι και στην πραγματικότητα μας αρέσει να γίνεται το δικό μας, αυτή η νοοτροπία της εξάρτησης δεν έρχεται πάντοτε εύκολα.

Η Βίβλος μας λέει στον Ζαχαρία 4:6 ότι τις μάχες μας τις κερδίζουμε όχι με την ισχύ μας, ούτε με την δύναμη μας, αλλά με το Πνεύμα του Θεού. Ο Θεός μας δίνει χάρη, που είναι η δύναμη Του να κάνουμε αυτό που πρέπει να κάνουμε.

Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού [αποκομμένοι από τη ζωντανή ένωση μαζί μου] δεν δύνασθε να κάμψετε ουδέν.

Ιωάννης 15:5

Πιστεύω ότι το Ιωάννης 15:5 είναι ένα ουσιωδέστατο εδάφιο μέσα στη Βίβλο. Πολλά άλλα πράγματα στερεώνονται πάνω στην κατανόηση που έχουμε αυτού του εδαφίου, που μου λέει ότι ακόμα και αν ο Θεός με καλεί να κάνω κάτι ή με διατάζει να κάνω κάτι, ακόμα και τότε δεν μπορώ να το κάνω εκτός και αν βασιζομαι πάνω Του. Μας θέλει να παράγουμε καλό καρπό, να κάνουμε καλά πράγματα, αλλά δεν μπορούμε εκτός και αν βασιζόμαστε πλήρως επάνω Του. Συγχωρώντας γρήγορα εκείνους που μας βλάπτουν είναι καλός καρπός και ευαρεστεί τον Θεό, αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε αν δεν ζητήσουμε τη βοήθεια Του και την δύναμη Του.

Έχεις αγανακτήσει επειδή προσπαθείς να κάνεις πράγματα που δεν δουλεύουν και όμως πιστεύεις ότι πραγματικά είναι ευσεβή και ότι αυτά θα έπρεπε να κάνεις; Ίσως το πρόβλημα σου να είναι ότι βασίζεσαι στον εαυτό σου και έχεις μια νοοτροπία ανεξαρτησίας. Γιατί μας αρέσει να κάνουμε πράγματα μόνοι μας χωρίς βοήθεια; Απλά επειδή μας αρέσει να παίρνουμε τα εύσημα και να νιώθουμε υπερήφανοι για τις επιτυχίες μας, αλλά ο Θεός μας θέλει να Τον επαινούμε για όλες μας τις νίκες και να Τον ευχαριστούμε ότι μας επέτρεψε να γίνουμε απλά το εργαλείο που Εκείνος χρησιμοποίη-

σε.

Μπορεί να θέλουμε να κάνουμε το σωστό και πάλι να αποτυγχάνουμε να το κάνουμε ξανά και ξανά. Η Βίβλος λέει ότι το πνεύμα μας είναι πρόθυμο, αλλά η σάρκα μας είναι ασθενής (Ματθαίος 26:41). Είναι πολύ σημαντικό για μας να το μάθουμε αυτό. Θα μας βοηθήσει να πάμε στον Θεό στην προσευχή στο ξεκίνημα κάθε έργου και να ζητήσουμε τη βοήθεια Του. Αυτό θα μας βοηθήσει να αποφύγουμε να κάνουμε αποτυχημένες προσπάθειες και αγανακτισμένες αποτυχίες. Στο γραφείο μας έχουμε καταγράψει στην κυριολεξία χιλιάδες τηλεοπτικών προγραμμάτων, όμως δεν ξεκινάμε κανένα χωρίς να συγκεντρωθούμε και να ζητήσουμε από τον Θεό να μας βοηθήσει. Χρειάστηκαν χρόνια για να μάθω ότι τα έργα της σάρκας δεν δουλεύουν, το μόνο πράγμα που δουλεύει είναι η εξάρτηση στον Θεό.

Θυμάμαι καλά όταν πήγαινα στην εκκλησία και άκουγα ένα δυνατό κήρυγμα και ελεγχόμουν στο πνεύμα μου ότι έπρεπε να αλλάξω. Μετά πήγαινα σπίτι και προσπαθούσα να αλλάξω και αποτύγχανα κάθε φορά. Αυτό με σύγχυζε αφάνταστα έως ότου κατάλαβα τελικά ότι άφηνα τον Θεό έξω από το σχέδιο μου. Είχα βγάλει το συμπέρασμα ότι επειδή προσπαθούσα να κάνω το θέλημα Του, θα είχα επιτυχία. Αλλά έπρεπε να μάθω ότι τίποτα δεν είναι επιτυχημένο εάν δεν βασιζομαι πάνω Του για να το κάνει να δουλέψει και να Του δώσω τη δόξα γι' αυτό όταν δουλέψει.

Πιστεύω ότι πολλοί άνθρωποι που πραγματικά αγαπούν τον Θεό είναι σε σύγχυση επειδή τον περισσότερο χρόνο προσπαθούν να είναι «καλοί Χριστιανοί» χωρίς να καταλαβαίνουν αυτή την αλήθεια. Σπατάλησα χρόνια ολόκληρα «προσπαθώντας» να είμαι καλή, αλλά αποτύγχανα να βασιζομαι πλήρως στον Θεό για να με ικανώσει να το κάνω. Η Βίβλος είναι γεμάτη από εδάφια που μιλάνε για την σπουδαιότητα της εξάρτησης από τον Θεό και παραδείγματα ανθρώπων που απέτυχαν επειδή δεν το έκαναν και εκείνων που πέτυχαν επειδή το έκαναν.

Ο Ησαΐας είπε στους ανθρώπους να σταματήσουν να βάζουν την εμπιστοσύνη τους πάνω σε αδύναμους, εύθραυστους και θνητούς ανθρώπους των οποίων η ανάσα είναι στους μυκτήρες τους για ένα μικρό χρονικό διάστημα (Ησαΐας 2:22). Ο Θεός ήθελε οι άνθρωποι να βασιζονται σ' Εκείνον έτσι ώστε να μπορεί να τους

δώσει νίκη. Το σημείο που ήθελε να τονίσει μέσα από τον προφήτη Ησαΐα ήταν απλά, γιατί να εμπιστευτείς έναν άνθρωπο που είναι γεμάτος αδυναμίες όταν μπορείς να εμπιστευτείς αντί γι' αυτόν τον Θεό;

Ο προφήτης Ιερεμίας είχε ένα παρόμοιο μήνυμα για τους ανθρώπους στους οποίους διακονούσε. Είπε ότι είμαστε καταραμένοι όταν βάζουμε την εμπιστοσύνη μας στον εύθραυστο άνθρωπο και γυρίζουμε την πλάτη στον Κύριο. Αλλά είμαστε απόλυτα ευλογημένοι όταν πιστεύουμε, βασιζόμαστε, και εμπιστευόμαστε τον Θεό, και βάζουμε την ελπίδα μας και την πεποίθηση μας σ' Εκείνον (Ιερεμίας 17:5,7).

Ο απόστολος Παύλος έγραψε στους Γαλάτες ρωτώντας τους αν νόμιζαν ότι αφού είχαν αρχίσει την πνευματική τους ζωή με το Άγιο Πνεύμα, ότι τώρα θα μπορούσαν να φτάσουν την τελειότητα με την εξάρτηση τους στη σάρκα (Γαλάτες 3:3); Η ολοφάνερη απάντηση είναι όχι, δεν μπορούσαν. Ο Παύλος το ήξερε ότι θα αποτύγχαναν στην πνευματική τους ωριμότητα εάν δεν εξακολουθούσαν να βασιζονται στο Άγιο Πνεύμα, και εμείς επίσης θα αποτύχουμε σε κάθε τι που προσπαθούμε να κάνουμε, συμπεριλαμβανομένης και της συγχώρησης των εχθρών μας, εάν δεν βασιζόμαστε στον Θεό για τη δύναμη να το κάνουμε.

Έτσι λοιπόν βλέπουμε ότι τα πρώτα τρία βήματα της διαδικασίας της συγχώρησης είναι επιθυμώ, αποφασίζω και εξαρτώμαι. Εφόσον έχεις κάνει αυτά τα τρία βήματα, μπορείς τώρα να μετακινηθείς στο επόμενο.

Προσευχήσου για τους Εχθρούς Σου

Ο Θεός μας λέει όχι μόνο να προσευχόμαστε για τους εχθρούς μας, αλλά να τους ευλογούμε και να μην τους καταριόμαστε. Ουάου! Φαίνεται αρκετά άδικο, δεν νομίζετε; Ποιος θα ήθελε να προσεύχεται για τους εχθρούς του να ευλογηθούν; Πιθανόν κανένας από εμάς θα το ήθελε αν ακολουθούσαμε τα συναισθήματα μας αντί για τον Λόγο του Θεού.

Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι,

διά να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς,
διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και
αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους.

Ματθαίος 5:44-45

Τίποτα από όλα αυτά δεν σημαίνει ότι πρέπει να γίνουμε χαλί για να σκουπίζουν τα πόδια τους οι άνθρωποι και ότι ποτέ δεν τους αντιμετωπίζουμε όσον αφορά την κακή τους συμπεριφορά. Το να συγχωρούμε τους εχθρούς μας έχει να κάνει με την νοοτροπία της καρδιάς μας προς αυτούς και πως τους φερόμαστε. Ο Ιησούς δεν κακομεταχειρίστηκε κανέναν μόνο και μόνο επειδή κακομεταχειρίστηκαν Εκείνον. Τους αντιμετώπισε με ένα πνεύμα ευγένειας και μετά εξακολούθησε να προσεύχεται και να τους αγαπάει.

Δεν πρέπει να ανταποδίδουμε κακό αντί κακού ή προσβολή αντί για προσβολή (Α' Πέτρου 3:9). (Άουτς!) Αντί γι' αυτό, πρέπει να προσευχόμαστε για το καλό τους, την ευτυχία τους και την προστασία τους, να τους λυπόμαστε αληθινά και να τους αγαπούμε. Νομίζω ότι αυτό μας δείχνει για άλλη μία φορά ότι θα πρέπει να μας απασχολεί περισσότερο τι προξενούν οι εχθροί μας στον εαυτό τους με τις πονηρές τους πράξεις, από το τι προξενούν σ' εμάς. Κανένας δεν μπορεί να μας βλάψει πραγματικά εάν υπακούουμε τον Θεό και βάζουμε σ' Εκείνον την εμπιστοσύνη μας. Μπορεί να πληγώσουν τα συναισθήματά μας, αλλά ο Θεός είναι πάντοτε έτοιμος να μας θεραπεύσει.

Προσευχήσου για τους ανθρώπους να λάβουν αποκάλυψη από τον Θεό για την συμπεριφορά τους επειδή μπορεί να είναι πλανημένοι και να μην καταλαβαίνουν πλήρως τι κάνουν. Ευλόγησε τους εχθρούς σου μιλώντας καλά γι' αυτούς. Κάλυψε τις αμαρτίες τους και μην τις επαναλαμβάνεις ή ξεπέφτεις σε κουτσομπολιό.

Νομίζω ότι η αποτυχία να προσευχηθούμε για τους εχθρούς μας είναι ένας παράγοντας κλειδί στην αποτυχία μας να εργαστούμε στην διαδικασία της συγχώρησης. Αρχίζουμε με την πρόθεση να συγχωρήσουμε, αλλά αν ξεπεράσουμε αυτό το ζωτικής σημασίας βήμα που ο Θεός μας έχει διατάξει να κάνουμε, δεν θα έχουμε επιτυχία. Όπως οι περισσότεροι από εσάς, έχω υποφέρει φρικτές πληγές στα χέρια ανθρώπων που νόμιζα ότι ήταν φίλοι μου, και παραδέχομαι ότι το να προσεύχομαι γι' αυτούς να ευλογηθούν ήταν συχνά μέσα από σφιγμένα δόντια, αλλά πιστεύω ότι αυτό είναι

το σωστό που πρέπει να κάνουμε. Οποιοσδήποτε συγχωρεί έχει δύναμη με τον Θεό, και Τον αντιπροσωπεύει καλά.

Θα αρχίσεις να προσεύχεσαι για τους εχθρούς σου σήμερα; Θα βάλεις σε εφαρμογή αυτή την αρχή έως ότου γίνει η πρώτη και αυτόματη ανταπόκριση σου στις προσβολές; Εάν το κάνεις, θα βάλεις ένα χαμόγελο στο πρόσωπο του Θεού αλλά και στο δικό σου επίσης. Κάθε φορά που υπακούουμε τον Θεό, κάνουμε μια χάρη στον εαυτό μας!

Το τελευταίο βήμα στη διαδικασία της συγχώρησης είναι να καταλάβουμε πως ανταποκρίνονται τα συναισθήματα στην όλη ιδέα της συγχώρησης. Για να το πω απλά, τα πράγματα θα αγριέψουν. Τα συναισθήματα σίγουρα σκέπτονται ανεξάρτητα, και αν δεν ελεγχθούν, θα πάρουν το τιμόνι. Έχω γράψει ένα βιβλίο με τον τίτλο *Ζώντας Πέρα από τα Συναισθήματα Σου*, και θα σου συνιστούσα να το διαβάσεις για διορατικότητα και για να κατανοήσεις τα συναισθήματα σου.

Τα συναισθήματα μας δεν πρόκειται ποτέ να υποχωρήσουν πλήρως, αλλά πρέπει να μάθουμε να τα διαχειριζόμαστε. Πρέπει να μάθουμε να κάνουμε αυτό που είναι σωστό ακόμα και αν δεν νιώθουμε να το κάνουμε. Έχω μάθει από εμπειρία ότι ακόμα και αν είμαι θυμωμένη με τον Νταϊήβ, μπορώ ακόμα να του μιλήσω και να του φερθώ καλά ενώ συνεργάζομαι με τον Θεό σε μία διαδικασία να τον συγχωρήσω. Αυτή η ανακάλυψη ήταν πολύ μεγάλη για μένα επειδή σπατάλησα πολλά χρόνια θυμωμένη για μέρες και αποκλείοντας τον έξω από τη ζωή μου έως ότου τα *συναισθήματα* μου δεν ήταν πλέον πληγωμένα. Δεν ήξερα ποτέ πόσο χρόνο θα πάρει. Μερικές φορές ήταν γρήγορο αν ο Νταϊήβ ζητούσε συγγνώμη γρήγορα σ' εμένα. Αλλά όταν δεν ζητούσε συγγνώμη επειδή δεν θεωρούσε ή δεν είχε καταλάβει ότι είχε κάνει κάτι λάθος, μου έπαιρνε μέρες και ακόμα και βδομάδες. Τελικά, όταν είχα λάβει την συγγνώμη μου και ένιωθα καλύτερα, του φερόμουν και καλύτερα. Αυτό όμως έκανε τα συναισθήματα μου να με διοικούν και όχι εγώ, και αυτό δεν είναι το θέλημα του Θεού για μας.

Άλλο είναι όμως να είσαι θυμωμένος όταν ο σύντροφος σου κάνει μια μικρή παράβαση και μας θυμώνει, αλλά τι γίνεται με τις *μεγάλες* παραβάσεις; Υπάρχουν μήπως μερικές που είναι τόσο αποτρόπαιες και δεν σηκώνουν συγχώρηση; Θα ήθελα να συμερι-

στό μαζί σας δύο ιστορίες και μετά εσείς αποφασίζετε. Διαβάστε τις και σκεφτείτε πως θα είχατε αντιδράσει εσείς στην κάθε περίπτωση.

Πριν αρκετά χρόνια, η ηγέτης για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για την διακονία Τζόυς Μέγιερ, η Τζίντζερ Στάκ, πέρασε ένα πολύ δύσκολο χρονικό διάστημα στο γάμο της. Εκείνη και ο σύζυγος της, ο Τιμ, συμφώνησαν να μοιραστούν την ιστορία τους σ' αυτό το βιβλίο επειδή πραγματικά θέλουν να βοηθήσουν εκείνους που έχουν πληγωθεί. Η καρδιά της Τζίντζερ είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη προς γυναίκες που έχουν πληγωθεί βαθιά στους γάμους τους. Εδώ είναι η ιστορία της με τα δικά της λόγια:

* * *

Είμαστε ερωτευμένοι από το κολέγιο, παντρεμένοι εδώ και δεκαπέντε χρόνια κι έχουμε δύο πανέμορφες κορούλες. Ήταν ο καλύτερος μου φίλος και η ζωή ήταν ωραία. Έτσι λοιπόν όταν ανακάλυψα ότι ο σύζυγος μου ήταν εθισμένος στην πορνογραφία, οι ψευδαισθήσεις μου για το ποιος ήταν και για τη σχέση μας κατακερματίστηκαν.

Φαίνεται ότι δεν είμαστε το ευτυχισμένο, αγαπημένο ζευγάρι που νόμιζα ότι είμαστε. Είμαστε πολύ ενεργοί στην εκκλησία μας, εγώ εργαζόμουν στην διακονία, αλλά ήταν όλα ψεύτικα; Αυτό μου προξένησε αβάσταχτη λύπη, προδοσία.

Τα συναισθήματα που ένιωσα ήταν έντονα, ταλαντευόμουν από την αναστάτωση στην απέχθεια στη θλίψη. Πως μπορούσε ο άνθρωπος με τον οποίο μοιραζόμουν τη ζωή μου, ο άνθρωπος που νόμιζα ότι γνώριζα καλύτερα από όλο τον κόσμο, να το κάνει αυτό; Πως μπορούσα να έχω πλανηθεί τόσο; Τι άλλο ήταν ψέμα; Αλλά από τη θύελλα των συναισθημάτων, εκείνο που έφτασε πιο βαθιά ήταν ο θυμός.

Ήμουν εξοργισμένη μαζί του επειδή έφερε αυτό το σιχαμερό πράγμα στο σπίτι μας και στον γάμο μας. Ενώ μερικοί μπορεί να διαφωνήσουν ότι μου ήταν άπιστος, για μένα δεν υπήρχε ποτέ αυτή η απορία. Όταν νόμιζα ότι η καρδιά του και το πάθος του ανήκαν σ' εμένα, αλλά ήταν κάπου αλλού, εστιαζόταν σε εικόνες άλλων γυναικών, φαντασίες από ρετουσαρισμένες τελειότητες που δεν υπήρχαν στην πραγματικότητα. Πως μπορούσα να τις συνα-

γωνιστώ; Πως μπορούσα να τον συγχωρήσω; Γιατί να προσπαθούσα καν;

Εκείνος ήταν επίσης στα χάλια του. Το σκοτεινό πράγμα που κρατούσε κρυμμένο για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν τώρα στο φως. Ντρεπόταν, φοβόταν, αλλά και κατά κάποιον τρόπο είχε ανακουφιστεί. Μου υποσχέθηκε ότι θα κάνει οτιδήποτε ήταν απαραίτητο για να βρει βοήθεια, αλλά δεν με ενδιέφερε τι έλεγε. Πως θα μπορούσα να τον εμπιστευτώ ξανά; Ήμουν δυνατή και σίγουρα όχι εκείνος ο τύπος της γυναίκας που μπορείς να την κοροϊδέψεις δύο φορές. Θεώρησα ότι το πιο ασφαλές μέρος που θα μπορούσα να βρίσκομαι ήταν ο θυμός μου, να αρνηθώ να τον συγχωρήσω, αυτό θα με προστάτευε ώστε να μην πληγωθώ ξανά.

Και ο θυμός μου ήταν λογικός. Βλέπετε υπάρχουν δύο σχολές σκέψεις όσον αφορά την πορνογραφία. Μερικοί την βλέπουν σαν μια πρακτική αβλαβή, χωρίς θύματα, τίποτα που να σε ανησυχεί. Άλλοι τη βλέπουν σαν κάτι το αποτρόπαιο να το αντιμετωπίσεις, ένα πρόβλημα μόνο για τους διεστραμμένους, και πολύ αηδιαστικό για να το αναφέρουν οι Χριστιανοί.

Όταν αυτό το σιχαμερό πράγμα έσκασε στη ζωή μου, ήξερα ότι και οι δύο απόψεις ήταν λάθος. Εγώ ήμουν το θύμα και άρχισα να ανακαλύπτω και άλλους πολλούς ανθρώπους που ήξερα να είναι στην ίδια κατάσταση. Πολλοί από αυτούς τους Χριστιανούς που νόμιζαν ότι δεν θα έχουν να αντιμετωπίσουν ποτέ τέτοια αηδιαστικά πράγματα υπέφεραν σιωπηλά. Δεν επρόκειτο να κοιτάξω μακριά και σίγουρα δεν επρόκειτο να σιωπήσω.

Είχα αποφάσεις να πάρω. Θα επιβίωνε ο γάμος μας από κάτι τέτοιο; Ήθελα να επιβιώσει; Πως θα επηρέαζε αυτό τα παιδιά μας; Εκείνα ήταν που με απασχολούσαν περισσότερο.

Είτε το καταλαβαίνετε είτε όχι, δεν μπορείς να περιορίσεις τον θυμό σε ένα πρόσωπο χωρίς αυτό να διαρρέει μέσα σου και να δηλητηριάζει και την υπόλοιπη ζωή σου. Δεν μπορούσα να επιτρέψω στον πόνο μου να επηρεάσει την ικανότητα μου να είμαι μία καλή μητέρα στα κορίτσια μου ή να με εμποδίσει από το κάλεσμα του Θεού στην ζωή μου.

Ο Χριστός ήταν πάντοτε το καταφύγιο μου, και έπρεπε να κατασιγάσω την οργή μου αρκετά, ώστε να Του επιτρέψω να γίνει το καταφύγιο μου για άλλη μία φορά. Τον εξεζήτησα μέσα στον πό-

νο μου, και η οδηγία Του ήταν ξεκάθαρη. Αυτό που Εκείνος ζητούσε από μένα ήταν πιο σημαντικό από τον θυμό μου ή την υπερηφάνεια μου. Ήταν η μόνη απάντηση. Μου ζητούσε να συγχωρήσω.

Ήξερα ότι δεν έχω την ικανότητα αυτή μέσα μου, αλλά το να συγχωρήσω τον Τιμ ήταν ο σπόρος που έπρεπε να φυτέψω αν ήθελα να μεγαλώσει η θεραπεία. Ήταν μία απόφαση όχι ένα συναίσθημα, και ο Θεός μου υποσχέθηκε ότι θα περπατήσει μαζί μου μέσα από αυτό. Ο Θεός μου ζητούσε να εμπιστευτώ τον σύζυγο μου, μου ζητούσε να εμπιστευτώ Εκείνον. Πως θα μπορούσα να αρνηθώ στον Κύριο μου ο οποίος μου έχει συγχωρήσει τόσα πολλά;

Ήταν μια καθημερινή και πολύ δύσκολη επίσης επιλογή, αλλά ο Θεός είναι τόσο πολύ πιστός ακόμα και όταν εμείς δεν είμαστε. Μας καθοδήγησε σε κάποιον Χριστιανό σύμβουλο, μία ομάδα υποχρέωσης λογοδοσίας, και ο σπόρος της συγχώρησης που άργησα να φυτέψω, σιγά-σιγά μεγάλωσε σε μια ακμαιότατη θεραπεία.

Τώρα πάνω από δέκα χρόνια μετά, είμαστε ακόμα ερωτευμένοι όπως τότε στο κολέγιο, παντρεμένοι εδώ και είκοσι-πέντε χρόνια με δύο πανέμορφες κόρες που αγαπούν τον Θεό. Είναι ο καλύτερος μου φίλος, και η ζωή είναι ωραία. Η αγάπη μας έχει δρόμο ακόμα για την τελειότητα αλλά είναι δυνατότερη από ποτέ. Εργαζόμαστε σκληρά για να επικοινωνήσουμε, να εμπιστευτούμε στον Θεό, και να συγχωρούμε καθημερινά.

* * *

Ο Τζόνας Μπέιλερ μεγάλωσε όπως τα περισσότερα παιδιά της κοινότητας των Άμις, με μια αγάπη για τον Θεό και την οικογένεια, καλή εργασιακή ηθική, και αυτό που πολλοί σήμερα αποκαλούν το σήμα κατατεθέν της κοινότητας των Άμις, μια εκπληκτική κατανόηση της δύναμης της συγχώρησης.

Ο Τζόνας έφυγε από την κοινότητα των Άμις για να επιδιώξει το όνειρο του να ανοίξει δικό του συνεργείο αυτοκινήτων. Λένε ότι άκουγαν τον Τζόνας να λέει συχνά: «Μου άρεσε η ιπποδύναμη περισσότερο από τους ίππους.» Επίσης νυμφεύθηκε μία γλυκύτατη γυναίκα την Άννα. Μπορεί να την γνωρίζετε καλύτερα σαν «Θεία Άννα,» την παγκοσμίως γνωστή μεγιστάνα των πρέτζελ.

Ο Τζόννας και η Άννα ζούσαν μία απλή ζωή στην οικογενειακή φάρμα της οικογένειας της Άννας, και ήταν ευτυχισμένοι όσο ποτέ. Ο Τζόννας ήταν μηχανικός, και η Άννα απασχολείτο με το μεγάλωμα των δύο μικρών κοριτσιών τους, τη Λαβόννα και την Άντζυ. Ως ιδρυτικά μέλη μιας αναπτυσσόμενης εκκλησίας, ο περισσότερος από τον ελεύθερο χρόνο του ζευγαριού ξοδευόταν εργαζόμενοι στο πλάι του ποιμένα, ο οποίος ήταν ο καλύτερος φίλος του Τζόννας. Ο ποιμένας βασιζόταν πολύ στους Μπείλερς και στον ρόλο τους ως ποιμένες της νεολαίας. Αλλά η ικανοποίηση που ένιωθαν εκείνες τις ημέρες επρόκειτο να εξαφανιστεί σε ένα σκοτάδι τόσο βαθύ, τόσο φριχτό, που παραδέχονται και ο Τζόννας και η Άννα, σχεδόν έβαλε σε κίνδυνο τη ζωή τους.

Η Άννα και ο Τζόννας απομακρύνονταν ο ένας από τον άλλο. Ο κάθε ένας από αυτούς υπέφερε σιωπηλά καθώς πενθούσαν όταν ένα τραγικό δυστύχημα, αφαίρεσε τη ζωή της δεκαεννέα μηνών κόρης τους της Άντζυ. Η Άννα είχε φτάσει σε ένα σημείο απόλυτης απελπισίας. Ο ποιμένας του Τζόννας προσευχόταν με την Άννα ένα Κυριακάτικο απόγευμα για την κατάθλιψη που είχε πέσει εκείνη μετά το θάνατο της Άντζυ. Μετά την προσευχή της ζήτησε να τον πάρει τηλέφωνο. Η Άννα είπε στον Τζόννας τι έχει συμβεί, και ο Τζόννας γρήγορα συμφώνησε ότι θα ήταν καλή ιδέα για κείνη να συναντηθεί με τον ποιμένα. Στο κάτω-κάτω, ο Τζόννας ήξερε ότι δεν μπορούσε να βοηθήσει την Άννα, αλλά ίσως να μπορούσε να το κάνει ο φίλος τους.

Από την πρώτη στιγμή η Άννα μπορούσε να νιώσει ότι κάτι δεν πάει καλά με τις συναντήσεις της με τον ποιμένα. Αφηγείται μία από αυτές τις συναντήσεις στο βιβλίο της *Η Στρέβλωση της Πίστης* ως εξής: «Δεν μπορούσα να πιστέψω πόσο καλά ένιωθα να μπορώ να μιλάω για την Άντζυ, για τη μέρα που πέθανε, για το πως ένιωσα... Όταν ήρθε η ώρα για να φύγω... Ο ποιμένας μου έδωσε μία ακόμα παρατεταμένη αγκαλιά, αλλά αυτή τη φορά όταν κοίταξα προς τα πάνω... με φίλησε... Στο τέλος τραβήχτηκε και μου είπε, 'Είναι φανερό σε μένα Άντζυ, ότι έχεις ανάγκες στη ζωή σου που δεν μπορεί να τις εκπληρώσει ο Τζόννας. Αλλά μπορώ να τις εκπληρώσω εγώ.' Καθώς έτρεξα στο αυτοκίνητο μου, μόνο ένα πράγμα φαινόταν σίγουρο στο μυαλό μου: δεν θα μπορούσα ποτέ να το πως στον Τζόννας... δεν θα με πίστευε.»

Το να κρατήσει αυτό το μυστικό θα αποδεικνυόταν θανάσιμο λάθος. Με κανέναν άλλον από τον ποιμένα να μιλάει στην ζωή της Άντζυ, ήταν ένας εύκολος στόχος για την αθέμιτη εκμετάλλευση του. Μέσα στα έξι χρόνια που διάρκεσε αυτός ο παράνομος δεσμός, ο Τζόννας δεν αμφέβαλλε ούτε μία φορά για την αφοσίωση του καλύτερου του φίλου, ή ότι του είχε πάρει τη γυναίκα για δική του.

Όταν τελικά η Άννα ελευθερώθηκε από αυτή τη σχέση, ήξερε ότι θα έπρεπε να πει στον Τζόννας τι είχε συμβεί. Ο Τζόννας λέει, «Κοιτούσα στον τοίχο όταν έφυγε... είδα το μυαλό μου να πηγαίνει σε μερικά πολύ σκοτεινά μέρη... η προσευχή μου ήταν, 'Ω Θεέ, σε παρακαλώ μη αφήσεις να δω το ξημέρωμα άλλης μία μέρας.'»

Την επόμενη μέρα ο Τζόννας κάλεσε ένα σύμβουλο που μιλούσε στην εκκλησία του και του είπε τι είχε συμβεί. Αυτό το τηλεφώνημα θα τον έβαζε στο δρόμο για τη συγχώρηση που όχι μόνο θα θεράπευε τον Τζόννας αλλά επίσης και όλη του την οικογένεια. Ο σύμβουλος είπε στον Τζόννας κάτι που άλλαξε την ζωή του για πάντα. Του είπε ότι «η μόνη ευκαιρία που έχεις για να σώσεις τον γάμο σου είναι εάν αγαπήσεις την γυναίκα σου με τον ίδιο τρόπο που αγαπάει εσένα ο Χριστός.»

Για μερικούς ανθρώπους αυτά τα λόγια μπορεί να μην ήταν αρκετά για να κατευνάσουν το θυμό που φέρνει η προδοσία. Αλλά για τον Τζόννας ήταν αρκετά. Αποδίδει την ικανότητα του για να αρχίσει η διαδικασία της συγχώρησης σ' αυτό: «Κατά κάποιο τρόπο, εξαιτίας της βαθιάς μου πίστης και της πλούσιας παράδοσης της πίστης μέσα στην οποία μεγάλωσα, μπήκα βαθύτερα από ποτέ μέσα στην ψυχή μου και βρήκα εκεί τον Θεό να μου δίνει τη χάρη να κάνω πράγματα που δεν μπορούσα ποτέ να θεωρήσω δυνατά... ήταν η μόνη ελπίδα που είχα: ανακαλύπτοντας πως ο Χριστός με αγάπησε έτσι ώστε να μπορέσω να αγαπήσω την γυναίκα μου με τον ίδιο τρόπο.»

Ο Θεός έφερε τον Τζόννας σε μία κατανόηση της αγάπης Του. Σαν ανταπόδοση ο Τζόννας μπόρεσε να δείξει αυτή την αγάπη στην Άννα, συγχωρώντας την με την συγχώρηση που πέθανε για να δώσει σε όλους μας ο Χριστός. Όμως, όπως θα σας πει και ο Τζόννας, η επανόρθωση του γάμου τους δεν συνέβη μέσα σε μία νύχτα. Μας λέει, «Κάπου σε όλο αυτό το πόνο, τη σύγχυση και την απο-

γοήτευση, έκανα μία αφιέρωση... δεν είχε σημασία τι ένιωθα, θα έκανα ότι μπορούσα για να συνεχίσω... ακούγεται σαν μία θαυμάσια ιστορία σήμερα επειδή είχε καλό τέλος. Αλλά... οι ανασφάλειες εξακολουθούν να αναβιώνουν από καιρού εις καιρό. Το να αναρρώσεις από κάτι τέτοιο δεν σημαίνει ότι θα έχεις ένα γάμο χωρίς πόνο. Αλλά η επανόρθωση μπορεί να γίνει. Οποτεδήποτε έχω την ευκαιρία να συστήσω τη γυναίκα μου, μου αρέσει να την συστήνω ως την... καλύτερη μου φίλη, τη σύζυγο μου, την μητέρα όλων μου των παιδιών, και τη γιαγιά των εγγονιών μου. Πάντοτε ήταν το όνειρο μου, όταν περνούσαμε αυτές τις σκοτεινές ώρες, ότι θα μπορούσα να το ξαναπώ αυτό.

«Το όνειρο μου έγινε πραγματικότητα εξαιτίας της Αγάπης του Χριστού.»

* * *

Τα άτομα και στις δύο ιστορίες παραπάνω αντιμετώπισαν ολέθριες καταστάσεις που πυροδότησαν ευνόητη συντριβή και πόνο. Θα μπορούσαν να τα έχουν παρατήσει και να εγκαταλείψουν τους γάμους τους, αλλά ευτυχώς, με την χάρη και το έλεος του Θεού, ήταν πρόθυμοι και ικανοί να συγχωρήσουν. Ναι, είναι εκπληκτικό, αλλά όμως, υπηρετούμε πράγματι έναν εκπληκτικό Θεό! Μπορούμε να ευχαριστούμε τον Θεό ότι Εκείνος μας έχει δώσει τα εργαλεία να υπερνικούμε τις ευνόητες συναισθηματικές μας αντιδράσεις στο είδος του πόνου που μόλις διαβάσαμε. Στ' αλήθεια, όλα είναι δυνατόν με τον Θεό.

Εάν κατευθυνόμαστε από τα συναισθήματα μας, ο Σατανάς έχει έλεγχο πάνω μας. Το μόνο που έχει να κάνει είναι να μας δώσει ένα κακό συναίσθημα, και εμείς θα φερθούμε ανάλογα. Σίγουρα μπορείς να δεις ότι αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει πέρα για πέρα να μάθουμε να ζούμε πέρα από τα συναισθήματα μας. Μπορούμε να συγχωρήσουμε εκείνους που μας πλήγωσαν εάν είμαστε πρόθυμοι να το κάνουμε. Μπορούμε να προσευχηθούμε για τους εχθρούς μας είτε το νιώθουμε είτε όχι. Μπορούμε να μιλήσουμε με ανθρώπους ή να συγκρατηθούμε και να μη μιλήσουμε με αγένεια γι' αυτούς. Μπορούμε να κάνουμε το θέλημα του Θεού άσχετα με το τι νιώθουμε.

Τα συναισθήματα μας είναι κομμάτι της ψυχής μας, και μπο-

ρούν να είναι καλά συναισθήματα, αλλά μπορούν επίσης να είναι το αντίθετο. Μπορούν να υπηρετήσουν ή τον Θεό ή τον Σατανά, και πρέπει εμείς να πάρουμε την απόφαση ποιόν. Όταν κάποιος πληγώνει τα συναισθήματα μου και αφήνω αυτά τα πληγωμένα συναισθήματα να κατευθύνουν την συμπεριφορά μου, τότε παίζω το παιχνίδι του Σατανά. Αλλά εάν κάνω αυτό που με διατάζει ο Θεός χωρίς να έχει σημασία το πως νιώθω, τότε εξασκώ εξουσία όχι μόνο πάνω στα συναισθήματα μου αλλά και πάνω στον ίδιο το Σατανά. Έχω ανακαλύψει μία σπουδαία αίσθηση δύναμης και ικανοποίησης στο να είμαι γρήγορη στο να συγχωρώ και να προσεύχομαι για εκείνους που με έχουν πληγώσει. Γνωρίζω ότι είναι το σωστό που πρέπει να κάνω χωρίς να έχει σημασία πως νιώθω, και το να κάνεις το σωστό σου δίνει πάντοτε την βαθιά πνευματική ικανοποίηση μέσα σου.

Τα συναισθήματα σου δεν είναι ο πραγματικός σου εαυτός. Το θέλημα σου ενεργοποιημένο από το θέλημα του Θεού είναι το «μεγάλο αφεντικό» στις αποφάσεις σου, ακόμα και όταν κινούνται και αυξομειώνονται τα συναισθήματα. Όταν βουλιάζουν, μπορούμε να παραμείνουμε σταθεροί. Εάν αποφασίσουμε να κάνουμε το σωστό πράγμα άσχετα με το τι νιώθουμε, τα συναισθήματα μας σταδιακά θα μπουν στο ίδιο πρόγραμμα με την απόφαση μας. Με άλλα λόγια, δεν είναι ανάγκη να νιώσουμε σωστά για να πράξουμε σωστά, πράττουμε το σωστό και τα συναισθήματα θα έρθουν αργότερα. Μπορεί ακόμα να αυξομειώνονται, αλλά βελτιώνονται πραγματικά, καθώς επιμένουμε να είμαστε υπάκουοι στο θέλημα του Θεού, ενώ κάνουμε αυτό που ο Θεός μας ζήτησε να κάνουμε, και μπορούμε να εμπιστευτούμε Εκείνον να θεραπεύσει τα πληγωμένα μας συναισθήματα.

Μία καλή πρακτική είναι να μη συμβουλευέσαι τα συναισθήματα σου καθόλου όταν παίρνεις μία απόφαση. Να οδηγείσαι από το Πνεύμα του Θεού και την σοφία Του και όχι απλά από αυτά που νιώθεις.

Δεν μπορούμε να ελέγξουμε τι κάνουν οι άλλοι και πως αποφασίζουν να μας φερθούν, αλλά μπορούμε να ελέγξουμε την ανταπόκριση μας σ' αυτούς. Μην αφήνεις την συμπεριφορά των άλλων να σε κατευθύνει. Μην τους αφήνεις να σου κλέψουν την χαρά σου, θυμήσου ότι ο θυμός σου δεν θα τους αλλάξει, αλλά η προ-

σευχή μπορεί να το κάνει.

Πως να Προσευχηθείς για τους Εχθρούς Σου

Δεν μπορούμε να το αρνηθούμε ότι είναι δύσκολο ακόμα και το να σκεφτούμε να προσευχηθούμε για κάποιον ο οποίος μας έχει πληγώσει, είτε είναι φίλος, είτε ξένος, ή κάποιος από τους αγαπημένους μας. Αλλά μπορεί να γίνει. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι όπως τα περισσότερα πράγματα, γίνεται πιο εύκολο με την εξάσκηση.

* * *

Η Τερέζα εργαζόταν σκληρά και είχε περάσει δεκαετίες ολόκληρες εργαζόμενη στον οικονομικό τομέα. Όταν ήταν στις αρχές της τεσσαρακοστής δεκαετίας της ζωής της, προσελήφθη από μία κορυφαία εταιρία στον τομέα αυτό που της πρόσφερε μία υψηλόβαθμη θέση με μεγάλο μισθό και πολλά οφέλη. Εργαζόταν με αυτή την εταιρία για είκοσι χρόνια και είχε τον σεβασμό και των συναδέλφων της και των εργοδοτών της. Ακόμα και σε μία παραπαίουσα οικονομία, ήταν αρκετά σίγουρη ότι η εργασία της ήταν εξαιρετικά σίγουρη. Ήθελε πράγματι να τα ρισκάρει όλα αυτά και να πιάσει μία καινούργια δουλειά όπου θα ήταν το «καινούργιο παιδί»;

Ο Πρόεδρος της εταιρίας που της προσέφερε την καινούργια δουλειά, ο Στήβ, ήταν ένας άνθρωπος με τον οποίο είχε συνεργαστεί πριν από πολλά χρόνια. Ήξερε ότι είναι καλό αφεντικό και ένας δίκαιος άνθρωπος. Την διαβεβαίωσε ότι θα το έκανε σίγουρο ότι πάντοτε θα της φέρονταν δίκαια. Μετά από πολύ προσευχή και σκέψη, η Τερέζα και ο σύζυγος της αποφάσισαν ότι θα έπρεπε να δεχθούν την προσφορά.

Η καινούργια εργασία ήταν υπέροχη. Οι ευθύνες της ταίριαζαν πολύ καλά με τις ικανότητες της, και πρόκοβε στην καινούργια αυτή εταιρία. Υπήρχε μία συνάδελφος που δεν ήταν καθόλου καλή μαζί της, αλλά αυτή η γυναίκα, η Τζάκι, δεν ήταν καλή με κανέναν από συναδέλφους και υφισταμένους στους οποίους φερόταν με κακία, και όλοι ήξεραν ότι αυτή η γυναίκα είναι μπελάς, συμπεριλαμβανομένου και του αφεντικού. Η Τερέζα προσπάθησε όσο μπορούσε να τα πηγαίνει καλά μαζί της και δεν ανησυχούσε.

Καθώς περνούσε ο καιρός, η συμπεριφορά της Τζάκι προς την Τερέζα χειροτέρευσε και έγινε πιο αγενής, η Τερέζα άρχισε να υπονοιάζεται ότι η Τζάκι δεν την ήθελε στην εταιρία. Μια μέρα σε μια συνάντηση στελεχών, η Τζάκι την εξευτέλισε μπροστά σε μια αίθουσα γεμάτη από τους αντιπροέδρους και είπε ψέματα για ένα μεγάλο λογαριασμό που είχε χαθεί, κατηγορώντας την Τερέζα για αυτή τη παταγώδη αποτυχία.

Δύο μέρες αργότερα, το αφεντικό της Τερέζας την κάλεσε στο γραφείο του και την απέλυσε. Η Τζάκι του είχε πει το ίδιο ψέμα, και εκείνος είχε δεχθεί τα λόγια της χωρίς ούτε καν να επιτρέψει στην Τερέζα να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Η Τερέζα δεν ήταν σίγουρη με ποιόν ήταν θυμωμένη περισσότερο, με την Τζάκι ή με τον Στήβ. Στην ηλικία των πενήντα-ενός, η Τερέζα ήταν άνεργη, και δεν γινόντουσαν πια προσλήψεις στον κλάδο της.

Η Τερέζα πήγε σπίτι της εκείνο το βράδυ συντριμμένη. Όταν ήταν ώρα για ύπνο, ο σύζυγος της προσευχήθηκε και μετά την περίμενε να κάνει το ίδιο, κάτι που έκαναν κάθε βράδυ. Καθώς εκείνη προσευχήθηκε, η Τερέζα ήξερε ότι πρέπει να προσευχηθεί για την Τζάκι και τον Στήβ. Επίσης ήξερε ότι εκείνη τη στιγμή τους μισούσε. Όσο αφορούσε εκείνη, και οι δύο την είχαν προδώσει. Τώρα ήταν άνεργη, οι ζωές τους εξακολουθούσαν να λειτουργούν όπως πάντα, και εκείνη έπρεπε να προσευχηθεί για *κείνους*;

«Κύριε», προσευχήθηκε, «ξέρω ότι πρέπει να προσεύχομαι για τους εχθρούς μου. Αυτό σημαίνει τη Τζάκι και τον Στήβ, που έβαλαν το μέλλον μας σε κίνδυνο χωρίς καμία δίκαιη αιτία. Είμαι πολύ θυμωμένη μαζί τους, και ομολογώ σ' Εσένα ότι δεν θέλω να προσευχηθώ γι' αυτούς. Αλλά πρέπει να το κάνω. Σε παρακαλώ έλεγξε τους γι' αυτό που μου έκαναν. Στο όνομα του Ιησού, Αμήν.»

Η Τερέζα μου είπε ότι χρειάστηκαν κάνα δύο μήνες, αλλά κάθε βράδυ προσευχόταν για την Τζάκι και τον Στήβ, και οι προσευχές της άρχισαν ν' αλλάζουν. Πριν περάσει πολύ καιρός, άρχισε να προσεύχεται για θεραπεία για το άσθμα της Τζάκι, που ήταν πολύ σοβαρό. Μετά είδε τον εαυτό της να προσεύχεται να μαλακώσει η συμπεριφορά της Τζάκι προς τους συναδέλφους της και τους υπαλλήλους, και να γινόταν ευγενικότερη. Η Τερέζα προσευχήθηκε ότι ο Στήβ θα εύρισκε μια καλή αντικαταστάτρια για εκείνη και ότι

οι άνθρωποι που είχαν εργαστεί μαζί της θα αγαπούσαν το καινούργιο τους αφεντικό. Προσευχήθηκε και για μερικά από τα προσωπικά του προβλήματα που ήταν γνωστά σε όλους.

Λίγο-λίγο, τα συναισθήματα της Τερέζας προς τη Τζάκι και τον Στήβ άρχισαν να αλλάζουν. Μου είπε ότι ακόμα και αν οι πληγές που υπέφερε στα χέρια τους εξακολουθούσαν να υπάρχουν, πονούσαν λιγότερο καθώς περνούσε ο καιρός, και μάλιστα βρήκε τον εαυτό της να προσεύχεται ότι ο Θεός θα τους ευλογήσει – και να το εννοεί! Όταν απολύθηκε η Τζάκι μετά από δύο χρόνια αργότερα, η Τερέζα στεναχωρήθηκε αληθινά για την Τζάκι και μάλιστα της άπλωσε και χέρι βοήθειας. Κανένας δεν ξεπλάγη περισσότερο από την καλοσύνη της Τερέζας από την Τερέζα την ίδια. Αλλά ο Θεός είχε κάνει το έργο Του μέσα της, αργά αλλά σταθερά.

Έτσι λοιπόν, πως προσεύχεσαι για τους εχθρούς σου; Απλά κά-νε το. Δεν πρόκειται να νιώθεις στην αρχή καλά όταν το κάνεις. Αλλά όπως η Τερέζα, θα αρχίζεις να έχεις την εμπειρία της θεραπείας στη δική σου ψυχή εάν υπακούσεις τον Θεό αντί να υπακού-σεις τα συναισθήματα σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

11

Ανακαλύπτοντας την Κρυμμένη Ασυγχωρησία

Θυμάμαι που πήγαινα στην εκκλησία μία Τρίτη βράδυ πριν από είκοσι-πέντε χρόνια και άκουσα τον ποιμένα να ανακοινώνει ότι θα δίδασκε για την ανάγκη που έχουμε να συγχωρούμε εκείνους που μας είχαν βλάψει. Σκέφτηκα με τουπέ, «Εγώ δεν έχω καθόλου ασυγχωρησία.» Κάθισα ν' ακούσω το κήρυγμα που ήμουν σίγουρη ότι δεν είχα και τόσο ανάγκη. Αλλά καθώς προχωρούσε το βράδυ, κατάλαβα ότι είχα ασυγχωρησία στην καρδιά μου, και ότι ήταν κρυμμένη. Ίσως ένας πιο ακριβής τρόπος να το περιγράψω θα ήταν ότι εγώ κρυβόμουν από αυτό. Σπάνια αντιμετωπίζουμε την αμαρτία μας με ευκολία και της δίνουμε το όνομα που της αξίζει. Μπορούμε να καταχωνιάσουμε τόσο βαθιά τα πράγματα μέσα μας που παρόλο ότι μας ζημιώνουν, δεν καταλαβαίνουμε καν ότι βρίσκονται εκεί. Συχνά σκεφτόμαστε υψηλότερα για τους εαυτούς μας από ότι θα έπρεπε, μπορούμε ακόμα και να κρίνουμε κάποιον άλλον για τις αποτυχίες τους και όμως να αρνηθούμε να δούμε την αμαρτία μας.

Ο Θεός μου αποκάλυψε δύο συγκεκριμένες περιπτώσεις στην ζωή μου εκείνο το βράδυ και μου έδειξε ξεκάθαρα ότι είχα μία νοστορπία ασυγχωρησίας.

Στη Βίβλο διαβάζουμε μία ιστορία δύο αδελφών που ήταν και οι δύο χαμένοι. Ο ένας ήταν χαμένος στην αμαρτία, και ο άλλος ήταν χαμένος στην θρησκεία του. Είχαν αποξενωθεί από τον Θεό με διαφορετικούς τρόπους ο καθένας. Συνήθως ονομάζουμε αυτή την ιστορία ως την παραβολή του ασώτου, και εστιαζόμαστε συνήθως στον νεότερο γιο που απαίτησε την κληρονομιά και αμέσως έφυγε από το σπίτι για να σπαταλήσει τα χρήματα του πατέρα του με ένα αμαρτωλό τρόπο ζωής. Όπως κάνουν οι περισσότεροι αμαρτωλοί, κατέληξε σε ένα μεγάλο χάλι. Τα χρήματα είχαν τε-

λειώσει, εργαζόταν για κάποιον που έκτρεφε γουρούνια και έτρωγε το ίδιο φαγητό όπως τα γουρούνια. Κάνοντας μια απογραφή της θλιβερής του κατάστασης, αποφάσισε να επιστρέψει στον πατέρα του και να τον παρακαλέσει να τον συγχωρήσει και να του δώσει τη χάρη να είναι ένας απλός υπηρέτης στο σπίτι του (Λουκάς 15:11-21).

Ο πατέρας, που αντιπροσωπεύει τον Θεό σ' αυτή την ιστορία, χάρηκε με την επιστροφή του γιου του και έκανε προετοιμασίες για μία τεράστια γιορτή προς τιμή του. Όμως, ο μεγαλύτερος γιος στεναχωρήθηκε πάρα πολύ και αποφάσισε ότι δεν θα πήγαινε στη γιορτή. Αισθανόταν ότι εκείνος είχε ζήσει μία ηθική και δίκαια ζωή, και θύμισε στον πατέρα του όλα τα καλά έργα που είχε κάνει και πως ο πατέρας δεν είχε κάνει ποτέ γιορτή για χάρη του. Μπορούμε αμέσως να δούμε ότι ο θρησκοληπτικά δίκαιος αδελφός δεν ήταν χαρούμενος που είχε επιστρέψει ο αδελφός του και ήταν μάλιστα στην κυριολεξία γεμάτος αγανάκτηση και θυμό. Ήταν χαμένος στην δική του αυτό-δικαίωση. Ήταν υπερήφανος για τα δικά του καλά έργα και αποφασισμένος ότι ο αδελφός του δεν άξιζε να του φερθεί τόσο καλά ο πατέρας. Εκείνο που απέτυχε να καταλάβει ο μεγαλύτερος αδελφός ήταν ότι η δική του συμπεριφορά ήταν χειρότερη από εκείνη του μικρότερου αδελφού του.

Αν πήγαινε κάποιος εκείνη την ώρα κοντά του και του έλεγε, «Έχεις ασυγχωρησία στην καρδιά σου,» δεν θα τον είχε πιστέψει. Ήταν τυφλωμένος ως προς τη δική του αμαρτία από αυτό που θεωρούσε ότι ήταν ηθική και δίκαιη συμπεριφορά. Στην κυριολεξία ήταν ένα καλό παιδί και ακολουθούσε όλους τους κανόνες, αλλά ο Θεός δεν ήταν ευχαριστημένος επειδή η καρδιά του δεν ήταν εντάξει. Εάν είχε πάρει το χρόνο να εξετάσει την νοοτροπία του, θα είχε καταλάβει ότι και εκείνος είχε ανάγκη συγχώρησης.

Έξη Νοοτροπίες Που Φανερώνουν Ασυγχωρησία

Η Ασυγχωρησία Κρατάει Πάντοτε Λογαριασμό

Απαριθμώντας τα έργα της δίκαιης συμπεριφοράς του στον πατέρα, ο μεγαλύτερος αδελφός είπε, «Τόσα χρόνια σε υπηρετώ.» Είχε μετρήσει τα καλά του έργα και ήξερε ακριβώς πόσα χρόνια καλής συμπεριφοράς είχε στο λογαριασμό του. Είχε κρατήσει λογαριασμό, και εμείς έχουμε την ίδια τάση. Μας αρέσει να αρχειοθετού-

με την άξια θαυμασμού συμπεριφορά μας και τις αμαρτίες των άλλων. Συγκρίνουμε, και μέσα στη σκέψη μας βάζουμε τους εαυτούς μας μία θέση παραπάνω από τους άλλους. Ο Ιησούς ήρθε για να καταστρέψει αυτές τις θέσεις. Αν αμαρτήσουμε, η βοήθεια μας είναι μόνο σ' Εκείνον, και αν κάνουμε το καλό, είναι μόνο επειδή Εκείνος μας βοήθησε να το κάνουμε. Εκείνος παίρνει όλα τα εύσημα για οτιδήποτε καλό κάνουμε. Δεν είμαστε τίποτα χωρίς Εκείνον, και οτιδήποτε είμαστε είναι Εκείνος, έτσι λοιπόν κάθε ταξική διαφορά διαλύεται και έτσι είμαστε ένα εν Χριστώ.

Ο μεγαλύτερος αδελφός λογάριασε τα καλά του έργα και τις αμαρτίες του μικρότερου αδελφού του. Αυτό είναι πάντα ένα σημάδι ότι η ασυγχωρησία είναι παρούσα στην καρδιά μας. Ο Πέτρος ρώτησε τον Ιησού πόσες φορές θα πρέπει να συγχωρήσει τον αδελφό του (Ματθαίος 18:21-22). Είναι φανερό ότι κρατούσε λογαριασμό των παραβάσεων. Η αγάπη δεν κρατάει λογαριασμό για το κακό που έχει γίνει σ' εκείνη (Α' Κορινθίους 13:5). Εάν πρόκειται να υπακούσουμε τον Ιησού και να περπατήσουμε στο είδος εκείνο της αγάπης που μας δείχνει, δεν θα πρέπει να κρατάμε αρχείο παραβάσεων. Όταν συγχωρούμε, θα πρέπει να συγχωρούμε ολοκληρωτικά, και αυτό σημαίνει ότι το σβήνουμε και δεν το θυμόμαστε άλλο πια. Θα μπορούσαμε να θυμηθούμε αν προσπαθήσουμε, αλλά δεν είναι απαραίτητο. Μπορούμε να συγχωρήσουμε, να φύγουμε από αυτό, και να μη το ξανασκεφτούμε ή να το ξανασυζητήσουμε ποτέ πια.

Κάποτε θα μπορούσα να θυμηθώ με ακρίβεια κάθε τι που είχε κάνει ποτέ ο Νταίηβ για να με θυμώσει. Ήξερα όλα του τα σφάλματα, και – είτε το πιστεύετε είτε όχι – ήμουν αρκετά αλαζονική ώστε να προσεύχομαι τακτικά για εκείνον ν' αλλάξει. Ναι, προσευχόμουν για κείνον και παρέμενα τυφλωμένη στην δική μου κακή συμπεριφορά! Τώρα δεν θα μπορούσα να σας πω ακόμα και το τελευταίο πράγμα που έκανε ο Νταίηβ και με θύμωσε ή με σύγχυσε. Έκανα μία χάρη στον εαυτό μου και σταμάτησα να κρατάω αρχείο για όλα του τα σφάλματα. Τώρα είμαι πιο ευτυχισμένη, και ο διάβολος είναι δυστυχής επειδή έχασε αυτό το οχυρό στη ζωή μου.

Αναρωτήσου αυτή τη στιγμή αν κρατάς λογαριασμό για αυτά που σου έχουν κάνει οι άλλοι και αυτά που εσύ κάνεις γι' αυτούς.

Εάν το κάνεις, τότε βαδίζεις προς δυσκολίες στις σχέσεις σου και έχεις πράγματι ασυγχωρησία στην καρδιά σου και χρειάζεται να μετανοήσεις.

Η Ασυγχωρησία Καυχάται για την Καλή της Διαγωγή

Ο μεγαλύτερος αδελφός είπε στον πατέρα του ότι δεν είχε παραβεί ποτέ τις εντολές του... καυχιόταν για την καλή του διαγωγή ενώ ανέπτυσσε διεξοδικά τις αμαρτίες του αδελφού του. Η κατάκριση πάντα λέει, «Εσύ είσαι κακός και εγώ είμαι καλός.» Η Βίβλος είναι γεμάτη με μαθήματα όσον αφορά την κατάκριση προς τους άλλους ανθρώπους. Θερίζουμε αυτό που σπέρνουμε, και ο τρόπος με τον οποίο κρίνουμε είναι και ο τρόπος με τον οποίο θα κριθούμε. Εάν σπείρουμε έλεος, θα θερίσουμε και έλεος, αλλά αν σπείρουμε κατάκριση, θα θερίσουμε κατάκριση (Ματθαίος 5:7, 7:1-2).

Ο μεγαλύτερος αδελφός δεν είχε καθόλου έλεος, πράγμα που συμβαίνει συνήθως με τους αυτό-δικαιωμένους ανθρώπους. Ο Ιησούς είχε μερικά πολύ συγκλονιστικά και ειλικρινή πράγματα να πει στους θρησκόληπτους Φαρισαίους της εποχής Του. Τους είπε ότι κήρυτταν αυτό που είναι σωστό να γίνει, αλλά δεν το έκαναν. Έκαναν όλα τους τα έργα για να τους θαυμάσουν οι άνθρωποι. Ήταν υποκριτές επειδή ακολουθούσαν όλο το νόμο αλλά δεν σήκωναν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι για να βοηθήσουν κάποιον. Καθάριζαν το απέξω του ποτηριού, ενώ το απομέσα παρέμενε βρόμικο. Με άλλα λόγια, μπορεί η διαγωγή τους να ήταν καλή, αλλά οι καρδιές τους ήταν πονηρές (Ματθαίος 23). Οι θρησκόληπτοι αυτό-δικαιωμένοι άνθρωποι μπορεί να είναι οι μοχθηρότεροι άνθρωποι στον κόσμο. Ο Ιησούς δεν πέθανε για μας ώστε να έχουμε μία θρησκεία, αλλά για να έχουμε μία οικεία, τρυφερή σχέση με τον Θεό μέσα από Εκείνον. Η αληθινή σχέση με τον Θεό μαλακώνει την καρδιά μας και μας κάνει τρυφερούς και ελεήμονες προς τους άλλους.

Εκείνο το βράδυ που καθόμουν στην εκκλησία και θεωρούσα ότι δεν έχω καθόλου ασυγχωρησία στην καρδιά μου, θα μπορούσα να σας πω ακριβώς πόσες ώρες είχα προσευχηθεί κάθε βδομάδα και πόσα κεφάλαια είχα διαβάσει από τη Βίβλο. Και όμως δεν είχα την παραμικρή ιδέα ποια είναι η νοοτροπία καρδιάς που αποδοκιμάζει ο Θεός. Ήμουν η προσωποποίηση αυτού του μεγαλύτερου

γιου. Ευτυχώς ο Θεός με άλλαξε, αλλά πάντα παίρνω λίγο χρόνο για να εξετάσω την καρδιά μου και να βεβαιωθώ ότι δεν λαμβάνω τα εύσημα για τα καλά που ο Θεός κάνει μέσα από μένα. Η Βίβλος λέει ότι όταν κάνουμε καλά πράγματα, δεν θα πρέπει να αφήνουμε το αριστερό μας χέρι να ξέρει τι κάνει το δεξιό. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι απαραίτητο να το διατηρούμε στη σκέψη μας. Επιτρέπουμε στον Θεό να μας χρησιμοποιήσει για την δόξα Του και προχωράμε στο επόμενο πράγμα που έχει ο Θεός για μας.

Συγκρίνεις το πόσο καλός νομίζεις ότι είσαι με το πόσο κακοί είναι οι άλλοι άνθρωποι; Κάνεις δηλώσεις του τύπου, «Δεν μπορώ να πιστέψω ότι έκαναν κάτι τέτοιο. Εγώ δεν θα το έκανα ποτέ αυτό»; Εάν το κάνεις, τότε βαδίζεις προς προβλήματα. Όσο υψηλότερα νομίζεις ότι βρίσκεσαι, τόσο χαμηλότερα θα σκέφτεσαι για τους άλλους. Η πραγματική ταπεινοφροσύνη δεν σκέφτεται καθόλου για τον εαυτό της... είναι απόλυτα ανιδιοτελής.

Εάν νομίζουμε ότι είμαστε καλύτεροι από τους άλλους, θα μας είναι πάντοτε δύσκολο να τους συγχωρήσουμε, έτσι λοιπόν ας ταπεινώσουμε τους εαυτούς μας ενώπιον του Θεού και να σβήσουμε όλα τα νοητικά μας αρχεία που έχουμε για τα δικά μας καλά έργα.

Η Ασυγχωρησία Παραπονιέται

Ο μεγαλύτερος αδελφός είπε στον πατέρα του, «εις εμέ ουδέ ερίφιον έδωκάς ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου.» (Λουκάς 15:29).

Είχε το σύνδρομο του οσιομάρτυρα – «Εγώ έκανα όλη τη δουλειά, ενώ όλοι οι άλλοι γλεντούσαν και πέρναγαν καλά.» Πιθανόν να ήταν εργασιομανής, και δεν ήξερε πως να διασκεδάζει και να απολαμβάνει τη ζωή του, έτσι λοιπόν, ζήλευε όλους εκείνους που ήξεραν. Παραπονιόταν και παραπονιόταν και παραπονιόταν για το πως του φερόταν ο πατέρας.

Εκείνο το βράδυ που καθόμουν στην εκκλησία ακούγοντας το κήρυγμα περί ασυγχωρησίας, που νόμιζα ότι δεν έχω, ο Θεός μου αποκάλυψε ότι είχα ασυγχωρησία προς τον μεγαλύτερο μου γιο επειδή δεν ήταν τόσο πνευματικός όσο τον ήθελα να είναι.

Εάν βρεθείς στη θέση να παραπονιέσαι τακτικά για κάποιο συγκεκριμένο άτομο, υπάρχει μία καλή πιθανότητα ότι έχεις κάποια ασυγχωρησία προς αυτόν στην καρδιά σου. Μπορεί να είναι κά-

ποιο συγκεκριμένο πράγμα ή πράγματα που έχει κάνει αυτός ο άνθρωπος σ' εσένα, ή θα μπορούσε να είναι ότι απλά σε ενοχλεί αφάνταστα η προσωπικότητα του ή της. Στην περίπτωση του γιου μου, ήμουν θυμωμένη για τις επιλογές του και όμως η επιλεκτική μου μνήμη δεν σκέφτηκε ότι στην ηλικία του, οι επιλογές οι δικές μου ήταν χειρότερες από τις δικές του.

Συγχώρησε τους ανθρώπους με τους οποίους έχεις θυμώσει, βρες κάτι θετικό για να συλλογίζεσαι και να συζητάς, προσευχήσου και παρακολούθησε τον Θεό να εργάζεται μέσα σου και μέσα στους ανθρώπους που αγαπάς.

Η Ασυγχωρησία Αποξενώνει, Διαιρεί και Χωρίζει

Ο μεγαλύτερος αδελφός αναφέρθηκε για τον αδελφό του, «αυτός ο γιος σου.» Δεν τον αποκάλεσε «ο αδελφός μου» επειδή είχε σηκώσει ένα διαχωριστικό τοίχο στην καρδιά του απέναντι του. Αποτραβήχτηκε και αρνήθηκε να πάει στη γιορτή και να γιορτάσει με τους άλλους. Αποχώρισε τον εαυτό του όχι μόνο από τον αδελφό του αλλά και με οποιονδήποτε άλλον χαιρόταν με αυτόν.

Έχεις θυμώσει ποτέ με κάποιον και μετά θύμωσες με οποιονδήποτε άλλον δεν είχε θυμώσει με αυτό το πρόσωπο επίσης; Υπήρχαν φορές που είχα παραπονεθεί στον Νταϊήβ για την αγενή συμπεριφορά κάποιου απέναντι μου και το μόνο που πέτυχα ήταν να τον κάνω να αρχίσει να τον υπερασπίζεται. Θα μου θύμιζε ότι μπορεί να είχαν μία άσχημη μέρα, και μετά θα αναφερόταν στα καλά τους σημεία.

Προσπαθούσε να με βοηθήσει να δω παραπάνω από μία πλευρά της κατάστασης. Αλλά είχα θυμώσει μαζί του επειδή υπερασπιζόταν το άτομο με το οποίο είχα θυμώσει. Ο θυμός μου όχι μόνο με διαίρεσε από εκείνον με τον οποίο είχα θυμώσει, αλλά με διαίρεσε και με οποιονδήποτε τον συμπαθούσε. Νομίζω ότι οι άνθρωποι που είναι σκανδαλισμένοι και γεμάτοι από πικρία ζουν μοναχικές, διχασμένες ζωές στις περισσότερες περιπτώσεις. Είναι τόσο απασχολημένοι με την αγανάκτηση τους που δεν έχουν χρόνο για οτιδήποτε άλλο.

Ο μεγαλύτερος αδελφός δεν επρόκειτο να έρθει στη γιορτή. Εάν το έκανε μπορεί να πέρναγε καλά, και προτιμούσε να παραπονεϊται και να είναι δυστυχισμένος. Το όλο θέμα της τραγωδίας του

διχασμού είναι πολύ σημαντικό, και θα συμπεριλάβω περισσότερα γι' αυτό σε κάποιο μεθεπόμενο κεφάλαιο.

Η Ασυγχωρησία Συνεχίζει να Ανακινεί την Παράβαση

Όταν είμαστε μνησικάκοι, βρίσκουμε συνέχεια δικαιολογίες για να κουβεντιάσουμε αυτό που μας έχουν κάνει. Το ξαναφέρνουμε στη συζήτηση όσο πιο συχνά μπορούμε. Θα το πούμε σε οποιονδήποτε είναι πρόθυμος να μας ακούσει. Αυτές οι συμπεριφορές θα έπρεπε να είναι ένα σημάδι για μας ότι είμαστε σε ανυπακοή προς τον Θεό και ότι πρέπει να εκζητήσουμε την βοήθεια Του αμέσως ώστε να αφήσουμε την παράβαση να φύγει. Αυτό που είναι στην καρδιά θα βγει από το στόμα. Μπορούμε να μάθουμε πολλά πράγματα για τους πραγματικούς μας εαυτούς αν ακούσουμε αυτά που λέμε.

Ο μεγαλύτερος αδελφός θύμισε στον πατέρα ότι φερόταν με καλοσύνη σε ένα γιο που δεν το άξιζε και αναφερόταν σε όλες του τις αμαρτίες (Λουκάς 15:30). Ήταν οργισμένος και η κουβέντα του το αποδείκνυε. Ο Ιησούς είπε ότι όταν είμαστε θυμωμένοι πρέπει να το αφήσουμε να φύγει, και αυτό σημαίνει να σταματήσουμε να το φέρνουμε στην επιφάνεια. Έχεις βρεθεί στην περίπτωση να έχεις συγχωρήσει κάποιον για κάποια παράβαση αλλά πρόσεξες ότι την επομένη φορά που έκαναν κάτι που σε ενόχλησε πόσο γρήγορα έφερεις στην επιφάνεια την παλιά παράβαση; Όλοι μας το έχουμε κάνει αυτό. Αυτό σημαίνει ότι δεν τους έχουμε συγχωρήσει απολύτως και πρέπει να ζητήσουμε βοήθεια από τον Θεό.

Η Ασυγχωρησία Δυσφορεί με τις Ευλογίες που Απολαμβάνει ο Παράβατης

Ο μεγαλύτερος αδελφός φθονούσε και θύμωνε, και δυσφορούσε με τον τρόπο που ο πατέρας ευλογούσε τον νεότερο αδελφό του. Δεν ήθελε τον άσωτο να γιορτάσει, το μόσχο το σιτευτό, τα καινούργια ρούχα, τα σανδάλια, και ένα υπέροχο δακτυλίδι. Αγανακτούσε βαθύτατα.

Ο φθόνος για τις ευλογίες που απολαμβάνουν οι άλλοι αποκάλυπτε πολλά πράγματα για τον δικό σου χαρακτήρα. Ο Θεός μας θέλει να χαιρόμαστε με αυτούς που χαίρονται και να κλαίμε με αυτούς που κλαίνε. Μας θέλει να Τον εμπιστευόμαστε να κάνει αυτό

που είναι σωστό για τον κάθε άνθρωπο. Ο νεότερος αδελφός στην ιστορία μας είχε κάνει κάτι κακό, αλλά τώρα είχε ανάγκη από συγχώρηση, αποδοχή, και θεραπεία. Ο πατέρας του μπορεί να σκόπευε να του μιλήσει για την κακή του διαγωγή αργότερα, αλλά αυτή τη στιγμή χρειαζόταν αγάπη. Είχε ανάγκη να δει χειροπιαστή τη καλοσύνη του πατέρα και το έλεος Του. Ο Θεός κάνει πάντα αυτό που είναι σωστό για τον καθένα, και έχει τους δικούς Του λόγους γιατί κάνει αυτό που κάνει, και τον τρόπο που το κάνει. Μόνο και μόνο επειδή εμείς δεν συμφωνούμε ή νομίζουμε ότι δεν είναι δίκαιο αυτό δεν Του αλλάζει τη γνώμη. Εάν διατηρούμε μία νοοτροπία αγανάκτησης και φθόνου, εμείς θα είμαστε εκείνοι που υποφέρουμε στο τέλος.

Όλοι οι άλλοι πήγαν στη γιορτή που έκανε ο πατέρας για τον νεότερο αδελφό, μόνο ο χολωμένος αδελφός αρνήθηκε να πάει και να διασκεδάσει. Η κακή του συμπεριφορά δεν του επέτρεπε να απολαύσει τη γιορτή. Πραγματικά θα έπρεπε να κάνει χάρη στον εαυτό του και να συγχωρήσει.

Για να βεβαιωθείς ότι δεν έχεις πουθενά κρυμμένη ασυγχωρησία, κοίταξε τον κατάλογο των πραγμάτων που ανάφερα και κάνε το με ανοιχτή καρδιά. Ζήτησε από τον Θεό να αποκαλύψει κάθε πικρία, αγανάκτηση, ασυγχωρησία, ή θίξιμο που μπορεί να έχεις. Ψάξε να δεις αν έχεις αυτά τα συμπτώματα ασυγχωρησίας, κι αν έχεις κάποια αυτά, τότε πρέπει να τρέξεις στον Δόκτωρ Ιησού για θεραπεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

12

Η Δύναμη και η Ευλογία της Ενότητας

Ενότητα, συμφωνία, και αρμονία είναι αρχές που ενθαρρύνονται και διατάσσονται σε όλο το Λόγο του Θεού. Ο μόνος τρόπος που μπορούν αυτά να διατηρηθούν είναι αν είμαστε πρόθυμοι να είμαστε γρήγοροι να συγχωρήσουμε και γενναιόδωροι στο έλεος. Ο κόσμος σήμερα είναι γεμάτος από διαφωνία. Ακούμε τακτικά για πολέμους, μίσος, και αναταράξεις στις κυβερνήσεις, τα εκκλησιαστικά δόγματα, και τους διάφορους επιχειρηματικούς οργανισμούς. Και όμως στη μέση όλων αυτών, ο Θεός μας προσφέρει ειρήνη. Εμείς μπορούμε να επιλέξουμε με ποιόν τρόπο θέλουμε να ζήσουμε.

Ιδού, τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικώσιν εν ομο-
νοία αδελφοί.

Ψαλμός 133:1

Ο ψαλμωδός συνεχίζει και λέει ότι εκεί που υπάρχει ενότητα, ο Κύριος διατάζει την ευλογία και τη ζωή για πάντα. Ο Θεός τιμεί εκείνους που κάνουν την προσπάθεια να ζήσουν αρμονικά με τους άλλους. Ο Ιησούς είπε ότι εκείνοι που κάνουν και διατηρούν την ειρήνη είναι υιοί Θεού. Αυτό σημαίνει ότι είναι πνευματικά ώριμοι. Ζουν πέρα από τα συναισθήματα τους και είναι πρόθυμοι να ταπεινώσουν τους εαυτούς τους κάτω από το ισχυρό χέρι του Θεού και να Τον υπακούσουν. Παίρνουν την πρωτοβουλία και είναι αποφασισμένοι έως τέλους να διατηρήσουν την ενότητα.

Σκέψου λίγο την ατμόσφαιρα μέσα στην οποία ζεις ή εργάζεσαι. Είναι ειρηνική; Τα βρίσκουν μεταξύ τους οι άνθρωποι; Εάν όχι, τι κάνεις εσύ γι' αυτό; Μπορείς να προσευχηθείς, μπορείς να τους ενθαρρύνεις να τα βρουν μεταξύ τους. Και αν μέρος από την έλλειψη της αρμονίας οφείλεται σε δικό σου σφάλμα, τότε μπορείς να αλλάξεις. Μπορείς να σταματήσεις να μαλώνεις για πράγματα που στο κάτω-κάτω δεν έχουν και μεγάλη σημασία. Μπορείς να

είσαι ο πρώτος που ζητάει συγγνώμη όταν έχεις κάποια διαφωνία με κάποιον άλλον. Ένα από τους πρώτους καρπούς που παράγει η σοφία είναι η ειρήνη. Περπάτα με σοφία και η ζωή σου θα ευλογηθεί.

Η άνωθεν όμως σοφία πρώτον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρμών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος.

Ιάκωβος 3:17

Επιλέγοντας την Ενότητα

Καθώς ήδη ανέφερα, υπάρχει αναβρασμός όπου και αν κοιτάξουμε, έτσι λοιπόν εάν θέλουμε ενότητα και την ειρήνη που παράγει, τότε πρέπει να την επιλέξουμε σκόπιμα. Πρέπει να μάθουμε τις οδούς του Θεού και να συνεργαστούμε με το Άγιο του Πνεύμα στην προαγωγή της ειρήνης.

Ο καθένας που είναι παντρεμένος γνωρίζει ότι πιο συχνά από τίποτα άλλο, βρίσκουμε αφθονία πραγμάτων στα οποία διαφωνούμε. Συνήθως παντρευόμαστε κάποιον ο οποίος είναι αντίθετος από εμάς στην προσωπικότητα, και αυτό σημαίνει ότι δεν σκεπτόμαστε το ίδιο. Μπορεί να διαφωνούμε, αλλά μπορούμε να μάθουμε να διαφωνούμε με σεβασμό και ευχάριστα.

Ο Νταϊήβ κι εγώ είμαστε πολύ διαφορετικοί, και σπαταλήσαμε πολλά χρόνια σε τσακωμούς έως ότου μάθαμε τους κινδύνους της μάχης και την δύναμη της ενότητας. Αφιερωθήκαμε να έχουμε ειρήνη στην σχέση μας, το σπίτι μας και την διακονία. Πιστέψαμε ακράδαντα ότι ο Θεός δεν θα μπορούσε να μας ευλογήσει όπως επιθυμούσε όσο εμείς εξακολουθούσαμε να είμαστε διαιρεμένοι. Έχετε προφανώς ακούσει τη φράση, «Ενωμένοι στεκόμαστε, διαιρεμένοι πέφτουμε,» και είναι αλήθεια αυτό. Η Βίβλος λέει ότι ένας μπορεί να κυνηγήσει χίλιους και δύο μπορούν να κυνηγήσουν δέκα χιλιάδες. Βλέπουμε από αυτό το εδάφιο πως πολλαπλασιάζεται η δύναμη όταν αποφασίζουμε να ζούμε με συμφωνία.

Εγώ ήμουν η πηγή για τους περισσότερους από τους τσακωμούς μας. Ο Νταϊήβ ήταν ανέκαθεν ένας ειρηνικός άνθρωπος, και απεχθάνεται το άγχος που δημιουργείται όταν μαλώνουμε και παραμένουμε θυμωμένοι. Είχα μεγαλώσει σε ένα σπίτι όπου δεν υπήρχε ενότητα, και έπρεπε να μάθω τι σημαίνει ειρήνη. Μελέτησα τον

Λόγο του Θεού και εκζήτησα να μάθω αυτά που χρειάζονται για να αλλάξω ώστε να έχω ειρήνη. Ανακάλυψα ότι δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς ταπεινοφροσύνη. Η ταπεινοφροσύνη είναι η πρωταρχική αρετή που πρέπει να αναζητηθεί και ίσως η πλέον δυσκολότερη να αποκτηθεί και να διατηρηθεί.

Ένας πραγματικά ταπεινός άνθρωπος θα αποφύγει κάθε κενή (ματαιόδοξη, άχρηστη, άσκοπη) συζήτηση, γιατί σίγουρα θα μας οδηγήσει σε περισσότερη και περισσότερη ασέβεια. Κλείνει το μυαλό του απέναντι σε γελοίες διενέξεις πάνω σε ερωτήσεις αδαών, επειδή γνωρίζει ότι ευνοούν και γεννούν μάχες.

Μπορείς να θυμηθείς την τελευταία φορά που είχες μαλώσει με κάποιον πάνω σε κάτι που ήταν εξαιρετικά ασήμαντο και μάλιστα ανόητο; Ίσως να περνούσες μία άσχημη μέρα και να είπες κάτι που θα έπρεπε να παραμείνει στη σκέψη σου, και άρχισε ο καβγάς. Θα μπορούσες να ζητήσεις συγνώμη αμέσως, αλλά η υπερηφάνεια σου σε έκανε να συνεχίσεις την ανόητη συζήτηση, προσπαθώντας να αποδείξεις ότι έχεις δίκιο. Σπατάλησες τη μέρα σου, αγχώθηκες, σ' έπιασε πονοκέφαλος, ένα σφίξιμο στο στομάχι, και δεν είχες καμία επιθυμία να προσευχηθείς. Μέσα στην καρδιά σου ήξερες ότι δεν είχες φερθεί σωστά, και ένα μέρος του εαυτού σου ήθελε να πει, «Λυπάμαι πολύ, αυτό ήταν δικό μου σφάλμα και σου ζητώ να με συγχωρήσεις.» Αλλά ένα άλλο μέρος του εαυτού σου, η σάρκα σου, σε έκανε να αρνείσαι επίμονα να το κάνεις αυτό.

Σίγουρα θυμάμαι πολλές τέτοιες στιγμές, αλλά ευτυχώς δεν ζω εκεί πλέον. Μισώ τη μάχη, την αναστάτωση, την δυσαρμονία, και τη διαμάχη. Το να έχεις πάντα δίκιο δεν είναι καθόλου τόσο ωραίο όσο νομίζεις. Συχνά μαχόμαστε με άλλους με μοναδικό σκοπό να αποδείξουμε ότι έχουμε δίκιο σε μία διαμάχη, αλλά ακόμα και αν έχουμε, κερδίσαμε τίποτα παραπάνω από ένα αυτάρεσκο, αλαζονικό συναίσθημα; Νομίζω ότι θα είμαστε πολύ καλύτερα εάν ταπεινώναμε τον εαυτό μας και αφήναμε τον Θεό να είναι Εκείνος που μας δικαιώνει. Είναι πάρα πολύ ικανός να επιβεβαιώσει ότι έχουμε δίκιο σε μία κατάσταση εάν αυτό είναι το καλύτερο Του σχέδιο. Ο Λόγος του Θεού διατυπώνει ότι η αγάπη δεν επιμένει στα δικαιώματα της (Α' Κορινθίους 13:5). Δεν επιμένει ούτε καν στο δικαίωμα της να έχει δίκιο! Είσαι πρόθυμος να αφήσεις κάποιον άλλον να θεωρεί ότι έχει δίκιο ακόμα και αν δεν πιστεύεις

ότι έχει, αντί να αρχίσεις κάποιο καβγά γι' αυτό; Εάν είσαι, τότε είσαι ένα βήμα πιο κοντά στον να είσαι ένας ειρηνοποιός και να διατηρείς την ενότητα.

Είχα πάει πρόσφατα κάποιο ταξίδι με περίπου ένδεκα μέλη της οικογένειας μου συμπεριλαμβανομένου του Νταϊήβ, δύο από τα παιδιά μας, συζύγους και αρκετά από τα εγγόνια, μερικά από αυτά στην εφηβεία. Μέναμε όλοι στο ίδιο σπίτι και είχαμε την ευκαιρία για διαίρεση και πληγωμένα συναισθήματα. Δεν ήθελαν όλοι να κάνουν το ίδιο πράγμα, ή να δουν το ίδιο πρόγραμμα στην τηλεόραση, να παίξουν το ίδιο παιχνίδι, ή να φάνε στο ίδιο εστιατόριο. Οι έφηβοι μπορούν μερικές φορές να έχουν νοοτροπίες που είναι πολύ απογοητευτικές, και μετά πρέπει να θυμόμαστε ότι και εμείς όταν είμαστε έφηβοι δεν συμπεριφερόμαστε καλύτερα από ότι κάνουν σήμερα.

Το θέμα μου είναι ότι παρόλο που όλοι μας σ' αυτό το ταξίδι είμαστε Χριστιανοί που προσπαθούν να υπακούουν τον Θεό και να ζουν με ειρήνη, έπρεπε να δουλέψουμε πάνω σ' αυτό, ακριβώς όπως κάνεις πάντα όταν επιθυμείς την ενότητα. Είναι αδύνατο να διατηρήσεις μία ειρηνική ατμόσφαιρα στην κατάσταση που περιέγραψα εκτός και αν όλοι είναι πρόθυμοι να ταπεινώσουν τους εαυτούς τους και να είναι γενναιόδωροι στο έλεος και την συγχώρηση. Ο Θεός γνώριζε πολύ καλά τι έκανε όταν μας δίδαξε στον Λόγο Του να είμαστε γρήγοροι στο να συγχωρούμε. Ο Σατανάς πάντοτε караδοκεί και προσπαθεί να διεγείρει έριδες, αλλά ο Θεός μας έχει δώσει τρόπους να τον νικήσουμε. Να είσαι γενναιόδωρος σε έλεος, μακροθυμία και υπομονή, με κατανόηση, να αναγνωρίζεις τις δικές σου αμαρτίες, και αυτό θα σε βοηθήσει να μην είσαι γρήγορος στο να κατακρίνεις τους άλλους, να συγχωρείς δε γρήγορα και απόλυτα έτσι ώστε να μην πέσεις στην παγίδα της μάχης του Σατανά.

Οι σχέσεις είναι πολύ σημαντικές για όλους μας. Οι κακές σχέσεις είναι βασανιστικές, αλλά οι καλές σχέσεις είναι ίσως ότι πιο ευεργετικό και ευλογημένο υπάρχει στον κόσμο. Ο Σατανάς αναζητά να καταστρέψει τις σχέσεις επειδή γνωρίζει την δύναμη της ενότητας. Χρησιμοποιεί τις διαφορές που έχουμε στην προσωπικότητα μας εναντίον μας. Επιδιώκει να βγάλουμε συμπεράσματα εκτός θέματος από αυτό που μας έχουν πει, προάγει πληγωμένα

συναισθήματα, θυμό και μία επαναστατική νοοτροπία που αρνείται να συγχωρήσει. Αλλά έχουμε εξουσία πάνω στον Σατανά, και μπορούμε να αντισταθούμε σ' αυτόν και όλες τους τις τακτικές να φέρει διαίρεση στις σχέσεις μας στο σπίτι, την εργασία, το σχολείο, την εκκλησία, ή οπουδήποτε βρισκόμαστε.

Αναρωτήσου πιο είναι το όφελος της αναστάτωσης. Προσφέρει κάποιο όφελος ή αλλάζει την κατάσταση; Τις περισσότερες φορές η μάχη απλά μας κάνει δυστυχισμένους και δεν προσφέρει κανένα όφελος. Ας αποφασίσουμε να εργαζόμαστε προς την κατεύθυνση της ειρήνης και να ειρηνεύουμε. Κανένας από εμάς μόνος του δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα της αναταραχής στον κόσμο, αλλά μπορούμε ο καθένας να είναι υπεύθυνος για τη δική του ζωή και σχέσεις. Άρχισε να προσεύχεσαι και να ζητάς από το Θεό τι θα μπορούσες να αλλάξεις για να προάγεις περισσότερη ειρήνη στη ζωή σου.

Να Είσαι Προσαρμόσιμος

Οι περισσότεροι από εμάς θέλουμε να γίνεται το δικό μας, αλλά για να μπορέσουμε να έχουμε ενότητα πρέπει να μάθουμε να είμαστε ανοιχτοί στη διόρθωση και πρόθυμοι να προσαρμοστούμε. Σκέψου αυτά τα εδάφια:

Έχετε προς αλλήλους το αυτό φρόνημα. Μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε εις τους ταπεινούς. Μη φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους.

Εις μηδένα μη ανταποδίδετε κακόν αντί κακού· προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων·

ει δυνατόν, όσον το αφ' υμών ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων.

Ρωμραίους 12:16-18

Προσεκτική παρατήρηση αυτών των εδαφίων, μας δείχνει γρήγορα ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε με αρμονία ο ένας με τον άλλον εάν η νοοτροπία μας δεν είναι σωστή. Χρειαζόμαστε μια νοοτροπία ταπεινοφροσύνης, μία που είναι πρόθυμη να διορθωθεί και να προσαρμοστεί σε άλλους ανθρώπους και καταστάσεις. Θα έπρεπε πάντοτε να στεκόμαστε γι' αυτό που πιστεύουμε ότι είναι σωστό, αλλά σε δευτερεύοντα ζητήματα και εκείνα που μπορούμε

να προσαρμοστούμε στους άλλους, θα έπρεπε να κάνουμε μία προσπάθεια το κάνουμε.

Δεν είναι καλό για κάποιον να γίνεται πάντα το δικό του. Έχουμε ανάγκη την εμπειρία της υποταγής ο ένας προς τον άλλον με ταπεινοφροσύνη και αγάπη. Όλοι έχουμε ανάγκη να ενδώσουμε στους άλλους και να προτιμήσουμε εκείνους και τις επιθυμίες τους μερικές φορές. Και έχουμε ανάγκη να το κάνουμε με μία καλή νοοτροπία.

Κατά το μεγαλύτερο μέρος της γαμήλιας ζωής μας, ο Νταϊήβ πάντα με άφηνε να επιλέγω που θα φάμε όταν βγαίναμε έξω για φαγητό. Επειδή είναι ένας καλόβολος άνθρωπος, δεν τον απασχολούσε και τόσο πολύ. Αλλά απασχολούσε και απασχολεί εμένα. Τα προηγούμενα χρόνια, για κάποιον λόγο έχει γίνει πολύ υπερεκλεκτικός για το που και τι θα φάει, και ξαφνικά φαίνεται ότι δεν θέλει να φάει εκεί που θέλω εγώ τις περισσότερες φορές. Έχει αποφασίσει ότι δεν του αρέσει το σκόρδο, και η Ιταλική κουζίνα είναι η αγαπημένη μου, έτσι νομίζω ότι μπορείτε να δείτε το πρόβλημα να υποβόσκει. Επίσης μου αρέσει η Κινέζικη κουζίνα, και παρόλο που είναι πρόθυμος να φάει εκεί μερικές φορές, δεν θέλει να έχει λίπος ή να του αφήσει γεύση στο στόμα. Μπορώ να δω τα γράμματα στο τοίχο, που λέει ο λόγος, και ξέρω ότι θα πρέπει να προσαρμοστώ. Πάντα ήμουν εκλεκτική για το πού θα φάω, και μάλλον είναι η σειρά του τώρα να κάνει το ίδιο άμα θέλει.

Θα παραδεχθώ ότι αυτό είναι λίγο δύσκολο για μένα. Όταν περνάει το δικό μας συνέχεια για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, είναι δύσκολο για μας, όταν αλλάζουν τα πράγματα. Αλλά έχω θυμίσει στον εαυτό μου ότι ο Νταϊήβ με έχει αφήσει να διαλέξω που θα φάμε τα τελευταία σαράντα-τέσσερα χρόνια, άρα τώρα είναι η σειρά του. Μερικές φορές μπορούμε να καταφέρουμε να προσαρμοστούμε πιο εύκολα αν δεν ανταποκριθούμε συναισθηματικά και πάρουμε λίγη ώρα να σκεφθούμε πιο λογικά με τον εαυτό μας.

Τα παραπάνω εδάφια μας λένε επίσης να μην υπερεκτιμάμε τον εαυτό μας. Δεν θα έπρεπε ποτέ να νομίζουμε ότι αυτό που θέλουμε εμείς είναι πιο σημαντικό από αυτό που θέλουν οι άλλοι. Όλοι έχουμε την ίδια αξία και τα ίδια δικαιώματα, κρατώντας δε αυτό το πράγμα στο μυαλό μας θα μας βοηθήσει να προσαρμοστούμε στις

επιθυμίες των άλλων.

Αύξησε τη Δύναμη της Προσευχής Σου

Η προσευχή είναι το μεγαλύτερο προνόμιο που έχουμε και εκείνο που ανοίγει την πόρτα σε τεράστια δύναμη και ευλογία στην ζωή μας και στην ζωή των άλλων. Ο Θεός ακούει και απαντάει τις προσευχές μας, αλλά μας λέει ότι πρέπει να προσευχόμαστε χωρίς θυμό και με συμφωνία.

Θέλω λοιπόν να προσεύχονται οι άνδρες εν παντί τόπω,
υψόνοντες καθαράς χείρας χωρίς οργής και δισταγμού.

Α' Τιμόθεο 2:8

Αυτό το εδάφιο δηλώνει ξεκάθαρα ότι πρέπει να προσευχόμαστε χωρίς θυμό. Στον Μάρκο κεφάλαιο 11 μας λέει ότι όταν προσευχόμαστε, πρέπει να συγχωρούμε όλους εκείνους εναντίον των οποίων έχουμε κάτι. Είναι ένα ακόμα εδάφιο που επιβεβαιώνει ότι δεν μπορούμε να προσευχόμαστε με μια καρδιά γεμάτη από θυμό και μάχη και να περιμένουμε να λάβουν απάντηση οι προσευχές μας.

Υπάρχουν πολλοί, μα πάρα πολλοί θυμωμένοι άνθρωποι στον κόσμο σήμερα, και ένα μεγάλο μέρος από αυτούς είναι Χριστιανοί που ξέρουν καλύτερα. Προσεύχονται και λανθασμένα νομίζουν ότι ο θυμός τους δεν έχει σημασία. Μπορεί να νιώθουν δικαιωμένοι στον θυμό τους, αλλά ο Θεός το καταδικάζει αυτό και λέει ότι πρέπει να το αφήσουμε να φύγει πριν να προσευχηθούμε. Ο καλύτερος τρόπος να πλησιάσεις τον Θεό στην προσευχή είναι να μετανοήσεις πρώτα για όλες σου τις αμαρτίες και μετά να βεβαιωθείς ότι δεν έχεις καθόλου ασυγχωρησία στην καρδιά σου προς τον οποιοδήποτε. Πως μπορούμε να περιμένουμε από τον Θεό να μας συγχωρήσει όταν εμείς αρνούμαστε να συγχωρήσουμε άλλους ανθρώπους; Είμαι σίγουρη ότι τα πταίσματα μας ενώπιον του Θεού είναι περισσότερο σοβαρά από εκείνα άλλων ανθρώπων προς εμάς.

Οι σύζυγοι ή μια οικογένεια έχουν τρομακτική δύναμη στην προσευχή εάν αφιερωθούν να ζήσουν με συμφωνία.

Πάλιν σας λέγω ότι εάν δύο από σας συμφωνήσωσιν επί της γης περί παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον

κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εις αυτούς παρά του Πατρός μου του εν ουρανοίς.

Ματθαίος 18:19

Αυτό το εδάφιο είναι αληθινά εκπληκτικό, και αν ο οποιοσδήποτε από εμάς πιστεύει αυτό που λέει, τότε βεβαίως θα έπρεπε να αφιερωθούμε σε μία ζωή ενότητας και αρμονίας. Η ανόητη αλαζονεία μας δεν αξίζει το τίμημα που πληρώνουμε δηλαδή την έλλειψη δύναμης στην προσευχή.

Κάποτε στη ζωή μου, νόμιζα ανόητα ότι μπορώ να μαλώνω με τον Νταϊήβ όποτε ήθελα και μετά όταν είχαμε ανάγκη από κάποια λύση σε κάποιο τομέα της ζωής μας, θα μπορούσαμε να έρθουμε μαζί στην προσευχή, πράγμα που ονομάζεται συνήθως «η προσευχή της συμφωνίας.» Αλλά όπως μπορούμε να δούμε από το Ματθαίος 18:19, αυτό το είδος της προσευχής δεν θα δουλέψει. Το είδος της δύναμης για το οποίο μιλάει εδώ ο Θεός είναι διαθέσιμο μόνο σ' εκείνους που αφιερώνονται να κάνουν ότι περνάει από το χέρι τους στο να είναι δημιουργοί και διατηρητές της ειρήνης. Εάν κάποιος κάνει ακριβώς αυτό, ο Θεός ευαρεστείται τόσο πολύ που θα τιμήσει την προσευχή του ή της με ένα ξεχωριστό τρόπο. Ήταν μετά από αυτό το εδάφιο που ο Πέτρος ρώτησε τον Ιησού πόσες φορές έπρεπε να συγχωρήσει τον αδελφό του. Ο Πέτρος ήθελε αυτό το είδος της δύναμης στην προσευχή, αλλά φαίνεται ότι καταλάβαινε ότι είχε ένα πρόβλημα με κάποιον ή κάποιους από τους άλλους μαθητές. Ρωτούσε τον Ιησού πόσο μακριά απαιτείται από εκείνον να φτάσει για να διατηρήσει την ειρήνη. Η απάντηση που έδωσε ο Ιησούς ήταν βασικά ότι ο Πέτρος θα έπρεπε να συγχωρήσει όσες φορές ήταν απαραίτητο για να παραμείνει στην ενότητα.

Τότε προσελθών προς αυτόν ο Πέτρος, είπε· Κύριε, πόσάκις αν αμαρτήση εις εμέ ο αδελφός μου και θέλω συγχωρήσει αυτόν; έως επτάκις;

Ματθαίος 18:21

Είμαι σίγουρη ότι ο Πέτρος νόμιζε ότι ήταν πολύ γενναιόδωρος, έτσι η απάντηση του Ιησού πρέπει να τον συγκλόνισε.

Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω έως επτάκις, αλλ' έως εβδομηκοντάκις επτά

Ματθαίος 18:22

Αυτό υπολογίζεται στις τετρακόσιες ενενήντα φορές, αλλά ακόμα και αυτό είναι απλά ο τρόπος του Ιησού να πει, «Συγχώρησε όσο συχνότερα πρέπει και μην βάζεις όριο σ' αυτό.»

Η προσευχή είναι ένα πολύτιμο δώρο και πολύ δυνατό προνόμιο για μας ώστε να το καταστρέφουμε ζώντας σε διαφωνία. Πάρε χρόνο πριν προσευχηθείς να ερευνήσεις την καρδιά σου, και αν πρέπει να βάλεις τα πράγματα στη θέση τους με κάποιον που γνωρίζεις, να είσαι εσύ εκείνος που θα φέρεις δυναμικά την ειρήνη.

Ο Λόγος του Θεού μας λέει ακόμα ότι όταν φέρνουμε το δώρο μας στον βωμό, εάν θυμηθούμε ότι ο αδελφός μας έχει οτιδήποτε εναντίον μας, θα πρέπει να αφήσουμε το δώρο μας και να πάμε να ειρηνεύσουμε με τον αδελφό μας (Ματθαίος 5:24). Αυτό σίγουρα μας διδάσκει να είμαστε δυναμικοί στην δημιουργία ειρήνης.

Δύναμη στην Υπηρεσία

Υπάρχει μεγάλη δύναμη διαθέσιμη σ' εμάς όταν δίνουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία του Θεού. Ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές Του δύο-δύο και τους είπε να κηρύξουν το Ευαγγέλιο και να θεραπεύσουν τους ασθενείς. Επίσης τους είπε να βρουν ένα σπίτι που θα μπορούν να κατοικήσουν με ειρήνη (Λουκάς 10:1-9). Ήξερε ότι δεν μπορούν να έχουν αναστάτωση στο πνεύμα τους και να έχουν την ίδια στιγμή την δύναμη Του να ρέει μέσα από αυτούς. Η υπόσχεση που τους έδωσε άξιζε στα σίγουρα κάθε προσπάθεια από το μέρος τους για να διατηρήσουν την αρμονία.

Ιδού, δίδω εις εσάς την εξουσίαν του να πατήτε επάνω όφεων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν θέλει σας βλάψει.

Λουκάς 10:19

Θέλω αυτή η υπόσχεση να είναι πραγματικότητα στην δική μου τη ζωή και είμαι σίγουρη ότι και εσύ το θέλεις επίσης. Ας αφιερωθούμε λοιπόν στο να κατοικήσουμε με ενότητα, αρμονία και συμφωνία. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα έπρεπε να σκεφτόμαστε πάντοτε όπως οι άλλοι άνθρωποι ή ότι θα συμφωνούμε με τις επιλογές τους, αλλά όμως σημαίνει ότι συμφωνούμε να μην μαλώνουμε γι' αυτό. Ένα μεγάλο μέρος της μάχης μπορεί να αποφευχθεί με το να κοιτάμε απλά τη δουλειά μας. Ένα καλό πράγμα που θα μπο-

ρούσες να θυμάσαι είναι ότι εάν δεν έχουμε ευθύνη σε κάποιο θέμα, τότε δεν είναι ανάγκη να έχουμε γνώμη.

Πολύ συχνά δίνουμε την γνώμη μας όταν κανένας δεν μας την ζήτησε, ούτε και την θέλει, και γίνεται πηγή μάχης ή προσβολής. Είμαι το είδος εκείνο του ανθρώπου που θα μπορούσα να είμαι πολύ γενναιόδωρη με τις γνώμες μου, αλλά ζήτησα από το Άγιο Πνεύμα να με βοηθήσει να χρησιμοποιήσω σοφία να τις κρατήσω για τον εαυτό μου εκτός και αν μου ζητηθούν. Δεν έχω φτάσει ακόμα σε ένα σημείο τελειότητας σ' αυτόν τον τομέα, αλλά μαθαίνω συνέχεια πόσο σημαντικό είναι.

Ο απόστολος Παύλος έγραψε ένα γράμμα στην εκκλησία στους Φιλίππους στο οποίο ενθαρρύνει δύο γυναίκες την Ευωδία και την Συντύχη να τα βρουν μεταξύ τους. Ενθάρρυνε επίσης και άλλους ανθρώπους να βοηθήσουν αυτές τις δύο γυναίκες να τα βρουν μεταξύ τους και να εξακολουθήσουν να συνεργάζονται καθώς κοπιάζουν στην διάδοση του Ευαγγελίου (Φιλιππισίους 4:2-3). Δεν γνωρίζουμε περί τίνος επρόκειτο, αλλά ίσως μέρος του προβλήματος τους να ήταν υπερβολή στις γνώμες για τις επιλογές της κάθε μίας. Ο Παύλος θα πρέπει να είχε ακούσει ότι αυτές οι δύο γυναίκες είχαν κάποια δυσκολία να συνεννοηθούν, και γνωρίζοντας ότι αυτό θα εξασθενήσει την δύναμη της διακονίας τους, πήρε το χρόνο να γράψει ένα γράμμα μέσα στο οποίο συμπεριέλαβε ειδικές οδηγίες για εκείνες πάνω στο θέμα. Αυτό που ο Παύλος έγραψε σ' αυτές τις δύο γυναίκες βρίσκει εφαρμογή και σ' εμάς επίσης. Εάν θέλουμε δύναμη στην υπηρεσία μας για τον Θεό, θα πρέπει να συμφωνούμε ο ένας με τον άλλον. Πρέπει να έχουμε ενότητα!

Ο απόστολος Παύλος γράφοντας στους Φιλιππισίους είπε:

κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες,

Φιλιππισίους 2:2

Όλοι οι πραγματικά μεγάλοι άνδρες και γυναίκες που διαβάζουμε μέσα στη Βίβλο ήταν αφιερωμένοι στην ενότητα. Γνώριζαν ότι η υπηρεσία τους για τον Θεό θα ήταν αδύναμη χωρίς αυτή. Στις πρώτες μέρες της διακονίας μας, ο Νταϊήβ κι εγώ είχαμε λάβει αποκάλυψη από τον Θεό όσον αφορά τους κινδύνους της μάχης. Η μάχη δεν είναι απλά ένα μικρό πρόβλημα, αλλά είναι επικίνδυνη. Εάν δεν σταματηθεί, απλώνεται σαν επιδημία. Μισώ τη μάχη

και αυτό που κάνει στις ζωές των ανθρώπων, και εργάζομαι με επιμέλεια να την κρατήσω μακριά από τη ζωή μου.

Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον,
παρατηρούντες μήπως υστερήται τις από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίξα τις πικρίας αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι πολλοί,

Εβραίους 12:14-15

Αυτό το εδάφιο μας διδάσκει ότι πρέπει να αγωνισθούμε (να εργασθούμε με επιμέλεια) να κρατήσουμε τη μάχη μακριά από τη ζωή μας. Όπως έχω πει, αυτό θα απαιτήσει πολύ ταπεινοφροσύνη και προθυμία να είμαστε δυναμικοί στο να δημιουργούμε ειρήνη. Σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε το δικαίωμα μας να έχουμε πάντα δίκιο, να κοιτάμε τη δουλειά μας, και πολύ συχνά θα πρέπει να κρατάμε το στόμα μας κλειστό και να μην λέμε κάτι που θα θέλαμε να πούμε αλλά δεν θα δημιουργήσει τίποτε άλλο από προβλήματα.

Έχω ξοδέψει πολύ χρόνο διδάσκοντας πάνω σ' αυτό το θέμα όπως και σε άλλα που προάγουν την ενότητα ανάμεσα στους ανθρώπους. Η ζωή είναι γεμάτη δυστυχία όταν δεν έχουμε ειρήνη, και η αλήθεια είναι ότι όταν δεν έχουμε ειρήνη, τότε δεν έχουμε δύναμη.

Θα έπρεπε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον να μείνουμε έξω από την μάχη. Έχουμε ένα ποιμένα στο προσωπικό μας ο οποίος έχει πολλά θαυμάσια χαρίσματα, αλλά ένα από αυτά που είναι ιδιαίτερα καλός είναι στην «διένεξη συγκρούσεων.» Εάν έχουμε κάποιο τμήμα ή ακόμα και δύο υπαλλήλους που έχουν επιτρέψει στη μάχη να μπει στη σχέση τους, εργάζεται μαζί τους και τους βοηθάει να βρουν κάποια λύση στη μάχη τους και τον διχασμό. Γνωρίζουμε ότι η υπηρεσία μας για τον Κύριο θα εξασθενήσει εάν δεν έχουμε ενότητα.

Πολύ συχνά βρίσκουμε ότι η μάχη έρχεται από έλλειψη σωστής επικοινωνίας. Πολλές σχέσεις έχουν διαλυθεί εξαιτίας αυτής της έλλειψης, και είναι λυπηρό επειδή μπορούμε να καταρτιστούμε στην καλή επικοινωνία αν πραγματικά το θέλουμε. Ο ποιμένας μας βοηθάει τους ανθρώπους στην επικοινωνία ενώ βρίσκονται σε σύγκρουση, και αυτό σχεδόν πάντοτε λύνει το πρόβλημα. Εάν δεν

το λύσει και ανακαλύψουμε ότι το ένα ή και τα δύο μέρη που είναι αναμειγμένα έχουν αποφασίσει να διατηρήσουν την μάχη, τότε γνωρίζουμε ότι οι Διακονίες της Τζόυς Μέγιερ δεν είναι το σωστό μέρος γι' αυτούς να εργαστούν. Πρέπει να έχουμε ενότητα έτσι ώστε να μπορούμε να είμαστε αποτελεσματικοί για τον Θεό.

Δύο άνδρες για τους οποίους διαβάζουμε στη Βίβλο, ο Αβραάμ και ο Λώτ, δημιουργήθηκε σύγκρουση ανάμεσα στους βοσκούς τους για το που θα βόσκουν τα ζώα τους. Ο Αβραάμ, επειδή ήταν πολύ σοφός άνθρωπος, πήγε γρήγορα στον Λώτ και του είπε, «Ας μην υπάρχει μάχη μεταξύ μας.» Μετά του πρόσφερε οποιοδήποτε κομμάτι γης ήθελε εκείνος και είπε ότι εκείνος ήταν πρόθυμος να πάρει αυτό που θα έμενε. Βλέπουμε τον Αβραάμ να ταπεινώνει τον εαυτό του στην περίπτωση αυτή και να κλείνει την πόρτα στον διχασμό που ερχόταν. Ο Λώτ διάλεξε το καλύτερο μέρος της γης για τον εαυτό του, αλλά ο Θεός ευλόγησε τον Αβραάμ ακόμα περισσότερο από πριν επειδή ήταν πρόθυμος να διατηρήσει την ειρήνη (Γένεση 13).

Έχω χρησιμοποιήσει αυτή την ιστορία σαν μία υπενθύμιση για να με βοηθήσει να κρατήσω τη μάχη έξω από τη ζωή μου, και την χρησιμοποιώ συχνά όταν διδάσκω. Αν ταπεινώσεις τον εαυτό σου και κρατήσεις την μάχη έξω από τη ζωή σου, ο Θεός θα σε ευλογήσει εντονότατα και θα έχεις δύναμη στην προσευχή και στην υπηρεσία, όπως ακριβώς την χαρά της ειρήνης.

Θέλω να κλείσω αυτό το κεφάλαιο με μία τελευταία υπενθύμιση ότι ο μόνος τρόπος που μπορούμε να κατοικούμε με ενότητα είναι εάν είμαστε γενναιόδωροι στο έλεος και στη συγχώρηση. Ο Θεός μας έχει δώσει ένα κλειδί για την ειρήνη διδάσκοντας μας να συγχωρούμε εκείνους που μας βλάπτουν, και μπορούμε να Τον εμπιστευτούμε να φέρει δικαιοσύνη και δικαίωση στις ζωές μας κάθε φορά που χρειάζεται. Το δικό μας μέρος είναι να συγχωρήσουμε και το δικό Του μέρος είναι να φέρει δικαιοσύνη. Εσύ κάνε τη δική σου δουλειά και άφησε τον Θεό να κάνει την δική Του.

σπουδάζοντας να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος
διά του συνδέσμου της ειρήνης.

Εφεσίους 4:3

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

13

Ελέησε Με, Ω Θεέ

Το να συγχωρούμε στους άλλους τις παραβάσεις τους είναι πολύ πιο εύκολο όταν αντιλαμβανόμαστε τις δικές μας αμαρτίες και ελλείψεις. Ο Θεός δεν μας ζητάει ποτέ να κάνουμε για κάποιον άλλον κάτι που Εκείνος δεν έχει κάνει πρώτα για μας. Ο Θεός μας δείχνει συγχώρηση πριν αρχίσει να μας διδάσκει για την ανάγκη που έχουμε να συγχωρήσουμε άλλους. Ο Θεός θέλει να έχει σχέση μαζί μας, θέλει ενότητα και αρμονία μαζί μας, άρα λοιπόν, θα πρέπει να μας συγχωρήσει.

Η συγχώρηση έχει προηγηθεί εξαιτίας της μεγάλης χάρης και του ελέους του Θεού. Το έλεος, μάλιστα, είναι ένα από τα πιο όμορφα χαρακτηριστικά του Θεού. Το έλεος είναι ένα υπέροχο πράγμα και κάτι που θα έπρεπε να θαυμάζουμε. Εδώ στη γη ούτε λίγο ούτε πολύ το περιμένουμε, αλλά νομίζω ότι στον ουρανό οι άγγελοι έχουν μείνει άναυδοι από το έλεος του Θεού. Ο Χριστιανός συγγραφέας και διάκονος Άντριου Μάρεϋ είπε, «Η πανσοφία του Θεού είναι εκπληκτική, η παντοδυναμία του Θεού είναι εκπληκτική, η άμωμος αγιοσύνη του Θεού είναι εκπληκτική, αλλά το πιο θαυμάσιο από όλα είναι το έλεος του Θεού.»

Ο Θεός συγχωρεί και επανορθώνει σε πλήρη σχέση με τον Εαυτό Του τον χειρότερο αμαρτωλό. Είναι καλός σ' εκείνους που δεν το αξίζουν καθόλου. Εάν μπορούσαμε να καταλάβουμε πόσες φορές την ημέρα μας συγχωρεί ο Θεός για κάτι που έχουμε σκεφτεί, πει, ή κάνει, δεν θα το βρίσκαμε και τόσο υπερβολικά δύσκολο να συγχωρήσουμε τους άλλους που έχουν αμαρτήσει εναντίον μας. Θα έπρεπε να σηκώσουμε τις φωνές μας στον Θεό πολλές φορές την ημέρα και να πούμε, «Έχε έλεος επάνω μου, Θεέ μου, και βοήθησε με να έχω κι εγώ έλεος πάνω στους άλλους.»

Ο Θεός δεν μας ζητάει να κάνουμε τίποτα για το οποίο δεν μας έχει εφοδιάσει να κάνουμε. Ποτέ δεν μας ζητάει να δώσουμε σε

κάποιον άλλον εκείνο που δεν μας έχει δώσει πρώτα Εκείνος. Μας δίνει αγάπη χωρίς περιορισμούς και μας ζητάει να αγαπάμε και εμείς τους άλλους χωρίς περιορισμούς. Μας δίνει έλεος και μας ζητάει να είμαστε ελεήμονες. Μας συγχωρεί και μας ζητάει να συγχωρήσουμε άλλους. Είναι πολλά αυτά που ζητάει; Δεν νομίζω ότι είναι.

Η Βίβλος μας διδάσκει ότι σε όποιον έχει δοθεί πολύ, θα ζητηθεί και πολύ (Λουκάς 12:48). Ο Θεός μας δίνει πολλά και γι' αυτό έχει το δικαίωμα να περιμένει πολλά από εμάς. Πάρε λίγο χρόνο και θυμήσου τη ζωή σου και προσπάθησε να θυμηθείς για πόσα πολλά πράγματα είναι πρόθυμος να σε συγχωρήσει ο Θεός. Έχεις βρεθεί να πέφτεις στην ίδια αμαρτία πολλές φορές; Ο Θεός μέσα στο έλεος Του έχει εργαστεί μαζί σου και σε έχει συγχωρήσει συνεχώς έως ότου έμαθες να κάνεις αυτό που είναι σωστό; Και βέβαια η απάντηση είναι ναι. Είναι ναι για όλους μας.

Τι Έχει Κάνει ο Θεός για Μας Εν Χριστώ

Με την θυσία του Ιησού Χριστού, ο Θεός μας έχει ελκύσει στον Εαυτό Του έξω από το σκοτάδι και μέσα στο φως. Μας βρήκε στην αμαρτία και στη δυστυχία μας και μας πρόσφερε μία ολοκαίνουργια ζωή. Εάν απλά πούμε «ναι» σ' Εκείνον, μας συγχωρεί απολύτως όλες μας τις αμαρτίες και μας τοποθετεί στην σωστή θέση μαζί Του με την χάρη Του και το έλεος Του. Όχι μόνο συγχωρεί τις αμαρτίες μας, αλλά τις απομακρύνει όσο απέχει η Δύση από την Ανατολή και δεν τις θυμάται άλλο πια (Εβραίους 10:17, Ψαλμός 103:12). Μας σηκώνει από τον λάκκο της απελπισίας και κάνει τις ζωές μας αξιόλογες (Ιάκωβος 4:10), και η εκπληκτική ομορφιά του πράγματος είναι ότι τίποτα από όλα αυτά δεν τα αξίζουμε. Δεν έχουμε κάνει τίποτα άξιο της χάρης του Θεού, ούτε μπορούμε να κάνουμε ποτέ τίποτα άξιο γι' αυτή. Η συγχώρηση είναι σίγουρα ένα δώρο. Είναι ένα δώρο που λαμβάνουμε και ένα που πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να δώσουμε. Δεν είναι μόνο ένα δώρο που δίνουμε στους άλλους, αλλά στ' αλήθεια είναι ένα δώρο που δίνουμε στον εαυτό μας. Όταν συγχωρούμε ένα άλλο άνθρωπο, προσφέρουμε ειρήνη στο δικό μας το μυαλό, ανανεωμένη ενέργεια, και χρόνο να κάνουμε εποικοδομητικά πράγματα αντί να ανησυχούμε και να αναχαράζουμε, έτσι για να αναφέρω μερικά.

Το έλεος είναι καλοσύνη πέρα από αυτό που είναι λογικό. Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει καμία αιτία για να υπάρχει καλοσύνη από το Θεό. Εκείνος είναι καλός, και εμείς είμαστε οι ευλογημένοι λήπτες αυτής της καλοσύνης.

Ο Θεός εν Χριστώ μας λύτρωσε, μας δικαίωσε, μας αγίασε, και εργάζεται συνέχεια για την αποκατάσταση μας. Ας είμαστε για πάντα ευγνώμονες για το έλεος του Θεού. Χρειάζομαι έλεος σήμερα και κάθε μέρα. Έχω μείνει άναυδη από δέος με το μεγάλο έλεος του Θεού, και ο θαυμασμός μου επεκτείνεται καθώς παίρνω το χρόνο να σκεφτώ πραγματικά τι έχει κάνει ο Θεός για μένα.

Μήπως παλεύεις αυτή τη στιγμή με το θέμα της συγχώρησης κάποιου που σε αδίκησε ή σε πλήγωσε; Αν ναι, θα ήθελα να σου προτείνω να πάρεις μόνο δεκαπέντε λεπτά και να σκεφτείς σοβαρά τα πόσα σου έχει συγχωρήσει εσένα ο Θεός. Πιστεύω ότι αυτό θα σε ταπεινώσει, και μετά θα το βρεις εύκολο να συγχωρήσεις εκείνους που σε αδίκησαν.

Ω φίλε μου, σε παρακαλώ να συγχωρήσεις! Μη σπαταλήσεις ούτε μία ημέρα ακόμα στη ζωή σου πικραμένος και οργισμένος για κάτι που έχει συμβεί και τώρα δεν μπορεί να αναιρεθεί. Μη ζεις τη ζωή σου προς τα πίσω. Ζήτησε από τον Θεό να σε κάνει καλύτερο, όχι πικρότερο. Εμπιστεύσου Τον να εργαστεί τα σωστά πράγματα σε οτιδήποτε άδικο σου έχει συμβεί. Θυμήσου το δικό σου μέρος είναι να υπακούς τον Θεό και να συγχωρείς, και το δικό Του μέρος είναι να επανορθώσει και να φέρει δικαίωση. Μη σπαταλάς ούτε μία από τις πολύτιμες μέρες της ζωής σου με ένα πνεύμα ασυγχωρησίας. Ζήτησε από τον Θεό να εργαστεί μέσα σου την ίδια νοοτροπία που έχει Εκείνος... μια νοοτροπία ελέους και συγχώρησης.

Ο Ιησούς δεν είναι τραχύς και σκληρός. Είναι ελεήμων, αργός στο θυμό, έτοιμος να συγχωρήσει, και έτοιμος να βοηθήσει (Ματθαίος 11:28-30). Ο Ιησούς μας διδάσκει ότι επιθυμεί έλεος και όχι θυσία (Ματθαίος 12:7). Μπορούμε να κοιτάξουμε αυτό το εδάφιο από δύο πλευρές. Πρώτα, μπορούμε να δούμε ότι ο Θεός θέλει να μας προσφέρει έλεος και ότι δεν ενδιαφέρεται για τις θυσίες μας. Ο Ιησούς είναι η μόνη και τελική θυσία που θα χρειαστούμε ποτέ. Οι θυσίες μας είναι άχρηστες κάτω από την Καινή Διαθήκη. Μπορούμε μόνο να στρέψουμε προς τον Ιησού και να ζητήσουμε

έλεος όταν αμαρτήσουμε, και Εκείνος είναι πάντοτε έτοιμος να το προσφέρει. Μου αρέσει η σκέψη ότι ο Θεός είναι έτοιμος να συγχωρήσει. Δεν χρειάζεται να Τον περιμένουμε να ετοιμαστεί, δεν χρειάζεται να τον πείσουμε... είναι έτοιμος να συγχωρήσει. Έχει ήδη πάρει την απόφαση Του να είναι πάντοτε ελεήμων και συγχωρητικός. Και εμείς μπορούμε να κάνουμε το ίδιο πράγμα. Μπορούμε να αποφασίσουμε από τώρα ότι όταν τα σκάνδαλα έρθουν προς το μέρος μας, θα είμαστε έτοιμοι να συγχωρήσουμε!

Η δεύτερη πλευρά που μπορούμε να δούμε σ' αυτό το εδάφιο είναι ότι ο Θεός θέλει να δώσει έλεος στους άλλους και όχι να απαιτήσει θυσίες από αυτούς. Είναι δόξα για τον άνθρωπο να παραβλέψει μία παράβαση (Παροιμίες 19:11). Έχουμε το προνόμιο να παραβλέπουμε εκείνα που έχουν κάνει για να μας πληγώσουν. Ο Θεός μας έχει εφοδιάσει να το κάνουμε αυτό. Τα σκάνδαλα θα έρθουν σ' εμάς, αλλά εμείς δεν χρειάζεται να τα δεχθούμε.

Όταν κάποιος μας πληγώσει, προσπαθούμε να τον κάνουμε να πληρώσει με το να τον κάνουμε να νιώσει άσχημα ή να το επαναλαμβάνουμε κατά κόρο, μπορούμε να τους αποκλείσουμε από τη ζωή μας και να αρνηθούμε να τους ξαναμιλήσουμε. Αυτός είναι ο ανθρώπινος τρόπος απαίτησης θυσιών που πρέπει να πληρώσουν για την αμαρτία τους απέναντι μας. Αλλά έχουμε μία άλλη επιλογή. Μπορούμε να είμαστε ελεήμονες.

Τι Περιμένει από Εμάς ο Θεός;

Ο Θεός γνωρίζει κάθε αμαρτία που θα κάνουμε πριν την κάνουμε. Γνωρίζει τη κατασκευή μας, ότι δεν είμαστε τίποτα άλλο από χώμα, και δεν μας περιμένει να είμαστε αλάθητοι. Ήταν μεγάλη ανακούφιση για μένα όταν μίλησε ο Θεός στην καρδιά μου και είπε, «Τζόυς, δεν μου προξενείς καμία έκπληξη.» Ο Θεός δεν εκπλήττεται ποτέ από τα προβλήματα μας, αλλά έχει ήδη σχεδιάσει την απελευθέρωση μας από αυτά πολύ πριν αρχίσουν τα προβλήματα. Ο Θεός δεν εκπλήττεται ποτέ από τα λάθη μας και τους σαρκικούς μας τρόπους. Έχει ήδη αποφασίσει να είναι ελεήμων. Αυτό που περιμένει από εμάς ο Θεός είναι να Τον αγαπούμε και να θέλουμε το θέλημα Του. Μας θέλει να είμαστε γρήγοροι να μετανοήσουμε και να εργαστούμε με το Άγιο Πνεύμα προς την πνευματική μας ωριμότητα. Δεν είναι θυμωμένος ότι δεν έχουμε φτάσει ακόμα,

αλλά περιμένει από εμάς να πιέζουμε προς το σημείο της τελειότη-
τας.

Ο απόστολος Παύλος είπε ότι ο στόχος του ήταν να αφήνει εκείνα που είναι πίσω του και πιέζει προς το στόχο της τελειότητας (Φιλιππισίους 3:13). Απλά φανταστείτε ότι ο Παύλος, ο οποίος έλαβε και έγραψε τα δύο τρίτα της Καινής Διαθήκης, εξακολουθούσε να πιέζει. Είμαι τόσο χαρούμενη που συμπεριέλαβε ο Θεός αυτό το παράδειγμα στη Βίβλο. Με ενθαρρύνει να γνωρίζω ότι ο Θεός με γνωρίζει τόσο καλά και καταλαβαίνει ότι είμαι ένας αναγεννημένος άνθρωπος του οποίου η καρδιά έχει ανανεωθεί αλλά η ψυχή και το σώμα του προσπαθούν να συμμορφωθούν με το τεράστιο έργο που έχει κάνει Εκείνος στο πνεύμα μου.

Η αλήθεια είναι ότι ο Θεός δεν μας περιμένει να μην κάνουμε ποτέ λάθη. Εάν μπορούσαμε να ζήσουμε χωρίς αμαρτία, δεν θα είχαμε ανάγκη τον Ιησού. Αλλά Τον έχουμε ανάγκη κάθε λεπτό της κάθε μέρας. Αυτή τη στιγμή είναι καθισμένος στα δεξιά του Θεού μεσιτεύοντας υπέρ ημών (Ρωμαίους 8:34). Συνέχεια συγχωρεί τις αμαρτίες μας εάν τις παραδεχθούμε και μετανοήσουμε (Α' Ιωάννου 1:9). Ο Θεός έχει σίγουρα προετοιμάσει λύση για τα λάθη μας, και είναι από το μεγάλο Του έλεος που μπορούμε να παραινούμε σε κοινωνία και σχέση μαζί Του ακόμα και αν δεν είμαστε ακόμα τελειοποιημένοι σε όλη μας την συμπεριφορά.

Τι Περιμένεις Εσύ Από τους Ανθρώπους;

Θα έπρεπε να προσδοκούμε να προσφέρουμε έλεος σε άλλους. Δεν είναι τέλειοι και θα κάνουν σφάλματα. Θα μας πληγώσουν και θα μας απογοητεύσουν, αλλά η αλήθεια είναι ότι και εμείς κάνουμε το ίδιο πράγμα σ' αυτούς. Συνήθως δεν προσέχουμε όταν κάνουμε κάτι που πληγώνει τους άλλους, αλλά δίνουμε μεγάλη προσοχή όταν μας πληγώνουν εκείνα που κάνουν αυτοί.

Εγώ δεν είμαι τέλεια, άρα γιατί θα έπρεπε να περιμένω τελειότητα από εκείνους με τους οποίους συσχετίζομαι; Πράγματι πιστεύω ότι είναι εξαιτίας των ατελειών μας που μας είπε ο Θεός ότι πρέπει να είμαστε γρήγοροι να συγχωρήσουμε. Έχει προνοήσει για όλα μας τα λάθη συγχωρώντας μας και δίνοντας μας την ικανότητα να συγχωρούμε άλλους εάν είμαστε πρόθυμοι να το κάνουμε. Ο Νταϊήβ κι εγώ είμαστε παντρεμένοι σαράντα-τέσσερα

χρόνια τη στιγμή που γράφω αυτό το βιβλίο. Έχουμε συγχωρήσει ο ένας τον άλλον χιλιάδες φορές σε όλα αυτά τα χρόνια, και θα χρειαστεί να συγχωρήσουμε ξανά και ξανά καθώς περνάμε μαζί τα χρόνια μας.

Έχουμε μάθει να δείχνουμε έλεος ο ένας στον άλλον συχνά με το να μην αναφέρουμε καν κάτι που έχει κάνει ο άλλος που μας ενόχλησε. Μπορούμε να κοιτάζουμε ο ένας τα σφάλματα του άλλου και να είμαστε ανεκτικοί. Νομίζω ότι αυτή είναι μία θαυμάσια σκέψη: «Μπορούμε να επιτρέψουμε ο ένας στον άλλον να κάνει λάθη.»

μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη,

Εφεσίους 4:2

Εδώ και πολλά χρόνια ο Νταϊήβ κι εγώ έχουμε σταματήσει να πιέζουμε ο ένας τον άλλον να είναι άψογος. Καταλάβαμε πόσο πολύ πρέπει ο Θεός να μας δείξει έλεος, και αποφασίσαμε να κάνουμε το ίδιο ο ένας για τον άλλο. Επιτρέποντας το αυτό ο ένας για τον άλλο μας έχει βοηθήσει να έχουμε μία μακροχρόνια και καλή γαμήλια σχέση. Κάνε ένα έλεγχο στη καρδιά σου. Πιέξεις το σύζυγο σου, την οικογένεια σου, ή τους φίλους να είναι τέλειοι, ή να σου φέρονται τέλεια; Είσαι τραχύς, σκληρός και απαιτητικός; Προσφέρεις ανοχές για τις αδυναμίες των ανθρώπων; Είσαι γενναιόδωρος σε έλεος; Αυτές είναι καλές ερωτήσεις να τις κάνουμε τακτικά στον εαυτό μας. Απάντησε τις με ειλικρίνεια, και αν η νοοτροπία σου δεν είναι σαν του Ιησού, τότε ζήτησε Του να σε βοηθήσει να την αλλάξεις.

Πρέπει να ανακαινίζουμε το νου και την νοοτροπία μας κάθε μέρα. Δεν έχουμε αυτομάτως μία καλή νοοτροπία. Μερικές φορές αφήνουμε τα πράγματα να μας ξεγλιστρήσουν και πρέπει να αναθεώνουμε την αφιέρωση μας να κάνουμε τα πράγματα με τον τρόπο του Θεού. Εάν αυτή τη στιγμή βρίσκεσαι σ' αυτό το σημείο, δεν πρέπει να ντρέπεσαι. Να χαίρεσαι ότι με τη βοήθεια του Θεού, βλέπεις την αλήθεια που θα σ' ελευθερώσει.

Τι Περίμενε ο Ιησούς Από τους Μαθητές Του;

Ο Ιησούς επίτηδες επέλεξε αδύναμους και ανόητους ανθρώπους

για να δουλέψει μαζί τους και μέσα τους, έτσι ώστε να μη μπορέσουν να οικειοποιηθούν τη δόξα που πάντοτε ανήκει μόνο στον Θεό. Ο Πέτρος μιλούσε πολύ και ήταν αλαζόνας. Αρνήθηκε ακόμα και ότι γνώριζε τον Ιησού τρεις φορές όταν αυξήθηκε η πίεση, αλλά ο Ιησούς του έδειξε έλεος και καλοσύνη. Τον συγχώρησε, και ο Πέτρος έγινε ένας μεγάλος απόστολος.

Ο Θωμάς αμφέβαλλε για πολλά από εκείνα που είχε πει ο Ιησούς, αλλά Εκείνος έδειξε έλεος στον Θωμά και εξακολούθησε να εργάζεται μαζί του. Βρήκε τον Θωμά ακόμα και μέσα στην αμφιβολία και την απιστία του και του έδειξε τα τρυπημένα από τα καρφιά χέρια Του μετά την ανάσταση. Ο Θωμάς είχε πει ότι δεν θα πίστευε αν δεν έβλεπε, και ο Ιησούς του έδειξε αυτό που είχε ανάγκη να δει αντί να τον απορρίψει για την άπιστη συμπεριφορά του.

Οι μαθητές έδειχναν μερικές φορές γελοίες συμπεριφορές και ας ήταν άνδρες που ταξίδευαν με τον Ιησού. Μάλωναν για το ποιος από αυτούς ήταν μεγαλύτερος. Τους πήρε ο ύπνος όταν ο Ιησούς τους είχε ανάγκη και τους είχε ζητήσει να προσευχηθούν μαζί Του για μία ώρα.

Ήταν ατελείς, αλλά ο Ιησούς το ήξερε αυτό όταν τους επέλεξε. Προσευχήθηκε όλη την νύχτα πριν να επιλέξει τους δώδεκα άνδρες που θα μεταφέρουν το Ευαγγέλιο στον γνωστό τότε κόσμο με τον θάνατο και την ανάσταση Του. Απλά φανταστείτε, δώδεκα ατελείς άνδρες που συχνά ήταν και ελλιπείς σοφίας, αμφέβαλλαν, έδειχναν αλαζονεία, τσακωνόντουσαν μεταξύ τους, και ήθελαν να μάθουν πόσες φορές έπρεπε να συγχωρούν ο ένας τον άλλον. Ακούγεται σαν να είμαστε εμείς.

Μαθαίνοντας να Λαμβάνεις Έλεος

Σαν κι εμένα, είμαι σίγουρη ότι γνωρίζεις ότι είσαι πολύ ατελής και ότι έχει ανάγκη από πολύ έλεος. Ο Θεός είναι έτοιμος να προσφέρει έλεος, αλλά ξέρεις πως να το λάβεις; Μπορεί να ζητούμε από το Θεό να μας συγχωρήσει για τις αμαρτίες μας, αλλά λαμβάνουμε την συγχώρηση Του συγχωρώντας τους εαυτούς μας; Μήπως κατηγορείς τον εαυτό σου για πολλές από τις παλιές σου αμαρτίες; Αυτό εγώ το έκανα για χρόνια, και εξαιτίας αυτού, δεν μπορούσα να δείξω έλεος σε άλλους. Καθώς λέω συχνά, «Δεν

μπορούμε να δώσουμε αυτό που δεν έχουμε.»

Έχεις λάβει έλεος; Καθώς διαβάζεις αυτό το βιβλίο, υπάρχουν ακόμα πράγματα που εξακολουθείς να αισθάνεσαι ενοχή ακόμα και αν έχεις μετανοήσει ειλικρινά; Έχεις πάρει το χρόνο να ζητήσεις έλεος από τον Θεό, και εξίσου σημασίας, έχεις πάρει το χρόνο να λάβεις έλεος από τον Θεό; Το έλεος είναι ένα δώρο, αλλά ένα δώρο δεν έχει αξία για μας εκτός και αν το λάβουμε. Ο Ιησούς είπε, «αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας.» (Ιωάννης 16:24). Ζητάς πολύ αλλά λαμβάνεις λίγο; Εάν ναι, τότε είναι ώρα για αλλαγή. Ο Θεός έχει κάνει όλα όσα πρέπει να γίνουν για μας εν Χριστώ. Τώρα είναι στο χέρι μας να το λάβουμε διά της πίστεως. Όχι με την αξία μας, αλλά μόνο διά της πίστεως.

Καθώς μαθαίνουμε να λαμβάνουμε το εξωπραγματικό έλεος του Θεού, θα μπορέσουμε να το προσφέρουμε και στους άλλους.

Τα Χαρακτηριστικά της Νοοτροπίας Ελέους

Το Έλεος Καταλαβαίνει

Ο Ιησούς είναι ένας ελεήμων Αρχιερέας που καταλαβαίνει τις αδυναμίες και τις ασθένειες μας επειδή και Εκείνος έχει πειρασθεί με κάθε τρόπο όπως και εμείς, και όμως δεν αμάρτησε ποτέ (Εβραίους 4:15). Μου αρέσει το γεγονός ότι ο Ιησούς με καταλαβαίνει. Εφόσον ο καθένας μας έχει τις δικές του αδυναμίες, θα έπρεπε και εμείς επίσης να καταλαβαίνουμε όταν άλλοι άνθρωποι κάνουν λάθη και έχουν ανάγκη από έλεος και συγχώρηση. Έχοντας μία καρδιά που καταλαβαίνει είναι ένα από τα πανέμορφα χαρακτηριστικά του ελέους. Την επόμενη φορά που κάποιος σου φερθεί άσχημα, προσπάθησε να δείξεις κατανόηση. Ίσως αυτός ο άνθρωπος είναι άρρωστος ή είχε μία ταλαιπωρημένη μέρα στη δουλειά του. Η κακή συμπεριφορά σίγουρα δεν είναι κάτι σωστό, αλλά να θυμάστε ότι οι ευγενικές λέξεις αποστρέφουν μακριά το θυμό. Η καλοσύνη έχει τη δύναμη να αποπροσανατολίζει το θυμό επειδή το καλό πάντοτε νικά το πονηρό (Ρωμαίους 12:21).

Ο Νταϊήβ είχε μεγάλη κατανόηση προς το μέρος μου όλα τα χρόνια που ανάρρωνα από τις επιδράσεις της σεξουαλικής κακοποίησης στην παιδική μου ηλικία. Εάν δεν μου είχε δείξει έλεος, ίσως να μην είμαστε παντρεμένοι σήμερα και μπορεί και οι δύο

μας να είχαμε χάσει το μεγάλο σχέδιο του Θεού για την ζωή μας. Υπάρχει κάποιος στη ζωή σου αυτή τη στιγμή που θα μπορούσες να προσπαθήσεις λίγο περισσότερο να καταλάβεις; Ζήτησε τους να σου πουν την ιστορία τους. Συνήθως όταν οι άνθρωποι φέρονται με δυσλειτουργικό τρόπο, είναι επειδή κάτι στη πορεία της ζωής, τους έχει πληγώσει και δεν έχουν αναρρώσει ποτέ.

Όσο περισσότερα ξέρουμε για το παρελθόν των ανθρώπων, τόσο πιο εύκολο είναι να κατανοήσουμε κάθε είδους συμπεριφοράς που επιδεικνύουν που μπορεί να είναι λιγότερο επιθυμητή.

Το Έλεος Δεν Διασύρει τα Λάθη των Ανθρώπων

Ένας άνθρωπος που δεν διοικείται από το Άγιο Πνεύμα έχει συνήθως μία μακάβρια έλξη στην διάδοση κακών νέων και ιδιαίτερα το να λέει τα λάθη που έχουν κάνει οι άλλοι. Ο Λόγος του Θεού διατυπώνει ότι η αγάπη καλύπτει το πλήθος των αμαρτημάτων (Α' Πέτρου 4:8).

Το μίσος διεγείρει έριδας· αλλ' η αγάπη καλύπτει πάντα τα σφάλματα.

Παροιμίες 10:12

Κάθε παροιμία στη Βίβλο είναι ένα μήνυμα σοφίας που θα κάνει τη ζωή μας καλύτερη αν το αποδεχθούμε. Αυτή η παροιμία επιβεβαιώνει αυτό που είπε ο Πέτρος στην Καινή Διαθήκη όσον αφορά την κάλυψη των αμαρτιών αντί για την έκθεσή τους.

Όταν ο Ιωσήφ είχε τελικά την ευκαιρία να αντιμετωπίσει τα αδέλφια του όσον αφορά την βάνανυση συμπεριφορά τους απέναντί του, το έκανε ιδιαιτέρως (Γένεση 45:1). Ζήτησε από όλους να φύγουν από το δωμάτιο όταν έφτασαν οι αδελφοί του επειδή δεν ήθελε να ξέρει κανένας τι του είχαν κάνει. Δεν ήταν μόνο έτοιμος να τους συγχωρήσει τελείως, αλλά κράτησε την αμαρτία τους μυστική έτσι ώστε οι άλλοι άνθρωποι να τους αγαπήσουν και να τους σέβονται. Δεν ήθελε να τους ντροπιάσει. Αυτά τα εκπληκτικά στοιχεία του χαρακτήρα του Ιωσήφ αποκαλύπτουν σ' εμάς γιατί ο Θεός μπόρεσε να τον χρησιμοποιήσει με τέτοια δύναμη. Εάν θέλουμε πραγματικά να μας χρησιμοποιήσει ο Θεός, πρέπει να έχουμε μία νοοτροπία ελέους.

Όταν έχουμε κάτι εναντίον σε κάποιον που μας έθιξε, θα πρέπει να πάμε σ' αυτόν και να το συζητήσουμε ιδιαιτέρως (Ματθαίος

18:15). Εάν αρνηθούν να ακούσουν, τότε μας λέει να πάρουμε και άλλους μαζί μας για να τους μιλήσουμε με την ελπίδα ότι θα τους δούμε να επανορθώνονται σε μια σωστή τάση νου και καρδιάς.

Πράξε στους άλλους όπως θα ήθελες οι άλλοι να πράξουν σ' εσένα. Εάν εσύ έκανες κάτι λάθος, θα ήθελες οι άλλοι να διαδώσουν τα νέα ή να τα κρατήσουν για τον εαυτό τους; Ήδη γνωρίζω την απάντηση επειδή γνωρίζω τι θα ήθελα εγώ να γίνει. Θα ήθελα να καλυφτούν οι αμαρτίες μου και είμαι σίγουρη ότι το ίδιο θα ήθελες και εσύ επίσης.

Το Έλεος δεν Κατακρίνει

Είναι εύκολο να κατακρίνεις και να έχεις καταδικαστικές γνώμες για εκείνους που κάνουν λάθη, αλλά αυτό δεν είναι σοφό. Είμαστε καλεσμένοι από τον Θεό να βοηθήσουμε ανθρώπους, όχι να τους κατακρίνουμε. Όπως ανέφερα νωρίτερα σ' αυτό το βιβλίο, μπορεί να κρίνουμε την αμαρτία σαν αυτό ακριβώς που είναι, αλλά δεν θα πρέπει να κρίνουμε τους ανθρώπους, επειδή δεν ξέρουμε την καρδιά τους ή τι μπορεί να έχουν περάσει στη ζωή τους.

Το έλεος είναι μεγαλύτερο από την κρίση!

διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον όστις δεν έκαμεν έλεος· και το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως.

Ιάκωβος 2:13

Είναι ανθρώπινο να κατακρίνουμε, αλλά είναι θείο να δίνουμε έλεος. Ζήτησε από τον Θεό να σε βοηθήσει να αναπτύξεις μία νοοτροπία ελέους και ψάξε να βρεις τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του ελέους στην ζωή σου. Το να κρίνεις σημαίνει να βάλεις τον εαυτό σου στην θέση του Θεού. Μόνο ο Θεός έχει το δικαίωμα να κρίνει τους ανθρώπους επειδή είναι ο μόνος που ξέρει όλα τα γεγονότα. Δεν θέλω να βρεθώ ένοχη προσπαθώντας να γίνω Θεός στη ζωή ενός άλλου ανθρώπου, έτσι προσπαθώ πραγματικά σκληρά να αποφεύγω να κρίνω άλλους. Βέβαια, δεν ήμουν πάντοτε έτσι. Ήμουν πολύ επικριτική για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά τα καλά νέα είναι ότι μπορούμε όλοι να αλλάξουμε με τη βοήθεια του Θεού.

Το Έλεος Πιστεύει το Καλύτερο

Η αγάπη πάντοτε πιστεύει το καλύτερο για κάθε άνθρωπο, και το

έλεος είναι γνώρισμα της αγάπης. Το έλεος δεν καταδικάζει χωρίς δίκαια ακροαματική διαδικασία. Το έλεος θέλει να γνωρίζει την αλήθεια, όχι απλά τις διαδόσεις. Δεν μου αρέσει καθόλου όταν μου λένε κάτι κακό για κάποιον άλλο, ιδιαίτερα αν είναι απλό κουτσομπολιό και όχι αποδεδειγμένο γεγονός. Πρέπει να εργαστώ περισσότερο για να πιστέψω το καλύτερο όταν έχω ακούσει το χειρότερο. Θα έπρεπε πάντοτε να πιστεύουμε το καλύτερο έως ότου μία κατηγορία εναντίον κάποιου έχει αποδειχθεί.

Ξέρω ότι έχω κατηγορηθεί δημόσια για πράγματα που δεν έκανα, και πραγματικά εκτίμησα τους ανθρώπους που είπαν, «Δεν πιστεύω ότι η Τζόυς θα έκανε κάτι τέτοιο.» Δεν εκτίμησα καθόλου εκείνους που πήραν αυτό που άκουσαν, πρόσθεσαν σ' αυτό, και διέδωσαν δυσάρεστες φήμες σε άλλους ανθρώπους.

Είμαστε τόσο περισσότερο ευτυχισμένοι εάν πιστεύουμε το καλύτερο αντί να υποψιαζόμαστε και γρήγορα πιστεύουμε κάθε πονηρό πράγμα που ακούμε για κάποιο άλλο πρόσωπο.

Το Έλεος Είναι για Όλους

Έχω παρατηρήσει ότι είναι πιο εύκολο για μένα να δείξω έλεος στους ανθρώπους που αγαπώ και έχω μία καλή σχέση μαζί τους. Είναι πιο δύσκολο όταν δεν νοιάζομαι ιδιαιτέρως για εκείνον που πρέπει να δείξω έλεος. Όμως, το αληθινό έλεος είναι έλεος για όλους. Μια συμπεριφορά ελέους δεν είναι κάτι που έχει διακόπτη που ανοιγοκλείνει, είναι μέρος του χαρακτήρα μας... είναι αυτό που είμαστε. Δεν λέμε ποτέ «Πράττω έλεος,» αλλά όμως λέμε «Είμαι ελεήμων.»

Η ισότητα είναι σημαντική για τον Θεό. Εκείνος δεν είναι προσωπολήπτης, και δεν θέλει να είμαστε ούτε και εμείς. Όλοι οι άνθρωποι είναι εξίσου σημαντικοί για τον Θεό. Είναι όλοι τους παιδιά Του, και εκτείνει έλεος σε όλους. Ως αντιπρόσωποι Του εδώ στη γη, θα έπρεπε να αγωνιζόμαστε να κάνουμε το ίδιο πράγμα. Μη συμπεριφέρεσαι με το πως «νιώθεις» προς κάποιον, αλλά να είσαι ελεήμων και αυτό θα εμπλουτίσει τη δική σου τη ζωή.

Στη Βίβλο βλέπουμε μία ιστορία που συχνά ονομάζεται η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη. Έχει να κάνει με έναν άνθρωπο που σταμάτησε για να βοηθήσει έναν άλλον άνθρωπο που ήταν πληγωμένος και πεσμένος στην άκρη του δρόμου. Δεν ήταν κά-

ποιος που γνώριζε, αλλά χρησιμοποίησε το χρόνο του και τα χρήματα του για να βοηθήσει ένα ξένο (Λουκάς 10:27-37). Στ' αλήθεια, ο ελεήμων άνθρωπος δίνει έλεος στον οποιονδήποτε – όχι μόνο αυτούς που γνωρίζει, του αρέσουν, και θέλει να τους εντυπωσιάσει. Αυτός ο «καλός Σαμαρείτης» ήταν ένας σπουδαίος άνθρωπος στα μάτια του Θεού μόνο και μόνο επειδή πρόσεξε, σταμάτησε, και έδειξε έλεος σε κάποιον που δεν είχε δει ποτέ άλλοτε πριν από εκείνη την ημέρα και ίσως να μην ξανάβλεπε ποτέ πια. Κόστισε στον Καλό Σαμαρείτη χρόνο και χρήμα για να βοηθήσει τον πληγωμένο, δεν κέρδισε τίποτα υλικό από τις πράξεις του, αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να κάνει το σωστό. Κάθε φορά που κάνουμε το σωστό, μας δίνει εσωτερική ειρήνη και θερίζουμε την ανταμοιβή μας εν καιρώ. Προσπάθησε να βοηθήσεις περισσότερους ανθρώπους. Δείξε τους έλεος και την αδικαιολόγητη καλοσύνη του Θεού. Είμαι σίγουρη ότι όλοι μας θα συμφωνήσουμε ότι ο κόσμος χρειάζεται περισσότερους «καλούς Σαμαρείτες», έτσι λοιπόν ας αρχίσουμε από τον εαυτό μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

14

Ελάφρυνε το Φορτίο Σου

Παρακολούθησα πρόσφατα μία ταινία στην οποία ένας άνθρωπος κουβαλούσε ένα μυστικό που, αν το έλεγε, θα ελευθέρωνε έναν άλλο άνθρωπο από τη φυλακή όπου ήταν κλεισμένος ισόβια για ένα έγκλημα που δεν είχε διαπράξει. Όμως, αν φανέρωνε το μυστικό, θα μπορούσε να τον βάλει σε ένα σωρό προβλήματα επειδή υπήρχαν εντάλματα για τη δική του σύλληψη. Ρώτησε γιατί να βγει και να βάλει τον εαυτό του σε κίνδυνο για να ελευθερωθεί ένας άλλος άνθρωπος που δεν είχε καμία σημασία για κείνον. Ο δικηγόρος που τον προέτρεπε να πει την αλήθεια είπε, «Επειδή αν πεις την αλήθεια, θα απαλλαχθείς από ένα φορτίο, και θα είναι ένα βάρος λιγότερο που θα πρέπει να κουβαλάς για την υπόλοιπη ζωή σου.» Εκείνο βέβαια που έλεγε ήταν, «Κάνε μία χάρη στη ζωή σου και κάνε αυτό που είναι σωστό.»

Στην ζωή μας παίρνουμε συνεχώς αποφάσεις για το πως θα ανταποκριθούμε σε διάφορες καταστάσεις. Ο Θεός μας παρακαλεί μέσα στο Λόγο Του να κάνουμε τις σωστές αποφάσεις, αλλά εξακολουθεί να αφήνει την επιλογή σ' εμάς. Είτε συγχωρήσουμε είτε όχι εκείνους που κατατάσσουμε στην κατηγορία «εχθροί» είναι μια από αυτές τις επιλογές που συχνά αντιμετωπίζουμε στη ζωή μας. Εάν πάρουμε τη σωστή απόφαση, ελαφραίνουμε το φορτίο μας, αλλά αν αποφασίσουμε λάθος, στην πραγματικότητα βαραίνουμε και βασανίζουμε τον εαυτό μας.

Τότε προσκαλέσας αυτόν ο κύριος αυτού, λέγει προς αυτόν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σοι αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας·

δεν έπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ σε ηλέησα;

Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εις τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον εις

αυτόν.

Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις εσάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταίσματα αυτών.

Ματθαίος 18:32-35

Αυτό το κεφάλαιο στη Βίβλο είναι εκείνο όπου ο Πέτρος ρώτησε τον Ιησού πόσες φορές θα έπρεπε να συγχωρεί τον αδελφό του όταν αμαρτήσκει εναντίον του. Ο Ιησούς είπε στον Πέτρο μία ιστορία για κάποιον ο οποίος χρωστούσε σε ένα βασιλιά ένα χρηματικό ποσό που θα ήταν σήμερα συνολικά δέκα χιλιάδες δολάρια. Ο βασιλιάς ήθελε να κλείσει τους λογαριασμούς, αλλά ο άνθρωπος αυτός δεν μπορούσε να πληρώσει και ζήτησε έλεος. Η καρδιά του βασιλιά συγκλονίστηκε από έλεος, και του συγχώρησε (ακύρωσε) το χρέος. Ο ίδιος άνθρωπος που είχε λάβει αυτή την ακύρωση χρέους πήγε και βρήκε κάποιον που του χρωστούσε περίπου είκοσι δολάρια, και τον έπιασε από τον λαιμό απαιτώντας να πληρωθεί το χρέος του.

Ο οφειλέτης έπεσε στο έδαφος και άρχισε να παρακαλάει για έλεος, αλλά αντί να τον συγχωρήσει όπως είχε συγχωρηθεί, ο άνθρωπος τον οποίο ο βασιλιάς είχε συγχωρήσει, έβαλε τον οφειλέτη του στη φυλακή. Όταν ο αφέντης του είδε την συμπεριφορά του, του θύμισε για το έλεος που είχε λάβει και του είπε ότι θα τον βασάνιζε εξαιτίας της απροθυμίας του να συγχωρήσει.

Η ιστορία που είπε ο Ιησούς αξίζει μία προσεκτική μελέτη. Συγκεντρώνει όλα εκείνα που προσπαθώ να πω σ' αυτό το βιβλίο. Ο Θεός μας συγχωρεί για πολύ περισσότερα από όσα θα μπορούσε να μας χρωστάει κάποιος, και εμείς πρέπει να μάθουμε να είμαστε όσο ελεήμονες και να συγχωρούμε όπως Εκείνος. Δεν θα έπρεπε ποτέ να κάνουμε κάποιον να «πληρώσει» γι' αυτά που έχουν κάνει και μας έχουν πληγώσει. Ο Ιησούς πλήρωσε τα χρέη μας και μας συγχώρησε δωρεάν, και Εκείνος μας περιμένει να κάνουμε το ίδιο και στους άλλους. Εάν δεν το κάνουμε, τότε θα βασανιστούμε στις ψυχές μας όπως ακριβώς είπε ο Ιησούς στον Ματθαίος κεφάλαιο 18. Μπορούμε να ελαφρύνουμε το φορτίο μας κάνοντας το σωστό και συγχωρώντας.

Ο Ράμφ Ουόλντο Έμερσον είπε, «Για κάθε λεπτό που είσαι θυμωμένος χάνεις εξήντα δευτερόλεπτα ευτυχίας.» Είναι γεγονός ότι

στερούμαστε τη χαρά για να κρατήσουμε τον θυμό μας, και μπορώ να σας πω από την δική μου εμπειρία ότι δεν αξίζει. Ο Μάρκος Αυρήλιος είπε, «Πόσο περισσότερο θλιβερές είναι οι επιπτώσεις του θυμού από τις αιτίες του.» Μπορεί στην αρχή να νιώθουμε θυμωμένοι για ένα μικρό περιστατικό, αλλά αν θρέψουμε αυτή τη σπίθα θυμού με αρνητικές σκέψεις για τον άνθρωπο που μας θύμωσε, οι επιπτώσεις του θυμού σίγουρα θα φανούν πιο θλιβερές από αυτό που τον προξένησε αρχικά. Ίσως θα έπρεπε να ζήσουμε με την Κινέζικη παροιμία που είπε, «Εάν δείξεις υπομονή σε μία στιγμή θυμού, θα γλιτώσεις από εκατό μέρες θλίψης.»

Μέσα στους αιώνες, μεγάλοι άνδρες και γυναίκες έχουν δοκιμάσει τον βασανισμό της ασυγχωρησίας και την χαρά της συγχώρησης. Εδώ είναι μερικά από τα πράγματα που είπαν:

«Δεν υπήρξε ποτέ θυμωμένος άνθρωπος που θεώρησε τον θυμό του άδικο.» – Άγ. Φράνσις ντε Σάλ

«Σκέψου πόσο περισσότερο υποφέρεις συχνά από τον θυμό σου και την θλίψη, παρά από εκείνα τα πράγματα για τα οποία είσαι θυμωμένος και θλιμμένος.» – Μάρκος Αντώνιος

«Θυμός, αν δεν περιοριστεί, είναι συχνά πιο βλαβερός σε μας από την πληγή που τον προκάλεσε.» – Σενέκας

«Οτιδήποτε αρχίζει με θυμό, τελειώνει με ντροπή.» – Βενιαμίν Φραγκλίνος

«Οι άνθρωποι που απογειώνουν τον θυμό τους έχουν πάντοτε μία άσχημη προσγείωση.» – Γουίλ Ρότζερς

«Η συγχώρηση δεν αλλάζει το παρελθόν, αλλά μεγαλώνει το μέλλον.» – Πώλ Μπόϋσι

«Ο Γάμος είναι τρία μέρη αγάπης και επτά μέρη συγχώρησης.» – Λάο Τζού

«Το να συγχωρείς είναι η υψηλότερη, και η ωραιότερη μορφή αγάπης. Σαν ανταπόδοση θα λάβεις ανείπωτη ειρήνη και ευτυχία.» – Ρόμπερτ Μίλλερ

«Θα γνωρίσεις ότι η συγχώρηση έχει ξεκινήσει όταν θυμάσαι εκείνους που σε πλήγωσαν και θα νιώθεις τη δύναμη να τους ευχηθείς καλά πράγματα.» – Λιούις Μπ. Σμίντις

Ο Θυμός Αυξάνει

Οι στατιστικές στο θέμα του θυμού είναι μία δυνατή υπενθύμιση ότι υπάρχει πολύς θυμός γύρω μας. Σχεδόν το ένα τρίτο των ανθρώπων που έχουν ερωτηθεί πάνω στο θέμα το (32%) λένε ότι έχουν ένα κοντινό φίλο ή μέλος της οικογένειας τους ο οποίος έχει πρόβλημα ελέγχου του θυμού του. Ένας στους πέντε (20%) λένε ότι έχουν τελειώσει κάποια σχέση ή φιλία με κάποιον εξαιτίας του πως αυτός ο άνθρωπος φερόταν όταν ήταν θυμωμένος. Εάν είσαι οργισμένος, θα ήταν καλύτερο για σένα να κατανοήσεις ότι οι άνθρωποι που αγαπάς μπορεί να μην είναι πάντοτε πρόθυμοι να κάνουν παρέα μαζί σου και να ανέχονται τον θυμό σου. Δυστυχώς, συχνά ξεσπάμε με τις κακές μας διαθέσεις στους ανθρώπους που αγαπάμε περισσότερο. Νομίζω ότι αυτό το κάνουμε επειδή θεωρούμε λανθασμένα ότι θα εξακολουθήσουν να μας συγχωρούν και να μας κατανοούν, αλλά αυτό μπορεί να μη διαρκέσει για πάντα. Ο καθένας έχει τα όρια του, και όταν τους ωθήσουν πέρα από αυτά, η ζημιά είναι συνήθως ανεπανόρθωτη.

Μερικά από τα πράγματα για τα οποία είναι θυμωμένοι οι άνθρωποι σήμερα είναι πραγματικά γελοία. Οι άνθρωποι θυμώνουν τόσο πολύ με τα κινητά τους τηλέφωνα όταν δεν δουλεύουν σωστά που μπορεί να τα πετάξουν στην άλλη άκρη του δωματίου ή μέσα σε ένα λάκκο με νερό. Θυμάμαι όταν χρειαζόμαστε να τηλεφωνήσουμε από το αυτοκίνητο έπρεπε να βρούμε τηλέφωνο στην άκρη δρόμου. Έπρεπε να παρκάρουμε, να βγούμε από το αυτοκίνητο, και να έχουμε το ακριβές ποσό σε νομίσματα. Αν έκανε ζέστη ή κρύο, έπρεπε να υποφέρουμε την ενόχληση. Δεν σκεφτόμαστε τίποτα όταν το κάναμε αυτό, επειδή αυτό ήταν το μόνο που μπορούσες να κάνεις αν ήθελες να τηλεφωνήσεις ενώ ταξίδευες. Τώρα θυμώνουμε όταν οδηγούμε και περάσουμε από κάποια περιοχή που δεν έχει κάλυψη και θα πρέπει να περιμένουμε δύο λεπτά έως ότου φτάσουμε σε κάποιο σημείο που έχει ώστε να τηλεφωνήσουμε.

Τώρα έχουμε «εκρήξεις οργής στο δρόμο,» «εκρήξεις οργής στο διαδίκτυο,» και «εκρήξεις οργής στο γραφείο.» Αυτό που ο Ιησούς ονόμασε ασεβή συμπεριφορά, εμείς σήμερα την ονομάζουμε συναισθηματική ασθένεια που χρειάζεται συμβουλευτική. Μη-

πως απλά δικαιολογούμαστε για την έλλειψη εγκράτειας; Έχουμε γίνει τόσο ολότελα εγωιστές που νομίζουμε στ' αλήθεια ότι οτιδήποτε στη ζωή θα έπρεπε να είναι ακριβώς όπως εμείς το θέλουμε όλη την ώρα;

Πολλοί είναι θυμωμένοι επειδή είναι δυστυχημένοι, και είναι δυστυχημένοι επειδή είναι θυμωμένοι. Γίνεται ένας φαύλος κύκλος από περισσότερο και περισσότερο θυμό, και πιστεύω πραγματικά ότι η μόνη απάντηση είναι ένας σωστός (βιβλικός) τρόπος σκέψης και μία προθυμία να συγχωρήσουμε τους ανθρώπους και τα πράγματα στη ζωή που μας δυσχεραστούν.

Σύμφωνα με το περιοδικό *Sunday Times* στις 16 Ιουλίου 2006, το 45% των ανθρώπων χάνουν την αυτοκυριαρχία τους στην εργασία τους. Είναι θυμωμένοι με ανθρώπους! Ανθρώπους με τους οποίους συνεργάζονται, ανθρώπους για τους οποίους εργάζονται, και εκείνους που φτιάχνουν τους κανόνες στην εργασία τους. Εάν είσαι ένας οργισμένος άνθρωπος, δεν είναι δύσκολο να βρεις κάτι ή κάποιον για να του θυμώσεις.

Περίπου το 64% των Βρετανών που εργάζονται σε κάποιο γραφείο είχαν εκρήξεις οργής στο γραφείο τους. Αυτά τα προβλήματα φαίνεται να υπάρχουν πολύ περισσότερο ή μερικές φορές αποκλειστικά σε χώρες που έχουν αφθονία. Έχω βρεθεί στις φτωχότερες περιοχές της Ινδίας και της Αφρικής αρκετές φορές. Ένας άνθρωπος στην Ινδία που είναι αρκετά ευλογημένος να έχει εργασία συνήθως παίρνει μόνο ένα ευρώ την ημέρα μισθό. Μια γυναίκα μπορεί να εργάζεται ήσυχα κάθε μέρα στον καυτό ήλιο σκουπίζοντας στο δρόμο για τους μαγαζάτορες, και σίγουρα δεν έχει «εκρήξεις θυμού σκουπίζοντας τον δρόμο.» Μου φαίνεται λοιπόν ότι όσο περισσότερα έχουμε, τόσο περισσότερο οργιζόμαστε. Πριν από σαράντα χρόνια δεν είχα κανένα πειρασμό να θυμώσω με το κινητό μου τηλέφωνο ή με τον υπολογιστή μου επειδή δεν τα είχα. Η ζωή δεν ήταν τόσο αγχώδης και οι άνθρωποι δεν ήταν τόσο θυμωμένοι εκείνες τις ημέρες. Έχουμε κάνει άραγε πρόοδο στην πραγματικότητα; Νομίζω ότι έχουμε προοδεύσει σε μερικούς τομείς, αλλά σε άλλους έχουμε παρεκτραπεί αξιοθρήνητα.

Από τους παρόντες χρήστες του Διαδικτύου, το 71% παραδέχεται ότι έχει νιώσει οργή στο δίκτυο, και το 50% από εμάς έχουμε αντιδράσει στα προβλήματα με τους υπολογιστές μας με το να

χτυπήσουμε το PC, να εξακοντίσουμε διάφορα κομμάτια του μακριά, φωνάζοντας και κακομεταχειριζόμενοι τους συναδέλφους μας. Αν δεν ήταν κάτι τόσο θλιβερό, θα γινόταν μια πολύ αστεία κωμωδία. Τουλάχιστον το 33% των Βρετανών δεν μιλιόνται με τους γείτονες τους, και είμαι σίγουρη ότι το ποσοστό δεν είναι λιγότερο στην Αμερική και σε άλλες λεγόμενες πολιτισμένες χώρες του κόσμου.

Περισσότεροι από 80% των οδηγών λένε ότι έχουν βρεθεί σε περιπτώσεις εκρήξεων οργής στους δρόμους, 25% από αυτούς έχουν κάνει κάποια πράξη μανίας στο δρόμο οι ίδιοι. Μη τολμήσει κάποιος να κάνει κάποιο λάθος την ώρα που οδηγεί, όπως να ξεχάσει να ανάψει φλας όταν αλλάζει λωρίδα ή να κόψει χωρίς να το θέλει μπροστά από κάποιον σε μία άλλη λωρίδα. Είναι πολύ πιθανόν κάποιος να έρθει σε παροξυσμό θυμού επειδή έχει υποστεί ενόχληση από κάποιο άπειρο οδηγό.

Ο κόσμος είναι αυτό που είναι, και με το τρόπο που πηγαίνουν τα πράγματα, δεν πρόκειται να αλλάξει προς το καλύτερο, αλλά εμείς δεν έχουμε αφεθεί χωρίς απάντηση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Ακόμα και αν ο κόσμος δεν αλλάζει, εμείς μπορούμε να αλλάξουμε. Ο καθένας από εμάς μπορεί να αναλάβει την ευθύνη του για το πως ανταποκρινόμαστε στα εξωτερικά ερεθίσματα, και μπορούμε να επιλέξουμε να ζούμε μία ζωή ειρήνης και αρμονίας. Μπορεί να πρέπει να συγχωρούμε εκατό φορές την ημέρα, αλλά είναι ακόμα καλύτερο από το να κοχλάζουμε μέσα μας με θυμό ή να εκφράζουμε το θυμό μας με τρόπους που καταλήγουν να μας κάνουν ρεζίλι.

Μην Πας Εκεί

Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν.

Ματθαίος 7:13-14

Μπορούμε να διακρίνουμε από αυτό το εδάφιο ότι υπάρχουν δύο δρόμοι που μπορούμε να πάρουμε στη ζωή μας. Ο ένας από

αυτούς είναι φαρδύς και εύκολος να τον περπατήσεις. Έχει μπόλικο χώρο για όλα μας τα συναισθήματα, και δεν θα είμαστε ποτέ μόντοι εκεί επειδή αυτός ο δρόμος είναι εκείνος που περπατούν οι περισσότεροι άνθρωποι. Σ' αυτό το φαρδύ δρόμο, έχει χώρο για όλο μας το θυμό, την πικρία, την αγανάκτηση, και την ασυγχωρησία, αλλά αυτός ο δρόμος οδηγεί στην καταστροφή. Εμπρός διάβασε τα εδάφια ξανά... ναι, οδηγεί στην καταστροφή. Υπάρχει ένας άλλος δρόμος που μπορούμε να επιλέξουμε... είναι ο δρόμος που περπατούσε ο Ιησούς.

Η ιστορία είναι διάστικτη με άνδρες και γυναίκες που έχουν επιλέξει επίσης το στενό δρόμο, και εκείνους είναι που συνήθως θυμόμαστε και θέλουμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα τους. Δεν ξέρω για σας, αλλά ποτέ δεν θέλησα να γίνω σαν τον Χίτλερ ή τον Στραγγαλιστή της Βοστόνης. Αυτοί ήταν θυμωμένοι άνθρωποι τόσο βασανισμένοι που είχαν την εμμονή να βασανίσουν και άλλους. Μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε ότι οι ζωές τους τελείωσαν με καταστροφή επειδή πήραν το λάθος δρόμο. Όχι, ποτέ δεν πόθησα να γίνω σαν κι αυτούς, αλλά ήθελα όμως να γίνω σαν την Ρούθ, την Εσθήρ, τον Ιωσήφ, ή τον Παύλο. Έχω διαβάσει ξανά και ξανά την ιστορία του Ιωσήφ δεκάδες φορές σε όλα τα χρόνια και έχω μελετήσει την νοοτροπία του Ιωσήφ που φαίνεται εκεί. Ξέρω ότι ο Θεός ευλόγησε πολύ δυναμικά τον Ιωσήφ στη δική του ζωή και ευλόγησε και τους απογόνους του επειδή εκείνος περπάτησε το στενό δρόμο.

Κάθε ευλογία που απολαμβάνουμε σήμερα αγοράστηκε με τη θυσία και τον πόνο κάποιου άλλου. Πιστεύω ότι τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου και τα δισέγγονα μου θα έχουν καλύτερες ζωές επειδή εγώ έλαβα τη χάρη του Θεού να συγχωρήσω τον πατέρα μου που με κακοποιούσε σεξουαλικά. Θα μπορούσα να έχω πάρει το φαρδύ δρόμο. Ήταν εκεί και με κοίταγε στο πρόσωπο, φωνάζοντας, «Περπάτησε πάνω σε μένα, σου αξίζει ένας εύκολος δρόμος μετά από όλα αυτά που πέρασες.» Αλλά αυτός ο δρόμος είναι απατηλός. Φαίνεται στην αρχή ότι είναι ο ευκολότερος δρόμος, αλλά στο τέλος προσθέτει μόνο δυστυχία στη δυστυχία.

Στο τελευταίο κεφάλαιο αυτού του βιβλίου θα σας πω όλη την ιστορία πως ο Θεός με οδήγησε και με δίδαξε να συγχωρήσω τον πατέρα μου, αλλά για τώρα ας πούμε ότι πήρα το στενό δρόμο που

οδηγεί στη ζωή. Συχνά ήταν ένας μοναχικός δρόμος, όχι πολυταξιδεμένος, αλλά όταν νόμιζα ότι δεν μπορώ να περπατήσω άλλο, έβλεπα τον Ιησού μπροστά να μου λέει, «Ακολουθήσε με, σε οδηγώ σε ένα ειρηνικό μέρος.»

Όταν έχω τον πειρασμό να παραμείνω θυμωμένη και πικραμένη στη ζωή μου τώρα, λέω στον εαυτό μου (συχνά φωναχτά), «Τζόϋς, μη πας εκεί.» Μπορούμε να νιώσουμε τους εαυτούς μας να κατεβαίνουν μέσα στα νερά της πικρίας. Αν βυθιστούμε αρκετά βαθιά, μπορούμε να νιώσουμε τα λασπωμένα νερά να μας καλύπτουν και να μας σπρώχνουν προς τα κάτω, κάτω και κάτω. Κατάθλιψη, αυτό-λύπηση, και ένα στράτευμα από αρνητικά συναισθήματα γίνονται οι σύντροφοι μας.

Υπάρχει Ένα Μέρος που Λέγεται «Εκεί»

Υπάρχει ένας τόπος που ονομάζεται «Εκεί» και έχουμε όλοι βρεθεί εκεί. Ίσως μερικοί από εσάς ζείτε μόνιμα «Εκεί» αυτή τη στιγμή. Είναι ένα τεράστιο μέρος, αλλά κατά κάποιον τρόπο η ζωή σου φαίνεται σαν να είναι μικρή και περιορισμένη. Υπάρχει ένα τεράστιο βουνό «Εκεί» και πιάνει τον περισσότερο χώρο. Σπαταλάς πολύ από το χρόνο σου να γυρίζεις γύρω-γύρω από το βουνό και να μην μπορείς ποτέ να κάνεις πραγματική πρόοδο στο ταξίδι σου. Όλα όσα χρειάζεται να κάνεις για να ζήσεις «Εκεί» είναι να ακολουθήσεις τα συναισθήματα σου. Να θυμώνεις όταν δεν γίνεται το δικό σου, όταν οι άνθρωποι σε αδικούν, μη τους συγχωρείς. Μην είσαι ελεήμων, και μπορείς να έχεις το καλύτερο κομμάτι γης «Εκεί.»

Οι Ισραηλίτες έζησαν «Εκεί» για σαράντα χρόνια. Το ονόμασαν Η Έρημος, αλλά εγώ το ονομάζω «Εκεί.» «Εκεί» είναι οπουδήποτε έχουμε βρεθεί αρκετές φορές στο παρελθόν που μας κάνει δυστυχημένους και κλέβει την ποιότητα ζωής που θέλει ο Ιησούς να έχουμε. Μπορεί να είναι αυτό-λύπηση, εγωισμός, πλεονεξία, θυμός, αγανάκτηση, μίσος, εκδίκηση, ή ζήλια. Τα ονόματα που δίνονται στο «Εκεί» είναι πάμπολλα, αλλά τα αποτελέσματα της ζωής «Εκεί» είναι όλα τα ίδια. Δυστυχία, βασανισμός, σύγχυση, και κενότητα είναι αυτά που γεμίζουν την ατμόσφαιρα σ' αυτό το φαρδύ τόπο που οδηγεί στην καταστροφή.

Όπως έχω ήδη πει, ζούσα «Εκεί» για ένα πολύ μεγάλο χρονικό

διάστημα πριν να αποφασίσω να φύγω από «Εκεί» και να μείνω μακριά από «Εκεί.» Όταν τα συναισθήματα μου προσπαθούν να με τραβήξουν πάλι μέσα, πρέπει να αντισταθώ επικαλούμενη την χάρη και τη δύναμη του Θεού. Αλλά ειλικρινά δεν μπορώ να σπαταλήσω ούτε μία ακόμα μέρα από τη ζωή μου «Εκεί.»

«Εκείνοι» Φταίνε

Οι Ισραηλίτες κατηγορούσαν τους εχθρούς τους. Πάντοτε έφταιγε κάποιος εχθρός που ήταν δυστυχισμένοι και αξιοθρήνητοι. Ο μόνος πραγματικός εχθρός που είχαν ήταν η άσχημη νοοτροπία τους. Δεν πίστευαν, γόγγυζαν, ήταν πλεονέκτες, ζηλότυποι, αγάριστοι, φοβισμένοι, γεμάτοι αυτό-λύπηση, θυμό, και ανυπομονησία. Είναι ανακουφιστικό για μας να κατηγορούμε κάποιον άλλο για όλα μας τα προβλήματα. Όσο «Εκείνοι» είναι το πρόβλημα, δεν είναι ανάγκη να κοιτάξουμε στους εαυτούς μας και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας για τις πράξεις μας.

Για χρόνια εστιαζόμουν σ' αυτά που μου είχε κάνει ο πατέρας μου αντί για την αντίδραση μου σ' αυτά που μου είχε κάνει. Ο Θεός μου πρόσφερε μια απάντηση, αλλά ο τρόπος ο δικός Του σήμαινε ότι θα έπρεπε να φύγω έξω από «Εκεί» και να σταματήσω να σκέφτομαι ότι «Εκείνοι» είναι το πρόβλημα μου. Είναι αλήθεια ότι ο πατέρας μου με είχε πληγώσει αφάνταστα, αλλά ο Θεός μου πρόσφερε θεραπεία και επανόρθωση... η επιλογή ήταν δική μου! Μήπως βρίσκεσαι στο ίδιο σταυροδρόμι στη ζωή σου αυτή τη στιγμή; Εάν ναι, σε θερμοπαρακαλώ να φύγεις από το φαρδύ δρόμο που οδηγεί στη καταστροφή και να μπεις στο στενό δρόμο που οδηγεί στη ζωή.

Ποιοι είναι «Εκείνοι» που φταίνε για όλα μας τα προβλήματα; Εάν ακούσεις το εαυτό σου και τους άλλους να μιλάνε, φαίνεται ότι «Εκείνοι» μας έχουν χαλάσει τις ζωές μας, και «Εκείνοι» πρέπει να τις φτιάξουν. «Εκείνοι» το έκαναν, και «Εκείνοι» λένε, και φοβόμαστε ότι «Εκείνοι» θα κάνουν ή δεν κάνουν αυτό ή εκείνο. Αλλά ποιοι είναι «Εκείνοι»; Ω, «Εκείνοι» μπορούν να είναι οι οποιοιδήποτε, οποτεδήποτε και οπουδήποτε. Η αλήθεια είναι ότι «Εκείνοι» δεν έχουν τη δύναμη τελικά να μας βλάψουν εάν εμείς μείνουμε στο σωστό δρόμο και ακολουθήσουμε τον Ιησού. Εκείνος είναι η Οδός προς την ανείπωτη χαρά, ειρήνη που ξεπερνάει

κάθε λογική, και μία ζωή τόσο εκπληκτική που δεν έχουμε λόγια να την εξηγήσουμε. Όταν σκέφτομαι όλα τα χρόνια που έζησα «Εκεί,» κατηγορώντας «Εκείνους» για όλη μου τη δυστυχία, με κάνει να θέλω να γράψω το ένα βιβλίο μετά το άλλο για το τι ο Θεός μας προσφέρει διαμέσου του Ιησού Χριστού. Θέλω να γνωρίσεις την αλήθεια επειδή θα σε ελευθερώσει. Η αλήθεια είναι: Δεν είναι ανάγκη να είσαι θυμωμένος και γεμάτος με πικρία και αγανάκτηση όταν κάποιος σε πληγώνει. Έχεις μία άλλη επιλογή... ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΙΣ!! Την επόμενη φορά που θα φουντώσουν τα συναισθήματά σου και λάβεις την πρόσκληση να επισκεφθείς την γη που ονομάζεται Ασυγχωρησία, να είσαι αποφασισμένος ότι δεν θα πας «Εκεί.»

Δεν έχει σημασία τι συμβαίνει στη ζωή σου, κράτα μία καλή νοοτροπία. Ο Παύλος είπε ότι έχει μάθει πως να είναι αυτάρκης είτε είχε πολλά είτε λίγα (Φιλιππισίους 4:11). Είμαι απολύτως πεπεισμένη ότι ο Παύλος τα έμαθε αυτά με τον ίδιο τρόπο που τα μαθαίνουμε και εμείς. Ένιωσε τη δυστυχία της λήψης λανθασμένων αποφάσεων έως ότου τελικά είδε τη σοφία της λήψης των σωστών. Όταν το έκανε, αυτό του έφερε αυτάρκεια και ικανοποίηση.

Η Ζωή Προσφέρει Προσβολές

Οι άνθρωποι και οι καταστάσεις στη ζωή μας θα μας προσφέρουν μία ευκαιρία να σκανδαλιστούμε, αλλά εμείς δεν χρειάζεται να πάμε «Εκεί.» Πως θα ανταποκριθείς; Θα κατηγορήσεις «Εκείνους» ή θα αναλάβεις τις ευθύνες σου για τις νοοτροπίες σου; Μας λέει ο Λόγος του Θεού να φυλάσσουμε τις καρδιές μας με πλήρη επαγρύπνηση (Παροιμίες 4:23). Είναι δική μας ευθύνη να συνεργαστούμε με το Άγιο Πνεύμα για να κρατήσουμε τις καρδιές μας απαλλαγμένες από τα σκάνδαλα προς τον Θεό και τους ανθρώπους. Οι θριαμβευτές στρέφουν μακριά από τα σκάνδαλα όπως ακριβώς έκανε και ο βασιλιάς Δαβίδ πάρα πολλές φορές στη ζωή του.

Είσαι έτοιμος να σταθείς μπροστά στο Θεό και να πρέπει να απαντήσεις την ερώτηση γιατί σπατάλησες τη ζωή σου ζώντας «Εκεί»; Νομίζεις πράγματι ότι θα μπορέσεις να πεις «Εκείνοι» με ώθησαν να το κάνω και να Τον πείσεις να δεχθεί αυτή την απάντηση; Νομίζω ότι όλοι ξέρουμε καλύτερα. Είναι ώρα για τον κα-

θένα από εμάς να αναλάβουμε δράση στη δική μας ζωή και να πάρουμε την απόφαση ότι δεν θα ζήσουμε θυμωμένοι και πικραμένοι.

Ο δρόμος που οδηγεί «Εκεί» είναι φαρδύς, φαίνεται ότι είναι ένα πολύ μικρό μέρος παρόλο που ο δρόμος που σε πάει εκεί είναι φαρδύς και πολυταξιδεμένος. Έχει ένα τεράστιο βουνό μέσα του και ο μόνος τρόπος για να πας «Εκεί» είναι να είσαι δυστυχημένος!

Εάν έχεις ποτέ βρεθεί «Εκεί,» ή εάν βρίσκεσαι «Εκεί» τώρα, τότε ξέρεις πόσο δυστυχημένο σε κάνει, έτσι λοιπόν φύγε από «Εκεί.» Και καθώς φεύγεις, πες, «Δεν θα ξαναγυρίσω!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

15

Η Ανταμοιβή του Θεού

Σύμφωνα με την Βίβλο, δεν μπορούμε να ευαρεστήσουμε τον Θεό χωρίς πίστη, και εκείνοι που έρχονται σ' Εκείνον πρέπει να πιστεύουν ότι είναι, και ότι είναι μισθαποδότης εκείνων που Τον εκζητούν με επιμέλεια (Εβραίους 11:6).

Ο Θεός είναι μισθαποδότης! Μου αρέσει μόνο που το σκέφτομαι αυτό, έτσι δεν είναι; Όλοι μας απολαμβάνουμε όταν αμειβόμαστε για την σκληρή μας δουλειά, και πρέπει να παραδεχθώ ότι το να συγχωρείς ως τρόπο ζωής είναι σκληρή δουλειά. Δεν είναι κάτι που το κάνουμε σωστά μερικές φορές και μετά το ξεπερνάμε. Είναι κάτι που το αντιμετωπίζουμε σε όλη μας τη ζωή και συνήθως πιο συχνά από ότι θα θέλαμε. Όταν κάνω κάτι που είναι δύσκολο, με βοηθάει πάντα να σκέφτομαι ότι με περιμένει μία αμοιβή στην άλλη πλευρά του πόνου.

Κάποιος γυμνάζεται στο γυμναστήριο τρεις φορές την εβδομάδα και παρόλο που είναι σκληρή δουλειά και πολλές φορές του προξενεί πόνο, το κάνει επειδή ευελπιστεί σε καλύτερη υγεία και ένα μυώδες αντί για πλαδαρό σώμα.

Πηγαίνουμε στην εργασία μας για την ανταμοιβή που υπάρχει σε ένα πολύ αναγκαίο μισθό. Πηγαίνουμε στο σουπερ μάρκετ για την ανταμοιβή να φάμε στο σπίτι μας. Αμφιβάλλω αν θα κάναμε τίποτα στη ζωή μας αν δεν υπήρχε η υπόσχεση της ανταμοιβής. Ο Θεός λέει ότι κάθε άνθρωπος θα λάβει την ανταμοιβή του γι' αυτά που έχει κάνει στη ζωή του, είτε αυτά ήταν καλά είτε κακά (Αποκάλυψη 22:12). Κάλεσε τον Αβραάμ να αφήσει την οικογένεια του και το σπίτι του και να πάει σε ένα μέρος που ο Θεός θα του έδειχνε αργότερα. Ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ ότι θα υπάρξει μία ανταμοιβή για την υπακοή του (Γένεση 12:1-2, 15:1).

Όταν ένα παιδί περάσει όλες του τις εξετάσεις σε κάθε τάξη στο σχολείο, η ανταμοιβή του είναι ότι αποφοιτά. Και εμείς πρέπει να

περάσουμε εξετάσεις σ' αυτή τη ζωή. Η εξέταση της συγχώρησης είναι απλά μία από αυτές, αλλά είναι μία από τις σημαντικότερες, και όταν την περάσουμε, λαμβάνουμε την ανταμοιβή του Θεού. Η ανταμοιβή μπορεί να φανερωθεί με πολλούς τρόπους. Μπορεί να εμφανιστεί με τη μορφή της ειρήνης και της χαράς, αλλά μπορεί επίσης να έρθει και με τη μορφή κάποιας προαγωγής στη ζωή. Ο Ιωσήφ έπρεπε να περάσει την εξέταση της συγχώρησης πριν να πάρει την προαγωγή στη θέση της δύναμης και της εξουσίας στην Αίγυπτο. Ψάχνεις για προαγωγή στη ζωή σου, αλλά είσαι θυμωμένος; Εάν είσαι, τότε θα χάσεις την ανταμοιβή σου.

Όλοι μας έχουμε την δική μας ιστορία, αλλά εφόσον εγώ γράφω αυτό το βιβλίο, θα σας πω την δική μου και προσεύχομαι ότι θα σας βοηθήσει.

* * *

Γεννήθηκα στις 3 Ιουνίου του 1943. Την ημέρα που γεννήθηκα ο πατέρας μου έφυγε για να υπηρετήσει στο στρατό στην άλλη άκρη του Ατλαντικού κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Μου είπαν ότι δεν τον είδα έως ότου έγινα τριών ετών. Θυμάμαι ότι πάντοτε φοβόμουν τον πατέρα μου. Φαίνεται ότι πάντοτε φώναζε και ήταν θυμωμένος με το ένα ή με το άλλο πράγμα. Βέβαια, η μητέρα μου και εγώ πάντοτε βγάζαμε το συμπέρασμα ότι ήταν κάτι που είχαμε κάνει εμείς, αλλά και πάλι επίσης φαινόταν ότι δεν έχει σημασία τι κάναμε, εκείνος εύρισκε πάντα την αιτία να θυμώνει. Τα πρώτα εννέα χρόνια της ζωής μου, είμαστε μόνο εγώ και η μητέρα μου στο σπίτι με τον μπαμπά, αλλά μετά ήρθε και ο αδελφός μου.

Έως τότε ο πατέρας μου ήδη με κακοποιούσε τακτικά, και θυμάμαι να ελπίζω με όλη μου την καρδιά ότι όταν γεννούσε η μητέρα μου, το μωρό να είναι ένα ακόμα κορίτσι. Στην παιδική μου ανοησία, σκεφτόμουν ότι αν το μωρό ήταν κορίτσι ίσως να άρεσε περισσότερο στον πατέρα μου από εμένα και να σταματήσει αυτά που έκανε που με έκαναν να νιώθω κακό κορίτσι και βρόμικο.

Το μωρό ήταν αγόρι, όχι κορίτσι, και νομίζω ότι δυσανεστήθηκα μαζί του γι' αυτό για λίγο καιρό. Μετά δεθήκαμε, και συχνά ένιωθα ότι ο αδελφός μου, που το όνομα του ήταν Δαβίδ, ήταν ο μοναδικός μου φίλος στην οικογένεια. Δεν ήξερε τι μου έκανε ο

πατέρας μου, αλλά είχε τις δικές του μάχες να πολεμήσει. Και εκείνος είχε την εμπειρία της σφοδρότητας του θυμού του πατέρα μου και άρχισε να πίνει και να παίρνει ναρκωτικά από πολύ νεαρή ηλικία. Όταν ήταν δεκαεπτά ετών, κατατάχθηκε στους Πεζοναύτες, πήγε να πολεμήσει στο Βιετνάμ, και δεν ήταν ποτέ ο ίδιος από τότε. (Μάλιστα, με λυπεί πολύ να πω ότι ενώ έγραφα αυτό το βιβλίο, ο αδελφός μου βρέθηκε νεκρός σε ένα καταφύγιο αστέγων στην Καλιφόρνια στην ηλικία των πενήντα-επτά ετών.)

Είμαι σίγουρη ότι κάποιος μπορεί να σκέφτεται αυτή τη στιγμή, «Γιατί η Τζόυς που είναι στη διακονία να βοηθάει ανθρώπους σε όλο τον κόσμο, ενώ ο ίδιος της ο αδελφός ζούσε σε ένα καταφύγιο αστέγων;» Ο αδελφός μου ήταν σε ένα καταφύγιο αστέγων επειδή αρνήθηκε να περπατήσει τον στενό δρόμο που οδηγεί στη ζωή. Βοηθήσαμε τον Δαβίδ σε διάφορα διαστήματα της ζωής του, συμπεριλαμβανομένης και της φιλοξενίας μαζί μας για μερικά χρόνια, αλλά το τελικό αποτέλεσμα ήταν πάντα το ίδιο. Μου είπε μάλιστα μία φορά, «Αδελφή, δεν είμαι κακός, απλά ηλίθιος.»

Ήξερε ότι είχε κάνει κακές επιλογές, αλλά για κάποιο λόγο που δεν μπορώ να καταλάβω πλήρως, εξακολούθησε να τις κάνει. Νομίζω ότι η ζωή μου και του αδελφού μου έχουν ένα ενδιαφέρον παραλληλισμό. Με τη χάρη του Θεού ακολούθησα τον στενό δρόμο, και η ζωή μου τώρα είναι γεμάτη με τις ανταμοιβές του Θεού. Είμαι ευτυχισμένη, ικανοποιημένη, ευλογημένη, και έχω το προνόμιο να βοηθώ τους ανθρώπους να έρθουν και να γνωρίσουν την αγάπη και την συγχώρηση του Θεού και τις ανταμοιβές Του στη δική τους ζωή. Ο αδελφός μου πήρε το φαρδύ δρόμο που τον οδήγησε στη καταστροφή, και είναι νεκρός στην ηλικία των πενήντα-επτά ετών χωρίς να έχει την πλήρη εμπειρία των ανταμοιβών του Θεού. Νομίζω ότι μπορώ να πω ότι στ' αλήθεια χαράμιζε τη ζωή του και κανένας δεν μπορούσε να τον πείσει να σταματήσει. Είχε μερικά καλά χρόνια όταν ζούσε μαζί μας, αλλά αμέσως μόλις έφυγε έξω μόνος του, πήγε πίσω στις λάθος επιλογές και στα άσχημα αποτελέσματα.

Και οι δύο μας είχαμε πληγωθεί σαν παιδιά, και ο Θεός μας πρόσφερε και στους δύο βοήθεια και αποκατάσταση, αλλά καταλήξαμε σε τελείως διαφορετικά μέρη στη ζωή μας εξαιτίας των δικών μας επιλογών. Ο Θεός μας αγαπούσε και τους δύο και το

ίδιο κάνει ακόμα, αλλά ξέρω ότι είναι λυπημένος επειδή ο αδελφός μου ο Δαβίδ έχασε τόσα πολλά. Εγώ ξέρω ότι είμαι λυπημένη γι' αυτό, αλλά με κάνει ακόμα περισσότερο αποφασισμένη από ποτέ να εξακολουθήσω να συμμερίζομαι την αλήθεια με τους ανθρώπους. Νικάμε το κακό με το αγαθό (Ρωμαίους 12:21) και η απάντηση μου στον θάνατο του αδελφού μου μπορεί να είναι μόνο, «Θα προσπαθήσω ακόμα περισσότερο για να βοηθήσω όσο περισσότερους ανθρώπους μπορώ.» Εάν είχες απογοητεύσεις στη ζωή σου που προσπαθούν να σε μειώσουν στην απάθεια και παθητικότητα, αντιστάσου και πάρε την απόφαση να βγεις έξω από τον ψυχικό σου πόνο ακόμα δυνατότερος από πριν. Μην αφήσεις τις απογοητεύσεις σου να σε πικράνουν, αλλά αντί γι' αυτό, άφησε τις να σε κάνουν καλύτερο.

Ο πατέρας μου με κακοποιούσε σεξουαλικά όσο μπορώ να θυμηθώ έως ότου έφυγα από το σπίτι στην ηλικία των δεκαοχτώ ετών. Συντηρητικά υποθέτω ότι με βίασε τουλάχιστον διακόσιες φορές από την ηλικία των δεκατριών έως δεκαοχτώ. Πριν από αυτό ασελγούσε πάνω μου. Ο πατέρας μου δεν επιβαλλόταν πάνω μου διά της σωματικής βίας, αλλά επιβαλλόταν με το φόβο και τον εκφοβισμό, και οι επιπτώσεις ήταν κτηνώδεις.

Πήγα στη μητέρα μου για βοήθεια, αλλά δεν ήξερε τι να κάνει με αυτά που της έλεγα, και έτσι αποφάσισε να μη με πιστέψει και να μη κάνει τίποτα. Από τότε μου έχει ζητήσει συγνώμη, αλλά χρειάστηκαν τριάντα χρόνια για να το κάνει αυτό, και έως τότε είχα ήδη θεραπευτεί με τη βοήθεια του Θεού. Έτσι είχα ένα πατέρα που με κακοποιούσε και μία μητέρα που με εγκατέλειψε, και μετά βρέθηκα με ένα Θεό που μου έδειχνε ότι πρέπει να τους συγχωρήσω πλήρως και τους δύο. Ίσως να θέλεις να κάνεις μία παύση και να τα σκεφτείς αυτά για λίγο πριν βιαστείς να ακούσεις και την υπόλοιπη ιστορία μου.

Ο Θεός Απαιτεί Υπακοή, Όχι Θυσία

Προσευχήθηκα την «συγχωρώ τους εχθρούς μου» προσευχή, και σε κάποιο βαθμό τους είχα συγχωρήσει. Ο Θεός με δίδαξε ότι οι «πληγωμένοι άνθρωποι πληγώνουν ανθρώπους.» Κατάλαβα ότι ο πατέρας μου ήταν ένας δυστυχισμένος άνθρωπος που κατά πάσα πιθανότητα είχε πληγωθεί και ήταν γεμάτος από ένα πνεύμα λα-

γνείας από αιμομιξία στην δική του οικογένεια. Μιλούσα πολύ με τον εαυτό μου, και προσευχόμουν πολύ, και μπόρεσα να σταματήσω να μισώ τον πατέρα μου, αλλά δεν κατάλαβα παρά μόνο πολλά χρόνια μετά ότι είχα ακόμα πολύ δρόμο. Είχα δώσει στο Θεό μία θυσία, αλλά Εκείνος ήθελε πλήρη υπακοή.

Όταν ήμουν αρκετά μεγάλη για να φύγω από το σπίτι, περνούσα όσο λιγότερο χρόνο, όταν δεν μπορούσα να το αποφύγω, με τους γονείς μου. Καθώς γερνούσαν και άρχιζε να εξασθενεί η υγεία τους, έστελνα μερικά χρήματα σ' αυτούς καμιά φορά και έκανα σύντομες επισκέψεις τις γιορτές. Είχαν μετακομίσει από το Σάιντ Λούις πίσω στο νοτιοανατολικό Μισούρι από όπου ήταν και η καταγωγή τους, και αυτό με ενθουσίασε. Με αυτούς να ζουν διακόσια μίλια μακριά, είχα ακόμα μια δικαιολογία να μην είμαι και τόσο γύρω τους.

Στο μεταξύ, η διακονία μας μεγάλωνε και μας συνέπαιρνε το γεγονός ότι βοηθάμε ανθρώπους. Ο Θεός μας είχε οδηγήσει να βγούμε στην τηλεόραση, και ήξερα ότι θα πρέπει να έχω κάποιο είδος αντιπαράθεσης και συζήτησης με τους γονείς μου για να τους γνωστοποιήσω ότι θα συμμεριστώ την ιστορία μου στην τηλεόραση για να βοηθήσω και άλλους ανθρώπους. Δεν ήξερα πως θα πάει αυτό, αλλά δεν το περίμενα να πάει καλά. Έμεινα ευχάριστα έκπληκτη όταν μου είπε ο πατέρας μου να κάνω αυτό που έπρεπε να κάνω. Μου ανέφερε ότι δεν είχε την παραμικρή ιδέα πως η κακοποίηση του θα με πλήγωνε, αλλά ακόμα και τότε δεν ζήτησε συγγνώμη και δεν φάνηκε να έχει την παραμικρή επιθυμία να μετανοήσει και να εκζητήσει μία σχέση με τον Θεό.

Πέρασαν ακόμα μερικά χρόνια, η διακονία μεγάλωνε και τα πράγματα μεταξύ εμένα και των γονιών μου είχαν μείνει στάσιμα. Γερνούσαν και η υγεία τους χειροτέρευε ακόμα περισσότερο, και εφόσον δεν είχαν αρκετά χρήματα για να ζουν σωστά, τους στέλναμε εμείς τακτικά. Ένιωθα ότι ήταν αρκετά ευγενικό από μέρους μου να κάνω ακόμα και αυτό και εξεπλάγην όταν ο Θεός μου έδειξε ότι περιμένει από μένα να κάνω πολύ περισσότερα.

Η Αληθινή Έννοια της Ευλόγησης των Εχθρών

Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει εί-

σθαι ο μισθός σας πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υψίστου· διότι αυτός είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και κακούς.

Λουκάς 6:35

Εάν πέρασες βιαστικά διαβάζοντας το παραπάνω εδάφιο καθώς κάνουμε συνήθως, σε παρακαλώ πήγαινε πίσω και κοίταξε με προσοχή τι λέει. Πότε έρχεται η ανταμοιβή μας; Έρχεται αφού έχουμε κάνει καλά πράγματα για τους εχθρούς μας και με καλή νοοτροπία.

Ένα πρωί προσευχόμουν, και ένιωσα τον Θεό να ψιθυρίζει στην καρδιά μου ότι μας ήθελε να φέρουμε τους γονείς μου πίσω στο Σάιντ Λούις να τους αγοράσουμε ένα σπίτι κοντά μας, και να τους φροντίσουμε έως ότου πεθάνουν. Αμέσως υπέθεσα ότι η ιδέα ήταν απλά ο διάβολος που προσπαθούσε να με βασανίσει, και αντιστάθηκα σθεναρά προσπαθώντας να το ξεχάσω. Όμως, όταν ο Θεός προσπαθεί να μας μιλήσει, θα αρχίσει να επαναλαμβάνει συνέχεια έως ότου τελικά υπακούσουμε. Η ιδέα εξακολούθησε να έρχεται σ' εμένα, ιδιαίτερα όταν προσπαθούσα να προσευχηθώ. Φανταστείτε ο Θεός να προσπαθεί να μου μιλήσει την ώρα που προσεύχομαι! Είμαι σίγουρη ότι ήμουν πολύ απασχολημένη λέγοντας Του όλα όσα ήθελα και χρειαζόμουν, και Εκείνος προσπαθούσε να με διακόνει για να μου πει αυτό που Εκείνος ήθελε.

Τελικά σκέφτηκα να παρουσιάσω την ιδέα στον Νταϊήβ, ο οποίος ήλπιζα ότι θα μου έλεγε ότι ήταν ανόητη και θα τελείωνε εκεί η υπόθεση. Αυτή ήταν μία φορά που ήμουν πλήρως προετοιμασμένη να υποταχθώ στον σύζυγο μου! Ήθελα να μου πει όχι, αλλά δεν το έκανε. Απλά μου είπε, «Εάν αυτό είναι κάτι που νομίζεις ότι σε οδηγεί ο Θεός να κάνεις, τότε καλύτερα να Τον υπακούσουμε.»

Ο Νταϊήβ κι εγώ δεν είχαμε πολλά χρήματα στην άκρη, και θα χρειαζόντουσαν τα περισσότερα από όσα είχαμε, αν όχι όλα, για να κάνουμε αυτό που ο Θεός μας ζητούσε. Οι γονείς μου όχι μόνο είχαν ανάγκη από ένα σπίτι αλλά επίσης και αυτοκίνητο και έπιπλα, επειδή τίποτα από αυτά που είχαν δεν άξιζαν ιδιαίτερα. Ο Θεός το είχε ξεκαθαρίσει σ' εμένα ότι μας ήθελε να τους φροντίσουμε «καλά» και να τους φερθούμε σαν να ήταν οι καλύτεροι γονείς στον κόσμο.

Η σάρκα μου ούρλιαζε καθ' όλη την διαδικασία! Πως μπορεί ο Θεός να μου ζητήσει κάτι τέτοιο; Μήπως είχε ξεχάσει ότι αυτοί δεν είχαν κάνει ποτέ τίποτα για μένα; Δεν ενδιαφερόταν ο Θεός ότι με είχαν πληγώσει τρομερά και δεν ήταν ποτέ εκεί με κανένα τρόπο όταν τους είχα ανάγκη; Δεν ήξερε ο Θεός ούτε τον ενδιέφερε πως ένιωθα εγώ;

Χωρίς καθόλου θετικά συναισθήματα να με παροτρύνουν, έκανα όλα όσα ο Θεός μου ζήτησε να κάνω. Οι γονείς μου μετακόμισαν πίσω στο Σαϊντ Λούις, κατοικούσαν οχτώ λεπτά από το σπίτι μας, και εμείς φροντίζαμε την κάθε τους ανάγκη. Όσο γερνούσαν, τόσο περισσότερες ανάγκες είχαν. Ο πατέρας μου έδειχνε κάποια λεκτική εκτίμηση, αλλά εξακολουθούσε να είναι ο ίδιος μοχθηρός και ιδιόρρυθμος άνθρωπος που ήταν πάντα.

Τρία χρόνια είχαν περάσει από τότε που αναλάβαμε την φροντίδα τους, και την ημέρα των Ευχαριστιών το πρωί η μητέρα μου μας πήρε τηλέφωνο και μας είπε ότι ο πατέρας μου έκλαιγε όλη τη βδομάδα και ήθελε να μάθει αν θα μπορούσα να πάω από κει για να του μιλήσω για κάτι. Ο Νταϊήβ και εγώ πήγαμε, και ο μπαμπάς μου ζήτησε να τον συγχωρήσω για όλα αυτά που μου έκανε όταν ήμουν παιδί. Έκλαιγε και έκλαιγε, και ζήτησε επίσης και από τον Νταϊήβ να τον συγχωρήσει. Είπε, «Οι περισσότεροι άνδρες θα με μισούσαν, αλλά εσύ Νταϊήβ, δεν έκανες ποτέ τίποτα άλλο από το να με αγαπάς.» Τον βεβαιώσαμε ότι τον συγχωρήσαμε και του ζητήσαμε αν θέλει να ζητήσει από τον Θεό να τον συγχωρήσει και να δεχθεί τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα του. Μας διαβεβαίωσε ότι θα το ήθελε, και έτσι προσευχηθήκαμε και ο πατέρας μου αναγεννήθηκε εκείνη τη στιγμή. Μου ζήτησε αν θα ήθελα να τον βαπτίσω, και το κάναμε μετά από δέκα μέρες στην εκκλησία μας στο κέντρο της πόλης του Σαϊντ Λούις. Μπορώ να σας πω με βεβαιότητα ότι τα επόμενα τέσσερα χρόνια, είδα μία πραγματική αλλαγή στον πατέρα μου. Πέθανε στην ηλικία των ογδόντα-έξι ετών, και γνωρίζω ότι είναι στον ουρανό.

Όταν ο Θεός μου μίλησε για να τους αγοράσω ένα σπίτι, δεν είχα καταλάβει τον καρπό που θα έβλεπα. Η αγάπη που η χάρη του Θεού έδειξε στον πατέρα μου μέσα από εμάς έλιωσε τη σκληρή του καρδιά και άνοιξε το δρόμο γι' αυτόν ώστε να δει το φως. Η μητέρα μου είναι ακόμη ζωντανή ενώ γράφω αυτά. Είναι ογδόντα-

επτά ετών και ζει σε ένα οίκο ευγηρίας τον οποίο πληρώνουμε εμείς. Είναι και εκείνη παιδί του Θεού, και παρόλο που η υγεία της δεν είναι η καλύτερη, φαίνεται σαν να απολαμβάνει την κάθε μέρα της ζωής της. Στεναχωρήθηκα που έπρεπε να αντέξει τα νέα για τον θάνατο του αδελφού μου, αλλά ο Θεός της έδωσε πολύ χάρη και πάει πολύ καλά με τα νέα αυτά.

Το εδάφιο που ανέφερα παραπάνω λέει ότι πρέπει να κάνουμε καλά πράγματα για τους εχθρούς μας και να είμαστε ευγενικοί με αυτούς... τότε η ανταμοιβή μας θα είναι μεγάλη! Είχα σπαταλήσει χρόνια προσφέροντας στον Θεό μία θυσία αλλά όχι πραγματική υπακοή. Έκανα μόνο αυτό που έπρεπε να κάνω για τους γονείς μου, και ακόμα και αυτό το έκανα με δυσκολία, αλλά ο Θεός είχε περισσότερα στο μυαλό Του. Είχε περισσότερα στο μυαλό Του για μένα να κάνω, και περισσότερα για μένα να λάβω. Έλαβα μεγαλύτερη ελευθερία στην δική μου τη ψυχή, γνωρίζοντας ότι είχα υπακούσει πλήρως τον Θεό. Έλαβα τη χαρά να οδηγήσω τον πατέρα μου, που με είχε βιάσει πάνω από διακόσιες φορές, στον Κύριο και μετά να τον βαπτίσω. Επίσης πιστεύουμε ακράδαντα ότι ο Θεός άνοιξε την πόρτα για να βοηθήσουμε εκατομμύρια ανθρώπων αφού τον είχαμε υπακούσει πλήρως. Αρχίσαμε να μεταφράζουμε το τηλεοπτικό μας πρόγραμμα σε άλλες γλώσσες, και τώρα εκπέμπεται στα δύο τρίτα του κόσμου σε πάνω από σαράντα διαφορετικές γλώσσες. Χιλιάδες επί χιλιάδων δέχονται τον Ιησού ως Σωτήρα τους και μαθαίνουν τον Λόγο του Θεού από αυτή τη διακονία.

Ο Θεός είναι πραγματικά εκπληκτικός! Μας δίνει τη χάρη να κάνουμε πράγματα που από μόνοι μας, δεν θα κάναμε, ούτε θα μπορούσαμε να κάνουμε ποτέ. Πως θα μπορούσα να αγαπήσω τον άνθρωπο που ήταν η πηγή των βασάνων μου; Πως θα μπορούσα να αγαπήσω την μητέρα που με εγκατέλειψε σ' αυτή τη κατάσταση και δεν με βοήθησε όταν της το ζήτησα; Επειδή ο Θεός έχει ένα σχέδιο που είναι πολύ διαφορετικό από το δικό μας, μας ικανώνει να κάνουμε πράγματα που δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε ποτέ, συμπεριλαμβανομένης και της συγχώρησης εκείνων που μας έχουν κακομεταχειριστεί. Ο Θεός είναι καλός, και εάν Του το επιτρέψουμε, θα αφήσει την καλοσύνη του να ρέει μέσα από μας σε άλλους.

Έχετε ακούσει τη σύντομη περίληψη της ιστορίας μου. Ξέρω ότι οι περισσότεροι από εσάς έχετε την δική σας ιστορία, και ίσως η δική σας ιστορία να είναι πιο συγκλονιστική από την δική μου. Ο Θεός θέλει να σου δώσει διπλή ευλογία για τα προβλήματα που πέρασαν. Θέλει να ζήσεις στο μέσον την άφθονης ανταμοιβής του. Μην αφήσεις κανένα να σε σταματήσει. Κάνε μία χάρη στον εαυτό σου... ΣΥΓΧΩΡΗΣΕ!!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η ΤΖΟΪΣ ΜΑΓΙΕΡ είναι μία από τις καλύτερες διδασκάλους της Βίβλου σε πρακτικούς τομείς. Μία #1 συγγραφέας στον κατάλογο μπεστ σέλλερ των *New York Times*, έχει γράψει πάνω από ενενήντα εμπνευσμένα βιβλία, συμπεριλαμβανομένων και των *Ζώντας Πέρα από τα Συναισθήματα Σου* (*Living Beyond Your Feelings*), *Σκέψεις Δύναμης* (*Power Thoughts*), ολόκληρη τη σειρά βιβλίων *Το Πεδίο Μάχης είναι το Μυαλό* (*Battlefield of the Mind*), και δύο νουβέλες *Η Δεκάρα* (*The Penny*) και *Κάθε Λεπτό* (*Any Minute*), καθώς και πολλά άλλα. Έχει επίσης εκδώσει χιλιάδες διδαχών σε ακουστικά μέσα, όπως και μία πλήρη βιβλιοθήκη βίντεο. Η εκπομπή της Τζόϋς στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση *Απολαμβάνοντας την Ζωή Καθημερινά* (*Enjoying Everyday Life*), μεταδίδεται σε ολόκληρο το κόσμο, και ταξιδεύει εκτενώς οργανώνοντας συνέδρια. Η Τζόϋς και ο σύζυγος της Νταϊήβ, είναι οι γονείς τεσσάρων ενήλικων παιδιών και το σπίτι τους είναι στο Σάιντ Λούις, στο Μισσούρι.

JOYCE MEYER MINISTRIES

U.S. & Foreign Office Addresses

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

USA

(636) 349-0303

www.joycemeyer.org

Joyce Meyer Ministries—Canada

P.O. Box 7700

Vancouver, BC V6B 4E2

CANADA

(800)-868-1002

Joyce Meyer Ministries—Australia

Locked Bag 77

Mansfield Delivery Centre

Queensland 4122

AUSTRALIA

(07) 3349 1200

Joyce Meyer Ministries—England

P.O. Box 1549

Windsor SL4 1GT

UNITED KINGDOM

01753 831102

Joyce Meyer Ministries—South Africa

P.O. Box 5

Cape Town 8000

SOUTH AFRICA

(27) 21-701-1056

ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ

*Battlefield of the Mind** (πάνω από 3 εκ. Πωλήσεις)

*Power Thoughts**

*Living Beyond Your Feelings**

*Eat the Cookie... Buy the Shoes**

Never Give Up!

I Dare You

The Penny

The Power of Simple Prayer

*The Confident Woman**

Look Great, Feel Great

Approval Addiction

*The Love Revolution** (επίσης στα Ελληνικά)

Any Minute

Start Your New Life Today

21 Ways to Finding Peace and Happiness

A New Way of Living

Woman to Woman

100 Ways to Simplify Your Life

The Secret to True Happiness

Reduce Me to Love

The Secret Power of Speaking God's Word

DEVOTIONALS

Love Out Loud Devotional

The Confident Woman Devotional

Hearing from God Each Morning

New Day, New You Devotional

Battlefield of the Mind Devotional

*Ending Your Day Right**

*Starting Your Day Right**

***Επίσης στα Ισπανικά**

“Παραμένοντας θυμωμένος με κάποιον που σ’ έχει πληγώσει, είναι σαν να πίνεις δηλητήριο ελπίζοντας ότι θα πεθάνει ο εχθρός σου. Η ασυγχωρησία πληγώνει εμάς περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον.” - JOYCE MEYER

Χτίζοντας πάνω στο χαρακτηριστικό της μήνυμα της ανακαίνισης του νου για να υπερνικήσεις τα δύσκολα ζητήματα της ζωής, η Τζόις Μέγιερ εστιάζεται στο πλέον καταστροφικότερο και πιο ύπουλο απ’ όλα: τον θυμό. Αυτός είναι υπεύθυνος για χαλασμένες σχέσεις, άγρυπνες νύχτες, υψηλή αρτηριακή πίεση και έλκη στομάχου. Καταστρέφει φιλίες, γάμους και οικογένειες, για να μην αναφέρω την ειρήνη του μυαλού. Ο θυμός είναι ιδιαίτερα δύσκολο να τον διαχειριστούν πολλοί Χριστιανοί που έχουν μάθει από την παιδική τους ηλικία ότι «οι καλοί Χριστιανοί δεν θυμώνουν». Η Τζόις εξηγεί ότι όταν διαχειρίζεται σωστά, ο θυμός μπορεί να γίνει ένα υγιές σημάδι ότι κάτι δεν πάει καλά και πρέπει να επιλυθεί.

Σ’ αυτό το βιβλίο, εμβαθύνει σε αυτό το θέμα, φέρνοντας στην επιφάνεια τις ρίζες του θυμού, τα είδη του θυμού, τα καταστροφικά αποτελέσματα της ζωής με το θυμό, και τέλος, την διαδικασία της συγχώρησης.

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΗΣΩ; Επειδή η συγχώρηση είναι το κλειδί για την ελευθερία από την τρομερή αναταραχή που προκαλεί ο θυμός και η οποία ξεχειλίζει σε κάθε πτυχή της ζωής.

ΠΩΣ ΣΥΓΧΩΡΕΙΣ; Είτε το πιστεύεις είτε όχι, είναι δυνατόν. Η Τζόις μας δίνει ένα σχέδιο για την επίλυση του θυμού με ένα τρόπο που είναι πράγματι θεραπευτικός, εστιάζοντας στα εξής:

- ο Ξεσκεπάζοντας τον θυμό που ούτε εσύ γνωρίζεις
- ο Πώς να διαχειρίζεσαι θυμωμένους ανθρώπους
- ο Εποικοδομητικές χρήσεις του θυμού
- ο Η δύναμη της ευσεβούς αντιπαράθεσης
- ο Η σπουδαιότητα της συγχώρησης του εαυτού σου
- ο Κατανοώντας τον ρόλο του Θεού στη συγχώρηση
- ο Πώς να αφήσεις το παρελθόν πίσω σου...και ν’ αφήσεις τον Θεό να δράσει

Η Τζόις καταλαβαίνει ότι η ζωή δεν είναι δίκαιη, αλλά παρόλα αυτά, δεν είναι απαραίτητο να επιτρέψουμε στον θυμό να καταστρέψει την ευτυχία μας και την υγεία μας.

Καθώς χρησιμοποιείς αυτόν τον οδηγό για να αντιμετωπίσεις και να επιλύσεις κάθε θυμό στη ζωή σου, θα ανακαλύψεις ότι – με τη βοήθεια του Θεού – μπορείς να βρεις αληθινή ειρήνη.